

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
THE ANALYSIS OF CAUSAL FACTORS AFFECTING
SUSTAINABLE GROWTH OF LISTED COMPANIES
ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

อรวรรณ เชื้อเมืองพาน

ORAWON CHUAMAUNGPHAN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**THE ANALYSIS OF CAUSAL FACTORS AFFECTING
SUSTAINABLE GROWTH OF LISTED COMPANIES ON THE
STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

ORAWON CHUAMAUNGPAN

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2019
COPPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโต
อย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

THE ANALYSIS OF CAUSAL FACTORS AFFECTING
SUSTAINABLE GROWTH OF LISTED COMPANIES
ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน รหัสประจำตัว 58560086

หลักสูตร

ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณะ

บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.มนตรี ช่วยชู

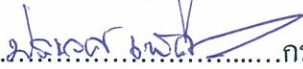
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชารินทร์ พงศ์สุพัฒน์)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สาระพัด)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธิตาภรณ์ สินจรุญศักดิ์)

..........กรรมการ
(ดร.มนตรี ช่วยชู)

..........กรรมการ
(ดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณบดีคณะบัญชี

....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิธิตาภรณ์ สินจรุญศักดิ์)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2563

วิทยานิพนธ์เรื่อง	การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	ปัจจัยเชิงสาเหตุ/ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
นักศึกษา	อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.มนตรี ช่วยชู
หลักสูตร	ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อ (1) วิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) วิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (3) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายปี (4) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายอุตสาหกรรม (5) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (6) พัฒนาแบบประเมินการวัดเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รูปแบบงานวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเก็บข้อมูล 5 ปีย้อนหลังตั้งแต่ปี 2556-2560 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 537 บริษัท และมีบริษัทที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 334 บริษัท โดยการศึกษาใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงเส้นสำหรับการวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป จากการศึกษาพบว่า คุณภาพงานสอบบัญชี โครงสร้างการเป็นเจ้าของ และระบบการควบคุมภายในที่ดีมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการจัดการกำไร เนื่องจากระบบการควบคุมภายในที่ดีหรือการสอบบัญชีที่มีคุณภาพสามารถลดการจัดการกำไรลงได้ หากกิจการมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติ และนักลงทุนสถาบัน จะมีกลไกในการกำกับดูแลกิจการที่ดีสามารถลดการจัดการกำไรลงได้ และพบว่า

การจัดการกำไรมีความสัมพันธ์ทางลบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ส่วนโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน นั้นหมายความว่าต้นทุนของเงินทุนที่มาจากหนี้สินเป็นส่วนใหญ่จะทำให้ธุรกิจสามารถขยายกิจการมีสภาพคล่องในการดำเนินงาน ทำให้ธุรกิจสามารถเจริญเติบโตไปได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร และไม่พบผลกระทบของระบบการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

TITLE	THE ANALYSIS OF CAUSAL FACTORS AFFECTING SUSTAINABLE GROWTH OF LISTED COMPANIES ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	ANALYSIS OF CAUSAL FACTORS/ SUSTAINABLE GROWTH
STUDENT	ORAWON CHUAMAUNGPAN
ADVISOR	DR.MONTREE CHUAYCHOO
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2019

ABSTRACT

This research study aims (1) to analyze the influence of the capital structures earning management and sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand, (2) to analyze the influence of the internal control audit quality influencing earning management of listed companies on the Stock Exchange of Thailand, (3) to analyze causal factors affecting the sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand on a yearly basis, (4) to analyze causal factors affecting the sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand separated by industry, (5) to analyze causal factors affecting the sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand and (6) to develop an assessment model for the sustainable growth of listed companies on the Stock Exchange of Thailand. The quantitative research method was employed in this study. The samples used in this research method were all of industrial companies listed on the Stock Exchange of Thailand from 2013-2017. The research population included 537 companies, but only 334 companies met the criteria. The study used a linear structural equation model for path analysis using a software program.

The study found that the quality of an audit, ownership structure, and a good internal control system had a negative relationship to earnings management. This was due to good internal control systems or quality auditing which could decrease earnings management. If the business had an ownership structure, foreign investors or trading investors, it would have good corporate governance

which could decrease earnings management. This study also found that earnings management had a negative relationship to sustainable growth. This means that the cost of capital which came mainly from debts would allow the business to expand and have liquidity in the operation, enabling the business to grow continuously and sustainably. However, this study did not find that the relationship of capital structure affects earning management. It also did not find a relationship between internal control systems and earnings management. In addition, it did not find any impact of internal control systems upon sustainable growth.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สีนจรรยาศักดิ์ คณบดีคณะบัญชี ดร.มนตรี ช่วยชู ผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชารินทร์ พงศ์สุพัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด และดร.ประเวศ เพ็ญวุฒิกุล คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.สุบิน บุระรัช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ วัจจัน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ให้คำแนะนำเรื่องสถิติการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และได้นำมาอ้างอิงในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นที่รักทุกคนที่เป็นกำลังใจให้กันและกัน และสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณทุกกำลังใจจากครอบครัว โดยเฉพาะกำลังใจอันสำคัญยิ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นทุ่มเทในการศึกษา ค้นคว้า และจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้แล้วเสร็จสมบูรณ์จากคุณพ่อทิวี เชื้อเมืองพาน และคุณแม่อำไพ เชื้อเมืองพาน คุณค่าจากการสร้างสรรค์องค์ความรู้อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณคุณพ่อทิวี เชื้อเมืองพาน และคุณแม่อำไพ เชื้อเมืองพาน ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน

พฤษภาคม 2563

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	VIII
สารบัญภาพ	IX

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
	สมมติฐานการวิจัย	7
	ขอบเขตของการวิจัย	13
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
	นิยามศัพท์	16
2	แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
	ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	18
	1. แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทน	18
	ตอนที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	20
	1. โครงสร้างเงินทุน	20
	2. โครงสร้างการเป็นของเจ้าของ	34
	3. ระบบการควบคุมภายใน	41
	4. คุณภาพงานสอบบัญชี	59
	5. การจัดการกำไร	67
	6. การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	116
ระเบียบวิธีวิจัย	
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	125
4	126
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน	131
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดล	
สมการโครงสร้าง	144
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์	185
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัย	239
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	250
5	254
สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	255
อภิปรายผลการวิจัย	269
ข้อจำกัดในการวิจัย	275
ข้อเสนอแนะ	275
บรรณานุกรม	277
ภาคผนวก	291
ภาคผนวก ก ผลการวิเคราะห์สถิติ	292
ภาคผนวก ข แบบประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจ	329
ประวัติผู้วิจัย	336

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงชื่อผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้เกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน	28
2.2	แสดงการสรุปการศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างของเงินทุน	31
2.3	แสดงผลการศึกษาและตัวแปรที่มีความกับโครงสร้างการเป็นเจ้าของ	40
2.4	แสดงการสรุปตัวแปรที่ใช้วัดมูลค่าของโครงสร้างการเป็นเจ้าของ	41
2.5	แสดงแบบบันทึกคะแนนรายงานการควบคุมภายใน	51
2.6	แสดงความสัมพันธ์ของระบบการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร ...	56
2.7	แสดงการสรุปตัวแปรที่ใช้วัดคุณภาพของระบบการควบคุมภายใน	57
2.8	แสดงชื่อผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายใน	59
2.9	แสดงแผนการสรุปรายชื่อบริษัทสอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบ	64
2.10	แสดงการสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพงานสอบบัญชี	66
2.11	แสดงชื่อผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้วัดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	86
2.12	แสดงดัชนีที่นิยมใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์	96
2.13	แสดงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร	98
2.14	แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มีต่อการจัดการ กำไร	101
2.15	แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างระบบการควบคุมภายในที่มีต่อการจัดการ กำไร	104
2.16	แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพงานสอบบัญชีที่ ส่งผลต่อการจัดการกำไร	107
2.17	แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	110
2.18	แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการ เจริญเติบโตของธุรกิจ	113
2.19	แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรที่มีต่อ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	115

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงแบบบันทึกคะแนนคุณภาพงานสอบบัญชี	119
3.2	แสดงแบบบันทึกคะแนนรายงานการควบคุมภายใน	120
4.1	แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple-Regression Analysis) ของ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับการจัดการกำไร.....	127
4.2	แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ของ ระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชี ที่มีต่อการจัดการกำไร.....	128
4.3	แสดงสัญลักษณ์ทางสถิติและความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร	129
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มอุตสาหกรรม	131
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยแสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรสังเกตได้โดยแยกเป็นรายปี	132
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรระบบการควบคุมภายในแยกเป็นรายปี	132
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรโครงสร้างการเป็นเจ้าของแยกเป็นรายปี	134
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรโครงสร้างเงินทุนแยกเป็นรายปี	135
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการจัดการกำไรแยกเป็นรายปี	136
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนแยกเป็นรายปี	137
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม..	138
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรระบบการควบคุมภายใน โดยแยกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม	198
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรโครงสร้างการเป็นเจ้าของ โดยแยกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม	140
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรโครงสร้างเงินทุนโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	141
4.15	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการจัดการกำไร โดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม	142
4.16	แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม	143
4.17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ปี 2556	145
4.1	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ปี 2557	146

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ปี 2558	147
4.20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ปี 2559	148
4.21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ปี 2560	149
4.22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	150
4.23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มทรัพยากร	151
4.24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มเทคโนโลยี	152
4.25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มบริการ	153
4.26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	154
4.27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มสินค้าอุปโภค	155
4.28	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	156
4.29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมรวม 5 ปี	157
4.30	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2556	159
4.31	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2557	161
4.32	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2558	163
4.33	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2559	165
4.34	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2560	167

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.35	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	169
4.36	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มทรัพยากร	171
4.37	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มเทคโนโลยี	173
4.38	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มบริการ	175
4.39	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	177
4.40	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	179
4.41	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	181
4.42	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของทุก กลุ่มอุตสาหกรรม 5 ปี	183
4.43	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ โมเดลปี 2556	186
4.44	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัย ทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้าง การเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปร สังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของปี 2556	188
4.45	แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไร ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของปี 2556	189
4.46	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ โมเดลปี 2557	190

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.47	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี 2558	193
4.48	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของปี 2558	195
4.49	แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของปี 2558	196
4.50	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี 2559	197
4.51	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของปี 2559	200
4.52	แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของปี 2556	201
4.53	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี 2560	202
4.54	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	204
4.55	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปร	

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
	สังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)ของกลุ่มเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร 207
4.56	แสดงการวิเคราะห์หือทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไร ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร.. 208
4.57	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มทรัพยากร 210
4.58	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัย ทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้าง การเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปร สังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)ของกลุ่มทรัพยากร 212
4.59	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มเทคโนโลยี 213
4.60	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัย ทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการ เป็นเจ้าของ(OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และ สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มเทคโนโลยี 215
4.61	แสดงการวิเคราะห์หือทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไร ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มเทคโนโลยี 216
4.62	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดล ของกลุ่มบริการ 217
4.63	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัย ทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการ เป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และ

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
สัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มบริการ	220
4.64 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มบริการ	221
4.65 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวมของ โมเดลของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	222
4.66 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	225
4.67 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	226
4.68 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวมของ โมเดลของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	228
4.69 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวมของ โมเดลของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	230
4.70 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	232
4.71 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	233
4.72 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวม	235

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.73	แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) โมเดลโดยรวม	237
4.74	แสดงการวิเคราะห์หือทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	238
4.75	แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยแยกรายปี	245
4.76	แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยแยกรายอุตสาหกรรม	246
4.77	แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยรวมปี 2556-2560	249
4.78	แสดงรายชื่อตัวแทนบริษัทจากกลุ่มอุตสาหกรรม	251
5.1	แสดงสรุปผลการอภิปรายความสอดคล้องของงานวิจัย	273

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	7
2.1	กรอบแนวคิดของโครงสร้างเงินทุน	24
4.1	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2556	187
4.2	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2557	192
4.3	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2558	194
4.4	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2559	199
4.5	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2560	204
4.6	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	206
4.7	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มทรัพยากร	211
4.8	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มเทคโนโลยี	214
4.9	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มบริการ	219
4.10	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม	224
4.11	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	229
4.12	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	231

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
4.13	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมโมเดล โดยรวม	236
4.14	แสดงเส้นความสัมพันธ์การจัดการกำไรต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	241

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันที่การเจริญเติบโตของธุรกิจต้องอาศัยการเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืนพร้อมรับความเสี่ยงจากการแข่งขัน การปฏิบัติเพื่อสร้างความยั่งยืนขององค์กรโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อภาพลักษณ์ขององค์กร การคืนกำไรสู่สังคมพร้อมกับสร้างคุณค่าให้เกิดในหลายมิติไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมหรือการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืนโดยเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจในทุก ๆ กระบวนการและการขยายขอบเขตจากภายในองค์กรไปสู่การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสีย ดังนั้นการนำกลยุทธ์ด้านความยั่งยืนมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและเติบโตได้อย่างยั่งยืน สามารถปรับตัวท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมได้ การพัฒนาบริษัทให้เติบโตอย่างยั่งยืนนั้น ต้องคำนึงถึงการเติบโต ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งควรเติบโตอย่างสมดุลควบคู่กันไป สำหรับการเติบโตในเชิงปริมาณนั้นเป็นการขยายตัวของบริษัทด้านตัวเลขของรายได้ และผลประกอบการที่มากขึ้น ส่วนการเติบโตเชิงคุณภาพของบริษัท เป็นกระบวนการบริหารจัดการธุรกิจภายใต้หลักบรรษัทภิบาลที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย สังคม และสิ่งแวดล้อม แนวคิดการพิจารณาการลงทุนของผู้ลงทุนทั่วโลกได้เปลี่ยนไปจากเดิม มีการนำเรื่องผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มาเป็นประเด็นสำคัญและใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจลงทุนมากขึ้น ดังนั้นแนวทางพัฒนาคุณภาพของบริษัทจดทะเบียนจะต้องเชื่อมโยงไปสู่กระบวนการทางธุรกิจและสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้นได้ในระยะยาว (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) ประเด็นสำคัญของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนคือ ธุรกิจควรมีการอัตราการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องหากธุรกิจมีการเจริญเติบโตของรายได้ นอกจากนี้ธุรกิจต้องมีสภาพคล่องและมีความสามารถในการชำระหนี้ รวมไปถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุดจึงจะสามารถให้ธุรกิจเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

สาเหตุที่ต้องให้ความสำคัญต่อการจัดการกำไรก็คือนักลงทุนมองว่ากิจการที่มีการจัดการกำไรสูงย่อมมีความเสี่ยงมากกว่ากิจการที่มีการจัดการกำไรต่ำ ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงทางการเงินที่อาศัยการก่อหนี้ก้อนข้างสูง และความเสี่ยงทางการธุรกิจที่ไม่ประสบความสำเร็จ กำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นกำไรที่ไม่มีการจัดการกำไร และเป็นกำไรที่จัดทำขึ้นโดยหลักความระมัดระวังและมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ มีความยั่งยืนและสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ (Dechow & Schrand,

2004) ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินสามารถวัดผลการดำเนินงานของกิจการได้เป็นอย่างดีและช่วยประเมินมูลค่ากิจการ (Wild Subramanyam & Halsey, 2007) การจัดการกำไรเป็นการตกแต่งกำไรอย่างมีหลักการ โดยใช้ช่องว่างช่องโหว่ของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายกำไรที่กำหนดไว้ของผู้บริหาร ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวอาจส่งผลในปัจจุบันแต่ไม่ได้คำนึงถึงความสม่ำเสมอหรือผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาวการจัดการกำไรที่ดีความปราศจากการตกแต่งกำไร (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543)

คุณภาพงานสอบบัญชีที่ดีจะต้องสามารถจัดการการสะท้อนถึงคุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน มีความทันต่อเวลา ซึ่งความทันต่อเวลาของข้อมูลถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยลดปัญหาการใช้ข้อมูลภายใน เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการซื้อขายหลักทรัพย์ การรั่วไหลของข้อมูล และข่าวลือต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นใจของผู้ถือหุ้นในการตัดสินใจลงทุน การตรวจพบข้อขัดแย้งที่สำคัญในงบการเงิน (Deangelo, 1981) คุณภาพงานสอบบัญชี หนึ่งในคำจำกัดความที่ยอมรับมากที่สุดเรื่องคุณภาพงานสอบบัญชี คือรายงานข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงดังกล่าวซึ่งปัจจัยที่นำไปสู่การตัดสินใจแล้วได้คุณภาพงานสอบบัญชีต้องประกอบไปด้วย ประสบการณ์ของผู้สอบบัญชี ข้อบังคับหรือมาตรฐานที่บังคับใช้กับผู้สอบบัญชี การกำกับดูแลผู้สอบบัญชี ขนาดของสำนักงานสอบบัญชีรวมไปถึงความเชี่ยวชาญของสำนักงานสอบบัญชีและการหมุนเวียนผู้สอบบัญชี ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 21 เกิดเรื่องอื้อฉาวทางการเงินหลายอย่างเช่น คดี Enron และ WorldCom ทำอย่างไรจึงจะคุ้มครองนักลงทุนและสร้างความมั่นคงให้กับธุรกิจอย่างยั่งยืน การกำกับดูแลกิจการจึงมีบทบาทมากขึ้น ในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงให้ความสำคัญต่อระบบการควบคุมภายในมากโดยมีกฎหมายที่กำหนดและใช้บังคับคือ มาตรา 302 และมาตรา 404 ของ Sarbanes-Oxley Act 2002 เพื่อการคุ้มครองนักลงทุน การมีระบบการควบคุมภายในที่ดีทำให้เกิดความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินซึ่งการควบคุมภายในที่ดีสามารถป้องกันการทุจริตและการตรวจพบข้อผิดพลาด การป้องกันการหลงผิดหรือเข้าใจผิดในงบการเงิน (Kinney, 2000) การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนจึงต้องให้ความสำคัญของระบบการควบคุมภายใน การควบคุมภายในที่มีคุณภาพสูงจะส่งผลให้กำไรมีคุณภาพสูงด้วยเช่นกัน (Fan et al., 2013)

โครงสร้างของเงินทุนของธุรกิจนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ธุรกิจในเชิงคุณภาพ โดยโครงสร้างของเงินทุนจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินงานของธุรกิจซึ่งหลักในการกำหนดโครงสร้างของเงินทุนในธุรกิจต่าง ๆ จะเป็นหน้าที่ในการตัดสินใจของผู้บริหารทางการเงินที่จะใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการวางแผนและคาดคะเนเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างหนี้สินกับส่วนของผู้ถือหุ้น และจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการในการใช้เงินทุนของธุรกิจนั้น ๆ ด้วย หากผู้จัดการทางการเงินมีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่าง

ถูกต้อง ก็จะส่งผลให้เกิดการบริหารทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้ามหากการตัดสินใจของผู้บริหารทางการเงินเกิดความผิดพลาด ก็จะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจ โดยธุรกิจที่มีความแตกต่างกัน ก็จะมีโครงสร้างของเงินทุนแตกต่างกันไปตามนโยบายของธุรกิจ โดยแหล่งเงินทุนของธุรกิจต่าง ๆ อาจพิจารณาได้จากการระดมเงินทุนจากผู้ถือหุ้นหรือการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการในสัดส่วนต่าง ๆ ตามนโยบายของแต่ละธุรกิจ สาละสำคัญของโครงสร้างเงินทุนคือการกำหนดเป้าหมายแหล่งเงินทุนระยะยาว เพื่อการพัฒนารวมไปถึงการเพิ่มมูลค่าทางการตลาดของบริษัท (Rajan & Zingales, 1995) ซึ่งโครงสร้างเงินทุนมีผลกับการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ แต่ส่งผลให้การเจริญเติบโตของกำไรที่ลดลง (Keister, 2004) การเจริญเติบโตของบริษัทก็ถือเป็นตัวกำหนดโครงสร้างเงินทุนเช่นเดียวกัน (Viviani, 2008) การทำกำไรของบริษัทและขนาดของธุรกิจถือเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตลาดเงิน การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร การเลือกใช้นโยบายทางการเงินเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร (T. Velnampy & J. Aloy Niresh, 2012) โครงสร้างเงินทุนมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร ซึ่งจะได้รับผลโดยตรงจากการตัดสินใจ ธุรกิจจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจเลือกองค์ประกอบของเงินทุนซึ่งองค์ประกอบนี้ต้องถูกเลือกอย่างเหมาะสมที่สุด (Jana Stekla, 2015) การกำหนดโครงสร้างของเงินทุนปัจจัยที่สำคัญว่าจะกำหนดโครงสร้างเงินทุนจากแหล่งใดนั่นคือต้นทุนของเงินทุนที่อาจเป็นค่าใช้จ่ายที่เราต้องจ่ายไปในการจัดหาเงินทุน การตัดสินใจเลือกต้นทุนของเงินทุนไม่ว่าจะเป็นส่วนของหนี้สินที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายคือดอกเบี้ย ส่วนต้นทุนของส่วนของเจ้าของซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินปันผลหากธุรกิจไม่มีกำไรมาเกี่ยวข้องกับต้นทุนสองประเภทนี้จะเท่ากัน แต่หากมีกำไรมาเกี่ยวข้องกับดอกเบี้ยจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายภาษีได้ (Modigliani และ Miller, 1958) หากบริษัทต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้มากอาจทำให้เกิดการตกแต่งกำไร และถ้าหากหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ของบริษัทอาจทำให้เกิดการล้มละลายของธุรกิจขึ้นได้ (Warner, 1977., Altman, 1984)

ในการลงทุนในธุรกิจอีกประการหนึ่งที่สำคัญคือ ธุรกิจที่นักลงทุนสนใจที่จะลงทุนนั้นต้องมีความยั่งยืนและมีผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างต่อเนื่อง การที่จะประเมินว่ากำไรที่เสนอในงบการเงินนั้นมีการจัดการกำไรสูงปราศจากการจัดการกำไร ต้องประเมินถึงการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนด้วยเช่นกัน ประเด็นสำคัญที่ไม่ควรมองข้ามคือ กำไรที่เกิดขึ้นนั้นต้องเป็นกำไรที่มีความสม่ำเสมอเป็นประจำโดยปกติธุระ สำหรับการประกอบธุรกิจหากผู้ลงทุนได้วิเคราะห์ถึงความยั่งยืนของธุรกิจแล้วก็สามารถประเมินและวัดค่าของข้อมูลที่เสนอในงบการเงินของกิจการที่เราจะลงทุนได้ กำไรที่ไม่มีการจัดการกำไรย่อมส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจ ทำให้สามารถวิเคราะห์การลงทุนได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ ทำให้เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นจากเดิม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสียในทุก ๆ มิติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

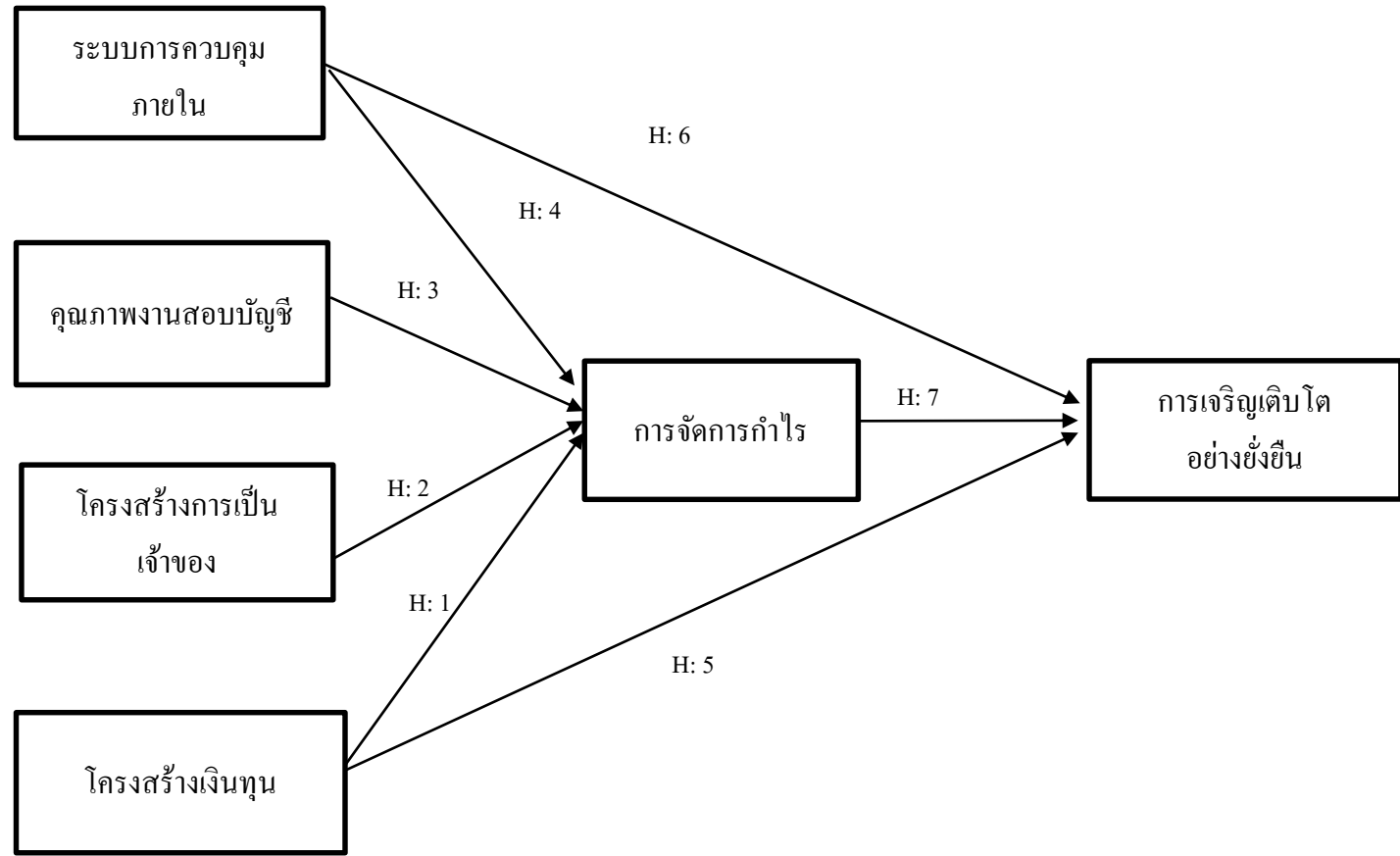
การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายปี
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายอุตสาหกรรม
5. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
6. เพื่อพัฒนาแบบประเมินการวัดเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การพัฒนากรอบแนวคิดของงานวิจัยในครั้งนี้เริ่มต้นจากการศึกษาทฤษฎี Agency theory ของ Jensen & Meckling (1976) ทฤษฎีนี้มองถึงความขัดแย้งระหว่างตัวแทน (Agent) กับ ตัวการ (Principle) ซึ่งตัวแทนอาจหมายถึงผู้บริหาร และตัวการอาจหมายถึงเจ้าของเงิน ความขัดแย้งเกิดจากวัตถุประสงค์ที่ไม่ตรงกันของทั้งสองฝ่าย การบริหารงานเพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตัว หรือการตัดวงผลประโยชน์ของฝ่ายบริหาร โดยไม่คำนึงถึงเจ้าของเงิน หรืออาจเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เจ้าของเงินในระยะสั้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความยั่งยืนในระยะยาว การกระทำเหล่านี้เรียกว่าการจัดการกำไรของฝ่ายบริหาร ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจได้ (Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafar, John Goddard, 2013., Febriela Sirait Sylvia, Veronica Siregar, 2014., Kyung-Heon Kwon, 2019) ประกอบกับการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าระบบการ

ควบคุมภายในที่มีคุณภาพสูงจะสามารถลดหรือระงับการจัดการกำไรจากรายการคงค้างลงได้ (Jeffrey Doyle, 2007., Tingting Chen, 2016., Mahdi Noori & Mohamadreza Shorvarzy, 2015., Han Li, 2015) คุณภาพงานสอบบัญชีถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากการตรวจสอบบัญชีโดยผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีจะสามารถช่วยลดการจัดการกำไรลงได้ (Mohammad Reza, 2016., Mohamed Khalila, 2013., Kuen-Lin Lin Jian Zhou, 2005) สัดส่วนโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติ และนักลงทุนสถาบันจะมี กลไกและแรงกดดัน เพื่อลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารลงได้ (Namazi & Kermani, 2008., Dehong Wang, 2016., I Putu Sugiarta Sanjaya, 2011., Koh, 2003., Hafiza Aishah Hashim, 2014., Hashim and Devi, 2006., Mirada, 2008., Velury & Jenkins, 2006) และโครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สิน เจ้าหนี้จะมีความรู้และประสบการณ์ในการกำกับดูแลที่เข้มงวดสามารถลดการจัดการกำไรลงได้เช่นกัน (Attaullah Shah, 2007., Laura Serghiescu, 2014) จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ จึงสามารถพัฒนามาเป็นกรอบแนวคิด ดังรูปภาพประกอบที่ 1

รูปภาพประกอบที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

จุดเริ่มต้นของการพัฒนาสมมติฐานเกี่ยวกับการจัดการกำไร โดยมุ่งเน้นถึงความถูกต้องและเชื่อถือได้ของรายงานทางการเงินของบริษัทที่ถูกเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างโปร่งใส ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องการข้อมูลด้านการเงินที่มีคุณภาพสูง ความสมดุลของการเข้าถึงข้อมูลทางการเงินที่เท่าเทียมกัน แรงกดดันจากนักลงทุนเพื่อให้ฝ่ายบริหารมีการตกแต่งกำไร หรือแรงจูงใจจากนักลงทุนด้วยกัน เช่นกัน (DeGeorge et al, 1999., Bartov et al, 2002) โครงสร้างเงินทุนที่ประกอบด้วยหนี้สินที่มาจากธนาคารจะส่งผลทางลบกับการจัดการกำไรเนื่องจากธนาคารมีความเข้มงวดในการกำกับดูแลเรื่องข้อมูลทางการเงินและรายงานทางการเงิน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการจัดการกำไรโดยการตัดวงผลประโยชน์ของฝ่ายบริหาร (Mauricio Jara Bertin , 2005) โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรจากการศึกษาของ Iram Naz (2011) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างเงินทุนต่อการจัดการกำไร โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนและหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม เป็นตัวแปรต้น ส่วนตัวแปรตามคือการจัดการกำไร ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าเจ้าหนี้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการกำไรอย่างมาก เพราะเจ้าหนี้จะคอยเข้มงวดและกำกับดูแลเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเอง และการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ในระยะยาว รวมไปถึงเจ้าหนี้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและการเงินเป็นอย่างดีในการปล่อยหนี้ (James and Smith, 2000) ถือได้ว่าระดับของโครงสร้างเงินทุนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการกำไร จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากงานวิจัยในอดีตพบว่า การควบคุมกิจการโดยรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติ และนักลงทุนสถาบัน ทำให้ลดการจัดการกำไร การควบคุมการจัดการกำไรก็ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการและโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้น (Mohammad Ali Moradi, 2011) การรวมกันของการเป็นเจ้าของเพิ่มประสิทธิภาพของกำไรเนื่องจากการการควบคุมที่มากขึ้น เป็นการแก้ไขปัญหาและลดกลไกต่าง ๆ ที่ซับซ้อน การที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ถือหุ้นเสมือนว่าเป็นการถือหุ้นในบริษัทของตัวเอง มีสิทธิควบคุมและออกเสียงเพื่อประโยชน์ของตัวเองรวมถึงผู้ถือหุ้นรายอื่นด้วย หากนักลงทุนสถาบันเข้ามาควบคุมก็อาจทำให้มีความคาดหวังในกำไรที่มีคุณภาพ (Hashim & Devi , 2006) ความเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันเป็นเรื่องสำคัญ มีบทบาทต่อคุณภาพที่รายงาน (Balsam et al, 2000) นักลงทุนสถาบันสามารถลดจัดการกำไรได้มากกว่าเนื่องจากนักลงทุนสถาบันมีสิทธิ์เข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องและทันเวลา (Chung, et al, 2002) นักลงทุนสถาบันไม่อนุญาตให้ฝ่ายจัดการเข้าถึงรายการคงค้างเพื่อการตกแต่งกำไร (Mirada, 2008) การตรวจสอบบทบาทของบริษัทที่ถูกควบคุมโดยนักลงทุนสถาบันมีผลต่อการจัดการกำไรจากการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างการเป็น

เจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันกับการจัดการกำไร (Ahampour, et al, 2010) อิทธิพลของฝ่ายจัดการพบว่า การปฏิบัติตัวของฝ่ายจัดการจะมีความรับผิดชอบและเคารพกับนักลงทุนสถาบัน (Sa'adiyah Munir, 2013) บริษัทที่มีโครงสร้างเงินทุนส่วนใหญ่ที่เป็นของรัฐบาลจะมีแนวโน้มของการจัดการกำไรต่ำ เนื่องจากรัฐบาลต้องการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Dehong Wang, 2016) จากการศึกษาของ Mohammad Ali Moradi (2011) พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและการจัดการกำไรซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจของนักลงทุน โครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ไม่เหมือนกันส่งผลต่อการจัดการกำไรที่แตกต่างกัน (Schipper Schipper, 1989) บทบาทของนักลงทุนที่ส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนสถาบันมีผลต่อการจัดการกำไร จากการศึกษาของ Mirada (2008) พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันกับการจัดการกำไร เช่นเดียวกับ Hafiza Aishah Hashim (2014) พบว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกำไร ข้อค้นพบจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแนวโน้มของกำไรที่มีคุณภาพถือครองหุ้นจากนักลงทุนสถาบัน ซึ่งนักลงทุนสถาบันมีบทบาทเชิงลบต่อการจัดการกำไร ส่วน Dehong Wang (2016) พบว่าโครงสร้างที่มีการถือหุ้นโดยรัฐบาลจะมีแนวโน้มที่จะมีคุณภาพผลกำไรที่ดีขึ้น นักลงทุนต่างชาติมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สามารถลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารได้ (Jun Guo, 2014) ส่วน Ye-Rin Ryu (2015) พบว่านักลงทุนต่างชาติทำให้ช่วยลดการจัดการกำไร นักลงทุนต่างชาติมีกลยุทธ์เพื่อให้ธุรกิจเจริญเติบโตในระยะยาว กลยุทธ์ในการลดพฤติกรรมของผู้จัดการในการจัดการกำไร จะเห็นได้ว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของไม่ว่าจะเป็นการถือหุ้นโดยรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติ หรือนักลงทุนสถาบันต่างมีผลต่อการจัดการกำไร ดังนั้นจึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การมีระบบการควบคุมภายในที่ดีทำให้เกิดความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินส่งผลให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและการตรวจพบข้อผิดพลาดหรือการทุจริต การทำให้เกิดการหลงผิดหรือเข้าใจผิดของข้อมูลในงบการเงินปัจจุบันมีหลักฐานเชิงประจักษ์มากมายมีแสดงให้เห็นว่าคุณภาพของระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี (Kinney, 2000) ตัวอย่างของการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญของจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในที่ปรากฏครั้งแรกเป็นผลมาจากกฎหมายมาตรา 302 ของ Sarbanes-Oxley Act 2002 ซึ่งกำหนดให้กิจการต้องรับรองถึงประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในทางการเงิน และรายงานการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของระบบการควบคุมภายใน และกฎหมายฉบับนี้ได้มีผลบังคับใช้อย่างเร่งด่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา มาตรา 404 กำหนดให้ต้องรายงานเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายในเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน และรับรองโดยผู้สอบบัญชี คุณภาพของรายการคงค้างอาจเกิดจาก

2 ปัจจัยหลักคือ 1) มีการตกแต่งรายการคงค้างโดยผู้บริหารหรือฝ่ายจัดการ 2) เกิดจากข้อผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจในการประมาณการณ้ ความไม่แน่นอนในอนาคตที่อยากต่อการคาดคะเน (Dechow & Schrand, 2004) ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ควรได้รับการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการตัดสินใจโดยทุจริต เพื่อก่อให้เกิดกำไร การประมาณการรายได้ในรายการคงค้างเป็น วัฏจักร เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในระยะยาว การวัดคุณภาพของรายการคงค้างคือกระแสเงินสดนั่นเอง โดยทั่วไปพบว่าคุณภาพของรายการคงค้างต่ำมาจากความผันผวนของรายได้ และความเพียงพอของกระแสเงินสด จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างลดลง เนื่องจากมีข้อผิดพลาดจากการประมาณเงินคงค้างและผลกระทบต่อการเงินที่รายงานข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น โดยเจตนา จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในสามารถพิจารณาได้ถึงความสามารถในการจัดการของผู้บริหาร ระบบการควบคุมภายในที่ดีนอกจากจะสามารถควบคุมรายงานทางการเงินแล้วยังสามารถควบคุมธุรกิจได้ด้วย (Doss & Jonas, 2004) ปัญหาของคุณภาพรายการคงค้างคือขาดการตรวจสอบที่เหมาะสม ข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานขาดระบบการควบคุมภายในที่เหมาะสม การตรวจสอบผลการดำเนินงานกับการบริหารจัดการไม่เพียงพอ เป็นที่แน่ชัดว่าจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของกำไร รายงานทางการเงิน คุณภาพของรายการคงค้าง การเปิดเผยข้อมูลถึงระบบการควบคุมภายในก็เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน การเปิดเผยจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในเป็นตัวแทนเพื่อแสดงปัญหาของการควบคุมภายในรายการที่ระบุถึงจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในไม่ควรมีอคติ ควรสะท้อนถึงปัญหาที่แท้จริง อย่างน้อยการระบุหรือการเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่สำคัญอย่างถูกต้อง การเปิดเผยข้อมูลจากการตรวจสอบพบจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน (Jeffrey Doyle, 2007) Tingting Chen (2016) เชื่อว่าระบบการควบคุมภายในที่มีคุณภาพจะส่งผลให้รายการคงค้างมีคุณภาพด้วยเช่นกัน Zhang et al. (2010) พบว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบถึงระบบการควบคุมภายในจะมีคุณภาพของรายการคงค้างสูงกว่าบริษัทที่ไม่มีการตรวจสอบของระบบการควบคุมภายใน Fan et al. (2013) พบว่าการมีระบบการควบคุมภายในสูงจะช่วยยับยั้งการจัดการกำไรได้สูงเช่นเดียวกับ Jinghua et al. (2013) ที่เชื่อว่าการควบคุมภายในที่ดี และมีประสิทธิภาพจะช่วยระงับพฤติกรรมจัดการกำไรเพิ่มคุณภาพของกำไรที่นำเสนอในรายงานทางการเงินได้ จุดอ่อนจุดแข็งของระบบการควบคุมภายในถูกรายงานโดยผู้สอบบัญชี คุณภาพของรายการคงค้างส่งผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานทั้งที่เป็นการเงินและไม่เป็นการเงิน แรงจูงใจให้การบริหารงาน เพื่อการประสบความสำเร็จเพื่อชื่อเสียงสำหรับผู้บริหารระดับสูง และจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนและเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย ส่งผลให้มูลค่าของผู้ถือหุ้นสูงขึ้น (Han Li, 2015)

การควบคุมภายในช่วยลดความเสี่ยงสำหรับธุรกิจที่มีความซับซ้อนเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน (Li et al, 2011) จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากงานวิจัยของ Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou (2005) พบความสัมพันธ์ของคุณภาพงานสอบบัญชีที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร สำหรับหุ้น IPO หรือการเสนอขายหุ้นใหม่แก่ประชาชนทั่วไปในครั้งแรกของประเทศไทยได้วัน โดยคุณภาพงานสอบบัญชีที่ดีวัดจาก BIG 5 ตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูง การให้ข้อมูลที่แม่นยำ มีส่วนสำคัญต่อคุณภาพกำไร และการจัดการกำไรส่งผลเชิงลบต่อมูลค่าหุ้น IPO ด้วยเช่นเดียวกับ Zgami Inaam Halioui Khamoussi (2016) ที่พบความสัมพันธ์ของ BIG 5 ที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร Mohamed Khalila (2013) พบว่า งานสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูงก็ส่งผลต่อการลดลงของการจัดการกำไรด้วยเช่นกัน Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin (2016) และ Li-Lun Liu1 & Yu-Ting Huang (2016) พบว่านักลงทุนให้ความเชื่อมั่นในผู้สอบบัญชีที่มาจาก Big 4 (Rusmin Rusmin , 2010), (Mohammad Badrul Muttakin, Arifur Khan, Mohammad I Azim , 2015), (Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin, 2016) ซึ่งนักลงทุนถือว่าบริษัทสอบบัญชี ที่เป็นสากลมีความเชี่ยวชาญมากกว่าบริษัทโดยทั่วไป สำนักงานสอบบัญชีที่มีประสบการณ์มากกว่าจะมีเทคโนโลยีการตรวจสอบมากกว่า ส่วนบริษัทขนาดใหญ่จะมีระบบการควบคุมภายในที่ดีกว่า จึงทำให้มีความเชื่อถือของผู้สอบบัญชีมากกว่า (Carslaw and Kaplan, 1991) ส่วน Afify (2009), Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin และ Yu-Chen Lin (2008) พบว่าผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกันมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร ควรมีการควบคุมคุณภาพงานสอบบัญชีของการหมุนเวียนผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกัน จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากงานวิจัยของ Huang Xiyuan (2015) บริษัทที่มีความเสี่ยงสูงนักลงทุนและเจ้าหน้าที่ให้ความสนใจในความสามารถในการทำให้ธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืน อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนขององค์กรจะรวมถึงความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการสร้างเงินสด ความสามารถในการชำระหนี้และความสามารถในการดำเนินงาน การเติบโตทางด้านการเงินอย่างยั่งยืนขององค์กรต้องมีการควบคุมค่าใช้จ่าย การวางแผนการบริหารเงินสดเพื่อเพิ่มความสามารถและประสิทธิภาพของโครงสร้างเงินทุนและฝ่ายจัดการ Silvia Sumedrea (2015) อิทธิพลของความไม่มั่นคงทางด้านเศรษฐกิจการเมืองและกฎหมาย บริษัทสามารถอยู่รอดได้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างเงินทุน ซึ่งโครงสร้างเงินทุนที่เปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น และขนาดของกิจการ กิจการจะ

ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นต้องมีโครงสร้างเงินทุนที่มีการกู้ยืมเงินระยะสั้นมากกว่า และมีสินทรัพย์ที่สามารถให้ก่อประโยชน์ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหลักประกันซึ่งประกันทำให้ธุรกิจมีการพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน Mahfuzah Salim (2012) ได้ทำการศึกษาถึงโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาบอกลถึงผลกระทบของโครงสร้างเงินทุน การทดสอบโดยประจักษ์ แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างเงินทุนมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มูลค่ากิจการ และกำไรต่อหุ้น นั้นแสดงว่าโครงสร้างเงินทุนส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของบริษัท Attaullah Shah (2007) พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนเชิงบวกกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน เนื่องจากการกู้ยืมเงินระยะยาวย่อมส่งผลทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพิ่มขึ้นตามในทางบัญชีสินทรัพย์ ถึงแม้ว่าได้มีการค้ำประกันกับธนาคาร แต่ยังคงแสดงให้เห็นในงบการเงินด้วยเช่นกัน การจัดหาเงินทุนที่มากขึ้น รายได้ต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้ให้กู้ยืมเงิน และนักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายเงินหากรายได้ของกิจการมีการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำกำไรจะลดการเป็นหนี้ลงได้ หากกิจการมีความสามารถในการทำกำไร Jana Stekla (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรจากการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอัตราส่วนหนี้สิน และอัตราการทำกำไร ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะสามารถทำกำไรได้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมเพื่อขยายกิจการเป็นหลัก การเพิ่มขึ้นของหนี้สินทำให้ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น Laura Serghiescu (2014) ศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร การหมุนเวียนของสินทรัพย์ ขนาดของกิจการ โดยศึกษาโครงสร้างเงินทุนจากอัตราส่วนหนี้สินรวมพบความสัมพันธ์เชิงบวก ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างเงินทุนมากที่สุดคือความสามารถในการทำกำไร Hyun Jung Kim (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับภาวะเศรษฐกิจในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเกาหลี เพื่อปรับโครงสร้างเงินทุนให้เหมาะสมขึ้นในภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาค เพื่อต้องการให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายเร็วขึ้น Norfhadzilahwati Rahim & Noriza Saad (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุน และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่เป็นส่วนของหนี้สิน และทุนที่มีผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกันส่งผลให้การดำเนินงานแตกต่างกัน โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สินเพิ่มสูงมากขึ้นทำให้การเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นตามด้วย จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในอดีตที่ผ่านมาบริษัทขนาดใหญ่อย่าง Enron ,WorldCom และอื่น ๆ ประสบความล้มเหลวเนื่องจากขาดการเอาใจใส่หรือละเลย ขาดการควบคุมจากรัฐบาล หรือช่องโหว่ของกฎหมาย ในรายงานทางการเงิน The Sarbanes-Oxlet Act of 2002 (SOX) เป็นผู้เริ่มต้นในการควบคุมกำกับดูแลการขาดเอาใจใส่หรือการละเลย ช่องว่างช่องโหว่ของรายงานทางการเงิน ดังนั้น SOX เลยให้ความสำคัญถึงระบบการควบคุมภายใน การรายงานความสำคัญของผู้ตรวจสอบภายใน The Committee of Sponsoring Organization (COSO) เป็นระบบการควบคุมภายในที่เป็นเครื่องมือของผู้บริหาร เพื่อควบคุมผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับบริษัท รายงานทางการเงิน การดูแลรักษาสินทรัพย์ของบริษัท ภายใต้กฎหมายและการควบคุม ป้องกันการกำกับดูแลและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น จุดอ่อนของการควบคุมภายในจากการทบทวนหลายงานวิจัย Doyle (2007) ศึกษาจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในพบว่าบริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในมากเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็ก บริษัทที่เห็นประโยชน์ของการควบคุมภายในน้อย บริษัทที่มีรายการระหว่างกัน และการปรับโครงสร้างบ่อย ๆ Ashbaugh (2007) พบว่าบริษัทที่มีระบบการควบคุมภายในน้อยคือบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการดำเนินงานมาก ความเสี่ยงทางการบัญชี การลงลายมือชื่อของผู้สอบบัญชี และผังการจัดองค์กร Doyle (2007) จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน คือบริษัทที่มีขนาดที่แตกต่างกันจากการศึกษา พบว่าบริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน คือบริษัทที่มีขนาดเล็ก การเห็นประโยชน์ของการควบคุมภายในน้อย รายการระหว่างกันมาก การเจริญเติบโตของยอดขายอย่างรวดเร็ว หรือบริษัทที่มีการปรับโครงสร้างการดำเนินงานใหม่ จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดการกำไรเป็นการตกแต่งกำไรโดยผู้บริหารเพื่อตัดดวงผลประโยชน์ส่วนตัว การใช้ช่องว่างช่องโหว่ของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายกำไรที่กำหนดไว้ของผู้บริหาร ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวอาจส่งผลในปัจจุบันแต่ไม่ได้คำนึงถึงความสม่ำเสมอหรือผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว การโยกย้ายรายได้ และค่าใช้จ่ายหรือการใช้นโยบายทางการเงินที่ไม่เหมาะสมอาจส่งผลกระทบต่อกิจการในอนาคต หรือกำไรที่สะท้อนออกมาในรายงานทางการเงินไม่ได้อยู่ในรูปของเงินสดที่เพียงพอต่อการดำเนินงานในอนาคต และหากกิจการไม่มีความโปร่งใสขาดความน่าเชื่อถือจากนักลงทุนหรือเจ้าหนี้ก็อาจทำให้กิจการประสบปัญหาด้านสภาพคล่อง Konan Chan (2001) พบว่าการวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง (ผลต่างระหว่างรายการคงค้างกับกระแสเงินสด) มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อราคาหุ้น Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar (2014) พบว่าการจัดการกำไรส่งผลต่อการจ่ายเงินปันผล นั้นแสดงให้เห็นว่าหากกำไรมีคุณภาพย่อมเพียงพอต่อการจ่ายเงินปันผล และสามารถนำไปลงทุนในสินทรัพย์ต่อเพื่อใช้ในการดำเนินงานต่อไปได้ด้วย Pietro Perotti, Alfred Wagenhofer

(2014) กล่าวถึงคุณภาพกำไรที่ปราศจากการจัดการกำไร แสดงไว้ในรายงานทางการเงินซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นฐานราคาหุ้นที่ทำให้นักลงทุนสนใจ Lu Deng, Sifei Lib, Mingqing Liaoc (2017) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจ่ายเงินปันผลกับการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศจีน จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการจ่ายเงินปันผลมีความสัมพันธ์กับกำไรที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจ่ายเงินปันผลเกี่ยวข้องกับคุณภาพของกำไรและความเชื่อถือได้ของกำไร พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการจ่ายเงินปันผลต่อการจัดการกำไร และพบว่าการจัดการกำไรลดลงในบริษัทที่มีการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ นั้นแสดงให้เห็นว่าหากกิจการมีความโปร่งใส รายงานทางการเงินมีความถูกต้องเชื่อถือได้ปราศจากการจัดการกำไร รายการคงค้างมีคุณภาพและกระแสเงินสดเพียงพอต่อการดำเนินงาน จะส่งผลให้เกิดความน่าเชื่อถือจากนักลงทุนและเจ้าหนี้ ส่งผลให้ธุรกิจเจริญเติบโตไปได้อย่างยั่งยืน จึงเป็นที่มาของสมมติฐานที่ 7

สมมติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลทางลบต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งมีจำนวน 537 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2561) โดยเก็บรวบรวมข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2556-2560 แต่ไม่รวมบริษัทดังต่อไปนี้

1. บริษัทที่ถูกเพิกถอน เข้าข่ายถูกเพิกถอน บริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงาน เพราะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่ให้พักการซื้อขายในบริษัทดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหาผลตอบแทนจากการลงทุนซึ่งจำเป็นต้องใช้ในการวัดค่า
2. บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงินประกอบด้วย เงินทุนหลักทรัพย์ (Finance and Securities) ธนาคาร (Banking) และประกันชีวิตและประกันภัย (Insurance) เนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีของธุรกิจประเภทดังกล่าวต่างกับแนวปฏิบัติของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น การศึกษากลุ่มดังกล่าวรวมกันอาจทำให้ผลการวิจัยบิดเบือนได้
3. บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหลังปี 2554 และบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ เนื่องจากกลุ่มดังกล่าว ไม่สามารถเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนั้นข้อมูลจึงไม่ครบถ้วน สำหรับบริษัทที่เพิ่มเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่นั้นอาจมีงบการเงินไม่ครบระยะเวลา 1 ปีให้ทำข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาไม่เพียงพอ
4. บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบหรือไม่สามารถหาข้อมูลได้ เพื่อการประมวลผลในการตอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษาค้างนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 334 บริษัท ประกอบด้วย

กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	38	บริษัท
กลุ่มทรัพยากร	30	บริษัท
กลุ่มเทคโนโลยี	30	บริษัท
กลุ่มบริการ	84	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	61	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	26	บริษัท
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	65	บริษัท
รวม	<u>334</u>	บริษัท

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต้นจำนวน 4 ตัว และตัวแปรตามจำนวน 2 ตัวดังนี้

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย คุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างการเป็นเจ้าของและโครงสร้างเงินทุน

คุณภาพงานสอบบัญชี

คุณภาพงานสอบบัญชี ได้แก่ ชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี (Brand Name) การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี (Auditors Tenure) และ ระดับลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี (Consumer of Audit)

ระบบการควบคุมภายใน

องค์ประกอบของการควบคุมภายใน ได้แก่ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชี ความถี่ในการประชุมของ คณะกรรมการตรวจสอบ ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบและความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายใน

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ได้แก่

1. สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล
2. สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ
3. สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน

โครงสร้างเงินทุน

โครงสร้างเงินทุน

= หนี้สินรวม/ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย การจัดการกำไรและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การจัดการกำไร

ใช้โมเดลการจัดการจัดการกำไรของ Yoon and Miller (2002)

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ได้แก่

1. อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย
= (ยอดขาย ณ วันสิ้นงวด - ยอดขาย ณ วันต้นงวด) / ยอดขาย ณ วันต้นงวด
2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
= กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม
3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
= กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ด้านวิชาการ

1. ได้โมเดลใหม่ที่สามารถวัดความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุน คุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลต่อการจัดการกำไรและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจัดทำเป็นรายงานหรือคู่มือการทำธุรกิจให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนต้องคำนึงถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบอย่างไร
2. เพื่อเป็นพื้นฐานแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้และต่อยอดงานวิจัยครั้งต่อไป หรือสามารถขยายขอบเขตของงานวิจัยในอนาคตได้

ประโยชน์ต่อหน่วยงาน/ประเทศ

1. สถาบันต่าง ๆ เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สะท้อนให้เห็นถึงการกำกับดูแลเรื่องระบบการควบคุมภายใน และการพัฒนาการสอบบัญชีให้มีคุณภาพมากขึ้นเป็นที่น่าเชื่อถือได้แก่นักลงทุนสำหรับการระดมทุนเข้าในประเทศ
2. นักลงทุนได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจ วิเคราะห์การลงทุน ความเชื่อถือได้ของงบการเงินของแต่ละบริษัทที่จะเลือกลงทุน

3. เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจต่อฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการในกรณีที่ต้องระดมเงินทุนจากแหล่งต่าง ๆ การตัดสินใจขยายกิจการจากแหล่งเงินทุนภายในหรือภายนอกกิจการ เพื่อการพัฒนาและนำไปสู่ความสำเร็จอย่างมั่นคงและยั่งยืน

นิยามศัพท์

โครงสร้างเงินทุน หมายถึง การกำหนดเป้าหมายของแหล่งเงินทุน เพื่อการพัฒนา การเพิ่มมูลค่าทางการตลาด การตัดสินใจเลือกองค์ประกอบของเงินทุนอย่างเหมาะสมที่สุดในการดำเนินงานเพื่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ ซึ่งโครงสร้างเงินทุนประกอบไปด้วย หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น โดยอ้างอิงจาก Rajan & Zingales (1995), (Keister, 2004), (Viviani, 2008), (T. Velnampy & J. Aloy Niresh, 2012) และ (Jana Steklá, 2015)

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ หมายถึง ลักษณะของการถือหุ้นในส่วนของเจ้าของว่าเงินลงทุนที่ได้มานั้นมาจากแหล่งใดเป็นส่วนใหญ่ เช่น การถือหุ้นซึ่งถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยนักลงต่างชาติและการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน โดยอ้างอิงจาก Mohammad Ali Moradi (2011), Schipper Schipper (1989), Ebrahimi & Aerabi (2010), Velury & Jenkins(2006), Hashim & Devi (2006), Velury & Jenkins(2006), Sa'adiyah Munir(2013) และ Dehong Wang(2016)

ระบบการควบคุมภายใน หมายถึง นโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กร เพื่อให้ความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่ากิจการจะดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ องค์ประกอบของการควบคุมภายในที่ดีประกอบด้วย ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Van de Poel & Vanstraelen (2009), Franck (2009) และ Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ความผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Franck (2009) ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Franck (2009) และ Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน โดยอ้างอิงจาก Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)

คุณภาพงานสอบบัญชี หมายถึง การตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพส่งผลให้งบการเงินที่น่าเสถียรมี ลักษณะของข้อมูลที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยคุณภาพเชิงประสิทธิผล และคุณภาพเชิงประสิทธิภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ความทันต่อเวลาของข้อมูลในงบการเงิน ความถูกต้องเชื่อถือได้ของงบการเงิน ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพงานสอบบัญชีที่ดีได้แก่ ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Watts and Zimmerman (1981), Dopuch & Simunic (1982), Raghunandan & Rama (1999), Francis et al. (1999), Carslaw & Kaplan (1991), Teoh and Wong (1993), Becker et al. (1998), Johnstone (2000), Klein (2003), Ahmad &

Kamarudin (2003), Johnstone & Bedard (2004), Leventis et al. (2005), Shen & Chih (2005), Van Caneghem (2004), Afify (2009), Rusmin Rusmin (2010), Mohamad Naimi et al. (2010), Hashim and Rahman (2010) และ Mark DeFond et al. (2014) การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Lys and Watts (1994), Kinney & Libby (2002) และ Manry Mock & Turner (2008) สัดส่วนลูกค้านักงานสอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Mayhew & Wilkins (2003) และ Steven Balsam (2003)

การจัดการกำไร หมายถึง การตกแต่งกำไรอย่างมีหลักการ โดยใช้ช่องว่างช่องโหว่ของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (Generally Accounting Principle: GAAP) เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายกำไรที่กำหนดไว้ของผู้บริหาร ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวอาจส่งผลในปัจจุบันแต่ไม่ได้คำนึงถึงความสม่ำเสมอหรือผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งกำไรมีอิทธิพลส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยอ้างอิงจาก วรศักดิ์ ทุมมานนท์ (2543), Schroeder (1995) และ Aly & Wahlen (1999)

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน หมายถึง อัตราการเติบโตที่สูงสุดที่บริษัทสามารถรักษาไว้ อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนเป็นตัวชี้วัดว่า บริษัทสามารถเติบโตได้มากน้อยเพียงใด อัตราผลตอบแทนอย่างยั่งยืนของบริษัทสามารถวัดได้จาก คือ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย โดยอ้างอิงจาก Higgins (1977) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ โดยอ้างอิงจาก Norfhadzilahwati Rahim (2014), Shoeyb Rostami (2016) และ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยอ้างอิงจาก Higgins (1977), Shoeyb Rostami, (2016) และ Muammar (2014)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเพื่อกำหนดตัวแปรที่จะใช้ในการศึกษาเพื่อตอบสมมุติฐาน และให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งได้ศึกษาแนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ทฤษฎีตัวแทน

ตอนที่ 2 แนวคิดโครงสร้างเงินทุน

ตอนที่ 3 แนวคิดโครงสร้างการเป็นเจ้าของ

ตอนที่ 4 แนวคิดระบบการควบคุมภายใน

ตอนที่ 5 แนวคิดคุณภาพงานสอบบัญชี

ตอนที่ 6 แนวคิดการจัดการกำไร

ตอนที่ 7 แนวคิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตอนที่ 8 แนวคิดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ 9 แนวคิดเกี่ยวกับสมการโครงสร้าง

ตอนที่ 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 ทฤษฎีตัวแทน

แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นเพื่อก่อให้เกิดการกำกับดูแลกิจการโดยทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายหนึ่งเรียกว่าตัวการหรือเจ้าของเงินทุน (Principal) และอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่าตัวแทนหรือฝ่ายจัดการ (Agent) กล่าวคือบุคคลที่ 2 ฝ่ายนี้ต้องการให้ตัวเองได้ประโยชน์สูงสุด ตัวการต้องการความมั่งคั่งในระยะยาว ส่วนตัวแทนต้องการให้ตัวเองได้ประโยชน์ตอบแทนที่มากที่สุดเช่น เงินเดือน โบนัส โดยไม่คำนึงถึงผลการดำเนินงานในระยะยาว ดังนั้นเพื่อเป็นการคุ้มครองนักลงทุนหรือการลดช่องว่างที่เกิดขึ้นจากความต้องการของทั้งสองฝ่ายจึงเกิดการกำกับดูแลกิจการขึ้น

ความขัดแย้งระหว่างตัวการหรือเจ้าของเงินทุน (Principal) และตัวแทนหรือฝ่ายจัดการ (Agent) จากการศึกษาของ John and Senbet (1998) ได้แบ่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็น 3 ประเภทคือ

1. Managerial Agency เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวการหรือเจ้าของเงินทุน (Principal) และตัวแทนหรือฝ่ายจัดการ (Agent) ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เท่าเทียมกันโดยฝ่ายบริหารหรือตัวแทนจะคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าผลประโยชน์ของนักลงทุนซึ่งเป็นความขัดแย้งภายในองค์กร เช่นการนำเงินของบริษัทไปใช้ในการดำเนินงานที่ไม่จำเป็นหรือการนำเงินไปลงทุนในโครงการที่ไม่เหมาะสม

2. Debt Agency เป็นความขัดแย้งระหว่างผู้ถือหุ้นและหุ้นกู้หรือเจ้าหนี้ เนื่องจากหากกิจการมีการเลิกกิจการเกิดขึ้น เจ้าหนี้ควรจะได้รับสิทธิในการรับชำระหนี้ก่อนหุ้นทุนหรือหุ้นสามัญ ดังนั้นฝ่ายจัดการจึงพยายามลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง เพื่อจะได้ผลตอบแทนสูง เพื่อให้หุ้นสามัญได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไปก่อนในกรณีที่โครงการที่ไปลงทุนประสบความสำเร็จ หากโครงการที่ไปลงทุนไม่ประสบความสำเร็จแล้วจะทำให้มูลค่าของสินทรัพย์ที่นำไปค้ำประกันกับเจ้าหนี้ลดลง ซึ่งเป็นการผลักภาระความเสี่ยงทั้งหมดให้กับเจ้าหนี้

3. Social Agency เป็นความขัดแย้งระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยการตัดสินใจของเอกชนส่วนใหญ่แล้วจะคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ ไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ภาวะสิ่งแวดล้อม ผลกระทบในเชิงลบต่อสังคมส่วนรวม ในขณะที่ภาครัฐบาลต้องการเข้าไปสอดส่องดูแลหรือตรวจสอบการดำเนินงานของกิจการส่งผลกระทบต่อสังคมและธุรกิจหรือไม่

ส่วนการศึกษาของ McColgan (2001) สามารถสรุปปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างตัวการหรือเจ้าของเงินทุน (Principal) และตัวแทนหรือฝ่ายจัดการ (Agent) ได้ดังนี้

1. Moral-Hazard คือปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของเงินทุนสามารถแน่ใจได้ว่าตัวแทนหรือฝ่ายจัดการที่ได้เลือกมาในการทำงานนั้น ได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถในการทำงาน เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่หรือไม่

2. Earnings Retention คือปัญหาความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับขนาดของกิจการที่วัดโดยใช้กำไรสะสมของบริษัทซึ่งฝ่ายบริหารจะใช้ประโยชน์จากกำไรสะสมของบริษัท โดยใช้นโยบายโครงสร้างเงินทุนมาจากแหล่งเงินทุนภายในมากกว่าจะหาแหล่งเงินทุนจากภายนอก เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบการบริหารงานจากบุคคลภายนอก (เจ้าหนี้)

3. Time Horizon คือปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากระยะเวลาการลงทุนการให้ความสำคัญถึงกระแสเงินสดของบริษัทในอนาคต ไม่ใช่การคำนึงถึงแต่กระแสเงินสดในระยะสั้นที่ตนดำรงตำแหน่งในฝ่ายบริษัทเท่านั้น ดังนั้นผู้บริหารจึงมักจะลงทุนในโครงการระยะสั้นมากกว่าที่จะลงทุนในโครงการระยะยาว ถึงแม้ว่าโครงการระยะยาวนั้นจะได้รับผลตอบแทนที่มากกว่าก็ตาม

4. Risk Aversion คือปัญหาที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมความชอบรับความเสี่ยงจากการลงทุน เมื่อผู้บริหารของบริษัทได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินเดือนเท่านั้น ดังนั้นการทำงานของผู้บริหารย่อม

เลือกที่จะลงทุนในโครงการที่มีความเสี่ยงต่ำ เพราะถึงแม้ว่าผลตอบแทนจากการลงทุนนั้นจะสูงหรือต่ำก็ตาม ผู้บริหารก็ไม่ได้ประโยชน์ส่วนเพิ่มจากโครงการนั้น ๆ ในทางกลับกันถ้าผู้บริหารเลือกลงทุนในโครงการที่มีความเสี่ยงสูง หากโครงการนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ในหน้าที่การงานของผู้บริหารเอง ส่วนผู้ถือหุ้นไม่คำนึงถึงความเสี่ยงว่าจะสูงหรือต่ำ แต่ต้องการที่จะลงทุนในโครงการที่มีผลตอบแทนที่สูง เพื่อให้เกิดความมั่งคั่งของตัวเอง

ทฤษฎีนี้มองว่าระหว่างตัวการหรือเจ้าของเงินทุน (Principal) และตัวแทนหรือฝ่ายจัดการ (Agent) ต่างฝ่ายก็ต้องการประโยชน์ของตนเองให้มากที่สุด โดยการบริหารงานอาจไม่ได้คำนึงถึงว่าการกระทำเหล่านั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือความมั่งคั่งสูงสุดแก่เจ้าของเงินทุนหรือไม่

ตอนที่ 2 แนวคิดโครงสร้างเงินทุน (Capital Structure)

การศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างของเงินทุนของธุรกิจนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ธุรกิจเชิงคุณภาพ โดยโครงสร้างของเงินทุนจะมีอิทธิพลโดยตรงต่อการดำเนินงานของธุรกิจ ซึ่งระดับในการกำหนดโครงสร้างของเงินทุนในธุรกิจนั้น จะเป็นหน้าที่ในการตัดสินใจของผู้บริหารทางการเงิน ที่จะใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการวางแผนและการคาดคะเนเกี่ยวกับสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างหนี้สินกับส่วนของผู้ถือหุ้น และจะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการในการใช้เงินทุนของธุรกิจนั้น ๆ ด้วย หากผู้จัดการมีความสามารถในการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ก็จะส่งผลให้เกิดการบริหารทางการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้าม หากการตัดสินใจของผู้บริหารทางการเงินเกิดความผิดพลาด ก็จะส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจ โดยธุรกิจที่มีความแตกต่างกันก็จะมีโครงสร้างของเงินทุนแตกต่างกันไปตามนโยบายของธุรกิจ ธุรกิจที่มีโครงสร้างของเงินทุน ประกอบด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่ย่อมมีความเสี่ยงทางการเงินต่ำกว่าธุรกิจที่มีเงินทุนส่วนใหญ่มาจากหนี้สิน แต่ก็อาจไม่ได้เป็นข้อตัดสินว่าธุรกิจจะดำเนินไปด้วยดี หากมีโครงสร้างเงินทุนที่มาจากผู้ถือหุ้นเป็นจำนวนมาก เจ้าหนี้จะมีการกำกับดูแลอย่างเข้มข้นมากกว่า ในการที่จะทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน การกำกับดูแลการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลย่อมมาจากเจ้าหนี้มากกว่าผู้ถือหุ้น โดยแหล่งเงินทุนของธุรกิจต่างๆ อาจพิจารณาได้จากภาระค้ำเงินจากผู้ถือหุ้นหรือการกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนภายนอกกิจการในสัดส่วนต่างๆ ตามนโยบายของแต่ละธุรกิจ

โครงสร้างของเงินทุนถือว่าเป็นหนึ่งประเด็นที่สำคัญสำหรับการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จของบริษัท ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ ทฤษฎี Miller-Modigliani (1963), Trade-off Theory, Pecking Order Theory - Myers (1984), Agency theory - Jensen & Meckling (1976) เป็นต้น

ทฤษฎี Miller-Modigliani (1963) เป็นทฤษฎีโครงสร้างเงินทุนที่นำเสนอโดย Miller-Modigliani หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าทฤษฎี M&M ได้ศึกษาและเสนอโครงสร้างเงินทุนเป็น 2 รูปแบบคือรูปแบบที่ไม่มีภาษีเงินได้และมีภาษีเงินได้

1. รูปแบบที่ไม่มีภาษีเงินได้ คือ บริษัทจะมีโครงสร้างเงินทุนที่เป็นอิสระกับต้นทุนของเงินทุน โดยทฤษฎีนี้อยู่ภายใต้สมมุติฐานที่ว่าหากไม่มีภาษีมาเกี่ยวข้อง การแข่งขันยังไม่สมบูรณ์ เพราะการเสียภาษีจะเป็นการเพิ่มหนี้เข้าไปในส่วนของต้นทุนของเงินทุนจึงไม่ทำให้เป็นการเพิ่มมูลค่าของกิจการได้ ผลประโยชน์ของการก่อหนี้ที่มีต้นทุนต่ำจะถูกชดเชยด้วยต้นทุนของส่วนของผู้ถือหุ้นที่เพิ่มขึ้น

2. รูปแบบที่มีภาษีเงินได้ คือ เมื่อหนี้สินถูกเพิ่มเข้าไปในโครงสร้างของเงินทุน มูลค่าของบริษัทจะเพิ่มขึ้นทำให้ต้นทุนของเงินทุนลดลง การเปลี่ยนแปลงรูปแบบนี้สาเหตุมาจากดอกเบี้ยที่จ่ายไปสามารถนำมาประหยัดภาษีได้

ทฤษฎี M&M กล่าวว่าหากบริษัท 2 บริษัทมีโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกัน หากบริษัทแรกไม่มีการก่อหนี้และใช้โครงสร้างที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด และบริษัทที่สองเป็นบริษัทที่มีการก่อหนี้ระดับหนึ่ง ยกเว้นเรื่องภาษี ไม่ว่าจะเป็นการก่อหนี้หรือไม่ก่อหนี้มูลค่าของบริษัทจะเท่าๆ กัน เพราะผู้ถือหุ้นมองว่าการก่อหนี้มากย่อมมีความเสี่ยงและต้องการผลตอบแทนในส่วนของผู้ถือหุ้นที่มากขึ้น ดังนั้นการจัดหาเงินทุนจึงไม่มีผลต่อมูลค่ากิจการสำหรับตลาดที่สมบูรณ์ แต่ต่อมาในปี 1963 M&M ได้นำปัจจัยทางด้านภาษีเข้ามาเกี่ยวข้อง พบว่าการก่อหนี้มากจะช่วยประหยัดภาษีได้ เมื่อนำภาษีเข้ามาเกี่ยวข้องโดยยิ่งก่อหนี้มากยิ่งขึ้นทำให้มูลค่ากิจการมีมากขึ้น

ข้อสมมุติฐานภายใต้ทฤษฎี M&M

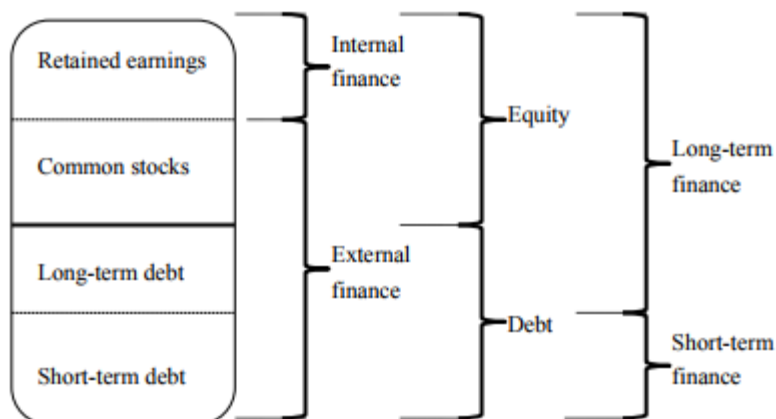
1. ไม่มีภาษีนิติบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้อง
2. ความเสี่ยงของธุรกิจวัดได้จากความผันผวนของรายได้ก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี ทุกกิจการที่อยู่ในประเภทเดียวกันย่อมมีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจเหมือนกัน
3. นักลงทุนมีความคาดหวังจากผลประโยชน์การในปัจจุบันและอนาคตเท่ากัน
4. ตลาดทุนที่เป็นแบบสมบูรณ์ นักลงทุนต้องได้ข้อมูลที่เท่าเทียมกัน ไม่มีค่าธรรมเนียมในการซื้อขายหลักทรัพย์ นักลงทุนทุกคนมีพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีเหตุผล
5. หนี้ของกิจการและนักลงทุนต้องไม่มีความเสี่ยง กระแสเงินสดของกิจการไม่มีอัตราการเจริญเติบโต

ทฤษฎี Trade-off Theory, Pecking Order Theory - Myers (1984) เรียกอีกอย่างว่าเป็นทฤษฎีทางเลือก กิจการจะเลือกการกู้ยืมเงินอย่างสมดุลระหว่างผลประโยชน์ทางด้านภาษีและต้นทุนการกู้ยืมเงิน ทฤษฎีทางเลือกนี้ทำนายว่ากิจการที่มีภาระต้องจ่ายจะมีอัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์ระดับ

ปานกลาง การพิจารณาต้นทุนและประโยชน์การก่อหนี้ มีแนวคิดเรื่องการก่อหนี้ หรือการกำหนดสัดส่วนที่เหมาะสม โดยผู้บริหารต้องคำนึงถึงต้นทุนทางการเงินและประโยชน์ทางภาษี ถ้ากิจการมีผลประโยชน์ทางภาษีสูงจากค่าเสื่อมราคา กิจการจะกำหนดสัดส่วนการก่อหนี้จากสินทรัพย์เป็นเป้าหมายถ้ากิจการมีค่าใช้จ่ายในส่วน of ค่าเสื่อมราคามากจะส่งผลให้ผลการดำเนินงานของกิจการลดลง แต่ส่งผลให้ภาระภาษีของบริษัทลดน้อยลง หากกิจการมีค่าใช้จ่ายด้านค่าเสื่อมราคาสูงกิจการไม่จำเป็นต้องก่อหนี้มากเพื่อหวังลดหย่อนด้านภาษี โครงสร้างเงินทุนเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับสัดส่วนการก่อหนี้ต่อสินทรัพย์ของกิจการ ส่วนกิจการที่ไม่ค่อยมีผลกำไรจากการดำเนินงานและสินทรัพย์ส่วนใหญ่ของกิจการเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน กิจการแบบนี้ควรจัดหาเงินทุนจากส่วนทุน นอกจากนี้ทฤษฎีนี้ยังพบอีกว่ากิจการที่มีผลการดำเนินงานสูงจะมีสัดส่วนการก่อหนี้สูงเพื่อประโยชน์ทางด้านภาษี

ทฤษฎี Agency theory - Jensen & Meckling (1976) มองถึงความขัดแย้งระหว่าง ตัวแทน (Agent) กับตัวการ (Principle) ซึ่งตัวแทนอาจหมายถึงผู้บริหารและตัวการอาจหมายถึงเจ้าของเงิน ซึ่งประกอบไปด้วยผู้ถือหุ้นและเจ้าหนี้ ความขัดแย้งจะเกิดขึ้นเมื่อ 2 ฝ่ายนี้ มีวัตถุประสงค์ที่ไม่ตรงกัน การตัดสินใจ ผลกระทบประโยชน์ของฝ่ายบริหารเพื่อตนเอง โดยไม่คำนึงถึงเจ้าของเงิน การบริหารงานเพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตัวของฝ่ายบริหารมากกว่าเจ้าของเงิน หรือผลประโยชน์ที่เอื้อให้แก่เจ้าของเงินเป็นผลประโยชน์ระยะสั้น ไม่ได้มีความยาวนานและยั่งยืน

สาระสำคัญของโครงสร้างเงินทุนคือ การกำหนดเป้าหมายแหล่งเงินทุนระยะยาว เพื่อการพัฒนา การเพิ่มมูลค่าทางการตลาดของบริษัท จากการศึกษาของ Rajan และ Zingales (1995) พบว่าโครงสร้างเงินทุนมีผลกับการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ และการเจริญเติบโตของกำไร และ Keister (2004) พบว่าการเจริญเติบโตของบริษัทก็ถือเป็นตัวกำหนดโครงสร้างเงินทุนเช่นเดียวกับ Viviani (2008) การทำกำไรของบริษัทและขนาดของธุรกิจถือเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตลาดเงิน การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร การเลือกใช้นโยบายทางการเงินเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนมีผลต่อความสำเร็จขององค์กร (Velampy & Aloy Niresh, 2012) โครงสร้างเงินทุนมีความสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไร ซึ่งจะได้รับผลโดยตรงจากการตัดสินใจ ธุรกิจจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกองค์ประกอบของเงินทุนซึ่งองค์ประกอบนี้ต้องถูกเลือกอย่างเหมาะสมที่สุด (Jana Stekla, 2015)

รูปภาพประกอบที่ 2.1 กรอบแนวคิดของโครงสร้างเงินทุน

อ้างอิงจาก: Jussi Salminen (2013)

ตามกรอบแนวคิดของโครงสร้างเงินทุน จะประกอบไปด้วย 1) โครงสร้างทางการเงินที่มาจากภายในและภายนอก 2) โครงสร้างในส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น 3) โครงสร้างทางการเงินที่เป็นแบบระยะสั้นและระยะยาว ระยะสั้นคือต่ำกว่า 1 ปี ส่วนระยะยาวก็มากกว่า 1 ปี (Damodaran, 2010)

โครงสร้างทางการเงินที่มาจากภายในและภายนอก

1. แหล่งเงินทุนที่มาจากภายในกิจการ

แหล่งเงินทุนภายในกิจการ (Internal Sources) คือ เงินทุนระยะยาวที่ได้รับจากผลการดำเนินงานในรอบระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะมีจำนวนเงินทุนระยะยาว มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถในการดำเนินงาน แหล่งเงินทุนกิจการสามารถจัดหาได้จาก 2 แหล่ง คือ

1.1 กำไรสุทธิ (Net Income) เป็นแหล่งเงินทุนที่ธุรกิจได้จากผลการดำเนินงานซึ่งมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลาหนึ่ง

1.2 กำไรสะสม (Retained Earning) เป็นแหล่งเงินทุนที่ธุรกิจดำเนินงาน และมีกำไรสุทธิเกิดขึ้นในแต่ละงวดบัญชี ส่วนหนึ่งของกำไรสุทธินั้นต้องจัดสรรแบ่งคืนให้ผู้ถือหุ้นในรูปของเงินปันผลนอกนั้นจะอยู่ในบัญชีกำไรสะสมของกิจการเพื่อกิจการได้ใช้ในการลงทุนต่อหรือขยายงาน

2. แหล่งเงินทุนที่มาจากภายนอกกิจการ

เงินทุนระยะยาว (Long – Term Financing) เป็นเงินทุนที่มีระยะเวลาชำระคืนเกิน 5 ปี อาจกระทำโดยการกู้ยืมระยะยาวจากธนาคารหรือสถาบันการเงินต่างๆหรือการออกหลักทรัพย์ระยะยาว เช่น หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ เป็นต้น เป็นแหล่งเงินทุนที่ได้จากการก่อหนี้ระยะยาวหรือการออก

หลักทรัพย์ระยะยาวจำหน่ายให้กับผู้ลงทุน หรือผู้ที่สนใจโดยทั่วไปในตลาดทุน แหล่งเงินทุนภายนอกกิจการ สามารถจัดหาได้ 4 วิธี

2.1 เงินกู้ยืมระยะยาว (Long Term Debt) เป็นการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ การกู้เงินระยะยาวมักจะออกมาในรูปของการกู้โดยมีโครงการลงทุนมาเสนอต่อธนาคารพาณิชย์ซึ่งในโครงการลงทุน จะระบุรายละเอียดต่างๆ พร้อมกับจำนวนเงินที่ต้องการและระยะเวลาในการชำระหนี้

2.2 หุ้นสามัญ (Common Stock) การออกหุ้นสามัญเป็นการจัดหาเงินทุนระยะยาวที่สำคัญแบบไม่มีกำหนดระยะเวลาการชำระคืน ผู้บริหารสามารถนำเงินที่ได้นี้ไปใช้ในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความคล่องตัวเพราะไม่ต้องรอรระยะเวลาไถ่ถอน นอกจากนั้นหุ้นสามัญยังถือเป็นหลักทรัพย์แสดงความเป็นเจ้าของธุรกิจอีกด้วย

2.3 หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stock) หุ้นบุริมสิทธิมีลักษณะกึ่งหนี้และกึ่งเจ้าของ ลักษณะที่คล้ายหนี้สินคือ เงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิซึ่งจะเป็นอัตราที่ตายตัว และถือเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ของบริษัท อย่างไรก็ตามในการจัดหาเงินทุนโดยการออกหุ้นบุริมสิทธิก็มีการกำหนดสิทธิของหุ้นบุริมสิทธิเป็นพิเศษ

2.4 หุ้นกู้ (Debenture) ตามความหมายโดยทั่วไปเป็นตราสารทางการเงิน เพื่อการกู้ยืมเงินระยะยาว โดยระดมเงินทุนจากผู้ลงทุน เงินที่ชำระค่าหุ้น ถือเป็นเงินที่กิจการกู้ยืม ผู้ให้กู้จะได้รับผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ย ตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนด หุ้นกู้จะมีลักษณะและเงื่อนไขที่สำคัญบางประการ

โครงสร้างในส่วนของหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น

โครงสร้างเงินทุนประกอบด้วยตราสารหนี้และตราสารทุน หรือสัดส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนั่นเอง ซึ่งมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร (Brounen, Eichholtz, 2001)

1. หนี้สิน (Debt)

โครงสร้างเงินทุนในส่วนของหนี้สินจะประกอบด้วย หนี้สินระยะยาวและหนี้สินระยะสั้น (Mahfuzah Salim, 2012) โครงสร้างเงินทุนในส่วนของหนี้สินระยะยาวจะส่งผลต่อการดำเนินงานของบริษัท ส่วนโครงสร้างเงินทุนที่เป็นหนี้สินรวมจะส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการและกำไรต่อหุ้น Mahfuzah Salim (2012) ชี้ให้เห็นว่าในตลาดทุนที่สมบูรณ์ การนำกลยุทธ์มาใช้โดยไม่กระทบต่อมูลค่าของบริษัท สามารถเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของเงินทุนได้หากมีการได้เปรียบทางด้านภาษี โดยเฉพาะโครงสร้างเงินทุนในส่วนของหนี้สินเนื่องจากผลตอบแทนของหนี้สินคือ อัตราดอกเบี้ยซึ่งสามารถเป็นค่าใช้จ่ายในการประหยัดภาษีได้ (Attaullah Shah, 2007) ความสามารถในการทำกำไร

สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ มีกระแสเงินสดที่เพียงพอต่อการจ่ายดอกเบี้ย ทำให้โครงสร้างเงินทุนในส่วน
ของหนี้สินลดลง

2. ส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity)

โครงสร้างเงินทุนในส่วนของผู้ถือหุ้น ผลตอบแทนคือเงินปันผล การระดมทุนจาก
ส่วนของผู้ถือหุ้น นักลงทุนย่อมมีความเสี่ยง ดังนั้นผู้บริหารมักจะจูงใจนักลงทุนโดยการลดอัตรา
หนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นลง Attaulah Shah (2007) ความสามารถในการทำกำไรคือการมีกระแสเงินสด
ที่เพียงพอต่อการจ่ายเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น

ธุรกิจอาจเจริญเติบโตมากขึ้นหรือลดลง ส่งผลต่อราคาหุ้น หากราคาหุ้นลดลงมี
ผลกระทบต่อภาวะการเงินของบริษัทลดลงตาม โครงสร้างองค์กรอาจล้มเหลวหากการเงินของบริษัท
เกิดปัญหา ดังนั้นผู้บริหารต้องตัดสินใจให้ดีสำหรับโครงสร้างเงินทุนระหว่างหนี้สินและส่วนของ
เจ้าของ

โครงสร้างทางการเงินที่เป็นแบบระยะสั้นและระยะยาว

โครงสร้างเงินทุนที่เป็นแหล่งเงินทุนระยะสั้นและระยะยาว ได้แก่ เงินทุนจากการกู้ยืมระยะ
สั้นที่มีอายุไม่เกิน 1 ปี ส่วนเงินทุนระยะยาว คือเงินทุนที่มีอายุเกิน 1 ปีขึ้นไป ได้แก่ หุ้นกู้ และ
ส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งประกอบด้วย หุ้นบุริมสิทธิ์ หุ้นสามัญส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ กำไรสะสม

1. แหล่งเงินทุนระยะสั้น ได้แก่ เครดิตการค้า/เจ้าหนี้ ตราสารพาณิชย์และเงินกู้ยืมระยะสั้น
จากธนาคารพาณิชย์

1.1 เครดิตการค้า/เจ้าหนี้ ประกอบไปด้วย บัญชีเงินเชื่อ ตัวเงินจ่าย ตัวแลกเงิน ข้อดีคือ
เป็นแหล่งเงินทุนที่มีอยู่ทั่วไป หาได้ง่ายจากการค้าปกติธุรกิจ เหมาะสำหรับธุรกิจที่ยังไม่มีเครดิตที่จะ
หาแหล่งเงินทุนจากแหล่งอื่น

1.2 ตราสารพาณิชย์ คือตัวสัญญาใช้เงินที่มีอายุประมาณ 3-9 เดือน อาจขายผ่านผู้ค้า
หลักทรัพย์หรือขายจากผู้ออกโดยตรง ข้อดีของตราสารระยะสั้นคือ อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินกู้ระยะสั้น
ไม่อยู่ภายใต้ข้อตกลงจากธนาคาร แต่การออกตราสารระยะสั้นอาจมีข้อเสียคือทำให้เสียเครดิตทาง
การเงิน หรือการขาดความเชื่อถือทางการเงิน

1.3 เงินกู้ยืมระยะสั้น แบ่งเป็นแบบมีหลักทรัพย์ค้ำประกันและไม่มีหลักทรัพย์ค้ำ
ประกัน

ประโยชน์ของแหล่งเงินทุนระยะสั้นคือ ต้นทุนต่ำกว่าเพราะกิจการชำระดอกเบี้ยเฉพาะช่วง
ที่มีการนำเงินทุนระยะสั้นนั้นมาใช้เท่านั้น

2. แหล่งเงินทุนระยะยาว หมายถึงเงินทุนที่ธุรกิจจัดหามาเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการที่มี
ระยะยาวมากกว่า 1 ปี โดยทั่วไปธุรกิจจัดหาเงินทุนระยะยาวเพื่อนำไปลงทุนในสินทรัพย์ถาวร

แหล่งที่มาของเงินทุนระยะยาว ประโยชน์ของการใช้แหล่งเงินทุนระยะยาว คือการลดความเสี่ยง ให้ความมั่นคง เพื่อสภาพคล่องได้ แหล่งเงินทุนระยะยาวประกอบด้วย แหล่งเงินทุนจากภายในกิจการ ได้แก่ กำไรสะสม และแหล่งเงินทุนจากภายนอกกิจการ ได้แก่ หนี้สินระยะยาว หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ

โครงสร้างเงินทุนประกอบไปด้วยหนี้สินไม่หมุนเวียนและส่วนของผู้ถือหุ้น โครงสร้างเงินทุนเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนระยะยาว หากกิจการมีโครงสร้างเงินทุนเพิ่ม เช่น ขยายโรงงาน ซื้อเครื่องจักร การก่อหนี้ระยะยาว ผู้ถือหุ้นจะได้รับประโยชน์จากการจัดหาเงินของบริษัท โดยวิธีการก่อหนี้ กำไรต่อหุ้นจะเพิ่มขึ้นเมื่อ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีส่วนเพิ่มมากกว่าดอกเบี้ยจ่ายเพิ่ม กำไรต่อหุ้นจะลดลงเมื่อ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีส่วนเพิ่มน้อยกว่าดอกเบี้ยจ่ายส่วนเพิ่ม

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจโครงสร้างเงินทุน

1. ความเสี่ยงของธุรกิจ ผู้อุปโภคลดลง คู่แข่งขันสูง ดังนั้นควรกู้ยืมเงินน้อยลงเพื่อป้องกันความเสี่ยง

2. สถานะทางภาษี ถ้ากู้ยืมเงินจะมีดอกเบี้ยนี้สามารถประหยัดภาษีได้ทำให้ต้นทุนของเงินทุนต่ำลง ส่วนการจัดหาเงินทุนจากแหล่งผู้ถือหุ้นค่าใช้จ่ายเงินปันผลไม่สามารถประหยัดภาษีได้ หากธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งไม่มีภาระภาษี การกู้ยืมเงินอัตราดอกเบี้ยเพื่อประหยัดภาษีก็ไม่มีความประโยชน์

3. ความคล่องตัวทางการเงิน กิจการเงินที่กู้ยืมเงินในสัดส่วนที่มากความเสี่ยงทางการเงินจะมีความเสี่ยงสูง หากมีการกู้ยืมเงินในจำนวนที่น้อย จะสามารถกู้ยืมเงินได้อีกในอนาคต

ทัศนคติของผู้บริหาร ผู้บริหารควรรักษาสัดส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์โดยใช้ความระมัดระวังรอบครอบ ผู้บริหารที่ชอบความเสี่ยงก็จะมี การกู้ยืมเงินสูงการตัดสินใจเพื่อการกู้ยืมเงินเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายภาษี

หลักการในการจัดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม สิ่งสำคัญในการวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานทางด้านธุรกิจคือ การกำหนด โครงสร้างเงินลงทุนที่เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินงานของทุกฝ่ายไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานทางธุรกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยหลักการ ในการจัดโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมประกอบด้วย

4 ประการ ดังนี้

1. ต้องทำให้ต้นทุนเงินทุนทั้งหมดต่ำที่สุด

2. นำเงินทุนระยะยาว ซึ่งมีต้นทุนสูงและระยะเวลาการผ่อนชำระยาวนาน การลงทุนในสินทรัพย์ระยะยาว และนำเงินลงทุนระยะสั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ระยะสั้น เช่น เจ้าหนี้การค้า ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งที่ไม่มีต้นทุน

3. พิจารณาจำนวนแหล่งเงินทุนทั้งหมดและต้นทุนที่แท้จริง โดยมีการพิจารณา เกี่ยวกับ ภาษีร่วมด้วย

4. คิดสัดส่วนแหล่งเงินทุนแต่ละแหล่งเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อเงินลงทุนทั้งหมด

George Gathogo (2014) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใน โครงสร้างเงินทุนจะ ประกอบด้วย การเติบโตของสินทรัพย์ ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่อง ต้นทุนของหนี้สิน ความเสี่ยงของธุรกิจ และประเภทอุตสาหกรรม

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในเรื่องโครงสร้างเงินทุน จากที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้วว่า โครงสร้างของเงินทุนเป็นส่วนผสมของการจัดหาเงินทุน ระยะยาวจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ หนี้สิน หุ้น บุริมสิทธิและหุ้นสามัญ ซึ่งเป็นลักษณะของการจัดหาเงินทุนที่ธุรกิจต้องการใช้ การพิจารณาเกี่ยวกับการจัดโครงสร้างทางการเงินที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดประโยชน์ในด้านการทำกำไร การวางแผนการ ขยายงานในอนาคต ตลอดจนการพิจารณาเกี่ยวกับการตัดสินใจในโครงการต่างๆ ในอนาคตได้เช่นกัน โดยปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของกิจการสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. โครงสร้างของสินทรัพย์ (Asset Structure) ธุรกิจที่มีหลักทรัพย์สำหรับใช้เป็นหลักประกัน (Collateral) ได้มากก็จะสามารถจัดหาเงินทุนจากหนี้สินได้มาก

2. อัตราการเจริญเติบโต (Growth Rate) ธุรกิจที่มีอัตราการเจริญเติบโตรวดเร็วจะต้อง อาศัย แหล่งเงินทุนจากภายนอก จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะใช้แหล่งเงินทุนจากทรัพย์สินมากกว่า ธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตช้า

3. ความสามารถในการทำกำไร (Profitability) ธุรกิจที่มีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนสูง มักจะมีแนวโน้มการใช้แหล่งเงินทุนจากหนี้สิน

4. ความสม่ำเสมอของยอดขาย (Sale Stability) ธุรกิจที่มียอดขายสม่ำเสมอสามารถใช้ ประโยชน์ของเงินทุนจากหนี้สินได้มากกว่าธุรกิจที่มียอดขายไม่แน่นอน

5. ความยืดหยุ่นในการจัดหาเงินทุน (Financial Flexibility) เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการ ตัดสินใจ ในเรื่องโครงสร้างเงินทุน โดยมีการปรับให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางธุรกิจ เพื่อให้เกิด ความเหมาะสม

6. ทศนคติของเจ้าหนี้และตัวแทนการจัดอันดับ (Lender and Rating Agency Attitudes) ถ้าธุรกิจมีการก่อหนี้มากจะส่งผลให้มีดอกเบี้ยจ่ายสูง ซึ่งทำให้เจ้าหนี้จัดอันดับว่า เป็นธุรกิจที่มีภาระ หนี้สูง

7. ภาษี (Taxes) เนื่องจากดอกเบี้ยสามารถนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายก่อนเสียภาษีได้ ดังนั้น ถ้าอัตราภาษียิ่งสูง ประโยชน์จากการใช้เงินทุนจากหนี้สินก็จะยิ่งมีมากขึ้น

8. การควบคุม (Control) การดำเนินการทางด้านธุรกิจในปัจจุบันมักจะมีการก่อกำเนิดเพื่อนำเงินไปใช้ในการซื้อหุ้นสามัญขึ้น เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการถูกครอบงำกิจการ (Risk of a Takeover) ของบุคคลภายในหรือกลุ่มบุคคลภายนอกกิจการที่อยากเข้ามาควบคุมกิจการ

9. สภาพตลาด (Market Conditions) สถานการณ์ทางด้านตลาดการเงินและ ด้านเศรษฐกิจจะมีผลการตัดสินใจในการกำหนดโครงสร้างเงินทุน เช่น การเปลี่ยนแปลงของ อัตราดอกเบี้ยในตลาด Hasliyawani Anuar (2016) พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีผลต่อโครงสร้างเงินทุนได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่อง สินทรัพย์ที่มีตัวตน อายุของกิจการและขนาดของกิจการ

ตารางที่ 2.1 แสดงชื่อผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้เกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุน

ตัวแปรที่ใช้	วิธีการวัดมูลค่า	ชื่อผู้วิจัย
อัตราหนี้ระยะสั้น	หนี้สินระยะสั้น/สินทรัพย์รวม	Mustafa, Ismail & Mina (2011)
อัตราหนี้สินระยะยาว	หนี้สินระยะยาว/สินทรัพย์รวม	
อัตราส่วนหนี้สินรวม (TD)	(หนี้สินระยะสั้น+หนี้สินระยะยาว)/สินทรัพย์รวม	Mustafa, Ismail & Mina (2011) Silvia Sumedrea (2015) Mahfuzah Salim (2012) Velnampy & Aloy Niresh (2012) Jana Steklá (2015) Huang Xiyuan (2015) Laura Serghiescua (2014) Hyun Jung Kima (2015)
อัตราส่วนผู้ถือหุ้นรวม (TQ)	ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม/สินทรัพย์รวม	Norfhadzilahwati Rahim (2014)
อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DE)	หนี้สินรวม/ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม	Velnampy & Aloy Niresh (2012) Jana Steklá (2015) Norfhadzilahwati Rahim (2014) Hasliyawani Anuar (2016) George Gathogo (2014) Iram Naz (2011)

Huang Xiyuan (2015) พบว่า บริษัทที่มีความเสี่ยงสูงนักลงทุนและเจ้าหน้าที่ให้ความสนใจในความสามารถในการทำให้ธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืน อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนขององค์กรจะรวมถึงความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการสร้างเงินสด ความสามารถในการชำระหนี้ และความสามารถในการดำเนินงาน การเติบโตทางด้านการเงินอย่างยั่งยืนขององค์กรต้องมีการควบคุมค่าใช้จ่าย การวางแผนการบริหารเงินสดเพื่อเพิ่มความสามารถและประสิทธิภาพ ของโครงสร้างเงินทุนและฝ่ายจัดการ Silvia Sumedrea (2015) พบว่า อิทธิพลของความไม่มั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย บริษัทสามารถอยู่รอดได้ขึ้นอยู่กับโครงสร้างเงินทุน ซึ่งโครงสร้างเงินทุนที่เปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่ออัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นและขนาดของกิจการ กิจการจะดำเนินไปได้อย่างราบรื่นต้องมีโครงสร้างเงินทุนที่มีการกู้ยืมเงินระยะสั้นมากกว่า และมีสินทรัพย์ที่สามารถให้ก่อประโยชน์ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นหลักประกันซึ่งประกันทำให้ธุรกิจมีการพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน Mahfuzah Salim (2012) ได้ทำการศึกษาถึงโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของบริษัทซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 4 ตัวแปรคือ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มูลค่ากิจการ Tobin'Q และกำไรต่อหุ้น ผลการศึกษาบอถึงผลกระทบของโครงสร้างเงินทุน การทดสอบโดยประจักษ์แสดงให้เห็นว่า โครงสร้างเงินทุนมีผลกระทบเชิงบวกต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มูลค่ากิจการ และกำไรต่อหุ้น นั้นแสดงว่าโครงสร้างเงินทุนส่งผลกระทบต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของบริษัท Velnampy & Aloy Niresh (2012) ได้ศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรการวิเคราะห์ พบความสัมพันธ์เชิงลบ ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น Attaullah Shah (2007) พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนเชิงบวกกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน เนื่องจากการกู้ยืมเงินระยะยาวย่อมส่งผลทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพิ่มขึ้นตามในทางบัญชีสินทรัพย์ ถึงแม้ว่าได้มีการค้าประกันกับธนาคาร แต่ยังคงแสดงให้เห็นในงบการเงินด้วยเช่นกัน การจัดหาเงินทุนที่มากขึ้น รายได้ต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้ให้กู้ยืมเงิน และนักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายเงิน หากรายได้ของกิจการมีการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำกำไรจะลดการเป็นหนี้ลงได้ หากกิจการมีความสามารถในการทำกำไร Jana Steklá (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรจากการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอัตราส่วนหนี้สินและอัตราการทำกำไร ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะสามารถทำกำไรได้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมเพื่อขยายกิจการเป็นหลักการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทำให้ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น Laura Serghiescu (2014) ศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร การหมุนเวียนของสินทรัพย์ ขนาดของกิจการ โดยศึกษาโครงสร้างเงินทุนจากอัตราส่วนหนี้สินรวมพบความสัมพันธ์เชิงบวก ตัวแปรที่มีผลกระทบ

ต่อโครงสร้างเงินทุนมากที่สุดคือความสามารถในการทำกำไร Hyun Jung Kim (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับภาวะเศรษฐกิจในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเกาหลี เพื่อปรับโครงสร้างเงินทุนให้เหมาะสมขึ้นในภาวะเศรษฐกิจระดับมหภาค เพื่อต้องการให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายเร็วขึ้น Northadzilawati Rahim & Noriza Saad (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุน และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่เป็นส่วนของหนี้สินและทุนที่มีผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกันส่งผลให้การดำเนินงานแตกต่างกัน โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สินเพิ่มสูงมากขึ้นทำให้การเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นตาม

โครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สินเป็นส่วนใหญ่โดยเฉพาะหนี้สินที่มาจากกิจการธนาคาร เจ้าหนี้มีความเชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชีเป็นอย่างดี การเข้มงวดในการกำกับดูแลก่อนข้างสูง และเพื่อรักษาความสัมพันธ์อันยาวนานระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้จะส่งผลให้เป็นแรงกดดันในการลดการจัดการกำไรลงได้ (Mauricio Jara Bertin, 2005) โครงสร้างเงินทุนที่วัดโดยการใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร (Iram Naz, 2011)

โครงสร้างเงินทุนที่ส่วนใหญ่ประกอบด้วยหนี้สินมากกว่าจะส่งผลให้ลดการจัดการกำไร เนื่องจาก เจ้าหนี้จะกำกับดูแลอย่างเข้มงวดไม่ให้ฝ่ายบริหารตัดดวงผลประโยชน์ส่วนตัว และกดดันเพื่อให้จัดทำรายงานทางการเงินอย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์มีประสิทธิภาพมากที่สุด รวมถึงการรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหนี้ในระยะยาว เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ เจ้าหนี้มีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ด้านการเงินและบัญชีเป็นอย่างดี สามารถกำกับดูแลและลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารด้วย การที่กิจการมีการจัดการกำไรที่น้อยลงย่อมส่งผลให้ธุรกิจเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การขยายกิจการส่วนใหญ่มาจากการกู้ยืมเงินการลงทุนในสินทรัพย์เพื่อขยายกิจการ เพื่อการเจริญเติบโตของยอดขาย และกิจการเมื่อมีหนี้สินจำนวนมากนั้นย่อมแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการชำระหนี้ มากพอที่เจ้าหนี้จะให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือในการอนุมัติให้กู้ยืมเงิน

ตารางที่ 2.2 แสดงการสรุปการศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างของเงินทุน

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบ
Silvia Sumedrea (2015)	สินทรัพย์ที่มีตัวตน ขนาดของกิจการ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้น	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับขนาดของกิจการและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนผู้ถือหุ้นแต่ไม่พบความสัมพันธ์กับสินทรัพย์ที่มีตัวตน
Mahfuzah Salim (2012)	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่ากิจการ Tobin'Q กำไรต่อหุ้น	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Velnampy & Aloy Niresh (2012)	ความสามารถในการทำกำไร อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับอัตรากำไรสุทธิแต่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบ
Attaullah Shah (2007)	สินทรัพย์ที่มีตัวตน ความผันผวนของกำไร การเจริญเติบโตของรายได้ ความสามารถในการทำกำไร ขนาดของกิจการ	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับสินทรัพย์ที่มี ตัวตน การเจริญเติบโตของรายได้ ความสามารถในการทำกำไรและ ขนาดของกิจการแต่ไม่พบ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้าง เงินทุนกับความผันผวนของกำไร
Jana Steklá (2015)	ความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตรากำไรสุทธิ อัตรากำไรขั้นต้น ความสามารถในการชำระดอกเบี้ย	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับความสามารถใน การทำกำไร
Masdiah Abdul Hamida (2015)	ความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	โครงสร้างของเงินทุน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่าง โครงสร้างเงินทุนกับความสามารถใน การทำกำไร

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรอิสระ	ข้อค้นพบ
Laura Serghiescu (2014)	โครงสร้างของเงินทุน	ความสามารถในการทำกำไรสภาพคล่อง ขนาดของกิจการ การหมุนเวียนของสินทรัพย์	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับ ความสามารถในการทำกำไรสภาพคล่อง ขนาดของกิจการและการหมุนเวียนของสินทรัพย์
Hyun Jung Kima (2015)	โครงสร้างของเงินทุน	การวิจัยและพัฒนา ดัชนีการเจริญเติบโตของยอดขาย สินทรัพย์ที่มีตัวตน ขนาดของกิจการ	พบความสัมพันธ์เชิงบวก

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดค่าตัวแปรของโครงสร้างเงินทุนเลือกใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยอ้างอิงมาจาก Velnampy & Aloy Niresh (2012), Jana Steklá (2015), Norfhadzilahwati Rahim (2014), Hasliyawani Anuar (2016), George Gathogo (2014) และ Iram Naz (2011)

ตอนที่ 3 แนวคิดโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (Ownership Structure)

โครงสร้างการเป็นเจ้าของคือ ลักษณะของการถือหุ้นในส่วนของเจ้าของว่าเงินลงทุนที่ได้มานั้นมาจากแหล่งใดเป็นส่วนใหญ่ เช่น การถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ หรือการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน การเป็นเจ้าของ โดยกลุ่มเหล่านี้ มีสิทธิและอำนาจในการควบคุมหรือไม่สามารถมุ่งเน้นและต้องการในลักษณะของรายงานทางการเงินหรือคุณภาพของรายงานทางการเงินมากนักเพียงใด โครงสร้างการเป็นเจ้าของเป็นกลไกหนึ่งในการลดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายจัดการที่จะตัดดวงผลประโยชน์แก่ฝ่ายตนเอง ดังนั้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของเสมือนสิทธิในบริษัท (Marselinus Asri, 2017)

การถือหุ้นโดยรัฐบาล (Government Ownership)

บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาลไทย คือ บริษัทที่มีการถือหุ้นโดยกระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม หรือกระทรวงอื่นๆ ที่เป็นของรัฐบาลไทย

Dehong Wang (2016) พบว่า บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่จะมีการกระตุ้นเศรษฐกิจส่งเสริมให้ธุรกิจเจริญเติบโต การควบคุมดูแลของกิจการจึงมีมากและใกล้ชิด การถือหุ้นโดยรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ภาครัฐจะสนับสนุน และกระตุ้นให้ตลาดทุนมีความแข็งแกร่ง รัฐบาลมีอำนาจในการควบคุมกิจการเพื่อให้ มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีส่งผลต่อคุณภาพของกำไร Mohammad Ali Moradi (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างการเป็นเจ้าของและการจัดการกำไร การศึกษาเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของนักลงทุน ได้ดียิ่งขึ้น ด้วยปัจจัยหลายอย่างที่ธุรกิจมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของไม่เหมือนกัน ดังนั้นก็ส่งผลให้การจัดการกำไรแตกต่างกันไปด้วย Dehong Wang (2016) พบว่า รัฐบาลมีการควบคุมคุณภาพงบการเงินเพื่อให้ตลาดทุนมีความน่าเชื่อถือเพื่อการพัฒนาบริษัทที่ถือหุ้น และส่งผลไปยังการพัฒนาประเทศ ทำให้ดัชนีของตลาดมีการเพิ่มขึ้นและมีเสถียรภาพด้วย

Yuan Ding (2007) ได้ศึกษาบทบาทโครงสร้างการเป็นเจ้าของระหว่างรัฐบาลกับเอกชนกับคุณภาพของกำไรในตลาดทุนของจีน เอกชนมีแนวโน้มที่จะเพิ่มรายได้จากการตกแต่งกำไรให้มากขึ้น บริษัทที่มีแนวโน้มการดำเนินกิจการไปได้ยืนยันว่าคุณภาพของรายการคงค้างเป็นส่วนสำคัญ บริษัทที่เอกชนเป็นเจ้าของทั้งหมดจะถูกออกแบบมาเพื่อเป็นตลาดทุน จัดหาเงินทุนผ่านตลาดตราสารทุนทำให้ความต้องการของนักลงทุนเป็นไปอย่างลำเอียงส่วนการถือหุ้น โดยรัฐบาลเพื่อพัฒนากระตุ้นเศรษฐกิจในประเทศเพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญก้าวหน้าไม่ใช่เพื่อการตัดดวงผลประโยชน์ รัฐบาลยังคงมีความเข้มแข็งมากกว่าเอกชน หากไม่มีปัจจัยทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการเงินของบริษัทที่ถือหุ้น โดยรัฐบาลย่อมมีมากกว่า เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตลาดทุนหากแนวโน้มการถือหุ้น โดยรัฐบาลมากขึ้นส่งผลให้แนวโน้มของการจัดการกับรายได้ขย่มน้อยลง

I Putu Sugiarta Sanjaya (2011) พบว่า การถือหุ้นในบริษัทมหาชนในประเทศอินโดนีเซีย การถือหุ้นโดยนักลงทุนมีบทบาทอย่างสูง บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาลจะมีสิทธิและอำนาจควบคุมในการถือกระแสดเงินสดได้มากกว่าซึ่งจะส่งผลดีช่วยเพิ่มมูลค่าของกิจการ ส่งผลให้เศรษฐกิจมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Wang (2002) ยืนยันว่าการแทรกแซงของรัฐบาลเป็นเหตุผลที่สำคัญว่าความไร้ประสิทธิภาพ การถือหุ้นของรัฐบาลจากมุมมองทางการเมือง ถึงแม้ว่าหลายแห่งจะพยายามลดความขัดแย้งระหว่างผู้ถือหุ้นกับฝ่ายบริหาร โดยการที่รัฐบาลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแล แต่ในประเทศจีนมองว่าการถือหุ้นโดยปราศจากการครอบครองของรัฐ ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยน่าจะพอใจกว่าในการเปิดเสรีให้เอกชนถือหุ้น เนื่องจากอาจมีปัจจัยที่มีเกี่ยวข้อง เช่น ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบซึ่งรัฐบาลอาจจ่ายน้อยกว่าเอกชน

นักลงทุนต่างชาติ (Foreign Ownership)

ในทฤษฎีของ Agency Theory กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างนักลงทุนและเจ้าของเงิน ผู้บริหารอาจตกแต่งกำไรหรือจัดการกับรายได้เพื่อให้ประโยชน์สูงสุดแก่ตนเอง รวมไปถึงการพยายามที่จะเพิ่มขนาดขององค์กรและการเจริญเติบโตมากกว่าผลกำไรของบริษัทอาจเป็นเพราะต้องการลดการจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นแต่เพิ่มความมั่งคั่งให้กับตัวเอง (Gedajlovic & Shapiro, 1998) ภายใต้ทฤษฎีนี้ผู้บริหารอาจขาดแรงจูงใจในการรักษาผลประโยชน์ของบริษัท ดังนั้นควรมีกลยุทธ์ในการควบคุมและกำกับดูแล

Grinblatt (2000), Seaholes (2000) ให้เหตุผลว่าสถาบันต่างประเทศควรทำงานได้ดีกว่าสถาบันในประเทศเพราะว่าสถาบันต่างประเทศมีความเชี่ยวชาญมากกว่าและมีความสามารถพิเศษมากกว่า ภายใต้ข้อสมมุติฐานที่ว่า ความรู้และประสบการณ์ของนักลงทุนต่างชาติสามารถลดการจัดการกำไรได้ (Jiambalvo, 2002) หลายประเทศมีข้อจำกัดในการเป็นเจ้าของจากต่างประเทศ เช่น ประเทศจีนซึ่งจำกัดการซื้อ-ขายหุ้นให้ชาวต่างชาติซื้อ-ขายหุ้นได้เฉพาะบางประเภทเท่านั้น ประเทศเหล่านี้อาจมีแรงจูงใจให้ตรวจสอบเรื่องการจัดการกำไรของบริษัท แต่สำหรับบางประเทศที่ไม่ได้มีความจำกัดการลงทุนของชาวต่างชาติมากนักเช่น ประเทศญี่ปุ่นซึ่งไม่ได้จำกัดการถือครองการลงทุนจากต่างชาติจึงทำให้มีนักลงทุนชาวต่างชาติจำนวนมากในการถือครองหุ้น (Kang, 1997) การลงทุนในตราสารทุนให้แรงจูงใจแก่นักลงทุนต่างชาติในการกำกับดูแล การเพิ่มการลงทุนจากต่างชาติยังช่วยเพิ่มเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้กำหนดบทลงโทษในการถือโงงและรายงานทางการเงินที่ทำให้ผู้ใช้บริการเงินเข้าใจผิด มีโทษปรับถึง 5 ล้านดอลลาร์ต่อสำหรัรัฐจำคุกไม่เกิน 20 ปี สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความรู้ของนักลงทุนชาวต่างชาติซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมการจัดการกำไรอย่างแท้จริง Roychowdhury (2006) พบว่า นักลงทุนต่างชาติมี

บทบาทที่โดดเด่นในการปรับปรุงการกำกับดูแล และนักลงทุนต่างชาติยังมีธรรมชาติที่ดีกว่า นักลงทุนต่างชาติสามารถส่งเสริมการกำกับดูแลกิจการของบริษัทในประเทศเพื่อการตรวจสอบที่ดี และมีคุณภาพ โดยผ่านการใช้สิทธิในการลงคะแนน เพื่อมีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยอ้อมคือการลงทุนของนักลงทุนต่างชาตินั่นเอง โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศที่พัฒนาแล้วเช่นสหรัฐอเมริกาหรือสหภาพยุโรปสามารถช่วยให้บริษัทในประเทศมีกระบวนการกำกับดูแลเกี่ยวกับกระบวนการบัญชีและการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน โดยการนำความรู้จากมาตรฐานทางรายงานการเงินใหม่ๆ มาใช้ Cheung et al. (1999) กล่าวว่า นักลงทุนชาวต่างชาติมีทรัพยากรที่เอื้ออำนวยและความเชี่ยวชาญโดยตรงและโดยอ้อมในการตรวจสอบการจัดการและการตัดสินใจในการดำเนินงานในธุรกิจที่ตนเองมีส่วนได้เสีย ในประเทศที่สภาพเศรษฐกิจค่อนข้างอ่อนแอ ย่อมต้องการระดมทุนจากต่างชาติ การทำให้นักลงทุนต่างชาติมีความเชื่อถือในการลงทุน ทำให้ต้องมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือแก่นักลงทุน จากงานวิจัยหลายงานพบว่า นักลงทุนต่างชาติช่วยส่งเสริมมูลค่าของบริษัท การส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมในการเพิ่มการวิจัยและพัฒนาการเปลี่ยนแปลงการกำกับดูแลของกิจการได้ในทางที่ดี (David et al. 2006) ความรู้ของนักลงทุนต่างชาติจะช่วยส่งเสริมคุณภาพของการบัญชีให้ลดการจัดการกำไรเพราะสิ่งเหล่านี้คือผลกระทบโดยตรงต่อนักลงทุนต่างชาติและเพื่อเป็นที่ยอมรับของนักลงทุนต่างชาติ การจัดทำรายงานทางการเงินต้องเป็นที่ยอมรับระดับสากล การปฏิบัติตามมาตรฐานรายงานทางการเงินอย่างเคร่งครัด

Ye-Rin Ryu (2015) พบว่า นักลงทุนมีอิทธิพลต่อการรายงานทางการเงินของบริษัท การกำหนดนโยบาย การกำกับดูแล โดยผ่านการตรวจสอบและจะเข้ามาแทรกแซงเมื่อจำเป็น นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและการแข่งขันจะมีประสิทธิภาพมากขึ้นในตลาดโลก ดังนั้นตลาดทุนจึงต้องมีแรงดึงดูดและแรงจูงใจจากต่างประเทศเพื่อการลงทุน และสภาพคล่องของธุรกิจ การแข่งขันและแรงจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติ สิ่งต้องพิจารณาคือการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารนั่นเอง ความสามารถในการตรวจสอบของนักลงทุนต่างชาติที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านต่าง ๆ วิธีในการลดความขัดแย้งของหน่วยงาน แนวปฏิบัติในการลดการจัดการกำไร การปกปิดข่าวสารที่มีผลกระทบด้านลบแก่บริษัทของฝ่ายบริหาร การรับรู้ข่าวสารอย่างเท่าเทียมกัน หรือการปกป้องและการคัดกรองผลประโยชน์ของฝ่ายบริหาร นักลงทุนต่างชาติมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตรวจสอบและผลกระทบของนักลงทุนต่างชาติ อาจมีค่าใช้จ่ายสูงในการตรวจสอบที่มากขึ้นเพื่อรายงานการเงินที่ดีขึ้น การลดค่าใช้จ่ายอาจทำได้คือใช้เวลาในการตรวจสอบนานมากขึ้นและการเรียนรู้ที่ยาวนานมากขึ้น เพื่อเรียนรู้และปรับสภาพเพื่อการลดการจัดการกำไร

นักลงทุนสถาบัน (Institutional Ownership)

นักลงทุนสถาบัน หมายถึงกลุ่มนักลงทุนสถาบันที่อยู่ภายในประเทศ ซึ่งผู้ที่จัดอยู่ในกลุ่มนักลงทุนสถาบันที่อยู่ภายในประเทศ ตามคำนิยามของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 4/2560 เรื่องการกำหนดคบทนิยามผู้ลงทุนสถาบัน ผู้ลงทุนรายใหญ่พิเศษ และผู้ลงทุนรายใหญ่ ซึ่งได้ให้คำนิยามของนักลงทุนสถาบันประกอบด้วย

- (1) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- (2) ธนาคารพาณิชย์
- (3) ธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น
- (4) บริษัทเงินทุน
- (5) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์
- (6) บริษัทหลักทรัพย์
- (7) บริษัทประกันวินาศภัย
- (8) บริษัทประกันชีวิต
- (9) กองทุนรวม
- (10) กองทุนส่วนบุคคลซึ่งบริษัทหลักทรัพย์บริหารจัดการเงินทุนของผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (9) หรือ (11) ถึง (26) หรือของผู้ลงทุนรายใหญ่
- (11) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
- (12) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (13) กองทุนประกันสังคม
- (14) กองทุนการออมแห่งชาติ
- (15) กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
- (16) ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (17) ผู้ประกอบธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า
- (18) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ
- (19) สถาบันคุ้มครองเงินฝาก
- (20) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- (21) นิติบุคคลประเภทบริษัท
- (22) นิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) ถึง (21) ถือหุ้นรวมกันเกินกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวน

หุ้นที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมด

(23) ผู้ลงทุนต่างประเทศซึ่งมีลักษณะเดียวกับผู้ลงทุนตาม (1) ถึง (22)

(24) ผู้จัดการกองทุนที่มีชื่อในทะเบียนผู้มีคุณสมบัติเป็นผู้จัดการกองทุนตามประกาศ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้จัดการกองทุน

(25) ผู้จัดการลงทุนที่มีชื่อในทะเบียนผู้มีคุณสมบัติเป็นผู้จัดการลงทุนตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้จัดการลงทุนในสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

(26) ผู้ลงทุนอื่นใดตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

Velury & Jenkins (2006) และ Hashim & Devi (2006) มองว่านักลงทุนสถาบันสามารถควบคุมฝ่ายจัดการได้ ความคาดหวังของคุณภาพกำไรย่อมมีมากขึ้นและทำให้เกิดการรายงานทางการเงินที่มีคุณภาพ Marselinus Asri (2017) ได้ศึกษาโครงสร้างการเป็นเจ้าของจากนักลงทุนสถาบันพบว่านักลงทุนสถาบันมีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการกำไร การเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันมีบทบาทสำคัญในการลดความขัดแย้งระหว่างหน่วยงานกับผู้ถือหุ้นการดำรงความเป็นเจ้าของสถาบันถือเป็นความสามารถในการเป็นกลไกในการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพในการตัดสินใจของผู้บริหาร (Jensen & Meckling, 1976) กรรมสิทธิ์ในหุ้นที่เป็นของนักลงทุนสถาบัน เช่น บริษัทประกันภัย กองทุน และความเป็นเจ้าของนักลงทุนสถาบันอื่นๆ เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการตรวจสอบจากนักลงทุนเหล่านี้ นักลงทุนสถาบันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้นการดูแล การตรวจสอบจะช่วยให้ผู้ถือหุ้นมีมุมมองในระยะยาว ความเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันจะช่วยดูแล และฝ่ายบริหารจะถูกกดดันจากนักลงทุนสถาบันเพื่อให้บริการบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้นักลงทุนสถาบันยังพยายามกำกับดูแลอย่างเข้มงวดเพื่อป้องกันไม่ให้ฝ่ายจัดการฉวยโอกาส (Marselinus Asri, 2017)

ในทฤษฎีของ Agency Theory จะเห็นว่าหน่วยงานมีความขัดแย้งกันเนื่องจากว่าผู้ถือหุ้นไม่สามารถดูแลการกระทำของฝ่ายบริหารเพราะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างครอบคลุม หากมีการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันจำนวนมากก็สามารถที่จะเข้าถึงข้อมูลอย่างกว้างขวางมากขึ้นสามารถตรวจสอบแรงจูงใจของฝ่ายบริหารที่จะจัดการกับกำไร การปรับปรุงกำไรให้มีคุณภาพ จากการศึกษาเชิงประจักษ์ได้พบผลกระทบจากการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันมีอิทธิพลต่อการจัดการกำไรอย่างมาก (Marselinus Asri, 2017) บทบาทของนักลงทุนสถาบันจะคอยกำกับดูแล และตรวจสอบเพื่อจัดการปัญหาของหน่วยงาน นักลงทุนสถาบันเป็นผู้มีบทบาทในการควบคุมการบริหารที่เป็นลบ การตรวจสอบและป้องกันการจัดการกำไรเป็นไปอย่างรัดกุมและเข้มงวด รายการคงค้างที่ปรากฏในงบการเงินต้องมีคุณภาพเพื่อสะท้อนให้เห็นคุณภาพของกำไร (Nadia Lakhali, 2015)

Wafa Masmoudi Ayadi (2014) พบความสัมพันธ์ของนักลงทุนสถาบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อคุณภาพของรายการคงค้างสรุปได้ว่า นักลงทุนสถาบันไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มการกำกับดูแลเท่านั้น ยังช่วยตรวจสอบข้อมูลด้านการบัญชีและการเงินที่คุณภาพให้ดีขึ้นจากการลดการจัดการกำไร กระบวนการรายงานทางด้านบัญชีนำไปสู่คุณภาพที่ดีขึ้นด้วย

Koh (2003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างการถือหุ้นของนักลงทุนสถาบัน พบว่าหากไม่มีการถือหุ้นจากนักลงทุนสถาบันจะมีการจัดการกำไรสูงแต่หากนักลงทุนสถาบันมาถือหุ้นทำให้ลดการจัดการกำไรลงได้และสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของรายการคงค้าง

ตารางที่ 2.3 แสดงผลการศึกษาและตัวแปรที่มีความกับโครงสร้างการเป็นเจ้าของ

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา
Dehong Wang (2016)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับผู้ถือหุ้น โดยรัฐบาล
I Putu Sugiarta Sanjaya (2011)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับผู้ถือหุ้น โดยรัฐบาล
Yuan Ding (2007)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับผู้ถือหุ้น โดยรัฐบาล
Jun Guo (2014)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนต่างชาติ
Ye-Rin Ryu (2015)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนต่างชาติ
Yongtae Kim (2015)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนต่างชาติ
Hashim & Devi (2006)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนสถาบัน
Koh (2003)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนสถาบัน
Marselinus Asri (2017)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนสถาบัน
Nadia Lakhal (2015)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนสถาบัน
Velury & Jenkins (2006)	การจัดการกำไร	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ	พบความสัมพันธ์เชิงลบกับนักลงทุนสถาบัน

ตารางที่ 2.4 แสดงการสรุปตัวแปรที่ใช้วัดมูลค่าของโครงการเป็นเจ้าของ

ตัวแปร	วิธีการวัดมูลค่า	อ้างอิง
สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล	ร้อยละของการถือหุ้นโดยรัฐบาล	Dehong Wang (2016) I Putu Sugiatha Yuan Ding (2007)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ	ร้อยละของนักลงทุนต่างชาติ	Jun Guo (2014) Ye-Rin Ryu (2015) Yongtae Kim (2015)
สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน	ร้อยละของการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน	Hashim and Devi (2006) Koh (2003) Marselinus Asri (2017) Nadia Lakhall (2015) Velury & Jenkins (2006)

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดค่าตัวแปรของโครงการเป็นเจ้าของซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล โดยอ้างอิงจาก Dehong Wang (2016), I Putu Sugiatha และ Yuan Ding (2007) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ โดยอ้างอิงจาก Jun Guo (2014), Ye-Rin Ryu (2015) และ Yongtae Kim (2015) สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน โดยอ้างอิงจาก Hashim and Devi (2006), Koh (2003), Marselinus Asri (2017), Nadia Lakhall (2015) และ Velury & Jenkins (2006)

ตอนที่ 4 แนวคิดระบบการควบคุมภายใน (Internal Control)

ในปี 2535 คณะกรรมการชุดหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า The Committee of Sponsoring Organizations of The Treadway Commission (COSO) ซึ่งเป็นคณะกรรมการของสถาบันวิชาชีพ 5 สถาบันในสหรัฐอเมริกา อันได้แก่ สมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Institute of Certified Public Accountants หรือ AICPA) สมาคมผู้ตรวจสอบภายใน (The Institute of Internal Auditor หรือ IIA) สมาคมผู้บริหารการเงิน (The Financial Executives Institute หรือ FEI) สมาคมนักบัญชีแห่งสหรัฐอเมริกา (The American Accounting Association หรือ AAA) และสมาคมนักบัญชีเพื่อ

การบริหาร (Institute of Management Accountants หรือ IMA) ทั้ง 5 สถาบันนี้ได้ร่วมกันศึกษาวิจัยและพัฒนาแนวคิดของการควบคุมภายใน และได้ให้ความหมายของการควบคุมภายในว่า “การควบคุมภายใน คือ กระบวนการปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดร่วมกันโดย คณะกรรมการ ผู้บริหารตลอดจนพนักงานขององค์กรทุกระดับชั้น เพื่อให้เกิดความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่า วิธีการหรือการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการควบคุม”

ระบบการควบคุมภายใน ประกอบด้วยนโยบายและวิธีปฏิบัติงานที่กำหนดขึ้นในองค์กร เพื่อให้ความมั่นใจอย่างสมเหตุสมผลว่ากิจการจะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ในเรื่องต่อไปนี้

1. ด้านการดำเนินงาน (Operation) โดยมุ่งหมายให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า ด้วยการกำกับการใช้ทรัพยากรทุกประเภทให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่ผู้บริหารกำหนดไว้ และให้ปลอดภัยจากการกระทำทุจริตของพนักงาน หรือผู้บริหาร และหากมีความเสียหายเกิดขึ้นก็ช่วยให้ทราบถึงความเสียหายนั้น ได้โดยเร็วที่สุด

2. ด้านการรายงานทางการเงิน (Financial Reporting) รายงานทางการเงินหรืองบการเงิน ไม่ว่าจะเป็นรายงานที่ใช้ภายในหรือภายนอกองค์กร ต่างต้องมีความเชื่อถือได้และทันเวลา มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา ตัดสินใจทางธุรกิจของนักบริหาร เจ้าหนี้ ผู้ถือหุ้น และผู้ลงทุนทั่วไป

3. ด้านการปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎ ระเบียบ และนโยบาย (Compliance with Application Laws and Regulations) การปฏิบัติงานหรือดำเนินธุรกิจให้สอดคล้อง หรือเป็นไปตามบทบัญญัติข้อกำหนดของกฎหมาย นโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน หรือการดำเนินธุรกิจนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลเสียหายใด ๆ จากการละเว้นการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎระเบียบเหล่านั้น

จากวัตถุประสงค์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าบางครั้งในการจัดการควบคุมภายในสามารถแยกแยะวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน แต่บางกรณีก็มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องตัดสินใจว่า จะกำหนดมาตรการการควบคุมภายในเพื่อวัตถุประสงค์อะไร ต้องการเน้นชัดว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งเพียงอย่างเดียว หรือต้องการจัดให้มีระบบการควบคุมภายในเพื่อวัตถุประสงค์หลายประการที่สัมพันธ์กัน ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดของ COSO จะต้องพิจารณาในเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง โดยองค์ประกอบทั้ง 5 มีดังนี้

- สภาพแวดล้อมการควบคุม (Control Environment)
- การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
- กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
- ข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารในองค์กร (Information and Communication)
- การติดตามและประเมินผล (Monitoring)

1. สภาพแวดล้อมของการควบคุม (Control Environment)

สภาพแวดล้อมของการควบคุมเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกและบรรยากาศของการควบคุมภายใน ซึ่งปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยที่นำมาพิจารณารวมกันส่งผลให้เกิดความมีประสิทธิภาพของมาตรการหรือวิธีการควบคุมในองค์กร หรือทำให้มาตรการและวิธีการควบคุมที่ดีขึ้น โดยส่งเสริมให้ทุกคนในองค์กรตระหนักถึงความจำเป็นของระบบการควบคุมภายในและเน้นการสร้างบรรยากาศโดยผู้บริหารระดับสูง เพื่อให้คนขององค์กรเกิดจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบ ดังนั้น สภาพแวดล้อมของการควบคุมที่ดีจะช่วยให้นักกลางเข้าใจถึงความจำเป็นและความสำคัญของการควบคุมภายใน ทั้งนี้ปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของการควบคุมประกอบด้วย

ความซื่อสัตย์และจริยธรรม กล่าวคือ ผู้บริหารควรจัดทำข้อกำหนดด้านจริยธรรมเป็นแนวทางการปฏิบัติ หรือมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน โดยปัจจัยนี้ผู้ศึกษาเห็นว่า ปัจจุบันองค์กรมักจะจัดทำ Code of Conduct หรือหลักในการปฏิบัติงานที่เปรียบเสมือนกฎระเบียบขององค์กร ดังนั้น หากมีการแทรกข้อกำหนดด้านจริยธรรมอันเป็นแนวทางที่ควรปฏิบัติตามไป ก็จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ในการนำมาใช้ในทางปฏิบัติมากขึ้น

ส่วนในด้านของผู้บริหารก็ต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีอย่างสม่ำเสมอ และลดวิธีการหรือแรงจูงใจที่รุนแรง เช่น การไม่กดดันให้พนักงานต้องปฏิบัติตามเป้าหมายที่สูงเกินจริง

ความรู้ ทักษะ ความสามารถเชิงแข่งขัน กล่าวคือ องค์กรควรมีการกำหนดระดับความรู้และความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานแต่ละอย่าง ต้องกำหนดออกมาเป็นข้อกำหนดด้านพื้นฐานความรู้ทางการศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยผลสำเร็จในการประเมินองค์ประกอบด้านนี้สามารถพิจารณาได้จากการจัดทำเอกสารกำหนดลักษณะงาน (Job Description) เพื่อให้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาบรรจุพนักงานให้เหมาะสมกับหน้าที่และความรับผิดชอบ

คณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการตรวจสอบ กล่าวคือ ฝ่ายบริหารระดับสูงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างบรรยากาศการควบคุมของกิจการ คณะกรรมการบริษัทเป็นเสมือนตัวแทนผู้ถือหุ้นที่จะแต่งตั้งฝ่ายบริหารระดับสูงและกำกับดูแลการปฏิบัติงานให้บรรลุผลประโยชน์สูงสุดขององค์กร คณะกรรมการตรวจสอบเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการบริษัทที่ทำหน้าที่ส่งเสริมบรรยากาศของการควบคุม และการตรวจสอบทั้งภายในและการสอบบัญชีให้เป็นไปอย่างอิสระจากฝ่ายบริหาร รวมทั้งความรู้ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การตั้งคำถามที่ตรงประเด็นและลึกซึ้งเกี่ยวกับงานของฝ่ายบริหาร และติดตามวิเคราะห์คำตอบที่ได้ความถี่และการมีเวลาในการปฏิบัติหน้าที่และประชุมกับผู้บริหารฝ่ายการเงิน บัญชี ตรวจสอบภายใน และผู้สอบบัญชี ความเพียงพอและทันสมัยของสารสนเทศที่จัดให้คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบที่จะติดตามการบรรลุผลของ

แผนกลยุทธ์ เป้าหมายของฝ่ายบริหารฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และปฏิบัติตามสัญญาที่สำคัญ ความเพียงพอและทันกาลของสารสนเทศที่คณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบมี เกี่ยวกับข้อมูลพิเศษ เช่น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผู้บริหารระดับสูง รายงานการสืบสวนจากสถาบันกำกับดูแล การจ่ายเงินที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น

ปรัชญาและรูปแบบการทำงานของผู้บริหาร กล่าวคือ องค์ประกอบนี้เป็นสิ่งใหม่ของการบริหาร ซึ่งบางครั้งปรัชญาและรูปแบบการทำงานของบริหารอาจถูกกลืนไป แนวโน้มทางความคิดขององค์ประกอบนี้ เช่น เป็นผู้บริหารที่กล้าเสี่ยง หรือชอบความระมัดระวัง ความถี่ในการติดตามงานระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับระดับปฏิบัติการ ทิศนคติของผู้บริหารที่มีต่อการเลือกนโยบายบัญชี ความระมัดระวังในการกำหนดประมาณการทางบัญชี การเปิดเผยข้อมูล และการไม่แสดงข้อมูลที่เป็นเท็จ รวมทั้งการส่งเสริมในงานบัญชี การพัฒนาความรู้ของฝ่ายบัญชี เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถทราบทิศทางองค์กรได้ว่าจะถูกวางอยู่ในจุดใดหรือมีความเสี่ยงอย่างไรบ้าง

โครงสร้างการจัดองค์กร กล่าวคือ โครงสร้างขององค์กรที่ได้รับการจัดไว้ดีเยี่ยมเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารสามารถวางแผนงาน สั่งการ และควบคุมการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยการจัดโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมกับลักษณะของธุรกิจนั้น

การมอบอำนาจและความรับผิดชอบ (Assignment of Authority and Responsibility) หมายถึง การมอบอำนาจให้กับผู้ปฏิบัติงานในระดับปฏิบัติการ ควรจะต้องมีการกำหนดอย่างชัดเจน โดยในการประเมินองค์ประกอบด้านนี้จะต้องพิจารณาจาก

- ความชัดเจนในการระบุความรับผิดชอบและอำนาจในการอนุมัติให้ผู้ปฏิบัติการฝ่ายต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์

- ความเหมาะสมของมาตรฐานการควบคุมและวิธีการควบคุมที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเอกสารที่ระบุลักษณะความรับผิดชอบในตำแหน่งงาน

- ความเหมาะสมของจำนวนพนักงาน ซึ่งจะต้องมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมกับปริมาณงานและความซับซ้อนของกิจกรรม รวมทั้งระบบงานที่เกี่ยวข้อง

นโยบายและวิธีบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือ ในการบริหารองค์กรมีปัจจัยหลายอย่างที่เป็นสิ่งสำคัญแก่องค์กรไม่ว่าจะเป็นระบบบริหารเทคโนโลยี สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่องค์กรจะต้องพัฒนาตามยุคสมัยให้ทันแต่อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญที่สุดขององค์กรที่จะขาดไม่ได้ก็คือ ทรัพยากรมนุษย์ เพราะทรัพยากรมนุษย์ที่ดีเป็นปัจจัยที่ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริง ดังนั้น ฝ่ายบริหารควรกำหนดนโยบายและวิธีบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น การว่าจ้าง การคัดเลือกบุคลากร และเมื่อได้บุคลากรที่เหมาะสมแล้ว ก็ต้องมีนโยบายในการจูงใจและพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถที่ทันสมัยตามทันเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การประเมินองค์ประกอบนี้

เช่น นโยบายและวิธีปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับการคัดเลือก การฝึกอบรม การเลื่อนตำแหน่ง และการจ่ายผลตอบแทน ความเหมาะสมของวิธีการที่ใช้เมื่อพบความประพฤติที่แตกต่างจากนโยบายและวิธีปฏิบัติที่กำหนด เช่น มีบทลงโทษ ความเหมาะสมในการใช้นโยบายการเลื่อนตำแหน่งและความดีความชอบ

การตรวจสอบภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการควบคุมภายในและเป็นเครื่องมือทางการบริหารที่ทำให้สภาพแวดล้อมของการควบคุมมีคุณภาพ ผู้ตรวจสอบภายในต้องมีความอิสระเพียงพอที่จะรายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลให้แก่ผู้บริหาร และผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานที่ได้รับการตรวจสอบและประเมินผลทั้งนี้ผู้ตรวจสอบภายในควรได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสมจากผู้บริหาร

2. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงซึ่งจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือในการบริหารอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารนิยมใช้ในปัจจุบัน เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคการค้าที่มีการแข่งขันอย่างเสรี ซึ่งมีคู่แข่งมากมายที่กำลังต่อสู้กับองค์กร ดังนั้น ความเสี่ยงจึงเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งการประเมินความเสี่ยงนั้น เป็นกระบวนการที่ทำให้กิจการขององค์กรทราบถึงความเสี่ยงที่กำลังจะเผชิญล่วงหน้าได้ เมื่อทราบถึงความเสี่ยงแล้วก็สามารถที่จะบริหารความเสี่ยงเพื่อเปลี่ยนวิกฤติให้เป็น โอกาส และเพื่อลดผลกระทบความเสียหายที่จะเกิดขึ้นได้เนื่องจากการค้ายุคการแข่งขันเสรีที่มีความเสี่ยงสูง และต้องเตรียมความพร้อมในทุกสภาวะการณ์ การประเมินความเสี่ยงจะทำให้ฝ่ายบริหารได้ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงทั้งจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างเพียงพอและเหมาะสม โดยแบ่งได้เป็น

2.1 ปัจจัยเสี่ยงระดับกิจการอาจเกิดจากปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในกิจการ โดยปัจจัยเสี่ยงภายนอก เป็นปัจจัยที่เกิดจากภายนอกที่กิจการควบคุมไม่ได้ ซึ่งผู้บริหารต้องติดตามศึกษาเพื่อหาวิธีปฏิบัติในการเปลี่ยนวิกฤติให้เป็น โอกาส หรือลดผลเสียหายที่จะเกิดขึ้น ส่วนปัจจัยเสี่ยงภายใน เป็นปัจจัยที่เกิดจากภายในองค์กรที่ผู้บริหารสามารถจัดการได้ ซึ่งสามารถยกตัวอย่างของปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ความต้องการและความมุ่งหวังของลูกค้าที่มีต่อสินค้าหรือบริการ กฎหมายและข้อกำหนดต่าง ๆ ของภาครัฐ และตัวอย่างของปัจจัยภายใน เช่น ความซื่อสัตย์และจริยธรรมของผู้บริหาร ความสลับซับซ้อนของการทำงาน ขวัญและกำลังใจของพนักงานในการปฏิบัติงาน ขนาดของหน่วยงาน โดยหน่วยงานใหญ่ย่อมมีโอกาสผิดพลาดสูงกว่าหน่วยงานเล็ก

2.2 ปัจจัยเสี่ยงระดับกิจกรรมเป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจเกิดในหน่วยงานสาขา แผนงาน โครงการ และกระบวนการปฏิบัติงานที่สำคัญ เช่น การจัดหา การตลาด เป็นต้น

หลังจากระบุปัจจัยเสี่ยงแล้ว ขั้นตอนต่อมาที่สำคัญก็คือ การวิเคราะห์และจัดระดับความเสี่ยง หากปัจจัยเสี่ยงใดสามารถคำนวณจำนวนที่อาจเกิดขึ้นได้โดยตรงในเชิงปริมาณ เช่น การใช้สูตรคำนวณจำนวนค่าความเสียหาย ก็ให้ประเมินและจัดระดับความเสี่ยงไปตามความสำคัญของจำนวนที่คำนวณได้ หากการวิเคราะห์และจัดระดับความเสี่ยงโดยใช้สูตรคำนวณเป็นไปได้ยาก อาจต้องใช้วิธีการให้คะแนนเชิงเปรียบเทียบแทน เช่น การให้ระดับ 1-3 โดย 1 = ไม่พอใจ 2 = ปานกลาง และ 3 = พอใจ เป็นต้น

หลังจากนั้นผู้บริหารควรกำหนดวิธีการบริหารความเสี่ยง และตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมควบคุมภายในที่จำเป็นเพื่อลดหรือบรรเทาความเสี่ยงเหล่านั้นและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการดำเนินงาน รายงานทางการเงินและการดำเนินงานเป็นที่น่าเชื่อถือ และการปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมาย และระเบียบข้อบังคับ ผู้บริหารระดับส่วนงานหรือผู้ประเมินควรจะต้องเน้นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ในการกำหนดวัตถุประสงค์การระบุความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และการบริหารความเสี่ยงในช่วงของการเปลี่ยนแปลง และบางเรื่องมีลักษณะเป็นนามธรรมซึ่งต้องใช้ดุลยพินิจ แต่เรื่องเหล่านี้มีความสำคัญในการใช้ประเมินความเสี่ยงว่าเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ ซึ่งการบริหารความเสี่ยงนั้น COSO ได้กำหนดวิธีการตอบสนองความเสี่ยงไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) หมายถึง การเลิกหรือหลีกเลี่ยงการกระทำเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การกระทำงานที่องค์กรไม่ถนัด อาจหลีกเลี่ยงโดยการไม่กระทำหรือจ้างบุคคลภายนอก เป็นต้น

2. การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) หมายถึง การลดโอกาสความน่าจะเป็นหรือการลดความเสียหาย หรือการลดทั้งสองด้านพร้อมกัน การลดความเสี่ยงที่สำคัญคือ การจัดระบบการควบคุมเพื่อป้องกัน หรือค้นพบความเสี่ยงเฉพาะวัตถุประสงค์นั้นอย่างเหมาะสมทันกาลมากขึ้นรวมถึงการกำหนดแผนสำรองในกรณีมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน

3. การแบ่งความเสี่ยง (Risk Sharing) หมายถึง การลดโอกาสความน่าจะเป็นหรือการลดความเสียหาย โดยการแบ่ง การโอน การหาผู้รับผิดชอบร่วมในความเสี่ยง เช่น การจัดประกันภัย

4. การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) หมายถึงการไม่กระทำการใดๆ เพิ่มเติมกรณีนี้ใช้กับความเสี่ยงที่มีสาระสำคัญน้อย ความเสี่ยงน่าจะเกิดน้อย หรือเห็นว่ามีต้นทุนในการบริหารความเสี่ยงสูงกว่าผลที่ได้รับ

3. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)

กิจกรรมการควบคุม หมายถึง การกระทำที่สนับสนุนและส่งเสริมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย วิธีปฏิบัติงาน และคำสั่งต่างๆ ที่ฝ่ายบริหารกำหนด ซึ่งจะต้องเป็นการกระทำที่ถูกต้อง และในเวลาที่เหมาะสม จะเพิ่มความมั่นใจในความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด กิจกรรมการควบคุมภายในสามารถแบ่งออกตามประเภทของการควบคุมได้ดังต่อไปนี้

การควบคุมแบบป้องกันเป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก

การควบคุมแบบค้นพบ เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้น เพื่อทำการค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นมาแล้ว

การควบคุมแบบแก้ไข เป็นวิธีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นให้ถูกต้อง หรือเพื่อหาวิธีแก้ไขไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดซ้ำอีกในอนาคต

การควบคุมแบบส่งเสริม เป็นวิธีการควบคุมที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จ โดยตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4. ข้อมูลสารสนเทศ และการสื่อสารในองค์กร (Information and Communication)

การสื่อสารและสารสนเทศนี้ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อการควบคุมภายในยุคปัจจุบัน ซึ่งนับได้ว่าเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร และถ้าข้อมูลข่าวสารมีความทันสมัยก็จะทำให้องค์กรรับรู้ข้อมูลได้ทันทั่วถึง มีความได้เปรียบทางด้านธุรกิจ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพให้กับการบริหาร องค์กรได้ดีอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งไม่แพ้กัน ดังนั้น ควรให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้เข้าถึงหรือรับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องผ่านเครื่องมือต่าง ๆ โดยสามารถแบ่งได้ ดังนี้

ข้อมูลสารสนเทศ (Information) เป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ โดยผู้บริหารต้องใช้ข้อมูลประกอบการพิจารณาสั่งการ ส่วนผู้ปฏิบัติงานมักใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องชี้นำทิศทางการปฏิบัติหน้าที่ ข้อมูลสารสนเทศที่ดี ที่ควรจัดให้มีในทุก ๆ องค์กรควรมีลักษณะดังนี้คือ

1. ความเหมาะสมกับการใช้ หมายถึงสารสนเทศมีเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการตัดสินใจของผู้ใช้

2. ความถูกต้องสมบูรณ์ หมายถึงสารสนเทศที่สามารถสะท้อนผลตามความจำเป็นและให้ข้อมูลที่แท้จริงและมีรายละเอียดที่จำเป็นครบถ้วน

3. ความเป็นปัจจุบัน หมายถึงการให้ตัวเลขและข้อเท็จจริงล่าสุดที่เป็นปัจจุบันสามารถใช้เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้สำหรับประกอบการตัดสินใจได้ทันเวลา

4. สะดวกในการเข้าถึง หมายถึง ความยากง่ายในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และมีระบบรักษาความปลอดภัย ป้องกันผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศที่มีความสำคัญหรือข้อมูลที่เป็นความลับได้ ในการจัดให้มีสารสนเทศที่ดีเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะจัดหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ทางวิชาชีพ รวมทั้งการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยี และระบบงานที่ดี เพื่อให้มีการปฏิบัติตามระบบงานที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้น หมายถึง การจัดระบบการสื่อสารให้ข้อมูลส่งไปถึงผู้ที่ควรได้รับ และระบบการสื่อสารที่ดีนั้น จะต้องประกอบด้วยทั้งระบบการสื่อสารกันภายในองค์กรหรือการสื่อสารที่เกิดขึ้นภายในองค์กรเดียวกันซึ่งควรจัดให้เป็นรูปแบบการสื่อสารสองทาง และอีกระบบคือการสื่อสารภายนอกซึ่งเป็นการสื่อสารกับลูกค้าหรือบุคคลอื่น ๆ นอกองค์กร

5. การติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluation)

การควบคุมภายในขององค์กรจะสมบูรณ์ไม่ได้หากขาดการติดตามและประเมินผล เพราะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารมั่นใจได้ว่า มาตรการและระบบการควบคุมภายในมีประสิทธิภาพและได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

- การติดตามผลระหว่างการดำเนินงาน (On Going Monitoring) หมายถึง การสังเกต การติดตามระบบรายงานความคืบหน้าของงาน รวมทั้งการสอบทานหรือการยืนยันผลงานระหว่างการปฏิบัติงาน

- การประเมินผลอิสระ (Independent Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่แล้วแต่จะกำหนด หรือการประเมินอิสระอาจหมายถึง การประเมินโดยผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดระบบควบคุมภายใน เพื่อให้สามารถแสดงความเห็นได้อย่างเป็นอิสระ เช่น การประเมินจากผู้ตรวจสอบภายใน เป็นต้น

- การประเมินการควบคุมด้วยตนเอง (Control Self Assessment: CSA) เป็นการจัดประชุมเชิงปฏิบัติร่วมกัน ระหว่างผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงาน ผู้มีความรู้ด้านการควบคุม และผู้อื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกิจกรรมควบคุมและประเมินผลร่วมกัน ในด้านที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงาน

การรายงานผลการประเมินและการสั่งการแก้ไข ต้องจัดทำรายงานผลการประเมินที่สำคัญเสนอผู้บริหารที่รับผิดชอบ เช่น การจัดทำรายงานแสดงผลความคลาดเคลื่อนของการดำเนินงานเป็นระยะๆ

คณะกรรมการบริษัทของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดให้มีระบบการควบคุมภายในที่เพียงพอและเหมาะสม รวมไปถึงการประเมินความเสี่ยงที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอกกิจการ โดยกำหนดให้มีการสอบทานและรายงานผลการตรวจสอบต่อคณะกรรมการบริษัท

อย่างสม่ำเสมอ คณะกรรมการบริษัทได้ร่วมกันประเมินระบบการควบคุมภายในจากรายงานผลของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยใช้แบบประเมินความเพียงพอของระบบการควบคุมภายในของสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่สอดคล้องกับแนวทางการควบคุมภายในระดับสากลตามแนวคิดของ COSO (The Committee of Sponsoring Organization of The Tread way Commission) ทั้ง 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. มีการจัดทำคู่มือจริยธรรมธุรกิจ (Business Ethics) ที่ชัดเจน เพื่อเป็นคู่มือในการปฏิบัติของกรรมการผู้บริหาร และพนักงานของบริษัทฯ
2. คณะกรรมการบริษัท ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ.2535 หรือกฎหมาย อื่นที่เกี่ยวข้องตลอดจนข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) รวมทั้งข้อบังคับบริษัท เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์มาจากหลากหลายวิชาชีพ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ และปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
3. จัดให้มีโครงสร้างสายการรายงาน มีการกระจายอำนาจ กำหนดอำนาจผู้บริหารในความรับผิดชอบ และสั่งการที่เหมาะสม ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการบริษัท
4. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ด้วยการจัดฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอในทุกระดับ รวมทั้ง สนับสนุนการศึกษาแก่พนักงาน และมีการจัดเตรียมผู้บริหารหรือพนักงานให้มีความพร้อมกับตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน นอกจากนี้ยังมีกระบวนการสรรหาผู้สืบทอดตำแหน่งที่สำคัญเพื่อ เตรียมความพร้อมกรณีขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถอย่างทันเวลา
5. คณะกรรมการบริษัท และผู้บริหาร เป็นผู้พิจารณาปริมาณงานกับจำนวนพนักงาน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมใน การปฏิบัติงานของพนักงานแต่ละตำแหน่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน Key Performance Indicator (KPI) เพื่อพิจารณาผลการปฏิบัติงาน ผลตอบแทนพนักงาน รวมถึงการนำ Competency มาใช้เป็น เครื่องมือในการบริหารทรัพยากรบุคคล ในการสร้างแรงจูงใจ และการให้รางวัลแก่ บุคลากรที่เหมาะสม

จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน

จากการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพของข้อมูลรายงานทางการเงินหรือคุณภาพของกำไรที่ได้รายงานไว้ในงบการเงิน ซึ่งให้เห็นว่าระบบการควบคุมภายในที่ดีก็ถูกประเมินจากนักลงทุน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับข้อมูลรายงานทางการเงินด้วย ดังนั้นควรมีการกำกับดูแลเรื่องระบบการควบคุมภายในที่ดีด้วย ในประเทศเนเธอร์แลนด์ไปบทความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพของกำไรการมีระบบการควบคุมภายในที่ดี

ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินส่งผลให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและการตรวจพบข้อผิดพลาดหรือการทุจริต การทำให้เกิดการหลงผิดหรือเข้าใจผิดของข้อมูลในงบการเงินปัจจุบันมีหลักฐานเชิงประจักษ์มากมายที่แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี (Kinney, 2000) ตัวอย่างของการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญของจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในที่ปรากฏครั้งแรกเป็นผลมาจากกฎหมายมาตรา 302 ของ Sarbanes-Oxley ซึ่งกำหนดให้กิจการต้องรับรองถึงประสิทธิภาพของระบบการควบคุมภายในทางการเงินและรายงานการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของระบบการควบคุมภายในและกฎหมายฉบับนี้ได้มีผลบังคับใช้อย่างเร่งด่วนในประเทศสหรัฐอเมริกา มาตรา 404 กำหนดให้ต้องรายงานเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายในเกี่ยวกับรายงานทางการเงินและรับรองโดยผู้สอบบัญชี คุณภาพของรายการคงค้างอาจเกิดจาก 2 ปัจจัยหลักคือ 1) มีการตกแต่งรายการคงค้างโดยผู้บริหารหรือฝ่ายจัดการ 2) เกิดจากข้อผิดพลาดโดยไม่ได้ตั้งใจในการประมาณการ ความไม่แน่นอนในอนาคตที่ยากต่อการคาดคะเน (Dechow and Schrand, 2004) ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ควรได้รับการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการตัดสินใจโดยทุจริตเพื่อก่อให้เกิดกำไร การประมาณการรายได้ในรายการคงค้างเป็นวัฏจักรเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในระยะยาว การวัดคุณภาพของรายการคงค้างคือกระแสเงินสดนั่นเอง คุณภาพของรายการคงค้างต่ำมาจากความผันผวนของรายได้และความเพียงพอของกระแสเงินสด จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างลดลง เนื่องจากมีข้อผิดพลาดจากการประมาณเงินคงค้างและผลกระทบต่องบการเงินที่รายงานข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยเจตนา จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในสามารถพิจารณาได้ถึงความสามารถในการจัดการของผู้บริหาร ระบบการควบคุมภายในที่ดี นอกจากจะสามารถควบคุมรายงานทางการเงินแล้วยังสามารถควบคุมการดำเนินงานของธุรกิจได้ด้วย (Doss and Jonas, 2004) ปัญหาของคุณภาพรายการคงค้างคือขาดการตรวจสอบที่เหมาะสม ข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานขาดระบบการควบคุมภายในที่ดี การตรวจสอบผลการดำเนินงานและการบริหารจัดการไม่เพียงพอ เป็นที่แน่ชัดว่าจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของกำไร รายงานทางการเงิน คุณภาพของรายการคงค้าง การเปิดเผยข้อมูลถึงระบบการควบคุมภายในก็เป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน การเปิดเผยจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในเป็นตัวแทนเพื่อแสดงปัญหาของการควบคุมภายในการรายงานของจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในไม่ควรมัวคืด ควรสะท้อนให้เห็นปัญหาที่แท้จริง อย่างน้อยการระบุหรือการเปิดเผยข้อมูลในส่วนที่สำคัญอย่างถูกต้อง การเปิดเผยข้อมูลจากการตรวจสอบพบจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน (Jeffrey Doyle, 2007)

Tingting Chen (2016) เชื่อว่าระบบการควบคุมภายในที่มีคุณภาพจะส่งผลให้รายการคงค้างมีคุณภาพและลดการจัดการกำไรด้วยเช่นกัน Zhang et al. (2010) พบว่า บริษัทที่มีการตรวจสอบถึง

ระบบการควบคุมภายในจะมีคุณภาพของรายการคงค้างสูงกว่าบริษัทที่ไม่มีการตรวจสอบของระบบการควบคุมภายใน Fan et al. (2013) พบว่า การมีระบบการควบคุมภายในที่ดีจะช่วยยับยั้งการจัดการกำไรได้เช่นเดียวกับ Jinghua et al. (2013) เชื่อว่าการควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยระงับพฤติกรรมจัดการกำไรเพิ่มคุณภาพของกำไรที่นำเสนอในรายงานทางการเงินได้ จุดอ่อนจุดแข็งของระบบการควบคุมภายในดูกรายงาน โดยผู้สอบบัญชี คุณภาพของรายการคงค้างส่งผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้บริหารระดับสูง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานทั้งที่เป็นการเงินและไม่เป็นการเงิน แรงจูงใจในการบริหารงาน เพื่อการประสบความสำเร็จเพื่อสร้างชื่อเสียงสำหรับผู้บริหารระดับสูง และจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนรวมไปถึงการเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย ส่งผลให้มูลค่าของผู้ถือหุ้นสูงขึ้น (Han Li , 2015) การควบคุมภายในช่วยลดความเสี่ยงสำหรับธุรกิจที่มีความซับซ้อนเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน (Li et al., 2011)

องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

องค์ประกอบของการควบคุมภายในที่ส่งผลให้ระบบการควบคุมภายในมีประสิทธิภาพมากขึ้น อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น หน่วยงานที่คอยกำกับดูแล คณะกรรมการตรวจสอบคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร ระเบียบนโยบาย การให้ความสำคัญต่อระบบการควบคุมภายใน การประเมินความเสี่ยง การรายงานผลการตรวจสอบ ตลอดจนความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน

Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ได้ศึกษาและรวบรวมเพื่อจัดเป็นตารางบันทึกคะแนนรายงานการควบคุมภายในไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.5 แสดงแบบบันทึกคะแนนรายงานการควบคุมภายใน

ข้อ	รายการ	Deumes (2000)	Deumes & Knechel (2005)	Van de Poel & Vanstraelen (2009)	Franck (2009)	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
1	ความเป็นอิสระของ คณะกรรมการ ตรวจสอบ			x	x	x
2	มีการตรวจสอบ ภายใน	x	x	x	x	

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	Deumes (2000)	Deumes & Knechel (2005)	Van de Poel & Vanstraelen (2009)	Franck (2009)	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
3	มีผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การเงินและบัญชีของ คณะกรรมการตรวจสอบ				x	
4	ความถี่ของการประชุม คณะกรรมการตรวจสอบ				x	x
5	ความเป็นอิสระของคณะ กรรมการบริหารจัดการ ความเสี่ยง	x	x	x	x	x
6	จัดทำคู่มือจริยธรรมธุรกิจ (Business Ethics) ที่ชัดเจน			x	x	x
7	ระเบียบ นโยบาย			x	x	
8	คณะกรรมการตรวจสอบ รายงานระบบการควบคุม ภายใน ในการประชุมอย่าง น้อย 1 ครั้ง	x	x	x		
9	วัตถุประสงค์ของระบบ การควบคุมภายใน	x	x	x		
10	ความรับผิดชอบของฝ่าย จัดการต่อระบบการ ควบคุมภายใน	x	x	x		
11	การรายงานเกี่ยวกับระบบ การควบคุมภายในที่มี ประสิทธิผล	x	x	x		

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	Deumes (2000)	Deumes & Knechel (2005)	Van de Poel & Vanstraelen (2009)	Franck (2009)	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
12	คณะกรรมการตรวจสอบ ได้รายงานระบบการ ควบคุมภายในกับผู้สอบ บัญชีภายนอก	x	x			
13	คณะกรรมการรายงานต่อ คณะกรรมการกำกับดูแล เรื่องระบบการควบคุม ภายใน	x				
14	จัดให้มีคู่มือเพื่อเป็น แนวทางในการปฏิบัติงาน ระบบการควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง	x				
15	ความเป็นอิสระของผู้ ตรวจสอบภายใน					x
รวม	8	6	9	7	5	

จากตารางที่ 2.5 แสดงภาพรวมของการให้คะแนนตามลำดับเวลาตั้งแต่ปี 2000-2010 คะแนนใน 3 ชุดแรกจะถูกใช้สำหรับการควบคุมภายในของชาวต่างชาติ และชุดที่ 4 เป็นตัววัดของชาวสวีเดน สำหรับชุดสุดท้ายได้พัฒนา และให้คะแนนโดยชาวจีน คะแนนทั้งหมดใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการควบคุมภายใน และการบริหารความเสี่ยง บทบาทที่สำคัญของการควบคุมภายในคือการให้ความสำคัญจากคณะกรรมการกำกับดูแลกิจการการสนับสนุนจากผู้ตรวจสอบภายในรวมถึงคุณธรรมจริยธรรมในการพัฒนาองค์กรด้วย

พระราชบัญญัติหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.2535 ได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจสอบมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. ทบทวนและให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายใน
2. สอบทานรายงานทางการเงินและข้อมูลทางการเงินของสำนักงาน
3. ประสานกับสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเรื่องการตรวจสอบงบการเงิน
4. ทบทวนสอบทานระเบียบปฏิบัติ
5. กำกับดูแลหน่วยตรวจสอบภายใน
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายจาก ก.ล.ต.

Jeffrey Doyle (2007) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของรายการคงค้างที่มีต่อระบบการควบคุมภายใน การเปิดเผยจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในต่อคุณภาพของรายการคงค้าง บริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในจะส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างต่ำ

Tingting Chen (2016) พบว่าการควบคุมภายในที่ดีจะช่วยลดการจัดการกำไรได้ มุมมองของตลาดหลักทรัพย์ในประเทศจีนตั้งแต่ปี 2553-2556 เป็นการค้นพบเชิงประจักษ์ว่าการควบคุมภายในที่มีคุณภาพสูงจะสามารถลดหรือระงับการจัดการกำไรจากรายการคงค้างได้ การศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพของระบบการควบคุมภายใน และคุณภาพของรายการคงค้าง

Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการควบคุมภายในต่อกระแสเงินสดและรายได้ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ تهران สำหรับปี 2008-2012 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในต่อคุณภาพของรายการทางบัญชี โดยมุ่งเน้นที่กระแสเงินสดโดยใช้ Dechow และ Dichev model (2002) พบความสัมพันธ์ของคุณภาพของระบบการควบคุมภายในต่อกำไรจากการดำเนินงานพบความสัมพันธ์ดังกล่าว ดังนั้นนักลงทุนและนักวิเคราะห์จึงสามารถพิจารณาถึงระบบการควบคุมภายในที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของกำไร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนในการพิจารณาในการตัดสินใจเพื่อลงทุน

Han Li (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้บริษัทมีการบริหารจัดการที่มีดีลดการจัดการกำไรเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับผู้บริหารระดับสูงและจูงใจนักลงทุนคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสีย ระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตาม

Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของการควบคุมภายในที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลทางการเงินบัญชีซึ่งถือว่ามีความสำคัญ

ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน แสดงให้เห็นถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มุ่งเน้นถึงระบบการควบคุมภายใน บริษัทที่มีการรายงานการควบคุมภายในมากจะส่งผลให้ข้อมูลทางการบัญชีมีประสิทธิภาพ มีการปรับปรุงข้อมูลทางการบัญชีให้ดีขึ้น

ตารางที่ 2.6 แสดงความสัมพันธ์ของระบบการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบ
Jeffrey Doyle (2007)	ระบบการควบคุมภายใน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบของระบบการควบคุมภายในต่อการจัดการกำไร
Tingting Chen (2016)	ระบบการควบคุมภายใน	คุณภาพของรายการคงค้าง	พบความสัมพันธ์เชิงบวกของระบบการควบคุมภายในที่มีคุณภาพจะส่งผลให้รายการค้างค้างมีคุณภาพด้วย
Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy (2015)	ระบบการควบคุมภายใน	คุณภาพของกำไรและกระแสเงินสด	พบความสัมพันธ์เชิงลบต่อการจัดการกำไรแต่ไม่พบความสัมพันธ์ของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน
Han Li (2015)	ระบบการควบคุมภายใน	ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพของระบบการควบคุมภายในและประสิทธิภาพของการบริหารจัดการส่งผลให้กำไรที่แสดงในงบการเงินมีคุณภาพ
Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung, (2010)	ระบบการควบคุมภายใน	การจัดการกำไร	คะแนนของการรายงานการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างหรือการจัดการกำไรตามโมเดลของ Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) การศึกษาแนะนำให้เปลี่ยนโมเดลหรือเพิ่มตัวแปรควบคุม

การศึกษาตัวแปรเพื่อใช้วัดระบบการควบคุมภายใน นักวิจัยหลายคนใช้ การเปิดเผยข้อมูลที่ระบุว่าไม่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน จากแบบฟอร์ม 10-K, 8-K ลอกการitimธรรมชาติของดัชนีการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ คุณภาพของการควบคุมภายในได้มาจากรายงานของคณะกรรมการบริษัท และรายงานการตรวจสอบ รายงานการควบคุมภายในว่ามีประสิทธิภาพ ปริมาณการรายงานการควบคุมภายในจากจำนวนหน้าของรายงานประจำปี และ คะแนนถ่วงน้ำหนักในการประเมินคุณภาพของระบบการควบคุมภายใน สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2.7 แสดงการสรุปตัวแปรที่ใช้วัดคุณภาพของระบบการควบคุมภายใน

ตัวแปร	ผู้วิจัย
การเปิดเผยข้อมูลที่ระบุว่าไม่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน จากแบบฟอร์ม 10-K, 8-K	Jeffrey Doyle (2007)
ลอกการitimธรรมชาติของดัชนีการควบคุมภายในของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	Tingting Chen (2016) Han Li (2015)
คุณภาพของการควบคุมภายในได้มาจากรายงานของคณะกรรมการบริษัท และรายงานการตรวจสอบ	Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy (2015)
รายงานการควบคุมภายในว่ามีประสิทธิภาพ	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
ปริมาณการรายงานการควบคุมภายในจากจำนวนหน้าของรายงานประจำปี	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
คะแนนถ่วงน้ำหนักในการประเมินคุณภาพของระบบการควบคุมภายใน	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างแบบประเมินที่เหมาะสมกับการศึกษาและวิจัยบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยกำหนดตัวแปรที่ใช้วัดทั้งหมด 4 ตัวแปร ประกอบด้วย

ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการควรแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบโดยมีกรรมการอย่างน้อย 3 คน สมาชิกส่วนใหญ่ของคณะกรรมการตรวจสอบมีความเป็นอิสระ กรรมการทั้งคณะอาจเข้ารับหน้าที่ใน

คณะกรรมการตรวจสอบได้หากไม่มีสมาชิกในคณะกรรมการดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง (Franck; 2009, Van de Poel & Vanstraelen; 2009, Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung ;2010) เนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในของบริษัท ดังนั้นหากระบบการควบคุมภายในจะดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับ การเข้มงวดหรือการให้ความสำคัญของคณะกรรมการตรวจสอบด้วย

ความผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ

ความถูกต้องของรายงานทางการเงินรวมถึงการตรวจสอบด้านการเงิน ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญหรือทักษะเฉพาะทางด้านบัญชี คณะกรรมการตรวจสอบที่ได้รับการแต่งตั้ง ควรประกอบด้วยกรรมการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการบัญชีหรือการเงินอย่างเพียงพอที่จะทำ หน้าที่สอบทานรายงานทางการเงินและข้อมูลทางการเงิน (Franck ; 2009, Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung; 2010)

ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ

ความถี่ในการประชุมเป็นองค์ประกอบสำคัญในการประเมินประสิทธิภาพของ คณะกรรมการตรวจสอบ (Abbott, Parker, Peters, & Raghunandan, 2003) นอกจากนี้คณะกรรมการที่ มีการประชุมบ่อยครั้งจะใช้เวลามากขึ้นในการแลกเปลี่ยนเรื่องการจัดการกำไร Xie et al. (2003) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความถี่ของการประชุมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร ดังนั้นการประชุมควรมี ความถี่เพื่อเกิดปัญหาหรือข้อบกพร่องต่างๆ ได้หรือแก้ไขอย่างทันเวลา การจัดเตรียมการประชุม ของคณะกรรมการตรวจสอบ เลขานุการ คณะกรรมการตรวจสอบต้องจัดทำตารางเวลาการประชุม คณะกรรมการตรวจสอบได้ล่วงหน้าโดยต้องมีการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อยไตรมาส ละ 2 ครั้ง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

ความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน

ผู้ตรวจสอบภายในที่มาจากบุคคลภายนอกกิจการย่อมมีความเป็นอิสระมากกว่าผู้ตรวจสอบ ภายในที่มาจากภายในกิจการ ผู้ตรวจสอบภายในที่มาจากบุคคลภายนอกกิจการอาจมีความชำนาญ มากกว่า เนื่องจากประสบการณ์และการตรวจพบข้อผิดพลาดและการทุจริตอาจมีมากและหลากหลาย กว่า ความสำคัญของอิสระในการรายงานการพบข้อผิดพลาดและการทุจริต ผู้ตรวจสอบภายในที่ มาจากบุคคลภายนอกกิจการย่อมเป็นอิสระมากกว่าในการตรวจและรายงานการทุจริตที่ตรวจพบโดยผู้มี อำนาจระดับสูงกว่าผู้ตรวจสอบภายใน จะไม่สามารถตรวจสอบได้ในหน้าที่เนื่องจากการขาดความ เป็นอิสระ (Coram, Ferguson & Moroney, 2008) แนวโน้มของบริษัทที่มีระบบการตรวจสอบภายใน ที่มาจากบุคคลภายนอกมีแนวโน้มที่จะตรวจพบการทุจริตมากกว่าบริษัทที่มีผู้ตรวจสอบภายในที่ แต่งตั้งมาจากผู้บริหารของบริษัท Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)

ตารางที่ 2.8 แสดงผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้ศึกษาเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายใน

ตัวแปร	ชื่อผู้วิจัย
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ	Van de Poel & Vanstraelen (2009) Franck (2009) Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
ความเชี่ยวชาญทางการเงินของ คณะกรรมการตรวจสอบ	Franck (2009)
ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ	Franck (2009) Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
ความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ใช้ตัวแปรที่วัดระบบการควบคุมภายใน คือ องค์ประกอบของการควบคุมภายใน ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Van de Poel & Vanstraelen (2009), Franck (2009) และ Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ความเชี่ยวชาญทางการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Franck (2009) ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ โดยอ้างอิงจาก Franck (2009) และ Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) และความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน โดยอ้างอิงจาก Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)

ตอนที่ 5 แนวคิดคุณภาพงานการสอบบัญชี

คุณภาพของข้อมูลในงบการเงิน หมายถึง ลักษณะของข้อมูลที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย คุณภาพเชิงประสิทธิผล และคุณภาพเชิงประสิทธิภาพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ซึ่งจะเน้นไปที่ความถูกต้อง ครบถ้วนและทันต่อเวลาของข้อมูลในงบการเงินกล่าวคือยังมีความถูกต้องทันต่อเวลามากเท่าไรก็แสดงให้เห็นว่าข้อมูลในงบการเงินนั้นมีคุณภาพมากเท่านั้น ทั้งนี้เพราะกว่าจะได้งบการเงินที่มีคุณภาพ จะมีผู้เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายจัดการ ผู้สอบบัญชี รวมถึงคณะกรรมการ ซึ่งจากการศึกษาของ Sharma (2006) และ Stewart and Munro (2007) ทำให้ทราบว่าเมื่อมีการกำกับดูแลกิจการดีจะทำให้ผู้สอบบัญชีมีมุมมองที่ดีต่อบริษัท เพราะเชื่อว่ากระบวนการจัดทำรายงานและกระบวนการควบคุมภายในมีประสิทธิภาพ อันจะทำให้รายงานทางการเงินออกมามีคุณภาพจึงเป็น

เหตุผลทำให้ผู้สอบบัญชีมองความเสี่ยงของบริษัทลดลงและทำให้กระบวนการวางแผนเตรียมตรวจสอบลดลงตามไปด้วย ซึ่งจะทำให้การตรวจสอบเสร็จสิ้นได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเวลา

ตามมาตรฐานควบคุมคุณภาพงานสอบบัญชีที่ออกโดย IFAC และมาตรฐานที่ประเทศไทยนำมาใช้คือ ISQC1 ซึ่งเป็นการควบคุมคุณภาพระดับสำนักงานซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. ความรับผิดชอบของผู้นำต่อคุณภาพภายในสำนักงาน
2. ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง
3. การตอบรับงานและการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่มีลักษณะเฉพาะ
4. ทรัพยากรบุคคล
5. ผลการปฏิบัติงาน
6. การติดตามผล

ความรับผิดชอบของผู้นำต่อคุณภาพภายในสำนักงาน

สำนักงานควรจัดให้มีนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกำหนดกฎเกณฑ์ในการจัดทำ การตรวจสอบและการสอบทานงานคุณภาพสำหรับการตรวจสอบบัญชี รวมไปถึงการให้คำปรึกษาหารือประเด็นต่าง ๆ ที่พบในการตรวจสอบและการให้คำแนะนำต่าง ๆ

ข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้อง

การกำหนดจรรยาบรรณต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบัญชีควรกำหนดไว้อย่างชัดเจน และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะเรื่องความเป็นอิสระ สำนักงานควรมีมาตรการป้องกันและแนวทางในการแก้ปัญหา การกำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับจรรยาบรรณ แนวทางการลดความคุ้นเคยกับลูกค้า ผู้สอบบัญชีอาจเกิดความคุ้นเคยกับลูกค้า ถ้าให้ผู้สอบบัญชีรายเดิมปฏิบัติงานกับลูกค้ารายเดิมเป็นระยะเวลาานาน ดังนั้นควรมีการหมุนเวียนผู้สอบบัญชีสำหรับลูกค้ารายเดิม

การตอบรับงานและการคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์กับลูกค้าและงานที่มีลักษณะเฉพาะ

สำนักงานต้องกำหนดนโยบาย ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้แน่ใจว่า สำนักงานจะรับงานจากลูกค้าและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเชี่ยวชาญและการจัดสรรทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม รวมไปถึงการพิจารณาความซื่อสัตย์สุจริตของลูกค้า การพิจารณาทั้งลูกค้ารายเดิมและลูกค้ารายใหม่ หากพบปัญหาหรืออุปสรรคควรมีขั้นตอนหรือแนวปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาให้กับผู้สอบบัญชี

ทรัพยากรบุคคล

ควรมีการจัดสรรทรัพยากรบุคคลเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงานที่ตนปฏิบัติ และมีศักยภาพสามารถทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีตามระยะเวลาที่กำหนด สามารถรวบรวมหลักฐาน สรุปผลการตรวจสอบและออกรายงานได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผลการปฏิบัติงาน

สำนักงานสอบบัญชีควรจัดให้มีนโยบาย ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้สอบบัญชีได้ปฏิบัติงานตามมาตรฐานการสอบบัญชี กฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ตามกฎหมาย การสอบทานและการกำกับดูแลผู้สอบบัญชีจากผู้สอบบัญชีที่อาวุโส หรือผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า ควรมีการกำหนดนโยบาย ขั้นตอนการปฏิบัติงานเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การปรึกษาหารือ
2. การสอบทานการควบคุมคุณภาพ
3. การแต่งตั้งผู้สอบทานคุณภาพงานสอบบัญชี
4. การจัดทำเอกสารหลักฐานในการสอบทานการควบคุมคุณภาพ
5. ความคิดเห็นที่แตกต่าง
6. เรื่องอื่น ๆ

การติดตามผล

สำนักงานควรมีการติดตามผลงานการสอบทานคุณภาพการสอบบัญชี โดยมีการกำหนดเป็นระเบียบ นโยบายหรือขั้นตอน อย่างชัดเจน ควรมีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

คุณภาพงานสอบบัญชี หนึ่งในคำจำกัดความที่พบมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับมากในเรื่องคุณภาพของการตรวจสอบ DeAngelo (1981) ได้อธิบายถึงคุณภาพงานสอบบัญชีที่ดี เมื่อตรวจพบข้อเท็จจริงขัดต่อการรายงานในงบการเงินอันเป็นสาระสำคัญ การรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวต้องมาจากการตรวจสอบที่มีคุณภาพและมีความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชี ปัจจัยที่นำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีมีดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้สอบบัญชี
2. การถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการสอบบัญชี
3. ขนาดของบริษัทสอบบัญชี
4. ชื่อเสียง
5. ความเชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี

คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลต่อการจัดการกำไรซึ่งการจัดการกำไรก็ส่งผลต่อคุณภาพกำไรด้วย (Mohammad Reza, 2016) การตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูงให้ข้อมูลที่แม่นยำถึงการจัดการกำไรลดปัญหาด้านการจัดการกำไรและเพิ่มผลตอบแทนของการลงทุน (Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou, 2005)

คุณภาพงานสอบที่ดีสามารถพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี (Brand Name)

บริษัทที่มีขนาดใหญ่ อันดับชั้นนำและเป็นที่ยอมรับของสากลทั่วโลก ซึ่งถือได้ว่ามีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญ พร้อมไปด้วยทีมงานและการให้คำปรึกษาทางด้านการตรวจสอบบัญชีในระดับสากลทั่วโลก เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการตรวจสอบย่อมมีคุณภาพงานสอบบัญชีที่ดีกว่า Becker et al. (1998) พบว่า บริษัทที่ไม่ได้ตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบที่มาจากสำนักงานสอบบัญชีที่เป็น BIG 4 ทำให้มีการจัดการกำไรสูง งานวิจัยในอดีตจำนวนมากได้ชี้ให้เห็นว่าสำนักงานสอบบัญชีที่เป็นระดับสากล เช่น BIG 4 มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการออกรายงานการสอบบัญชีในทิศทางตรงกันข้าม เพราะสำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่จะมีบุคลากรจำนวนมากกว่าจึงสามารถตรวจสอบเสร็จสิ้นได้เร็วกว่า นอกจากนี้สำนักงานสอบบัญชีที่มีขนาดใหญ่กว่าจะมีแรงจูงใจในการตรวจสอบที่เร็วกว่าเพื่อรักษาชื่อเสียงของตนเอง การแต่งตั้งสำนักงานสอบบัญชีชั้นนำที่มีชื่อเสียงถือว่ามีคุณภาพงานสอบบัญชีที่ดี จากการศึกษาพบหลักฐานเชิงประจักษ์ของ Teoh and Wong (1993) พบว่าการใช้ BIG 8 ในการตรวจสอบบัญชีทำให้การตรวจสอบที่มีคุณภาพมากขึ้นกว่าที่ไม่ใช้ BIG 8 เนื่องจาก BIG 8 มีการปกป้องการรายงานทางการเงินที่ดีกว่า Klein (2002) พบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรกับบริษัทที่ถูกตรวจสอบโดย BIG 4 และที่ไม่ถูกตรวจสอบโดยบริษัทที่อยู่ใน BIG 4 มีการเผื่อรั้งรายงานทางการเงินที่มากกว่ามีการใช้เทคโนโลยีที่ดีกว่าและการฝึกฝนของพนักงานที่มากกว่าบริษัทที่อยู่ใน BIG 4 ไม่สนใจต่อผลขาดทุนของบริษัทและลูกค้าที่ไม่จริงจัง ไม่ยอมรับหรือฝ่าฝืนกระบวนการตรวจสอบมากกว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีโดยทั่วไป (DeAngelo, 1981; Francis, Maydew and Sparks, 1999) ปัจจัยการตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูง ได้แก่ ทรัพยากรบุคคลและความเชี่ยวชาญ (Dopuch and Simunic, 1982) นอกจากนี้ขนาดของบริษัทตรวจสอบที่ใหญ่หมายความว่าผู้ตรวจสอบจะได้รับความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อเทียบกับผู้สอบบัญชีรายย่อย (Watts and Zimmerman, 1981) ส่วน Francis et al. (1999) พบว่ารายการคงค้างสูงมีโอกาทำให้เกิดการจัดการกำไรถ้าหากมีการตรวจสอบโดยบริษัท BIG 4 สามารถทำให้มีความมั่นใจและมีความน่าเชื่อถือ การจัดการกำไรสามารถลดลงในระดับที่ต่ำลงได้หากมีการตรวจสอบจากบริษัท BIG 4 ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบและส่งผลกระทบต่อจัดการกำไร (Rusmin Rusmin, 2010) ผู้สอบบัญชีที่เป็นระดับสากล มีแรงจูงใจในการเลือกลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำในการปกป้องชื่อเสียงของตนเองความเสี่ยงในการดำเนินคดีและลดการตรวจสอบด้านกฎระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าบริษัทตรวจสอบบัญชีจากบริษัท BIG 4 แนวโน้มที่จะมีลูกค้าที่มีความเสี่ยงต่ำ (Raghunandan และ Rama, 1999; Johnstone, 2000; Johnstone และ Bedard, 2004) เช่นเดียวกับ Mark DeFond, David H. Erkens, Jieying Zhang (2014) ได้ศึกษาถึงคุณภาพของบริษัทสอบบัญชีที่มีความเป็นสากลโดยใช้มาตรการตรวจสอบคุณภาพ พบกว่าบริษัท

BIG 4 มีการคัดเลือกลูกค้ามากกว่า เพื่อป้องกันชื่อเสียงของตนจึงต้องมีความระมัดระวังรอบครอบมากกว่า คุณภาพงานสอบบัญชีจะดีกว่า

บริษัท BIG4 เป็นเครือข่ายบริษัทให้บริการด้านวิชาชีพที่ใหญ่ที่สุด 4 แห่งของโลก ประกอบธุรกิจด้านการตรวจสอบบัญชี บริการให้ความเชื่อมั่น ภาษีอากร การบริหารจัดการ ที่ปรึกษาทางธุรกิจ คณิตศาสตร์ประกันภัย บริการด้านการเงิน และบริการด้านกฎหมาย ซึ่งกลุ่มบริษัททั้งสี่แห่งนี้เป็นผู้ให้บริการตรวจสอบบัญชีแก่บริษัทมหาชนจำกัด (บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) และบริษัทจำกัด

บริษัท BIG 4 ประกอบด้วย บริษัทสอบบัญชี 4 บริษัทดังนี้

1. ดีลอยต์ทูชโทมัตสุ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
2. ไพรซ์วอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส หรือ พีดีบีแอลวี สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ประเทศอังกฤษ
3. อีวาย หรือ เอนส์ท์แอนด์ย้ง สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ประเทศอังกฤษ
4. เคพีเอ็มจี สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ ประเทศเนเธอร์แลนด์

บริษัท BIG 4 เป็น ทั้ง 4 แห่งล้วนแล้วแต่มีสถานะเป็นเครือข่ายบริษัทให้บริการด้านวิชาชีพ ไม่มีบริษัทใดที่มีสถานะเป็นบริษัทเดี่ยว เป็นเครือข่ายของบริษัทหลากหลายแห่งที่บริหารงานและมีเจ้าของแยกเป็นอิสระจากกัน แต่ตกลงกับบริษัทสมาชิกแห่งอื่น ๆ ในเครือข่ายในการใช้ชื่อบริษัท เครื่องหมายการค้า และมาตรฐานด้านคุณภาพร่วมกัน ซึ่งในแต่ละเครือข่ายได้มีการจัดตั้งนิติบุคคลขึ้นมาประสานงานกิจกรรมระหว่างบริษัทสมาชิก

สำหรับในประเทศไทยบริษัทที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีจำนวน 27 บริษัท ประกอบไปด้วยสำนักงานสอบบัญชีระดับ BIG 4 จำนวน 4 บริษัทและเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่นที่ไม่ใช่ BIG 4 เป็นจำนวน 23 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 3 กันยายน 2560, สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย)

ตารางที่ 2.9 แสดงการสรุปรายชื่อบริษัทสอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบ

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ระดับ
1	บริษัท กรินทร์ ออดิท จำกัด	Non BIG 4
2	บริษัท แกรนท์ ธอนด์ จำกัด	Non BIG 4
3	บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิภาค ไทย สอบบัญชี จำกัด	BIG 4
4	บริษัท ซี ดับเบิ้ลยู ดับเบิ้ลยู พี จำกัด	Non BIG 4
5	บริษัท ดีลอยท์ ทูช โรมัทส ไชยศ สอบบัญชี จำกัด	BIG 4
6	บริษัท บัญชีกิจ จำกัด	Non BIG 4
7	บริษัท บีพีอาร์ ออดิท แอนด์ แอดไวเซอร์ จำกัด	Non BIG 4
8	บริษัท เบเกอร์ ทิลลี่ ออดิท แอนด์ แอดไวเซอร์ เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด	Non BIG 4
9	บริษัท พีวี ออดิท จำกัด	Non BIG 4
10	บริษัท ไพร์ซวอเตอร์เฮาส์คูเปอร์ส เอเปเอส จำกัด	BIG 4
11	บริษัท มาซาร์ส จำกัด	Non BIG 4
12	บริษัท สยาม ทูธ สอบบัญชี จำกัด	Non BIG 4
13	บริษัท สอบบัญชี ดี ไอ เอ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	Non BIG 4
14	บริษัท สอบบัญชีธรรมนิติ จำกัด	Non BIG 4
15	บริษัท สำนักงาน ดร. วิรัช แอนด์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด	Non BIG 4
16	บริษัท สำนักงาน อีวาย จำกัด	BIG 4
17	บริษัท สำนักงาน เอ เอ็ม ซี จำกัด	Non BIG 4
18	บริษัท สำนักงานปีติเสวี จำกัด	Non BIG 4
19	บริษัท สำนักงานสอบบัญชี ซี แอนด์ เอ จำกัด	Non BIG 4
20	บริษัท อาร์เอสเอ็ม ออดิท เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด	Non BIG 4
21	บริษัท เอ็นพีเอส สยาม สอบบัญชี จำกัด	Non BIG 4
22	บริษัท เอ็ม อาร์ แอนด์ แอสโซซิเอท จำกัด	Non BIG 4
23	บริษัท เอส พี ออดิท จำกัด	Non BIG 4
24	บริษัท เอเอ็นเอส ออดิท จำกัด	Non BIG 4
25	บริษัท เอเอสที มาสเตอร์ จำกัด	Non BIG 4
26	บริษัท เอเอสวี แอนด์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด	Non BIG 4
27	สำนักงาน เอ. เอ็ม. ที. แอสโซซิเอท	Non BIG 4

2. การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชี (Auditors Tenure)

อาจมีงานวิจัยหลายแห่งที่ยังขัดแย้งกันอยู่เกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชีจากผู้สอบบัญชีรายเดิมเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและประเด็นที่ว่าผู้สอบบัญชีรายเดิมที่ทำการตรวจสอบเป็นระยะเวลา ยาวนานกับลูกค้ารายเดิมทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการจัดการกำไรสูง จากการศึกษาของ Laura K. Rickett (2016) พบความสัมพันธ์ดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าการตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชีรายเดิม อาจมุ่งเน้นที่ ประเด็นเดิม ๆ ไม่ได้มีมุมมองหรือประเด็นที่แตกต่างออกไป ดังนั้นกิจการที่ทำการตรวจสอบจาก ผู้สอบบัญชีรายเดิมเป็นระยะเวลานานย่อมมีความเสี่ยงจากการตรวจสอบมากกว่ากิจการที่มีการ หมุนเวียนของผู้สอบบัญชี เช่นเดียวกับ Ahmed Ebrahim (2001) ที่พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการ หมุนเวียนของผู้สอบบัญชีกับคุณภาพของรายการคงค้างเนื่องจากการขาดความเป็นอิสระของผู้สอบ บัญชีนั่นเอง คุณภาพงานสอบบัญชีจะลดลงหากมีการตรวจสอบบัญชีโดยผู้ตรวจสอบบัญชีคนเดิม เนื่องจากการมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอบบัญชีกับลูกค้ามีมากขึ้นส่งผลให้เกิดการขาดความเป็น อิสระทำให้คุณภาพของการตรวจสอบลดลง

การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชีขึ้นอยู่กับกฎหมายของแต่ละประเทศ ตัวอย่างเช่น กฎหมาย ของประเทศ สหรัฐอเมริกา (Sarbanes-Oxley) มีการลดระยะเวลาการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีรายเดิม จาก 7 ปีลงเหลือ 5 ปี ส่วนประเทศไนจีเรีย การตรวจสอบบัญชีจากผู้สอบบัญชีรายเดิมไม่ควรเกิน 10 ปี (SEC Code 2011) การวิจัยเชิงประจักษ์ ของ Lys and Watts (1994) ได้ให้ความเห็นว่าวาระการดำรง ตำแหน่งของผู้สอบบัญชีต้องเป็นไปตามกฎหมาย การศึกษาของ Kinney and Libby (2002) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดำรงตำแหน่งของผู้สอบบัญชีและค่าใช้จ่ายที่ผิดปกติ Manry, Mock and Turner (2008) ผู้สอบบัญชีที่ทำการตรวจสอบบัญชีลูกค้าที่เป็นพันธมิตรเป็นระยะเวลานานกว่า 7 ปี จะทำให้ คุณภาพการสอบบัญชีลดลง

3. สัตว์ส่วนลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี (Consumer of Audit)

ส่วนแบ่งทางการตลาดของผู้สอบบัญชีถือเป็นส่วนสำคัญในการบ่งชี้คุณภาพของการ ตรวจสอบ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของสหรัฐอเมริกา มีความเชื่อถือและเชื่อมั่นใน รายงานการเงินที่นำเสนอจากสำนักงานสอบบัญชีที่มีชื่อเสียงเป็นระยะเวลานาน จากการศึกษาของ John Pakaluk (2017) พบว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 500 บริษัท มีจำนวนส่วนแบ่งทางการตลาดเป็นของ BIG 4 ถึง 497 บริษัท นั่นแสดงว่าส่วนแบ่งทาง การตลาดของลูกค้าถือเป็นสิ่งมั่นใจในคุณภาพงานสอบบัญชีจากลูกค้า หากผู้สอบบัญชีมีคุณภาพการ ทำงานมีประสิทธิภาพและมีการให้บริการที่ดีย่อมมีลูกค้ามาใช้บริการมาก Steven Balsam (2003) Mayhew และ Wilkins (2003) ได้กำหนดผู้สอบบัญชีที่มีความเชี่ยวชาญจากการใช้บริการจากลูกค้าที่มี

ส่วนแบ่งทางการตลาดมากกว่า 10 % จำนวนลูกค้าที่มาใช้บริการเมื่อเทียบกับผู้สอบบัญชีทั้งหมดของสำนักงานสอบบัญชีที่มีสิทธิลงรายมือชื่อในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 2.10 แสดงการสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพงานสอบบัญชี

คุณภาพงานสอบบัญชี	ผู้วิจัย
ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี (Brand Name)	Watts and Zimmerman (1981) Dopuch and Simunic (1982) Raghunandan และ Rama (1999) Francis et al. (1999) Carslaw and Kaplan (1991) Teoh and Wong (1993) Becker et al. (1998) Johnstone (2000) Klein (2003) Ahmad and Kamarudin (2003) Johnstone และ Bedard (2004) Leventis et al. (2005) Shen & Chih (2005) Van Caneghem (2004) Afify (2009) Rusmin Rusmin (2010) Mohamad Naimi et al. (2010) Hashim and Rahman (2010) Mark DeFond, David H. Erkens, Jieying Zhang (2014)
การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชี (Auditors Tenure)	Lys and Watts (1994) Kinney and Libby (2002) Manry, Mock and Turner (2008) Laura K.Rickett (2016) Ahmed Ebrahim (2001)

ตารางที่ 2.10 แสดงการสรุปงานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพงานสอบบัญชี

คุณภาพงานสอบบัญชี	ผู้วิจัย
สัดส่วนจำนวนลูกค้าของผู้สอบบัญชี (Consumer of Audit)	Mayhew และ Wilkins (2003) Steven Balsam (2003)

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดค่าตัวแปรของคุณภาพงานสอบบัญชีซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Watts and Zimmerman (1981), Dopuch & Simunic (1982), Raghunandan และ Rama (1999), Francis et al. (1999), Carslaw & Kaplan (1991), Teoh & Wong (1993), Becker et al. (1998), Johnstone (2000), Klein (2003) Ahmad & Kamarudin (2003), Johnstone และ Bedard (2004), Leventis et al. (2005), Shen & Chih (2005), Van Caneghem (2004) Afify (2009), Rusmin Rusmin (2010), Mohamad Naimi et al. (2010), Hashim & Rahman (2010), Mark DeFond, David H. Erkens และ Jieying Zhang (2014) การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Lys & Watts (1994), Kinney & Libby (2002), Manry Mock & Turner (2008), Laura K. Rickett (2016), Ahmed Ebrahim (2001) และ Ahmed Ebrahim (2001) และ สัดส่วนลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี โดยอ้างอิงจาก Mayhew & Wilkins (2003) และ Steven Balsam (2003)

ตอนที่ 6 แนวคิดการจัดการกำไร

ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไร กำไรที่มีคุณภาพนั้นจะต้องไม่มีการจัดการกำไร ไม่มีการตกแต่งกำไรโดยผู้บริหารเพื่อการตัดทวงผลประโยชน์ส่วนตัว การพิจารณากำไรที่มีคุณภาพคือ คุณภาพของรายการคงค้าง ความคงอยู่ ความสามารถในการทำนาย และความแปรปรวนของช่วงเวลาของรายได้ (Schipper & Vincent, 2003)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการกำไร

ตามแม่บทของมาตรฐานการบัญชี (Framework of Standards on Accounting) ได้ให้แนวทางในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน งบการเงินที่นำเสนอจะต้องเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจทางเศรษฐกิจมากกว่ารูปแบบทางกฎหมาย งบการเงินจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงิน ซึ่งใช้วัดความเสี่ยงและผลตอบแทนทั้งในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต การจัดทำและนำเสนองบการเงินต้องดำเนินการตามข้อสมมติ เกณฑ์คงค้าง และการดำเนินงานต่อเนื่อง ความเข้าใจได้ ที่เป็นลักษณะเชิงคุณภาพ ความเกี่ยวข้องกันการตัดสินใจ

การใช้นโยบายการบัญชีที่ใช้ปฏิบัติกับรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีนั้น ๆ อย่างสม่ำเสมอ การรับรู้แต่ละรายการ การวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพของงบการเงินให้ยึดหลักความระมัดระวังด้วยเช่นกัน การรายงานทางการเงินเป็นรูปแบบหนึ่งในการจัดการความรับผิดชอบในการบริหารจัดการทรัพยากรของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ความรับผิดชอบของตัวแทนต่องบการเงินควรมีผู้ตรวจสอบและประเมินเพื่อป้องกันไม่ให้รายงานในงบการเงินจงใจนักลงทุนเพื่อการตัดวงผลประโยชน์ของฝ่ายบริหาร ดังนั้นข้อมูลทางการเงินต้องมีคุณภาพเพื่อให้ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

การจัดการกำไรขึ้นอยู่กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ กำไรจะมีคุณภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับภายใต้การตัดสินใจของข้อมูล ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจ การนำไปใช้ของผู้ใช้ข้อมูล (Dechow, Ge and Schrand, 2010)

Pearlman (1979) ให้อธิบายถึงลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพไว้ดังนี้

1. นโยบายการบัญชีที่ใช้ในการนำเสนอ ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการจะต้องอยู่ภายใต้พื้นฐานคุณพินิจที่ต้องยึดหลักความระมัดระวังรอบครอบและเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ
 2. กำไรที่เกิดขึ้นต้องเป็นปกติของธุรกิจอย่างแท้จริงกำไรก่อนหักภาษีเงินได้ต้องเป็นกำไรที่เกิดขึ้นเป็นประจำ มากกว่าที่จะเป็นกำไรที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว
 3. หากมีการบันทึกยอดขายไว้ในเกณฑ์คงค้าง สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้อย่างรวดเร็ว
 4. ระดับการเติบโตของกำไรสุทธิต้องไม่ได้เกิดจากผลของการปรับเปลี่ยนอัตราภาษีตามข้อกำหนด โดยการตั้งรายการเป็นรายการรอดบัญชีเพื่อให้ในการหลบเลี่ยงหรือหลบหลีกภาษี
 5. ไม่มีการปรับแต่งเพื่อสร้างกำไรต่อหุ้นสูงเกินความเป็นจริง ระดับโครงสร้างเงินทุนและโครงสร้างหนี้สินเพื่อให้เหมาะสมกับธุรกิจ
 6. ตัวเลขส่วนใหญ่ต้องไม่ได้มาจากกำไรที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง เช่น ภาวะเงินเฟ้อ หรือการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
 7. กำไรที่มีเสถียรภาพเป็นตัวแทนสามารถพยากรณ์กำไรในอนาคตได้ดี
- สัญญาณเตือนภัยที่อาจบ่งบอกได้ว่ากำไรคือยคุณภาพ หรือผลกระทบที่อาจส่งผลต่อการคือยคุณภาพของกำไรมีดังนี้

1. ที่มาของรายได้ยากต่อการเข้าใจ อาจเป็นผลมากจากการที่ผู้บริหารพยายามสร้างรายได้ตกแต่งตัวเลขเพื่อให้เกิดกำไรทางบัญชี (Creative Accounting)
2. รายงานของผู้สอบบัญชีเป็นรายงานแบบมีเงื่อนไข ไม่แสดงความเห็น หรืองบการเงินไม่ถูกต้อง ความไม่แน่นอนในเรื่องต่างๆ หรือรายงานออกค่าช้ากว่าปกติ หรือการเปลี่ยนแปลงผู้สอบ

บัญชี สัญญาเตือนภัยเหล่านี้อาจบ่งบอกว่าผู้บริหารและผู้สอบบัญชีมีความเห็นที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับรายงานทางการเงิน

3. กิจการมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการใหม่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงประมาณการนี้ทำให้ลดความเข้มงวดลง อาจเป็นสัญญาณเตือนว่าภาวะเศรษฐกิจกำลังเปลี่ยนแปลงไปต้องการเปลี่ยนแปลงนโยบายและประมาณการทางการเงินบัญชีเพื่อนำไปสู่กำไรที่เพิ่มมากขึ้น

4. การเพิ่มขึ้นของรายได้ค้างรับหรือยอดลูกหนี้ที่เปลี่ยนแปลงไปมาจากแนวโน้มในอดีตที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัด อาจมีการกระตุ้นยอดขายโดยการให้สินเชื่อกว่าที่มากขึ้น โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระหนี้ซึ่งอาจปัญหาทางการเงินในอนาคต หรืออาจเป็นยอดขายในปีหน้าและผลกำไรเป็นยอดขายในปัจจุบันเพื่อเพิ่มยอดขายได้มีกำไรที่สูงมากขึ้นในปัจจุบัน

5. การเพิ่มขึ้นของยอดเจ้าหนี้การค้าที่เปลี่ยนแปลงไปมาจากแนวโน้มในอดีตที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัด การขยายระยะเวลาการชำระหนี้ให้ช้าไป การจัดทำบัญชียอดเจ้าหนี้ให้ใกล้เคียง ณ วันที่จัดทำในงบดุลให้เสมือนว่ารายการก่อนนี้เพิ่งเกิดขึ้น

6. การขายสินทรัพย์ของกิจการ เช่น ที่ดิน อาคาร เพื่อเปลี่ยนจากสินทรัพย์ถาวรเป็นเงินสด เพื่อบ่งบอกถึงกำไรที่อยู่ในรูปของเงินสด

7. การลดลงอย่างเห็นได้ชัดของอัตรากำไรขั้นต้น หรืออัตรากำไรขั้นต้นต่ำกว่าคู่แข่งกัน ธุรกิจประเภทเดียวกันอาจเป็นสัญญาณเตือนภัยว่าผู้บริหารไม่สามารถควบคุมต้นทุนได้

8. การลดลงของการตั้งสำรองหรือค่าเผื่อต่างๆ การกลับรายการสำรองหรือค่าเผื่อต่าง ๆ ซึ่งการสำรองเป็นการคาดการณ์ว่าอนาคตต้องเกิดขึ้นจริงตามที่สำรองไว้ การโอนกลับหรือการกลับรายการอาจเป็นสัญญาณบ่งบอกว่ากิจการทำขึ้นเพื่อสร้างกำไร

9. การเพิ่มขึ้นของเงินกู้ยืม ธุรกิจอาจประสบปัญหาขาดเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน จึงจำเป็นต้องมีการกู้ยืมเงินเพิ่มมากขึ้น

10. ยอดเงินกู้ยืมระยะสั้นสูงมากเกินปกติ ณ วันสิ้นปีหรือมีการเปลี่ยนแปลงไปมาจากแนวโน้มในอดีตที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัดอาจเป็นสัญญาณเตือนว่า กู้ยืมเพื่อสนับสนุนการขายสินค้าเป็นเงินเชื่อเพื่อเพิ่มยอดขายทำให้กำไรเพิ่มขึ้น

11. ระดับของกำไรที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นกำไรที่ฝ่ายบริหารพยายามต้องการให้กำไรเป็นกำไรที่เข้าเป้าหมายที่วางไว้

Schilit (1993) ได้วิเคราะห์สัญญาณเตือนภัยการลดลงของคุณภาพกำไรอื่น ๆ อีกได้ดังนี้

1. เงินสดของกิจการมีข้อจำกัดในการใช้
2. บัญชีลูกหนี้ของกิจการมียอดค้างชำระเป็นระยะเวลานานมาก ไม่มีการชำระ หรือมีการชำระเคลื่อนไหวเพียงรายเดียวหรือสองรายเท่านั้น อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ลดลง การยืดระยะเวลาในการชำระหนี้หรือการรับคืนสินค้า
3. สินค้าคงเหลือเพิ่มมากขึ้นแต่ยอดขายไม่มีการเปลี่ยนแปลง การนำสินค้าคงเหลือไปค้าประกัน การประกันภัยไม่ครอบคลุมหรือเพียงพอต่อสินค้าที่มีอยู่ การเปลี่ยนแปลงวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือ
4. มีการโอนหลักทรัพย์ในความต้องการของตลาดจากสินทรัพย์หมุนเวียนเป็นไม่หมุนเวียน การบันทึกราคาหลักทรัพย์ไว้สูงเกินราคาทุนที่ได้มา หลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงในการลดลงของมูลค่าและไม่มีการตัดจำหน่าย
5. เครื่องจักรและเทคโนโลยีมีความล้าสมัย ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงสูง จำนวนผลผลิตที่ได้ลดลงจากเดิม การคิดค่าเสื่อมราคาที่ต่ำเกินไป การขยายระยะเวลาการตัดจำหน่าย หรือการยืดอายุการใช้งาน

คุณลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพ

ลักษณะของคุณภาพกำไรมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ของนักลงทุนและนักวิเคราะห์ได้มีการแยกคุณลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพและด้อยคุณภาพเป็นแต่ละประเด็นได้ดังนี้ (Paerlman, 1978)

1. คุณภาพกำไรควรได้มาจากหลักการบัญชีที่ยึดหลักความระมัดระวัง
2. ลักษณะของกำไรต้องไม่มีแนวโน้มที่จะสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดไม่ได้ กำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นไปได้สูงที่จะสามารถแปลงเป็นเงินสดได้เพียงพอที่จะจัดสรรให้แก่ผู้ถือหุ้น
3. กำไรที่มีคุณภาพต้องไม่มีระดับความผันผวนไปจากแนวโน้มในอดีตมากนัก หรือไม่ควรมีระดับการผันผวนมาโดยตลอด
4. คุณภาพของกำไรต้องเป็นกำไรที่เกิดในอดีต กำไรปัจจุบันที่สามารถพยากรณ์หรือเป็นตัวบ่งชี้ถึงกำไรในอนาคตได้อย่างแม่นยำ
5. กำไรที่มีคุณภาพควรเกิดจากการประกอบปกติธุรกิจ ภายใต้พื้นฐานของกิจการอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรเป็นกำไรที่เกิดจากกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากปกติธุรกิจปกติ และเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว

6. ลักษณะของกำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นกำไรที่ยึดหลักความระมัดระวังเพื่อสะท้อนถึงความเป็นจริงใน สถานการณ์ ปัจจุบันหรือสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างแท้จริงในอนาคต ไม่ ความเป็นกำไรที่มองในแง่ดีเกินไปทำให้ไม่สะท้อนความเป็นจริงในทางเศรษฐกิจได้

7. กำไรที่มีคุณภาพหากมองในงบการเงินแล้วไม่มีตัวเลขใดที่ปกปิดซ่อนเร้น คลุมเครือ กับ สิ่งผิดปกติใด ๆ ที่อาจเป็นไปได้ เช่น การตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเป็นค่าใช้จ่ายทันทีในงวดที่ เกิดขึ้น การแสดงมูลค่าสินทรัพย์ไว้สูงเกินไปกว่ามูลค่าของสินทรัพย์นั้นที่จะขายได้

8. กำไรที่มีคุณภาพควรเกิดจากการดำเนินงานที่แท้จริง ไม่ควรเกิดจากธุรกิจนอกเหนือจาก การดำเนินงานตามปกติ หรือเป็นกำไรที่เกิดจากการทำธุรกรรมการเงินที่น่าสงสัย

9. กำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติจากในประเทศ ไม่ควร เป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานในต่างประเทศ

10. กำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่สามารถเข้าใจง่าย โดยไม่ต้องศึกษาจากหมายเหตุ ประกอบงบการเงินมากนัก

องค์ประกอบของคุณภาพกำไร

คุณภาพกำไรสามารถจำแนกตามวัตถุประสงค์ของผู้ใช้และสามารถวิเคราะห์จาก องค์ประกอบการจัดการกำไร ดังนี้ (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543)

1. กำไรที่มีคุณภาพต้องเป็นกำไรที่ทำตามหลักการบัญชีที่ยึดหลักความระมัดระวังในการ จัดทำข้อมูล การวิเคราะห์ การนำเสนอข้อมูล กำไรที่มีคุณภาพสูงต้องขึ้นอยู่กับวิธีการปฏิบัติทางบัญชี ที่กิจการใช้อยู่ ถ้ากิจการสองแห่งดำเนินธุรกิจเหมือนกัน โครงสร้างทางการเงินเป็นกัน แต่ใช้วิธีปฏิบัติ ทางบัญชีที่ไม่เหมือนกัน กิจการหนึ่งใช้วิธีทางการบัญชีที่ละหลวมแต่อีกกิจการหนึ่งใช้ทำตาม หลักการบัญชีที่ยึดหลักความระมัดระวังสูงนั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าการจัดการกำไรของกิจการที่ละ หลวมย่อมมีการจัดการกำไรที่ต่ำกว่า การพิจารณาข้อมูลที่แสดงถึงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ย่อมต้องอาศัยความระมัดระวังอย่างมากเช่นกัน

2. ระดับความผันผวนของการจัดการกำไรต้องเป็นตัวเลขที่แน่นอนไม่มีการผันผวนมาก นึก เพราะตลาดทุนจะหวั่นไหวและวิตกในความไม่แน่นอนของการผันผวน เพราะกำไรที่ได้จะแสดง ออกมาในส่วนของกำไรต่อหุ้น ดังนั้นกำไรที่ได้ต้องมีเสถียรภาพและสามารถใช้พยากรณ์กำไรใน อนาคตได้

3. ระดับความสัมพันธ์ของกำไรทางบัญชีและกำไรทางเศรษฐกิจ ความเป็นจริงทาง เศรษฐกิจย่อมมีความสำคัญกว่ารูปแบบทางกฎหมาย กำไรทางบัญชีต้องมีความใกล้เคียงมากที่สุดกับ ภาวะเศรษฐกิจที่เป็นจริงในปัจจุบัน การประเมินภาวะเศรษฐกิจต้องไม่มีความลำเอียงหรือ โอนเอียงไป

ตามการวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์แต่ละราย อาจทำการวิเคราะห์ที่ได้ผลมากที่สุดโดยการวิเคราะห์กำไร จากธุรกิจอื่น ๆ ประเภทเดียวกัน

4. ความสามารถในการสะท้อนเป็นกระแสเงินสด คุณภาพของกำไรต้องมีความสัมพันธ์ กับความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดเพื่อจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นและยังสามารถนำไป ลงทุนในสินทรัพย์ใหม่และการชำระหนี้ได้ด้วย เป็นกำไรที่สะท้อนถึงกระแสเงินสดที่นำไปจัดสรรได้ จริง

5. ต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างเกณฑ์สิทธิและกระแสเงินสด ความโปร่งใสทางการบัญชี การให้เกณฑ์และนโยบายในการจัดทำบัญชี สามารถนำตัวเลขของกำไรที่ผ่านมาไปพยากรณ์ถึงตัวเลข ในอนาคตได้อย่างถูกต้องและแม่นยำตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อนเข้าใจง่าย

6. ต้องเกี่ยวข้องและมีผลต่อการตัดสินใจ เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน สามารถ ประเมินเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบันและอนาคตได้ สามารถช่วยสนับสนุน ยืนยัน หรือเป็นตัวบ่งชี้ถึง ข้อผิดพลาดในอดีตที่ผ่านมาได้

7. การจัดทำบัญชีต้องยึดหลักความโปร่งใส มีความเป็นกลาง ยุติธรรม และน่าเชื่อถือ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องและครบถ้วนเป็นประโยชน์และตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย ผู้ใช้ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวก และมีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้อง

8. สำหรับกิจการที่ต้องมีการนำเสนองบการเงินรวม และงบการเงินเฉพาะกาล แต่ละ กิจการอาจให้หลักการบัญชีหรือนโยบายที่แตกต่างกันไป ควรมีการกำหนดการใช้หลักการบัญชีหรือนโยบายให้สอดคล้องกัน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำเสนองบการเงินรวม ส่วนงบการเงินระหว่าง กาลควรมีการจัดทำขึ้น เพื่อแสดงฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดให้สอดคล้อง กับหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ได้กำหนดหลักการไว้ในมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

Feng Li (2006) ศึกษาถึงการอ่านรายงานประจำปี ความสามารถในการทำกำไร ระบบการ ปฏิบัติงานที่ดีของบริษัท โดยศึกษาจำนวนคำในเอกสาร และดัชนีที่ใช้ในหมายเหตุประกอบงบ การเงินพบว่าบริษัทที่มีกำไรไปในทิศทางลบหรือต่ำกว่าจะมีความยุ่งยากในการอ่านรายงาน โดยใช้ จำนวนคำในเอกสารและดัชนีในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าบริษัทที่มีกำไรในทางบวก ซึ่งความยุ่งยากในการอ่านรายงาน โดยใช้จำนวนคำในเอกสารและดัชนีในหมายเหตุประกอบงบ การเงินเป็นส่วนหนึ่งถึงการบ่งชี้ของการจัดการกำไรด้วย

Ralf Ewert (2013) การเปลี่ยนแปลงทางบัญชี โดยเฉพาะเนื้อหาทั้งข้อมูลที่เป็นการเงิน และ ข้อมูลที่ไม่ใช่ทางการเงินที่มีความสำคัญ หากมีการเปลี่ยนแปลงหลักการบัญชีหรือนโยบายทาง การบัญชีจากที่เคยยึดหลักความเข้มงวดเป็นหลักการบัญชีหรือนโยบายทางการบัญชีที่ละหลวมหรือ

การจัดทำบัญชีที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป เป็นกลางสังหรณ์ว่าผู้บริหารอาจพยายามตกแต่งกำไรเนื่องจากมีข้อกีดกันหรือแรงจูงใจบางอย่างซึ่งส่งผลให้คุณภาพกำไรต่ำลง

การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมาปรับใช้ (International Financial Reporting Standards) จากเดิมเคยใช้ มาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป (Generally Accepted Accounting Principles) ทำให้คุณภาพทางการเงินดีขึ้น คุณภาพทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพกำไรด้วย ซึ่งคุณภาพทางการเงินที่ดีประกอบไปด้วย (Naomi S. Soderstrom, 2007) และ (Frank Ecker, 2016)

1. มาตรฐานทางการเงินที่นำมาใช้
2. แรงจูงใจจาก
 - 2.1 ตลาดทางการเงินที่พัฒนาขึ้น
 - 2.2 โครงสร้างเงินทุน
 - 2.3 โครงสร้างของผู้ถือหุ้น
 - 2.4 ระบบภาษีอากร

I Putu Sugiarta Sanjaya (2011) แรงจูงใจในการจัดการกำไรได้แก่ แรงจูงใจด้านโบนัส แรงจูงใจตามสัญญา แรงจูงใจทางการเมือง แรงจูงใจด้านภาษี การเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจของฝ่ายบริหาร แรงจูงใจในตลาดทุน

การจัดการกำไร (Earning Management)

วรศักดิ์ ทูมมานนท์ (2543) กล่าวถึงว่าการจัดการกำไรว่าเป็นการตกแต่งกำไรอย่างมีหลักการ โดยใช้ช่องว่างช่องโหว่ของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป (Generally Accounting Principle: GAAP) เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายกำไรที่กำหนดไว้ของผู้บริหาร ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวอาจส่งผลในปัจจุบัน แต่ไม่ได้คำนึงถึงความสม่ำเสมอหรือผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว

Schroeder (1995) Earning Management หมายถึงการที่ผู้บริหารจงใจ ที่จะเพิ่มกำไรในระยะสั้น (Short-Term Reported Income) ซึ่งเชื่อว่ากำไรมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนไม่ว่าจะเป็นการชะลอการตัดสินใจลงทุน การปรับนโยบายบัญชี หรือการนำมาตรฐานการบัญชีที่ยังไม่บังคับใช้เป็นทางการมาใช้ก่อน

Healy and Wahlen (1999) Earning Management คือกระบวนการของผู้บริหารใช้ดุลพินิจในการบิดเบือนข้อมูลทางการเงินหรือสร้างรายการทางบัญชี เพื่อจัดทำรายงานงบการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเองด้วยภาวะผูกพันของผู้บริหารต่อผลการดำเนินงานของบริษัท เช่น โบนัส หรือ Stock Option ทำให้ผู้ใช้งบการเงินหลงผิดหรือเข้าใจผิดในผลการดำเนินงานที่แท้จริงของบริษัท

Khaled ElMoatasem Abdelghany (2005) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการตกแต่งกำไร สาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการตกแต่งกำไรอาจมาจากหลายสาเหตุดังนี้

1. เพื่อให้สอดคล้องความคาดหวังของนักวิเคราะห์การลงทุน
2. เพื่อหลีกเลี่ยงเงื่อนไขการกีดกันทางการเงินและป้องกันการแทรกแซงของรัฐบาล
3. การเกลี้ยกำไรให้สม่ำเสมอ โดยมีการจัดการกำไรแต่ละปีให้เท่า ๆ กันเพื่อไม่ให้ราคาของหุ้นสูงหรือต่ำเกินไป
4. เพื่อหวังประโยชน์ส่วนตัวของผู้บริหาร เช่น โบนัส
5. การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร การเกรงกลัวว่าจะถูกปรับเปลี่ยนตำแหน่งงาน การโยกย้ายผู้บริหาร

เทคนิคการตกแต่งกำไรมีวิธีการตกแต่งหลายวิธี ตัวอย่างเช่น

1. วิธี Big Bath คือ การตัดค่าใช้จ่ายในปีแรกทำให้กำไรน้อย ปีถัดไปกำไรจะสูง เช่น ค่าใช้จ่ายในการปรับโครงสร้างหรือตัดจำหน่ายสินค้าล้าสมัยจำนวนมาก
2. วิธี Abuse of Materiality คือการบิดเบือนสาระสำคัญ การแสดงข้อมูลที่ผิดพลาด การประมาณการ
3. วิธี Cookie Jar คือการประมาณการค่าใช้จ่ายไว้สูง เช่น ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ
4. วิธี Round-Tripping, Back-to-Back and Swaps คือ ขายสินค้าออกไปแล้วซื้อกลับมาในราคาที่เท่าเทียมกัน
5. วิธี Timing of Adoption of Mandatory Accounting Standards คือ การนำมาตราฐานการบัญชีมาใช้ก่อนที่จะมีการบังคับใช้
6. วิธี Voluntary Accounting changes คือ การเปลี่ยนแปลงบัญชีโดยสมัครใจ เช่น การเปลี่ยนนโยบายการคิดค่าเสื่อมราคา (เปลี่ยนสิ่งที่ถูกเป็นสิ่งที่ถูก)
7. วิธี Conservative Accounting คือใช้หลักการบัญชีที่ระมัดระวังเกินไป ทำให้สินทรัพย์ต่ำกว่าความเป็นจริง

Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) ได้วัดการจัดการกำไรได้ศึกษาวิเคราะห์แบบจำลองจากหลายโมเดลเพื่อหาข้อสรุปว่าแบบจำลองที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด จากการศึกษาการจัดการกำไรจากรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร โดยใช้

สูตร

$$DA = TA - NDA$$

โดยที่

DA	แทน	รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร
TA	แทน	รายการคงค้างรวม
NDA	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร

โดยศึกษาเปรียบเทียบรายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารระหว่างแบบจำลอง 5 แบบจำลองคือ

1. The Healy Model

Healy (1895) รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร เท่ากับรายการคงค้างรวม ถ่วงน้ำหนักสินทรัพย์รวมหารด้วยจำนวนปีที่ใช้ในการประมาณค่า

สูตร

$$NDA_t = \frac{\sum TA}{T}$$

โดยที่

NDA	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร
$\sum TA$	แทน	ถ่วงน้ำหนักด้วยสินทรัพย์รวมรายการคงค้างรวม
T	แทน	จำนวนปีที่ใช้ในการประมาณค่า

2. The DeAngelo Model

DeAngelo (1986) รายการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหารเท่ากับรายการคงค้างรวมหารด้วยสินทรัพย์รวม

สูตร

$$NDA_t = \frac{TA_t}{A_{t-1}}$$

โดยที่

NDA	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร
TA	แทน	รายการคงค้างรวม
A	แทน	สินทรัพย์รวม

3. The Jones Model

Jones (1991) รายงานการคงค้างที่ไม่เกิดในดุลพินิจของฝ่ายบริหาร เท่ากับ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงเส้นของตัวแปร 1 หารด้วยสินทรัพย์รวมบวกด้วยการเปลี่ยนแปลงของรายได้ถ่วงน้ำหนักด้วยสินทรัพย์บวกด้วยที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ถ่วงน้ำหนักด้วยสินทรัพย์รวม

สูตร

$$NDA_t = \alpha_1 (1/A_{t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_t) + \alpha_3 (PPE_t)$$

โดยที่

NDA	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร
A	แทน	สินทรัพย์รวม
ΔREV	แทน	การเปลี่ยนแปลงของรายได้
PPE	แทน	ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์สุทธิ

α_1 α_2 α_3 คือ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงเส้นของตัวแปร

4. The Modified Jones Model

The Modified Jones Model ได้พัฒนามาจาก The Jones Model คือ รายงานการคงค้างที่ไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของฝ่ายเท่ากับ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงเส้นของตัวแปร 1 หารด้วยสินทรัพย์รวมบวกด้วยการเปลี่ยนแปลงของรายได้ถ่วงน้ำหนักด้วยสินทรัพย์ลบด้วยการเปลี่ยนแปลงของรายได้ถ่วงน้ำหนักลูกหนี้ บวกด้วยที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ถ่วงน้ำหนักด้วยสินทรัพย์รวม

สูตร

$$NDAC_{i,t} = \alpha_1 (1/A_{i,t-1}) + \alpha_2 (\Delta REV_{i,t} - \Delta REC_{i,t}) + \alpha_3 (PPE_{i,t})$$

โดยที่

NDAC	แทน	รายการคงค้างจากการดำเนินงาน
A_i	แทน	สินทรัพย์รวม
ΔREV	แทน	การเปลี่ยนแปลงของรายได้
ΔREC	แทน	การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้า
PPE	แทน	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สุทธิ
α_1 α_2 α_3	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเชิงเส้นของตัวแปร

5. The Industry Model

โมเดลนี้ได้พัฒนามาจาก Dechow and Sloan ปี 1991 โมเดลนี้ได้พัฒนามาจาก Jones Model ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ว่าการมีดอกเบี้ยคงที่ โดยพยายามกำหนดรูปแบบของสมการได้ดังนี้

สูตร

$$NDA_t = y_1 + y_2 \text{ median1}(TA_t)$$

โดยที่

median1(TA_t) แทน รายการคงค้างรวมปรับขนาดด้วยสินทรัพย์รวม

จากนั้นการศึกษาโมเดลต่าง ๆ Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) ยังคงได้พัฒนาคุณภาพของรายการคงค้างรวมโดยวิเคราะห์จากค่าความเชื่อมั่นสูงสุดซึ่งค่าความเชื่อมั่นสูงสุดคือ โมเดลของ Healy (1985) และ Jones (1991) และได้พัฒนามาเป็นสมการได้ดังสมการนี้

สูตร

$$TA_t = (\Delta Ca_t - \Delta CL_t - \Delta Cash_t + \Delta STD_t - Dep_t) / (A_{t-1})$$

โดยที่

TA	แทน	รายการคงค้าง
ΔCA	แทน	การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียน
ΔCL	แทน	การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินหมุนเวียน
ΔCA	แทน	การเปลี่ยนแปลงของเงินสด
ΔSTD	แทน	การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินรวม
Dep	แทน	ค่าเสื่อมราคาและค่าเสื่อมราคาตัดจำหน่าย
A	แทน	สินทรัพย์รวม

จากการศึกษาพบว่า การวัดรายการคงค้างที่ไม่ได้อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร แบบจำลอง The Jones Model ของ Jones (1991) สามารถวัดการจัดการกำไรได้น่าเชื่อถือมากที่สุด

Micnichols (2002) เสนอว่าจำลองของ Dechow and Dichev's (2002) ยังคงต้องพัฒนาเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากการขายและที่ดินอาคารและอุปกรณ์ถือว่ามีความสำคัญในการสร้างรายการคงค้างและมีผลกระทบต่อรายการคงค้างรวมถึงผลกระทบต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานจึงได้พัฒนาแบบจำลองจาก Jones (1991) และ และแบบจำลองของ Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) ได้สมการดังนี้

สูตร

$$\frac{TCA_{j,t}}{AA_{j,t}} = \phi_{0,j} + \phi_{1,j} \frac{CFO_{j,t-1}}{AA_{j,t}} + \phi_{2,j} \frac{CFO_{j,t}}{AA_{j,t}} + \phi_{3,j} \frac{CFO_{j,t+1}}{AA_{j,t}} + \phi_{4,j} \frac{\Delta Rev_{j,t}}{AA_{j,t}} + \phi_{5,j} \frac{PPE_{j,t}}{AA_{j,t}} + e_t$$

โดยที่

TCA	แทน	รายการคงค้างหมุนเวียนรวม (Total Current Accruals)
CFO	แทน	กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน
ΔRev	แทน	การเปลี่ยนแปลงของรายได้
PPE	แทน	ราคาทุนก่อนหักค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
$AA_{j,t}$	แทน	สินทรัพย์รวมเฉลี่ย
e_t	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณการ

Richardson (2003) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรกับนักลงทุนระยะสั้น โดยศึกษาว่านักลงทุนระยะสั้นให้ความสนใจกับการจัดการกำไรมากเพียงใด โดยวัดรายการคงค้างโดยใช้กำไรก่อนหักรายการพิเศษหักด้วย กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานหักด้วยกระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนหารด้วยสินทรัพย์เฉลี่ยรวม จากสมการดังต่อไปนี้

สูตร

$$TA_{i,t} = (Earnings_{i,t} - CFO_{i,t} - CFI_{i,t}) / Average Assets_{i,t}$$

โดยที่

TA	แทน	รายการคงค้างรวม
Earnings	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษ
CFO	แทน	กระแสเงินสดก่อนรายการพิเศษ
CFI	แทน	กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน
Average Assets	แทน	สินทรัพย์รวมเฉลี่ย

จากการศึกษาพบว่านักลงทุนระยะสั้นไม่ได้ให้ความสนใจหรือความสำคัญกับการวัดรายการคงค้างรวมหรือคุณภาพของกำไรก่อนการตัดสินใจซื้อหุ้นโดยเน้นในการคาดการณ์กำไรระยะสั้นมากกว่า

Yoon and Miller (2002) ได้พัฒนาโมเดล Yoon Model เป็นโมเดลที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับระดับการตกแต่งกำไร จากการวัดค่าโดยโมเดลนี้สามารถสรุปได้ว่าบริษัทมีการใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารในรายการเกณฑ์คงค้าง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับเงินสดจากการดำเนินงานที่ต่ำ และยังพบอีกว่า Modified Jones Model ไม่เหมาะสมในการวัดรายการเกณฑ์คงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยจากการศึกษาพบว่าการจัดการกำไรนอกจากจะผ่านรายได้และลูกหนี้การค้าแต่ยังสามารถทำผ่านรายการค่าใช้จ่ายและเจ้าหนี้การค้าได้เช่นกัน ดังนั้นจึงได้เพิ่มทั้งสองรายการนี้ลงไปในการคำนวณ

สูตร

$$(TA_t/REV_t) = \alpha_0 + \alpha_1 (\Delta REV_t - \Delta REC_t)/REV_t + \alpha_2 (\Delta EXP_t - \Delta PAY_t)/REV_t + \alpha_3 (\Delta DEP_t + \Delta PEN_t)/REV_t + e$$

โดยที่

TA (total accruals)	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษ-กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน
REV	แทน	รายได้รวม
ΔREV	แทน	ผลต่างระหว่างรายได้รวมปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔREC	แทน	ผลต่างระหว่างลูกหนี้การค้าปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔEXP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายของปีที่กำลังพิจารณากับปีก่อนหน้า (ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร)
ΔPAY	แทน	ผลต่างระหว่างเจ้าหนี้การค้าปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔDEP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔPEN	แทน	ผลต่างระหว่างผลประโยชน์พนักงานปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า

Kothari, et al. (2005) ได้ใช้เกณฑ์รายการคงค้างเพื่อทดสอบการจัดการกำไรและประสิทธิภาพของตลาด การปรับปรุงผลการดำเนินงานจากรายการคงค้าง โดยยึดประสิทธิภาพที่ตรงกันโดยการจับคู่ตามผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เพื่อหาข้อสรุปได้มากขึ้น

สูตร

$$ACC_{i,t} = a_1 + a_2 \left(\frac{1}{AT_{i,t-1}} \right) + a_3 \left(\frac{\Delta REV_{i,t}}{AT_{i,t-1}} \right) + a_4 \left(\frac{PPE_{i,t}}{AT_{i,t-1}} \right) + a_5 ROA_{i,t(t-1)} + e_{i,t}$$

โดยที่

ACC	แทน	รายการคงค้าง
ΔREV	แทน	การเปลี่ยนแปลงของรายได้
PPE	แทน	ราคาทุนก่อนหักค่าเสื่อมราคาของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
ROA	แทน	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
AT	แทน	สินทรัพย์รวม

การวัดจัดการกำไรใช้ รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารและไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร ใช้โมเดลของ Kothari et al.'s Model (2005) พบว่า การจัดการกำไรส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไร เพื่อต้องการให้รายได้เป็นไปตามที่ตัวเองต้องการหรือกระแสเงินสดไม่เพียงพอต่อดำเนินงานหากมีการจัดการกำไรสูงทำให้คุณภาพของกำไรต่ำและก่อให้เกิดการล้มละลายในที่สุด

Wafa Masmoudi Ayadi (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและการจัดการกำไรพบความสัมพันธ์เชิงลบโดยใช้ โมเดลของ Kothari et al. (2005) โดยการศึกษามุ่งเน้นในทิศทางของเกณฑ์คงค้างเพื่อเป็นค่าสัมบูรณ์เพื่อเป็นตัวแทนของการจัดการกำไร

การพัฒนาโมเดลเกี่ยวกับคุณภาพของรายการคงค้างที่มีการจัดการกำไร โมเดลที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับที่ถูกพัฒนาขึ้นได้ดังนี้ 1) The Healy (1985) 2) DeAngelo (1986) 3) the Jones (1991) 4) Industry Dechow and Sloan (1991) 5) Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) 6) the Dechow - Dichev (2002) 7) the McNichols (2002) 8) Yoon และ Miller (2002) 9) Richardson (2003) 10) Kothari et al., (2005)

สรุป

การศึกษาค้นคว้าวิจัยเลือกใช้การวัดค่าตัวแปรของการจัดการกำไรของ คือ การจัดการกำไร (Yoon and Miller, 2002) เนื่องจากโมเดลนี้มองว่า สิ่งที่มาเกี่ยวข้องกับจัดการกำไรนั้นนอกจากจะมีรายได้ ถูกหนี้สินทรัพย์ถาวรตามโมเดลของ Modifile Jone แล้วยังมีค่าใช้จ่ายกับเจ้าหนี้ด้วย

ตอนที่ 7 แนวคิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth)

การเจริญเติบโตของบริษัทเป็นสิ่งสำคัญที่นักลงทุน เพราะบริษัทที่เติบโตจะทำให้มูลค่าของกิจการนั้นปรับตัวสูงขึ้นตาม การเจริญเติบโต ของบริษัทมีลักษณะแบ่งกันออกเป็นสองลักษณะดังนี้

1. การเจริญเติบโตตามธรรมชาติ (Organic Growth) เป็นการเจริญเติบโตจากการทำธุรกิจ โดยปกติของบริษัทเองจากกระบวนการที่เกิดขึ้นทางธุรกิจผ่านการขายสินค้าหรือบริการของบริษัทเอง ให้แก่ลูกค้า โดยจะเรียกว่าเป็นการเจริญเติบโตโดยธรรมชาติของธุรกิจ ซึ่งนักลงทุนจะมุ่งหวังถึงการเจริญเติบโตโดยธรรมชาติของธุรกิจมากกว่า เพราะเป็นการบ่งบอกถึงการบริหารงานการจัดสรรทรัพยากร สินทรัพย์ที่มีอยู่ ภายในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสร้างยอดขาย ขยายฐานลูกค้า หรือการเพิ่มผลผลิตของบริษัท ถือได้ว่าเป็นการเจริญเติบโตอย่างแท้จริง การเจริญเติบโตตามธรรมชาติที่ดี ควรเป็นการเจริญเติบโตที่เร็วกว่าขนาดของตลาด โดยเฉพาะการเสริมสร้างความสามารถหลัก ที่โดดเด่นเหนือกว่าคู่แข่ง สามารถสร้างส่วนแบ่งทางการตลาดได้มากกว่าเพื่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน

2. การเจริญเติบโตแบบไม่เป็นไปตามธรรมชาติ (Inorganic Growth) เป็นการเจริญเติบโตที่มาจากปัจจัยภายนอกขององค์กรที่เข้ามามีผลกระทบทำให้บริษัทเจริญเติบโตขึ้น เช่น การควบรวมกิจการ การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ ซึ่งการเจริญเติบโตดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการบริหารจัดการภายในองค์กรอย่างแท้จริง การเจริญเติบโตแบบไม่เป็นไปตามธรรมชาตินี้ จะเจริญเติบโตได้เร็วกว่าการเจริญเติบโตโดยธรรมชาติ เพราะเนื่องจากการควบรวมกิจการหรือการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ แต่อาจไม่ยั่งยืนหากการบริหารงานไม่ได้มีประสิทธิภาพ

การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะเลยไม่ได้คือสังคมและสิ่งแวดล้อมซึ่งระดับความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมอาจคำนึงถึง 3 ระดับด้วยกันคือระดับองค์กรเพื่อปูพื้นฐานความรู้เบื้องต้น ระดับที่คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียการจัดทำรายงานอย่างยั่งยืน รวมไปถึงระดับความยั่งยืนที่เป็นสากล เพื่อให้การดำเนินธุรกิจมีการดำเนินงานภายใต้หลักคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม กิจการต้องมีการดำเนินงานควบคู่ไปกับสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมในการดำเนินธุรกิจ คือความรับผิดชอบต่อสังคมธุรกิจ กิจกรรมต่างๆเกิดขึ้นเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อผู้มีส่วนได้เสียและสิ่งแวดล้อมขององค์กร โดยยึดหลักความพอประมาณที่ธุรกิจต้องไม่เบียดเบียนตนเองและขณะเดียวกันต้องไม่เบียดเบียนสังคม ซึ่งการประกอบธุรกิจมุ่งประโยชน์ของสังคมเป็นสำคัญ ความรับผิดชอบต่อสังคมหากมีการกำกับดูแลกิจการที่ดีย่อมส่งผลต่อการจัดการกำไร หากกิจการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมากย่อมทำให้ฝ่ายบริหารลดการจัดการกำไร ซึ่งหากกิจการมีการจัดการกำไรที่ต่ำย่อมส่งผลต่อการจัดการกำไรที่สูงด้วย (Bo Bae Choi, 2008) นักลงทุนต้องการข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและการกำกับดูแลกิจการมากขึ้น The Professional Accountants in Business

(PAIB) Committee หนึ่งในคณะกรรมการของ IFAC รายงาน Investors Demand for Environmental, Social, and Governance Disclosures: Implications for Professional Accountants in Business ปัจจัยเกี่ยวกับ การเปิดเผยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแลกิจการ ที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นและเป็นประเด็นสำคัญในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน นอกจากนี้สำหรับนักบัญชีของธุรกิจในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้แก่นักลงทุนได้รับทราบ (สภาวิชาชีพในพระบรมราชูปถัมภ์, 2555)

การประกอบธุรกิจนั้นไม่เพียงแต่ที่จะต้องการเพียงแค่ธุรกิจมีกำไรและได้รับผลตอบแทนสำหรับกลุ่มคนเพียงบางกลุ่มคนเท่านั้น หากยังต้องมุ่งเน้นที่คุณภาพของกำไรที่ปราศจากการจัดการกำไร ด้วยเพื่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน การคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง เช่น นักลงทุน เจ้าหนี้/ธนาคาร ลูกค้า/พนักงาน รัฐบาลและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ นักลงทุนมองว่ากำไรที่มีคุณภาพย่อมสะท้อนให้เห็นถึงผลการดำเนินงานที่แท้จริง ส่งผลอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและกำไรที่มีคุณภาพย่อมสามารถเปลี่ยนเป็นกระแสเงินสดได้อย่างเพียงพอและสามารถจ่ายเงินปันผลแก่ผู้ถือหุ้นได้ นับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในธุรกิจนั้น ทำให้กิจการมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจสามารถเจริญเติบโตได้ (Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar, 2014) ในด้านของเจ้าหนี้/ธนาคาร ก็ย่อมต้องการให้งบการเงินแสดงฐานะการเงินที่แท้จริง โดยปัจจัยในการพิจารณาที่สำคัญคือ อัตราหนี้สินต่อสินทรัพย์ และหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนลูกค้าและพนักงานของกิจการ หากรายได้ของกิจการมีการเจริญเติบโตขึ้นหรือเป็นไปอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องย่อมให้เกิดความมั่นใจว่ากิจการนั้นจะยังคงดำเนินอยู่ต่อไป ขนาดของกิจการที่ใหญ่และมีการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น อายุของกิจการดำรงอยู่ได้อย่างยาวนาน ย่อมเป็นผลดีต่อรัฐบาลในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การแข่งขันอันเป็นสากล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหากกำไรมีคุณภาพจะส่งผลกระทบต่อผู้ใช้งบการเงินในทุก ๆ มิติ เพื่อแสดงให้เห็นว่างบการเงินที่น่าเสนอจะแสดงผลการดำเนินงานที่แท้จริง โดยถูกต้องและเชื่อถือได้ นำไปสู่การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนได้

อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth Rate: SGR) คืออัตราการเติบโตที่สูงสุดที่บริษัทสามารถรักษาไว้ได้โดยไม่ต้องพึ่งแรงจูงใจทางการเงินหรือการหาแหล่งทุนจากภายนอก อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนเป็นตัวชี้วัดว่า บริษัทสามารถเติบโตได้มากเพียงใดโดยไม่ต้องกู้ยืมเงินเพื่อนำมาส่งเสริมการเจริญเติบโต อัตราผลตอบแทนอย่างยั่งยืนของบริษัทสามารถวัดได้จาก ความสามารถในการชำระหนี้ อัตราการขยายตัวของยอดขาย อัตราการเพิ่มขึ้นของกำไรสุทธิ บริษัทต้องรักษาระดับโครงสร้างของหนี้สินและทุนเพื่อรักษาระดับการจ่ายเงินปันผลให้คงที่และเร่งยอดขายให้รวดเร็วที่สุด เพื่อผลตอบแทนดังกล่าว อุปสรรคในการที่บริษัทไม่เติบโตปัจจัยสำคัญคือ ความต้องการในสินค้าน้อยลงหรือวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป ดังนั้นบริษัทควรมีการลงทุนเพิ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อพยายามรักษาลูกค้าไว้เพื่อให้การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างยั่งยืน

อีกประการหนึ่งที่สำคัญคือความสามารถในการวางแผนในระยะยาวกลยุทธ์ในการบริหารงานตัวชี้วัดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้แก่

1. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น(Return on Equity) = กำไรสุทธิ/ ส่วนของผู้ถือหุ้น
2. อัตราส่วนการจ่ายเงินตามเป้าหมาย (Target Payout Ratio) = เงินปันผลต่อหุ้น/กำไรต่อหุ้น
3. อัตราการจ่ายเงินปันผล (Dividend Payout Ratio) = เงินปันผล/กำไรสุทธิ

ความสำคัญของความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจคือการเติบโต ตัวแปรที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จก็คือ ส่วนแบ่งทางการตลาด ค่าใช้จ่ายต่ออัตราการเจริญเติบโต แนวคิดเรื่องอัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth Rate: SGR) โดย Robert C. Higgins ได้อธิบายถึงอัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนที่ดีที่สุดมุมมองทางการเงินที่เห็นเด่นชัด คือ การเติบโตที่ยั่งยืนคือยอดขายที่เพิ่มขึ้นตามปีที่สอดคล้องกับนโยบายทางการเงินที่กำหนดไว้ เป้าหมายของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป้าหมายจากนโยบายการจ่ายเงินปันผล เป้าหมายจากกำไรที่คาดหวัง และเป้าหมายของอัตราส่วนต่าง ๆ ที่ทางด้านสินทรัพย์และหนี้สิน Higgins, Robert (1977) ส่วนแนวคิดการเติบโตที่ดีที่สุดของ Handschuh, Hannes Lösch, Björn Heyden et al. (2011) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนคือการสร้างผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น มุมมองจากกำไรการประเมินค่าทางสถิติระยะยาว Bömsen, Arne; Körner, Florian (2011) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ยังอยู่ภายใต้ข้อสมมุติฐานหลายอย่าง เช่นการเลือกใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาเพื่อการสร้างเสถียรภาพของอัตรากำไร การรักษาโครงสร้างเงินทุนและนโยบายการจ่ายเงินปันผล อัตราการเจริญเติบโตที่เหมาะสมจะสร้างมูลค่าทั้งหมดของผู้ถือหุ้น Handschuh, Hannes Lösch, Björn Heyden et al. (2011) อัตราการเจริญเติบโตช่วยให้บริษัทพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตของรายได้ การสร้างมูลค่าเพิ่มในส่วนของผู้ถือหุ้นและความสามารถในการทำกำไรซึ่งสามารถประเมินจากผลการดำเนินงานของบริษัท ความสามารถในการทำกำไรช่วยผลักดันให้เกิดการเจริญเติบโต หากบริษัทมีผลกำไรสูงมีโอกาที่จะลงทุนเพิ่มมากขึ้นตาม บริษัทที่มีอัตราการเจริญเติบโตของรายได้สูงจะทำให้เพิ่มมูลค่าในส่วนของผู้ถือหุ้นรวมทั้งสร้างความสามารถในการทำกำไรได้เร็วกว่าบริษัทที่มีการเติบโตที่ช้ากว่า

กิจการที่มีกำไร และ การเจริญเติบโต (ของกำไร) อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะกำไรทำให้ได้เงินปันผลอันเป็นผลตอบแทนการลงทุน และ การเติบโตของกำไรจะทำให้มูลค่าของกิจการเพิ่มขึ้น ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้นได้กำไรเวลาขาย (Capital Gain) ดังนั้นหน้าที่หลักของผู้บริหารกิจการก็คือสร้างกำไรกับ การเจริญเติบโตของกำไรอย่างต่อเนื่อง หรือ เรียกว่าเติบโตอย่างยั่งยืน (Sustainable Growth) Norfhadzilahwati Rahim (2014) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะเป็นการเพิ่มมูลค่าของบริษัท ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนต้องประกอบไปด้วยโครงสร้างเงินทุน และ ผลการดำเนินงานของบริษัท การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโต

ของบริษัท ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจะแสดงให้เห็นว่าบริษัทมีการเพิ่มขึ้นของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน บริษัทที่มีกำไรมากย่อมแสดงให้เห็นถึงการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การที่บริษัทจะประสบความสำเร็จได้ปัจจัยหลักคือการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน นอกจากนี้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทลดน้อยลง Kanani et al (2013) กล่าวว่า การเจริญเติบโตและปัจจัยเสี่ยงของบริษัทที่สำคัญประการหนึ่งคือ ข้อมูลทางการเงิน ซึ่งข้อมูลทางการเงินสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงทุน Zygadlo and Sloriski (2010) บริษัทสามารถเติบโตอย่างยั่งยืนได้โดยดูจากการเติบโตของสินค้าและบริการ มีการพัฒนา การเติบโตจากยอดขายต่อสินทรัพย์ รวมไปถึงการใช้นโยบายทางการเงินของบริษัทด้วย เพื่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนบริษัทต้องมีการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านการวิจัยและพัฒนา อย่างมีประสิทธิภาพ การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของกำไรมาจากการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ Johnson & Soenen (2003) บริษัทที่ทำกำไรได้มากเนื่องจากการจัดการเงินทุนหมุนเวียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จมากที่สุดด้วยเช่นกันแต่ทั้งนี้ข้อจำกัดคือนโยบายการจ่ายเงินปันผล (Higgins, 1977) อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนไม่จำเป็นต้องเพิ่มโครงสร้างทางการเงินขึ้นอยู่กับรายได้และการรักษาผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นไว้นั่นเอง Fonseka and Tian (2012) ลักษณะทางการเงินมีผลกระทบต่อทิศทางการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน การบริหารเงินทุนหมุนเวียนที่มีประสิทธิภาพและการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรอย่างมีประสิทธิภาพ Huang Xiyuan (2015) บริษัทที่มีความเสี่ยงสูงนักลงทุนและเจ้าหนี้ให้ความสนใจในความสามารถในการทำให้ธุรกิจเติบโตอย่างยั่งยืน อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนขององค์กรจะรวมถึงความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการสร้างเงินสด ความสามารถในการชำระหนี้และความสามารถในการดำเนินงานการเติบโตทางด้านการเงินอย่างยั่งยืนขององค์กรต้องมีการควบคุมค่าใช้จ่าย การวางแผนการบริหารเงินสดเพื่อเพิ่มความสามารถและประสิทธิภาพของโครงสร้างเงินทุนและฝ่ายจัดการ

โอกาสในการเจริญเติบโตของกิจการจะมีน้อยหากฝ่ายจัดการอาจมีแรงจูงใจในการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีความผิดพลาดมาก เพื่อที่จะรักษาระดับการเจริญเติบโต แต่เป็นการเจริญเติบโตอย่างไม่ยั่งยืน แต่หากกำไรมีคุณภาพการสะท้อนและรายงานออกมาอย่างถูกต้อง ย่อมทำให้การเจริญเติบโตของบริษัทเป็นไปได้อย่างยั่งยืน (Nadia Lakhali, 2015)

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเงินต่อการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินในการวัดคืออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในการวัดประสิทธิภาพการลงทุนและผลดำเนินงานของกิจการ ซึ่งอัตราส่วนเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจที่ดีผ่านมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ หากต้องการทราบความสำเร็จของกิจการ สิ่งจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่เกี่ยวข้องและสามารถแสดงให้เห็นได้ในงานทางการเงิน

คืออัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Muammar, 2014) การจัดการกำไรจากการก่อหนี้ไม่เรียกเก็บชำระไม่ได้ ถือเป็นรายการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของกำไรซึ่งอาจเป็นตัวบ่งชี้ว่ามีการจัดกำไรขึ้น Kyung-Heon Kwon (2019) ได้ศึกษาการจัดการกำไรจากลูกหนี้ที่ค้างชำระเป็นระยะเวลาสั้นหรือไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ได้พบว่ารายการเหล่านี้เป็นรายการที่มากจากการจัดการกำไรซึ่งส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของยอดขายและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ลูกหนี้ที่เพิ่มขึ้นโดยผิดปกติอย่างมีนัยสำคัญจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน ธุรกิจอาจขาดสภาพคล่องเนื่องจากวัตถุดิบและค่าแรงงานยังคงเพิ่มขึ้นแต่รายได้ยังคงค้างเป็นลูกหนี้ในจำนวนเงินที่สูงและไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ เป็นสัญญาณเตือนถึงการล้มละลาย ข้อมูลในงบการเงินที่รายงานออกมาอาจมีการจัดการกำไรขาดความน่าเชื่อถือจากนักลงทุน การเจริญเติบโตของยอดขาย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นถือเป็นตัววัดในการประเมินประสิทธิภาพผลการดำเนินงานของกิจการซึ่งรายงานออกมาในรูปแบบของรายงานทางการเงิน (Shoeyb Rostami, 2016) เกณฑ์ในการวัดความสำเร็จขององค์กรและการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรจะต้องต้องเป็นมาตรฐานที่ยอมรับได้ในระดับสากล หากใช้เกณฑ์ทางการเงินหลักฐานการยอมรับที่เป็นที่ประจักษ์คืออัตราส่วนทางการเงินซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่ทำให้ทราบถึงการเจริญเติบโตของธุรกิจการใช้ทรัพยากรและแหล่งเงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

ตารางที่ 2.11 แสดงชื่อผู้วิจัยและตัวแปรที่ใช้วัดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	สูตรการคำนวณ	ผู้วิจัย
ความสามารถในการทำกำไร	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)	กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม	Norfhadzilahwati Rahim (2014) Shoeyb Rostami (2016)
	อัตราผลตอบแทนต่อทุน (ROD)	กำไรสุทธิ/ทุน	Norfhadzilahwati Rahim (2014) Jeffrey (2011)
	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE)	กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น	Higgins (1977) Shoeyb Rostami, (2016) Muammar (2014)
	กำไรต่อหุ้น (Earnings per share)	กำไรสุทธิ/หุ้น	Norfhadzilahwati Rahim (2014) Huang Xiyuan (2015)
ความสามารถในการชำระหนี้	อัตราเงินทุนหมุนเวียน (Current ratio)	สินทรัพย์ระยะสั้น/หนี้สินระยะสั้น	Huang Xiyuan (2015)
	อัตราเงินทุนหมุนเร็ว (Quick ratio)	สินทรัพย์หมุนเร็ว/หนี้สินหมุนเวียน	Huang Xiyuan (2015)
อัตราการหมุนของสินทรัพย์	มูลค่าการซื้อขายของสินทรัพย์รวม	รายได้หลักจากการดำเนินงาน/สินทรัพย์รวม	Huang Xiyuan (2015)

ตารางที่ 2.11 (ต่อ)

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน	สูตรการคำนวณ	ผู้วิจัย
ความสามารถในการเจริญเติบโต	อัตราการเจริญของสินทรัพย์รวม	(สินทรัพย์รวม ณ สิ้นงวด - สินทรัพย์รวม ณ ต้นงวด) / สินทรัพย์รวม ณ ต้นงวด	Huang Xiyuan (2015)
ความสามารถในการสร้างเงินสด	อัตรากระแสเงินสดสุทธิดำเนินงานต่อรายได้	กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน/รายได้จากการดำเนินงาน	Huang Xiyuan (2015)
	ดัชนีกำไรจากการดำเนินงาน	กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน/กำไรสุทธิ	Huang Xiyuan (2015)

1. อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย

Higgins (1977) อัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนไม่จำเป็นต้องเพิ่มโครงสร้างทางการเงินขึ้นอยู่กับรายได้และการรักษาผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นไว้นั่นเอง Handschuh, Hannes Losch, Bjorn Heyden et al. (2011) อัตราการเจริญเติบโตช่วยให้บริษัทพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเติบโตของรายได้ การสร้างมูลค่าเพิ่มในส่วนของผู้ถือหุ้น และความสามารถในการทำกำไรซึ่งสามารถประเมินจากผลการดำเนินงานของบริษัท ความสามารถในการทำกำไรช่วยผลักดันให้เกิดการเจริญเติบโต หากบริษัทมีผลกำไรสูงมีโอกาที่จะลงทุนเพิ่มมากขึ้นตาม

สูตร

$$\text{อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย} = \frac{(\text{ยอดขาย ณ วันสิ้นงวด} - \text{ยอดขาย ณ วันต้นงวด})}{\text{ยอดขาย ณ วันต้นงวด}}$$

2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ เป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างสินทรัพย์รวมกับกำไรสุทธิ เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่สามารถเป็นตัวแทนในการบ่งชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการใช้ประโยชน์ของสินทรัพย์ในการดำเนินงานอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลหรือไม่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์จะคำนวณได้จากกำไรสุทธิหารด้วยสินทรัพย์รวมเฉลี่ยทั้งหมดคูณด้วย 100 ผลลัพธ์จะออกมาในรูปของอัตราส่วนร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ การวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่คำนวณได้หากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่คำนวณได้มีค่ามากแสดงว่ากิจการนำสินทรัพย์ไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับผลตอบแทนสูง หากผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่คำนวณได้มีค่าน้อย แสดงว่ากิจการนำสินทรัพย์ไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์หรือประสิทธิภาพได้ไม่ดีเท่าที่ควรทำให้ผลตอบแทนที่ได้รับต่ำ ในการศึกษาธุรกิจการวิเคราะห์ทางการเงินโดยใช้ข้อมูลของรายงานทางการเงินเพื่อประเมินผลกำไรและความเสี่ยงของธุรกิจอัตราส่วนโดยทั่วไปที่นิยมใช้คืออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ยังเป็นอัตราส่วนทางการเงินอย่างหนึ่งในห้าปัจจัยที่ใช้ทำนายความล้มเหลวของธุรกิจ (Jeffrey, 2011) นอกจากนี้จะใช้วิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในอดีตยังสามารถพยากรณ์โอกาสของธุรกิจในอนาคตได้อีกด้วย อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ยังเป็นเกณฑ์พื้นฐานที่ยอมรับในระดับสากล สามารถให้วัดผลการดำเนินงานทำให้ทราบการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Shoeyb Rostami, 2016) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์แสดงให้เห็นถึงการเจริญเติบโตของกำไรให้อัตราที่สูง บ่งบอกถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานจาก

ความสามารถในการสร้างกำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์ซึ่งมาตรการที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพนั้นคืออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

สูตร

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์} = \text{กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม}$$

3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

อัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างส่วนของผู้ถือหุ้นกับกำไรสุทธิ ซึ่งเป็นอัตราส่วนทางการเงินที่บ่งชี้ให้เห็นถึงการวัดประสิทธิภาพในส่วนของเจ้าของว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด การคำนวณอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นคำนวณได้จากกำไรสุทธิหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้นทั้งหมดคูณด้วย 100 ผลลัพธ์จะออกมาในรูปแบบของอัตราส่วนร้อยละหรือเปอร์เซ็นต์ การวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่คำนวณได้หากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าสูงแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรสูงเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น ทำให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนสูง ผู้ลงทุนที่ถือหุ้นของกิจการนั้น ๆ มีโอกาสได้ผลตอบแทนสูง หากอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรต่ำเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นของผู้ลงทุนที่ถือหุ้นของกิจการนั้น ๆ มีโอกาสได้ผลตอบแทนต่ำ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามารถเป็นตัวแทนในการวัดความเจริญเติบโตของธุรกิจสามารถทราบผลการดำเนินงานของกิจการการนำเงินทุนไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลกำไรมากที่สุดและสามารถตอบแทนแก่นักลงทุนได้ (Muammar, 2014) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นเกณฑ์พื้นฐานในการวัดที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลอย่างหนึ่งซึ่งหากผลตอบแทนอยู่ในระดับสูงก็เป็นที่ยอมรับของนักลงทุน การใช้เงินทุนเพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และสามารถสร้างความมั่งคั่งให้กับธุรกิจได้ ซึ่งเป็นสัญญาณบ่งบอกได้ว่าธุรกิจจะเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืน ความคาดหวังของนักลงทุนต่อกิจการที่ลงทุนคือกำไรสุทธิและเงินปันผล ซึ่งจะส่งเสริมให้บริษัทเจริญเติบโตไปได้ (Shoeyb Rostami, 2016)

สูตร

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \text{กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น}$$

สรุป

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวัดค่าตัวแปรของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย โดยอ้างอิงจาก Higgins (1977) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ โดยอ้างอิงจาก Norfhadzilahwati Rahim (2014), Shoeyb Rostami (2016)

และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยอ้างอิงจาก Higgins (1977), Shoeyb Rostami, (2016) และMuammar (2014)

ตอนที่ 8 แนวคิดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Stock Exchange of Thailand, SET) เกิดทำการซื้อขายครั้งแรกเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2518 จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ซึ่งได้ทำการซื้อขายตราสารทุน ของบริษัทที่ได้ขึ้นทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ไว้ เพื่อให้บริษัทที่ขึ้นทะเบียนดังกล่าวสามารถระดมทุนเพิ่มจากสาธารณะ นักลงทุนอื่น ๆ โดยสะดวก ซึ่งปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535

การดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยการรับหลักทรัพย์เพื่อจดทะเบียนประกอบด้วย บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ (SET) และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ (MAI)

ประเภทของหลักทรัพย์ประกอบไปด้วย หุ้นสามัญ (Common Stocks) หุ้นบุริมสิทธิ (Preferred Stocks) หน่วยลงทุน (Unit Trusts) ใบสำคัญแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย (NVDR) ใบสำคัญแสดงสิทธิในการซื้อหลักทรัพย์หรือวอแรนท์ (Warrant) ใบสำคัญแสดงสิทธิในการจองซื้อหุ้นเพิ่มทุนที่โอนสิทธิได้ (Transferable Subscription Right:TSR) ใบสำคัญแสดงสิทธิที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิง (Deposit Receipt:DR) ใบสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์หรือวอแรนท์ อนุพันธ์ (Derivative Warrants:DW) กองทุน ETF (Exchange Traded Fund) หุ้นกู้ (Debentures) และพันธบัตร (Bond)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการคุ้มครองผลประโยชน์ของผู้ลงทุน โดยมีกำกับดูแลการเปิดเผยข้อมูลสำคัญของบริษัทจดทะเบียน การกำกับดูแลและตรวจสอบการซื้อขายหลักทรัพย์ รวมไปถึงการดูแลการปฏิบัติงานของบริษัทสมาชิก รวมไปถึงการส่งเสริมให้ความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยได้จัดตั้งสถาบันพัฒนาความรู้ตลาดทุน เพื่อส่งเสริมความรู้ต่าง ๆ ในด้านการเงินและการลงทุนแก่ประชาชนและผู้ลงทุนที่เป็นเยาวชน โดยทั่วไป เพื่อให้มีความรู้ด้านการบริหารจัดการเงิน ตลอดจนการพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้แก่บุคลากรในธุรกิจหลักทรัพย์ โดยอาศัยคุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการเป็นมืออาชีพที่จะให้บริการแก่ประชาชน โดยได้จัดหลักสูตรเพื่อพัฒนาให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ การพัฒนาและการให้ความรู้สามารถแบ่งออกเป็น

หลายช่องทาง เช่น หนังสือ วารสาร สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ รวมไปถึงสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นพันธมิตร จัดตั้ง “มุมมองรู้ตลาดทุน” ซึ่งเป็นเหมือนห้องสมุดสาขาย่อยของตลาดหลักทรัพย์ในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ

บทบาทของตลาดหลักทรัพย์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

1. ประโยชน์ต่อการจัดสรรเงินออมและการลงทุนในระยะยาว

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการระดมเงินออมหรือเงินทุนของส่วนเกินที่เหลือจากภาคครัวเรือน มาจัดสรรสู่ ภาคการผลิต หรือภาคอุตสาหกรรม การจูงใจผู้ออมปลະการลงทุนต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการไหลผ่านของเงินเข้าสู่กลไกของตลาดทุนมากขึ้น การเปิดช่องทางที่หลากหลายในการระดมทุนของตลาดทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยตรง

2. ประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างทางการเงินของธุรกิจ

เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการระดมทุนของบริษัทโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกเหนือจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินโดยทั่วไป การระดมเงินในระยะยาวเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานของกิจการและเพื่อให้ธุรกิจดำเนินได้อย่างต่อเนื่องรวมถึงการขยายกิจการโดยไม่ต้องรับภาระดอกเบี้ยเงินกู้เมื่อเทียบกับระหว่างเงินกู้ยืมกับส่วนของเจ้าของ

3. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการ

นับว่าเป็นโอกาสอันดีของนักลงทุนและประชาชน โดยทั่วไปที่สนใจได้เป็นเจ้าของกิจการต่างๆ ที่ได้มีการเสนอขายหุ้นโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการที่ต้องการและพึงพอใจ

4. ช่วยขยายฐานภาษีของรัฐบาล

เนื่องจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการบริหารจัดการด้วยความโปร่งใส ยึดหลักธรรมาภิบาลการกำกับดูแลกิจการที่เป็นมาตรฐาน การจัดทำรายงานทางการเงินที่นำเสนอต้องมีความถูกต้อง โปร่งใส และเชื่อถือได้ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของนักลงทุนโดยทั่วไป รวมไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของภาครัฐที่ต้องการฐานข้อมูลทางภาษีที่ถูกต้องและช่วยในการจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้องการดำเนินงานของบริษัทเป็นไปอย่างสะดวก ถูกต้อง ครบถ้วนด้วย

5. ช่วยลดภาระหนี้ต่างประเทศ

หลาย ๆ บริษัทที่เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น เพื่อเป็นการระดมทุนขยายธุรกิจในประเทศเป็นหลัก ดังนั้นการระดมทุนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถือเป็นการลดภาระหนี้สินจากการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศอีกด้วย

6. เป็นดัชนีชี้การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ

หากตลาดหลักทรัพย์มีประสิทธิภาพย่อมเป็นที่สนใจของนักลงทุนที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้มีการลงทุนหรือการระดมทุนได้มากย่อมเป็นการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจ การเพิ่มการลงทุนหรือการขายตัวในภาคการผลิตหรือภาคอุตสาหกรรม เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่งว่าได้มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

ตอนที่ 9 แนวคิดเกี่ยวกับโมเดลสมการโครงสร้าง

Joreskog และ Sorbom (1988) แบบจำลองโครงสร้างสามารถจำแนกย่อยได้เป็น 3 กลุ่ม (อ้างถึงในนงลักษณ์วิรัชชัย, 2548) ได้แก่

1. โมเดลการวัดและโมเดลสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Measurement Model and Conifimatoey Factor Analysis Model) โมเดลนี้จะประกอบด้วยตัวแปรแฝงภายนอกและตัวแปรภายนอกสังเกตได้แต่ไม่มีตัวแปรภายใน เมทริกพารามิเตอร์ จึงมีค่าเป็นศูนย์ทั้งหมด

1.1 โมเดลการวัดคอนเจนเนอริค (Congeneric Measurement Model) ถ้าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจริงแต่ละคู่เป็นค่าสหสัมพันธ์สมบูรณ์ คือมีค่าเท่ากับ 1.00 เรียกว่าตัวแปรคอนเจนเนอริค จะถูกนำมาเขียนเป็นโมเดลการวิจัยและได้ลักษณะโมเดลการวิจัยที่เป็นโมเดลย่อย

1.2 โมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis Model) ใช้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จากชุดหนึ่งว่าเกิดจากตัวแปรแฝงหรือคุณลักษณะแฝงที่เป็นองค์ประกอบร่วมอย่างไร แบ่งได้ 2 แบบ คือองค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน

1.3 โมเดลหลากหลายลักษณะวิธี (Multitral-Multimethod Model) เป็น โมเดลที่เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างเพราะเป็น โมเดลที่ใช้ในวิธีการหาความตรงด้วยวิธีหลากหลายลักษณะวิธี

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Structural Model) เป็นแบบจำลองที่มีทั้งค่าความคลาดเคลื่อนและไม่มีค่าความคลาดเคลื่อนการวัด โมเดลนี้จะประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด จะไม่มีตัวแปรแฝง

2.1 โมเดลถดถอยและโมเดลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Regression Model and ANOVA Model) เป็นโมเดลที่นักวิจัยแปลงค่าตัวแปรต้นในการวิเคราะห์การถดถอยให้เป็นตัวแปรดัมมี่ (Dummy Variable) แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์การถดถอย

2.2 โมเดลการวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) เป็นการวิเคราะห์อิทธิพลด้วยโปรแกรม ลิสเรล โมเดลมีตัวแปรหรือตัวแปรแฝงสังเกตได้ วิเคราะห์ได้ทั้งความสัมพันธ์ทางเดียวและ

ความสัมพันธ์ย้อนกลับ ลิสเรลสำหรับอิทธิพลแบบไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัด และเป็น โมเดลความสัมพันธ์ทางเดียว ตัวแปรในโมเดลเป็นตัวแปรสังเกตได้แบบไม่มีตัวแปรแฝง

2.3 โมเดลมิมิก (Multiple Indicators and Multiple Causes Models or MIMC Model) เป็นโมเดลในลิสเรลมีตัวแปรแฝงเพียงตัวเดียว โดยที่ตัวแปรแฝงนั้นได้รับอิทธิพลจากตัวแปรภายนอกสังเกตได้หลายตัวแปรและส่งอิทธิพลไปยังตัวแปรภายในสังเกตได้หลายตัวแปร

3. โมเดลไม่มีตัวแปรภายนอกสังเกตได้ (Non-Observable exogenous variable Variable Model) แบบจำลองกลุ่มนี้ไม่มีตัวแปรภายนอกแฝง ตัวแปรภายในแฝง และตัวแปรภายในสังเกตได้ เป็นองค์ประกอบ หรือในบางกรณีอาจไม่มีตัวแปรภายนอกแฝงก็ได้

3.1 โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับที่สอง (Second Order Factor Analysis) องค์ประกอบอันดับที่สองมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบอันดับแรก

3.2 โมเดลสองคลื่น (Two-Wave Model) คือความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลระยะยาวหรือข้อมูลอนุกรมเวลา มีการวิจัยวัดตัวแปรเดียวกันจากตัวอย่างซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง

3.3 โมเดลซิมเพล็กซ์ (Simplex Model) เป็นโปรแกรมลิสเรลสามารถวิเคราะห์ได้ทั้งโมเดลซิมเพล็กซ์สมบูรณ์ซึ่งไม่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดและซิมเพล็กซ์ไม่สมบูรณ์

การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) พัฒนาโดย Karl G.Joreskog เมื่อ ปี ค.ศ. 1960 เป็นโมเดลที่บูรณาการ โมเดลการวัดตามหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ และโมเดลโครงสร้างตามหลักการวิเคราะห์เส้นทาง กับวิธีการประมาณค่าพารามิเตอร์ตามหลักวิชาเศรษฐมิติ กล่าวได้ว่า การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง เป็นสถิติวิเคราะห์ขั้นสูงที่ได้รับการพัฒนาใหม่ แต่ยังคงมีหลักการพื้นฐานทางสถิติแบบเดิม (Kuhnel, 2001 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548)

สถิติวิเคราะห์ SEM ยังมีศักยภาพสามารถวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุพหุระดับ (Multi-Levelcausal Model) โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบระยะยาว (Longitudinal Factor Analysis Model) โมเดลกลุ่มพหุ (Multiple Population Model) โมเดลโค้งพัฒนาการแบบมีตัวแปรแฝง (Latent Growth Curve Model) และโมเดลอื่น ๆ อีกมาก (Joreskog and Sorbom, 1996 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) รวมทั้งสามารถวิเคราะห์โมเดล SEM ที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไม่เป็นแบบเส้นตรงได้อีกหลายโมเดล (Joreskog, et al, 1999 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548)

สถิติวิเคราะห์ SEM เป็นสถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ในยุคสังคมความรู้ด้วยเหตุผลโดยสรุปดังนี้ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) มีศักยภาพสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้กว้างขวาง เพราะมีหลักการวิเคราะห์ที่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้เช่นเดียวกับสถิติวิเคราะห์ที่ง่ายที่สุด เช่น t-test ไปจนถึงสถิติขั้นสูงที่ซับซ้อนดังกล่าวแล้วข้างต้น

สามารถใช้สถิติวิเคราะห์เป็นภาพรวมได้ตามโมเดลการวิจัยและมีสถิติทดสอบความตรงของโมเดลการวิจัย

การผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ ปกติสถิติวิเคราะห์ถ้ายังเป็นสถิติขั้นสูงจะยังมีข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติมากขึ้น แต่สถิติวิเคราะห์ SEM กลับมีข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติน้อยลง การที่สถิติวิเคราะห์ SEM นำทอมความคลาดเคลื่อนมาวิเคราะห์ด้วยทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลกรณีที่ทอมความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ตัวแปรในโมเดลการวิจัยมีความคลาดเคลื่อนในการวัดได้ หรือโมเดลการวิจัยมีตัวแปรแฝงได้ตัวแปรทำนายอาจมีความสัมพันธ์กันได้ โมเดลการวิเคราะห์ไม่จำเป็นต้องเป็นโมเดลอิทธิพลแบบบวกและมีอิทธิพลทางเดียวอาจเป็นโมเดลแบบคูณและมีอิทธิพลย้อนกลับได้ นอกจากนี้ยังสามารถวิเคราะห์กรณีตัวแปรหลายตัวในโมเดลการวิจัย มีระดับการวัดแบบนามบัญญัติ หรือแบบเรียงอันดับได้ด้วยในการวิจัยเชิงทดลองเมื่อตัวแปรตามสร้างขึ้นตามโมเดลการวัดและตัวแปรตามอยู่ในรูปของตัวแปรแฝง การวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์ SEM จะให้ผลการวิเคราะห์ถูกต้องมากกว่าการวิเคราะห์ด้วย ANOVA, MANOVA แบบเดิม

โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เป็นการวิเคราะห์แบบใหม่ ซึ่งบูรณาการจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในการวิเคราะห์ถดถอย สังเคราะห์เป็นสถิติตัวใหม่ (Joreskog, et al, 1999 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2548) เป็นการวิเคราะห์แบบใหม่ที่มีความเหมาะสมดังนี้

1. โมเดลมีการวิจัย สามารถวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าพารามิเตอร์ทุกค่าด้วยการวิเคราะห์เพียงครั้งเดียว
2. เป็นโมเดลที่มีตัวแปรแฝง และทอมค่าความคลาดเคลื่อน และยังสามารถกำหนดค่าให้วัดตัวแปรสังเกตได้ มีความคลาดเคลื่อนได้
3. ทอมความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันได้
4. ทดสอบความตรงของโมเดลว่าสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่
5. ทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลเมื่อกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันมีโปรแกรมเพื่อใช้วิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้างหลายโปรแกรมด้วยกัน เช่น EQS AMOS Mplus PLS Graphc และ LISREL เป็นต้น

สุภมาศ อังศุโชติ (2554) โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เป็นเทคนิคที่ใช้ทดสอบและประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยใช้การรวบรวมข้อมูลทางสถิติกับข้อตกลงเบื้องต้นความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ เหมาะสำหรับการทดสอบทฤษฎีมากกว่าการสร้างทฤษฎี จุดแข็งของโมเดลสมการ โครงสร้าง (SEM) คือสามารถสร้างตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งเป็นตัวแปรที่วัดค่าได้และยังทราบค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ที่วัดตัวแปรแฝงภายในโมเดลด้วย

ตัวแปรแฝงในโมเดลสมการโครงสร้างจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ตัวแปรแฝงที่เป็นสาเหตุ เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายนอก
2. ตัวแปรแฝงที่เป็นผล เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายใน

ตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลสมการโครงสร้างจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายนอก ใช้สัญลักษณ์ X
2. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายใน ใช้สัญลักษณ์ Y

โมเดลสมการโครงสร้างประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ โมเดลการวัด (Measurement) และโมเดลโครงสร้าง (Structural Model)

โมเดลการวัด (Measurement) เป็นโมเดลที่ระบุความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้ มี 2 ชนิด คือโมเดลวัดสำหรับตัวแปรแฝงภายนอก และโมเดลวัดสำหรับตัวแปรแฝงภายใน หรือเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

โมเดลโครงสร้าง (Structural Model) เป็นโมเดลที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรแฝงด้วยกัน

ขั้นตอนการวัดโมเดลสมการโครงสร้างประกอบด้วย 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนารอบแนวคิดได้อย่างเหมาะสมแล้ว สามารถเลือกหรือกำหนดตัวแปรได้ว่าตัวแปรใดบ้างที่สามารถเข้ามาอยู่ในโมเดลได้บ้างและสามารถวัดค่าได้

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาโมเดลในการวิจัย จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดกำหนดให้เป็นโมเดลของการวิจัยได้

ขั้นตอนที่ 3 การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของโมเดล เป็นการศึกษาลักษณะการกำหนดค่าพารามิเตอร์ที่ยังไม่ทราบค่าในโมเดลการวิจัยว่าเป็นไปตามเงื่อนไขการวิเคราะห์หรือไม่

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินค่าพารามิเตอร์ เมื่อตรวจสอบได้ว่าเป็นได้ค่าเดียวแล้วจากนั้นโปรแกรมจะทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ที่ทุกค่าในโมเดล นำมาคำนวณกลับเป็นค่าความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดล แล้วแสดงออกมาในรูปของเมทริกซ์ ซึ่งเรียกว่า เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมจากการประมาณค่าตามโมเดล

ขั้นตอนที่ 5 การตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขั้นตอนที่ 6 การปรับโมเดล ถ้าโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน ต้องทำการปรับ โมเดล แล้วดำเนินการวิเคราะห์ใหม่จนกว่าโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์จะกลมกลืนกัน จากนั้นนำค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ในโมเดลไปเขียนรายงาน

ตารางที่ 2.12 แสดงดัชนีที่นิยมใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	อ้างอิง
X ² -test	ไม่มีนัยสำคัญ (p<0.05)	Dianmantopoulos และ Siguaw (2000: 83)
X ² /df	<2.00 สอดคล้องกลมกลืนดี 2.00-0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	Bollen (1989: 278); Dianmantopoulos และ Siguaw (2000:98)
CFI (Comparative Fit Index)	≥ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90-0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	Kaplan (2000, 110) Dianmantopoulos และ Siguaw (2000: 88)
GFI (Goodness of Fit Index)	≥ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90-0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	Dianmantopoulos และ Siguaw (2000: 87)
AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index)	≥ 0.95 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.90-0.95 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้	Dianmantopoulos และ Siguaw (2000: 87)
RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	< 0.05 สอดคล้องกลมกลืนดี 0.05-0.08 สอดคล้องกลมกลืนพอใช้ได้ 0.08-0.10 สอดคล้องกลมกลืนไม่ค่อยดี > 0.10 สอดคล้องกลมกลืนไม่ดี	Dianmantopoulos และ Siguaw (2000: 85)

ตอนที่ 10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อสมมติฐาน โดยเรียงลำดับตามข้อสมมติฐานดังต่อไปนี้

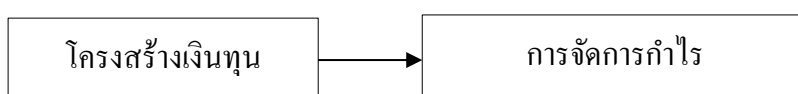
สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โครงสร้างเงินทุนจะประกอบด้วยหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น หรือเรียกได้ว่าเงินลงทุนในกิจการจะมาจากทุนและมาจากหนี้สินเอง ธุรกิจจะเจริญเติบโตไปได้ต้องอาศัยเงินทุนเพื่อขยายกิจการไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ที่มีตัวตน หรือการเพิ่มยอดขาย ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้นตามอัตราการผลิต หากระดมทุนด้วยการออกหุ้นทุน ธุรกิจจะต้องตอบแทนต้นทุนของเงินทุนในรูปแบบของเงินปันผล แต่ถ้าระดมทุนด้วยการออกหุ้นกู้หรือการกู้ยืมเงิน การตอบแทนจะอยู่ในรูปแบบของดอกเบี้ย ซึ่งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับดอกเบี้ยนี้สามารถประหยัดภาษีได้ ดังนั้นธุรกิจส่วนใหญ่ก็มักเน้นการขยายกิจการด้วยการกู้ยืมเงินมากกว่า เพื่อให้เจ้าหนี้นอมนุมัติเงินกู้และสร้างความสัมพันธ์อันดีในระยะยาว ดังนั้นเจ้าหนี้จึงมีแรงกดดันที่จะให้รายงานการเงินของกิจการมีความโปร่งใสนอกจากนี้ความรู้ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางด้านบัญชีและการเงินของเจ้าหนี้นอมนั้นมีมากกว่าที่จะกำกับดูแลเพื่อให้ฝ่ายบริหารลดการจัดการกำไรลงได้

Mauricio Jara Bertin (2005) ได้ศึกษาถึงผลกระทบของกลไกการควบคุมภายใน โครงสร้างเงินทุนและโอกาสในการเจริญเติบโตที่มีต่อการจัดการกำไรพบว่าโครงสร้างเงินทุนที่มีหนี้สินที่มาจากธนาคารมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการกำไร ธนาคารมีการกำกับดูแลที่เข้มงวดส่งผลกระทบต่อผลการจัดการกำไร

Iram Naz (2011) ได้ศึกษาผลกระทบของขนาดบริษัทและโครงสร้างเงินทุนที่มีผลกระทบต่อผลการจัดการกำไร โดยใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนและสินทรัพย์รวมเป็นตัวแปรอิสระส่วนตัวแปรต้นคือผลการจัดการกำไรจากการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างเงินทุนต่อการจัดการกำไร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความต้องการของฝ่ายบริหารที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเจ้าหนี้ให้เป็นที่น่าพอใจในการลดผลการจัดการกำไร แต่การศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของบริษัทกับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 2.13 แสดงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบ
Mauricio Jara Bertin (2005)	โครงสร้างเงินทุน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Iram Naz (2011)	โครงสร้างเงินทุน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ

สมมุติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โครงสร้างการเป็นเจ้าของเป็นกลไกหนึ่งในการลดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายจัดการที่จะดึงดวงผลประโยชน์แก่ฝ่ายตนเอง ดังนั้นโครงสร้างการเป็นเจ้าของเสมือนสิทธิในบริษัท (Marselinus Asri, 2017) โครงสร้างการเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร การมีโครงสร้างความเป็นเจ้าของที่แตกต่างกันไปของบริษัทจะส่งผลต่อการมีอำนาจในการควบคุมการและจัดการของบริษัท (Namazi & Kermani, 2008) การเพิ่มอำนาจในการควบคุมมากหรือการมีส่วนร่วมในผู้ถือหุ้นจะช่วยลดการจัดการกำไรส่งผลให้คุณภาพกำไรมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Mohammad Ali Moradi, 2011)

Dehong Wang (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยรัฐบาลกับการจัดการกำไร พบว่าโครงสร้างที่มีการถือหุ้นโดยรัฐบาลจะมีแนวโน้มที่จะลดการจัดการกำไรส่งผลให้มีคุณภาพผลกำไรที่ดีขึ้น

I Putu Sugiarta Sanjaya (2011) พบว่าการถือหุ้นโดยรัฐบาลในประเทศอินโดนีเซีย รัฐบาลมีบทบาทสิทธิและอำนาจควบคุมในการถือกระแสดเงินสดมากกว่าส่งผลให้เพิ่มมูลค่าของกิจการและเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพของประเทศ

Yuan Ding (2007) ได้ศึกษาบทบาทโครงสร้างการเป็นเจ้าของระหว่างรัฐบาลกับเอกชน พบว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยเอกชนมีการจัดการกำไรเพื่อผลประโยชน์ต่อตนเองมากกว่า หากไม่มีปัจจัยทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ประสิทธิภาพการเงินของบริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาลย่อมมีมากกว่าเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตลาดทุนหากแนวโน้มการถือหุ้นโดยรัฐบาลมากขึ้นส่งผลให้แนวโน้มของการจัดการกับรายได้ข้อมน้อยลง

Jun Guo (2014) ได้ศึกษาความเป็นเจ้าของของนักลงทุนต่างชาติกับการจัดการกำไรในประเทศญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่านักลงทุนต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมการจัดการกำไร โดยให้เหตุผลว่าความรู้ที่เหนือกว่าของนักลงทุนต่างชาติสามารถลดการจัดการกำไรได้จริง

Ye-Rin Ryu (2015) ได้ศึกษาผลกระทบของนักลงทุนต่างชาติต่อการจัดการกำไรโดยมุ่งเน้นขอบเขตของนักลงทุนต่างชาติ การศึกษาพบว่านักลงทุนต่างชาติทำให้ช่วยลดการจัดการกำไร นักลงทุนต่างชาติมีกลยุทธ์เพื่อให้ธุรกิจเจริญเติบโตในระยะยาว กลยุทธ์ในการลดพฤติกรรมของผู้จัดการในการจัดการกำไร

Yongtae Kim (2015) ได้ศึกษาถึงนักลงทุนต่างชาติสามารถลดการจัดการกำไรได้อย่างแท้จริงหรือไม่ จากการศึกษาบริษัทในประเทศญี่ปุ่นพบว่าบริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้นต่างประเทศสูงจะมีการจัดการกำไรที่ต่ำ โดยศึกษาจากกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานและค่าใช้จ่ายที่ผิดปกติ

พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างนักลงทุนต่างชาติและการจัดการกำไร แต่ยังไม่ชัดเจนในเรื่องของนักลงทุนต่างชาติจะปรับปรุงกระบวนการกำกับดูแลกิจการของบริษัทหรือไม่

Koh (2003) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างการถือหุ้นของนักลงทุนสถาบัน พบว่าหากไม่มีการถือหุ้นจากนักลงทุนสถาบันจะมีการจัดการกำไรสูงแต่หากนักลงทุนสถาบันมาถือหุ้นทำให้ลดการจัดการกำไรลงได้และสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของรายการคงค้าง

Hafiza Aishah Hashim (2014) พบว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันมีความสัมพันธ์ต่อการจัดการกำไร ข้อค้นพบจากการศึกษาชี้ให้เห็นว่าแนวโน้มของกำไรที่มีคุณภาพถือครองหุ้นจากนักลงทุนสถาบันซึ่งนักลงทุนสถาบันมีบทบาทเชิงลบต่อการจัดการกำไร

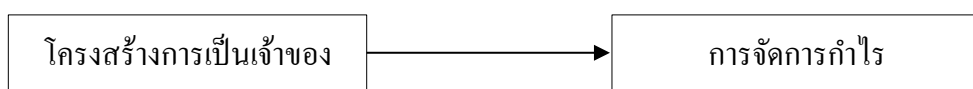
Hashim and Devi (2006) สรุปว่าความเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันเป็นเรื่องสำคัญจำนวนหุ้นที่ถือโดยนักลงทุนสถาบันมีมากอาจมีบทบาทต่อคุณภาพที่รายงาน การศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันของกับการจัดการกำไร

Mirada (2008) การตรวจสอบบทบาทของบริษัทที่ถูกควบคุมโดยนักลงทุนสถาบันมีผลต่อการจัดการกำไรจากการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยนักลงทุนสถาบันกับการจัดการกำไร

Mohammad Ali Moradi (2011) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของและการจัดการกำไร การศึกษาเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจของนักลงทุนได้ดียิ่งขึ้น ด้วยปัจจัยหลายอย่างที่ธุรกิจมีโครงสร้างการเป็นเจ้าของไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงส่งผลให้การจัดการกำไรแตกต่างกันไปด้วยการศึกษาไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันและผู้ถือหุ้นรายใหญ่กับการจัดการกำไรอาจเนื่องมาจากว่ามีกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดี

Velury & Jenkins (2006) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันพบความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร

สมมุติฐานที่ 2

ตารางที่ 2.14 แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มีต่อการจัดการกำไร

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา
Dehong Wang (2016)	บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาล	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
I Putu Sugiarta Sanjaya (2011)	บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาล	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Yuan Ding (2007)	บริษัทที่ถือหุ้นโดยรัฐบาล	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Jun Guo (2014)	นักลงทุนต่างชาติ	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Ye-Rin Ryu (2015)	นักลงทุนต่างชาติ	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Yongtae Kim (2015)	นักลงทุนต่างชาติ	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Koh (2003)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Hafiza Aishah Hashim (2014)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Hashim and Devi (2006)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mirada (2008)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mohammad Ali Moradi (2011)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	ไม่พบความสัมพันธ์
Velury & Jenkins (2006)	นักลงทุนสถาบัน	การจัดการกำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ

สมมุติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อทางลบการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพของข้อมูลรายงานทางการเงินหรือคุณภาพของกำไรที่ได้รายงานไว้ในงบการเงิน ซึ่งให้เห็นว่าระบบการควบคุมภายในที่ดีก็ถูกประเมินจากนักลงทุนด้วย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับข้อมูลรายงานทางการเงิน ดังนั้นควรมีการกำกับดูแลเรื่องระบบการควบคุมภายในด้วย การมีระบบการควบคุมภายในที่ดีทำให้เกิดความเชื่อมั่นในรายงานทางการเงินส่งผลให้ข้อมูลมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น การควบคุมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและการตรวจพบข้อผิดพลาดหรือการทุจริต การทำให้เกิดการหลงผิดหรือเข้าใจผิดของข้อมูลในงบการเงินปัจจุบันมีหลักฐานเชิงประจักษ์มากมายที่แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อคุณภาพของข้อมูลทางบัญชี (Kinney 2000) การควบคุมภายในที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยระงับพฤติกรรมกรรมการจัดการกำไรเพิ่มคุณภาพของกำไรที่นำเสนอในรายงานทางการเงินได้ จุดอ่อนจุดแข็งของระบบการควบคุมภายในถูกรายงานโดยผู้สอบบัญชี คุณภาพของรายการคงค้างส่งผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารระดับสูง การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานทั้งที่เป็นการเงินและไม่เป็นการเงิน แรงจูงใจให้การบริหารงาน เพื่อการประสบความสำเร็จเพื่อชื่อเสียงสำหรับผู้บริหารระดับสูง และจูงใจให้นักลงทุนมาลงทุนและเป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้เสีย ส่งผลให้มูลค่าของผู้ถือหุ้นสูงขึ้น (Han Li , 2015) การควบคุมภายในช่วยลดความเสี่ยงสำหรับธุรกิจที่มีความซับซ้อนเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุน (Li et al., 2011)

Jeffrey Doyle (2007) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของรายการคงค้างที่มีต่อระบบการควบคุมภายใน การเปิดเผยจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน พบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยการควบคุมภายในที่อ่อนแอต่อคุณภาพของรายการคงค้าง บริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในจะส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างต่ำ

Tingting Chen (2016) พบว่า การควบคุมภายในที่ดีจะช่วยลดการจัดการกำไรได้ มุมมองของตลาดหลักทรัพย์ในประเทศจีนตั้งแต่ปี 2553-2556 เป็นการค้นพบเชิงประจักษ์ว่าการควบคุมภายในที่มีคุณภาพสูงจะสามารถลดหรือระงับการจัดการกำไรจากรายการคงค้างได้ การศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างคุณภาพของระบบการควบคุมภายในและการจัดการกำไร

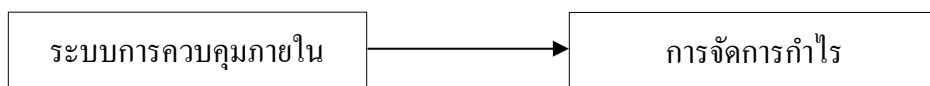
Mahdi Noori and Mohamadrezza Shorvarzy (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลกระทบของการควบคุมภายในต่อกระแสเงินสดและรายได้ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ تهران สำหรับปี 2008-2012 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในต่อคุณภาพของรายการทางบัญชี โดยมุ่งเน้นที่กระแสเงินสดโดยใช้ Dechow และ Dichev model (2002)

พบความสัมพันธ์ของคุณภาพของระบบการควบคุมภายในต่อกำไรจากการดำเนินงานพบความสัมพันธ์ดังกล่าว ดังนั้นนักลงทุนและนักวิเคราะห์จึงสามารถพิจารณาถึงระบบการควบคุมภายในที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของกำไร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนในการพิจารณาในการตัดสินใจเพื่อลงทุน

Han Li (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมภายในที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ การควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้บริษัทมีการบริหารจัดการที่มีดีผลการจัดการกำไรเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับผู้บริหารระดับสูงและจูงใจนักลงทุนกลุ่มรองผู้มีส่วนได้เสีย ระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตาม

Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของการควบคุมภายในที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีซึ่งถือว่ามีความสำคัญประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน แสดงให้เห็นถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มุ่งเน้นถึงระบบการควบคุมภายใน บริษัทที่มีการรายงานการควบคุมภายในมากจะส่งผลให้ข้อมูลทางการบัญชีมีประสิทธิภาพ มีการปรับปรุงข้อมูลทางการบัญชีให้ดีขึ้น

สมมุติฐานที่ 3

ตารางที่ 2.15 แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างระบบการควบคุมภายในที่มีต่อการจัดการกำไร

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ข้อค้นพบ
Jeffrey Doyle (2007)	ระบบการ ควบคุม ภายใน	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบของระบบการ ควบคุมภายในที่อ่อนแอต่อคุณภาพของ รายการคงค้าง
Tingting Chen (2016)	ระบบการ ควบคุม ภายใน	คุณภาพของ รายการคงค้าง	พบความสัมพันธ์เชิงบวกของระบบการ ควบคุมภายในที่มีคุณภาพจะส่งผลให้ รายการค้างค้างมีคุณภาพด้วย
Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy (2015)	ระบบการ ควบคุม ภายใน	คุณภาพของ กำไรและ กระแสเงินสด	พบความสัมพันธ์เชิงลบต่อการจัดการ กำไร
Han Li (2015)	ระบบการ ควบคุม ภายใน	ประสิทธิภาพ ในการบริหาร จัดการ	พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างคุณภาพ ของระบบการควบคุมภายในและ ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการส่งผล ให้กำไรที่แสดงในงบการเงินมีคุณภาพ
Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)	ระบบการ ควบคุม ภายใน	การจัดการ กำไร	ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างค่าคะแนน ของการรายงานการควบคุมภายในกับ รายการคงค้างหรือการจัดการกำไร

สมมุติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

รายงานทางการเงินที่นำเสนอต่อบุคคลภายนอกจะถูกตรวจสอบและรับรองโดยผู้ตรวจสอบบัญชี หากงานตรวจสอบบัญชีมีคุณภาพก็จะส่งผลให้รายงานทางการเงินถูกต้อง เชื่อถือได้ เพิ่มประสิทธิภาพและส่งผลกระทบต่อจัดการกำไรซึ่งการจัดการกำไรก็ส่งผลกระทบต่อคุณภาพกำไรด้วย (Mohammad Reza, 2016) การตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูงให้ข้อมูลที่แม่นยำถึงคุณภาพกำไรลดปัญหาด้านการจัดการกำไรและเพิ่มผลตอบแทนของการลงทุน (Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou, 2005) ปัจจัยที่นำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการตรวจสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีคือ ประสบการณ์ของผู้สอบบัญชี การถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการสอบบัญชี ขนาดของบริษัทสอบบัญชี ชื่อเสียงและความเชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี คุณภาพงานสอบบัญชีที่ดี เมื่อตรวจพบว่าข้อเท็จจริงขัดต่อกรรายงานในงบการเงินอันเป็นสาระสำคัญ และการรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวต้องมีความเป็นอิสระของผู้สอบบัญชีด้วย

Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou (2005) ได้ศึกษาคุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อจัดการกำไรสำหรับหุ้น IPO หรือการเสนอขายหุ้นใหม่แก่ประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรกของประเทศไต้หวัน ตัวแปรต้นคือบริษัทสอบบัญชีที่อยู่สำนักงานของ BIG 5 ในประเทศไต้หวันและความเชี่ยวชาญของผู้สอบบัญชี พบว่าการตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูง การให้ข้อมูลที่แม่นยำ มีส่วนสำคัญต่อการจัดการกำไร และการจัดการกำไรส่งผลเชิงลบต่อมูลค่าหุ้น IPO ด้วย

Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin, Yu-Chen Lin (2008) ได้ศึกษาถึงการหมุนเวียนของผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกัน การหมุนเวียนผู้สอบบัญชีและการจัดการกำไรในประเทศไต้หวัน โดยศึกษารายงานจากผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกัน พบความสัมพันธ์เชิงลบสำหรับกิจการที่มีการหมุนเวียนของผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกันกับรายการคงค้างซึ่งใช้วัดการจัดการกำไร และพบความสัมพันธ์ระหว่างการหมุนเวียนของผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกันกับการหมุนเวียนผู้สอบบัญชีที่มากกว่า 5-7 ปีขึ้นไป ควรมีการควบคุมคุณภาพงานสอบบัญชีของการหมุนเวียนผู้สอบบัญชีที่เป็นหุ้นส่วนกัน

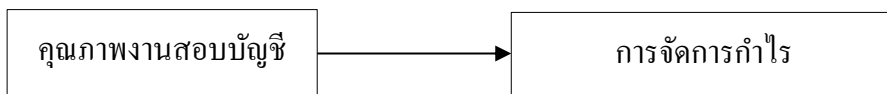
Rusmin Rusmin (2010) ได้ศึกษาคุณภาพงานสอบกับการจัดการกำไร ตัวแปรต้นคือ บริษัทสอบบัญชีที่อยู่สำนักงานของ BIG 4 และประสบการณ์ของผู้สอบบัญชี พบว่าคุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อจัดการกำไร

Mohamed Khalila (2013) ได้ศึกษาถึงคณะกรรมการอิสระ คุณภาพงานสอบบัญชีที่ส่งผลกระทบต่อจัดการกำไร พบว่าคณะกรรมการอิสระส่งผลกระทบต่อจัดการกำไรขึ้นอยู่กับระดับความเป็นเจ้าของและการศึกษาพบว่าคุณภาพสูงก็ส่งผลกระทบต่อลดลงของจัดการกำไรด้วยเช่นกัน

Mohammad Reza (2016) ได้ศึกษาถึงคุณภาพงานสอบบัญชีที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร โดยตัวแปรต้นคือ คุณภาพงานสอบบัญชี ค่าธรรมเนียมในการสอบบัญชี ประสิทธิภาพด้านการตรวจสอบ การหมุนเวียนของผู้สอบบัญชี และ การเลือกสำนักงานบัญชี จากการศึกษาพบว่าคุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลต่อการจัดการกำไร

Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin (2016) ได้ศึกษาคุณภาพการสอบบัญชีกับการจัดการกำไร โดยวัดจากรายการคงค้าง พบความสัมพันธ์เชิงลบและการจัดการกำไรกับคุณลักษณะของงานตรวจสอบที่มีความเข้มข้นสูงในส่วนของผู้ถือหุ้น Li-Lun Liu¹ & Yu-Ting Huang (2016) ได้ศึกษาถึงห่วงโซ่อุปทานของงานสอบบัญชี ความรับผิดชอบต่อสังคมพบว่าผู้สอบบัญชีที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลในทางลบต่อการจัดการกำไร นักลงทุนให้ความเชื่อมั่นในผู้สอบบัญชีที่มาจาก BIG 4 ซึ่งนักลงทุนถือว่าบริษัทสอบบัญชี Big 4 มีความเชี่ยวชาญมากกว่า

สมมุติฐานที่ 4

ตารางที่ 2.16 แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพงานสอบบัญชี
ที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการวิจัย
Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou (2005)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin, Yu-Chen Lin (2008)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบการ หมุนเวียนผู้สอบบัญชีที่เป็น หุ้นส่วนกันและ BIG 5 ต่อการจัดการกำไร
Rusmin Rusmin (2010)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mohamed Khalila (2013)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mark DeFond, David H. Erkens, Jieying Zhang (2014)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Sharad Asthana (2014)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mohammad Badrul Muttakin, Arifur Khan, Mohammad (2015)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin (2016)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Mohammad Reza (2016)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Zgarni Inaam Halioui Khamoussi (2016)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ
Li-Lun Liul & Yu-Ting Huang (2016)	คุณภาพงานสอบ บัญชี	การจัดการ กำไร	พบความสัมพันธ์เชิงลบ

สมมุติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนถือเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเพิ่มมูลค่าของกิจการ โดยวัดค่าของการเจริญเติบโตได้จากผลการดำเนินงานและความสามารถด้านการเงิน (Jagadish, 2011) การรักษาระดับโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม ถือเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของกำไรด้วยเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุนมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนของบริษัท หากบริษัทต้องการขยายกิจการต้องพิจารณาถึงแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งเงินทุนที่มาจากส่วนของเจ้าของหรือการก่อหนี้ซึ่งล้วนแต่มีต้นทุนของเงินทุน บริษัทสามารถเจริญเติบโตโดยสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน การสร้างความเป็นหนึ่งในการเจริญเติบโตของยอดขายและสินทรัพย์ของบริษัทจากการตั้งนโยบายทางการเงิน (Zygadlo และ Sloriski, 2010) เพื่อให้การเจริญเติบโตเป็นไปอย่างสอดคล้องกัน การส่งเสริมการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ การวิจัยและพัฒนา รวมไปถึงการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ Sudheer Chava (2011) ได้ศึกษาต้นทุนของเงินทุนกับสิ่งแวดล้อมภายนอก ต้นทุนของเงินทุนที่คาดการณ์กำไรจากนักวิเคราะห์ นักลงทุนต้องการผลตอบแทนที่คาดหวังสูงมาก โดยไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมภายนอกเช่น สารอันตราย การปล่อยมลพิษ เมื่อเทียบกับบริษัทที่สังเกตเห็นความสำคัญต่อสิ่งแวดล้อมทั้งนี้ต้นทุนที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูง บริษัทที่ถือหุ้นจากรัฐบาลจะคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากกว่า ดังนั้นต้นทุนจากการกู้ยืมและต้นทุนจากส่วนของถือหุ้นจึงมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วย Adnan Shoaib (2017) โครงสร้างเงินทุนที่ประกอบไปด้วยหนี้สินจำนวนมากเป็นข้อบ่งชี้ทางอ้อมจากเจ้าหนี้ให้ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อส่งผลให้กิจการเจริญเติบโตและดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน

Attaullah Shah (2007) พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนเชิงบวกกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน เนื่องจากการกู้ยืมเงินระยะยาวย่อมส่งผลทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพิ่มขึ้นตามในทางบัญชีสินทรัพย์ ถึงแม้ว่าได้มีการค้าประกันกับธนาคาร แต่ยังคงแสดงให้เห็นในงบการเงินด้วยเช่นกัน การจัดหาเงินทุนที่มากขึ้น รายได้ต้องเพิ่มขึ้นตามเนื่องจากผู้ให้กู้ยืมเงินและนักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายเงินหากรายได้ของกิจการมีการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำกำไรจะลดการเป็นหนี้ลงได้ หากกิจการมีความสามารถในการทำกำไรสูง

Hyun Jung Kim (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนกับภาวะเศรษฐกิจในตลาดเกาหลีเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมของโครงสร้างเงินทุนอย่างเหมาะสม ได้หลักฐานเชิงประจักษ์ว่าการปรับโครงสร้างเงินทุนอย่างเหมาะสมส่งผลให้ก่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากการปรับโครงสร้างเงินทุนเพื่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจและจากการวัดมูลค่าทางการตลาดและมูลค่าทางการบัญชี พบความสัมพันธ์ต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สรุปได้ว่าการปรับตัวตาม

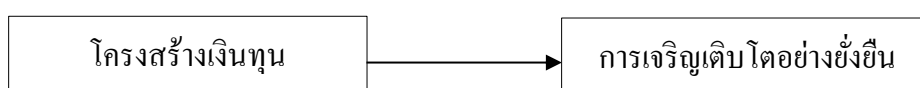
ภาวะเศรษฐกิจของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศเกาหลีจำเป็นต้องมีการปรับขนาดของโครงสร้างเงินทุนอย่างเหมาะสม

Jana Steklá (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรจากการวิเคราะห์พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอัตราส่วนหนี้สินและอัตรากำไร คำว่า ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะสามารถทำกำไรได้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมเพื่อขยายกิจการเป็นหลักการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทำให้ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น

Laura Serghiescu (2014) ศึกษาโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร การหมุนเวียนของสินทรัพย์ ขนาดของกิจการ โดยศึกษาโครงสร้างเงินทุนจากอัตราส่วนหนี้สินรวมพบความสัมพันธ์เชิงบวก ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างเงินทุนมากที่สุดคือความสามารถในการทำกำไร

Norfhadzilahwati Rahim & Noriza Saad (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุน และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่เป็นส่วนของหนี้สินและทุนที่มีผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกันส่งผลให้การดำเนินงานแตกต่างกัน โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โครงสร้างเงินทุนที่มาจากการกู้ยืมเงินเพิ่มสูงมากขึ้นทำให้การเจริญเติบโตเพิ่มมากขึ้นตาม

สมมุติฐานที่ 5

ตารางที่ 2.17 แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการศึกษา
Attaullah Shah (2007)	โครงสร้าง เงินทุน	การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน	พบความสัมพันธ์เชิงบวกกับการ เจริญเติบโตของรายได้และ ความสามารถในการทำกำไร
Hyun Jung Kim (2015)	โครงสร้าง เงินทุน	การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน และ เป้าหมายทาง เศรษฐกิจ	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Jana Steklá (2015)	โครงสร้าง เงินทุน	การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Laura Serghiescu (2014)	โครงสร้าง เงินทุน	การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Norfhadzilahwati Rahim & Noriza Saad (2014)	โครงสร้าง เงินทุน	การเจริญเติบโต อย่างยั่งยืน	โครงสร้างเงินทุนที่แตกต่างกันส่งผลต่อ การเจริญเติบโตของกิจการที่แตกต่างกัน โครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์เชิง บวกกับการเจริญเติบโตของกิจการ

สมมุติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ในอดีตที่ผ่านมาบริษัทขนาดใหญ่อย่าง Enron ,WorldCom และอื่นๆ ประสบความล้มเหลวเนื่องจากขาดการเอาใจใส่หรือละเลย ขาดการควบคุมจากรัฐบาล หรือช่องโหว่ของกฎหมาย ในรายงานทางการเงิน The Sarbanes-Oxlet Act of 2002 (SOX) เป็นผู้เริ่มต้นในการควบคุมกำกับดูแลการขาดเอาใจใส่หรือการละเลย ช่องว่างช่องโหว่ของรายงานทางการเงิน ดังนั้น SOX เลยให้ความสำคัญถึงระบบการควบคุมภายใน การรายงานความสำคัญของผู้ตรวจสอบภายใน The Committee of Sponsoring Organization (COSO) เป็นระบบการควบคุมภายในที่เป็นเครื่องมือของผู้บริหาร เพื่อควบคุมผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับบริษัท รายงานทางการเงิน การดูแลรักษาสินทรัพย์ของบริษัท ภายใต้กฎหมายและการควบคุม ป้องกันการกำกับดูแลและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น จุดอ่อนของการควบคุมภายในจากการทบทวนหลายงานวิจัย Doyle (2007) ศึกษาจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในพบว่าบริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในมากเป็นบริษัทที่มีขนาดเล็ก บริษัทที่เห็นประโยชน์ของการควบคุมภายในน้อย บริษัทที่มีรายการระหว่างกัน และการปรับโครงสร้างบ่อย ๆ Ashbaugh (2007) พบว่าบริษัทที่มีระบบการควบคุมภายในน้อยคือบริษัทที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการดำเนินงานมาก ความเสี่ยงทางการบัญชี การลงลายมือชื่อของผู้สอบบัญชี และผังการจัดองค์กร Doyle (2007) จุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน คือบริษัทที่มีขนาดที่แตกต่างจากการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายใน คือบริษัทที่มีขนาดเล็ก การเห็นประโยชน์ของการควบคุมภายในน้อย รายการระหว่างกันมาก การเจริญเติบโตของยอดขายอย่างรวดเร็ว หรือบริษัทที่มีการปรับโครงสร้างการดำเนินงานใหม่

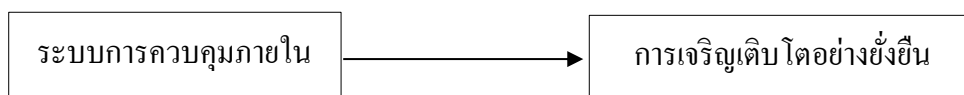
Hollis Ashbaugh-Skaife (2008) ได้ศึกษาผลกระทบของการควบคุมภายในข้อบกพร่องของความเสี่ยงและต้นทุนของเงินทุน พบว่าระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อความเสี่ยงในการเจริญเติบโตของธุรกิจ รายการคงค้างที่ผิดปกติทั้งที่โดยไม่ตั้งใจและตั้งใจ อาจเกิดจากระบบการควบคุมภายในที่ไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำรงอยู่ของกิจการและการสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่า ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ จากการควบคุมภายในที่ไม่ดี จากการศึกษาพบว่าระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อขนาดของกิจการ การเจริญเติบโตของยอดขาย การจ่ายเงินปันผลและกระแสเงินสด

Chaminda Wijethilake (2017) ตรวจสอบพบว่า บริษัทต่างๆที่ใช้ระบบการควบคุมภายใน โดยการใช้กลยุทธ์เชิงลึกจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจจากผู้จัดการบริหารระดับสูงจำนวนบริษัท 175 แห่ง พบว่าระบบการควบคุมภายในเป็นกลยุทธ์เชิงรุกในการพัฒนาความยั่งยืนและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาขององค์กร จากการศึกษาพบความสัมพันธ์ของระบบการควบคุมภายในกับประสิทธิภาพความยั่งยืนขององค์กร

N.G. Vovchenko (2017) การสร้างความมั่นคงทางการเงินของบริษัทบนพื้นฐานของการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน การพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยง เพื่อให้มั่นใจถึงความมั่นคงทางการเงินสิ่งสำคัญคือเครื่องมือในการบริหารความเสี่ยง เสถียรภาพทางการเงินถูกเชื่อมโยงกับความยืดหยุ่นของกลยุทธ์ทางการเงินการพัฒนารัฐกิจ ระบบการควบคุมภายในที่ดีจะใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้กับองค์กรเพื่อการเจริญเติบโตขององค์กรอย่างยั่งยืน ปัจจัยสำคัญคือการบริหารจัดการความเสี่ยงที่มาจากระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพ หลายที่หันมาให้ความสนใจเรื่องการควบคุมภายในหลังเกิดวิกฤตการณ์การเงิน โดยเฉพาะกิจการธนาคาร ทรัพยากรมนุษย์นับว่ามีสิ่งที่สำคัญที่สุดจากการดำเนินงาน การสร้างเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อความมั่นคงทางการเงิน การนำองค์กร เพื่อไปสู่เป้าหมาย

Chen (2017) ได้ศึกษาความเสี่ยงต่อการลงราคาหุ้น การศึกษาถึงระบบการควบคุมภายใน โดยใช้ปัจจัยของระบบการควบคุมของ COSO ซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อม การประเมินความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุม และการสื่อสารและการเฝ้าติดตาม เพื่อลดความเสี่ยงจากราคาหุ้น พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างระบบการควบคุมภายในที่ดีต่อราคาหุ้นที่ลดลง และยังพบอีกว่าราคาหุ้นที่ต่ำลงเกิดจากการกำกับดูแลที่อ่อนแอ การตรวจสอบบัญชีที่ไม่ได้คุณภาพจากผู้สอบบัญชีที่ไม่ใช่ BIG 4 การพัฒนาของบริษัทอยู่ในระดับต่ำ ความสามารถในการบริหารงานต่ำ การควบคุมภายในเป็นกลไกที่ผิดพลาดในการบริหารงาน นอกจากนี้ยังค้นพบอีกว่า ระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อการเจริญเติบโตของกิจการอีกด้วยไม่ว่าจะเป็นขนาดของกิจการ อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน การเจริญเติบโตของรายได้

สมมุติฐานที่ 6

ตารางที่ 2.18 แสดงการสรุปความสัมพันธ์ระหว่างระบบการควบคุมภายในที่มีต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการวิจัย
Hollis Ashbaugh-Skaife (2008)	ระบบการควบคุมภายใน	การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน (ขนาดของกิจการและการเจริญเติบโตของรายได้)	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Chaminda Wijethilake (2017)	ระบบการควบคุมภายใน	การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน (ขนาดของกิจการและการเจริญเติบโตของรายได้)	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
N.G. Vovchenko (2017)	ระบบการควบคุมภายใน	การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน (ความมั่นคงทางการเงิน)	พบความสัมพันธ์เชิงบวก
Chen (2017)	ระบบการควบคุมภายใน	การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน (ขนาดของกิจการและการเจริญเติบโตของรายได้)	พบความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมุติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การจัดการกำไรเป็นการตกแต่งกำไรโดยผู้บริหารเพื่อตัดทวงผลประโยชน์ส่วนตัว การใช้ช่องว่างช่องโหว่ของหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เพื่อนำไปสู่เป้าหมายกำไรที่กำหนดไว้ของผู้บริหาร ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวอาจส่งผลในปัจจุบันแต่ไม่ได้คำนึงถึงความสม่ำเสมอหรือผลที่จะเกิดขึ้นในระยะยาว การโยกย้ายรายได้และค่าใช้จ่ายหรือการใช้นโยบายทางการเงินที่ไม่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อกิจการในอนาคต หรือกำไรที่สะท้อนออกมาในรายงานทางการเงิน ไม่ได้อยู่ในรูปของเงินสดที่เพียงพอต่อการดำเนินงานในอนาคต และหากกิจการไม่มีความโปร่งใสขาดความน่าเชื่อถือจากนักลงทุนหรือเจ้าหนี้ก็อาจทำให้กิจการประสบปัญหาด้านสภาพคล่อง และนอกจากนี้การจัดการกำไรส่งผลให้ผลประกอบการหรือผลการดำเนินงานของบริษัทในอนาคตแย่ง และการจัดการกำไรก็ส่งผลทางด้านลบแก่กิจการด้วย (Naila Tabassum, 2015) บริษัทที่มีการจัดการกำไรสูงจะส่งผลต่อการดำเนินงานในระยะยาวของกิจการ สาเหตุที่ทำให้เกิดการจัดการกำไรคือแรงจูงใจระยะสั้นของฝ่ายบริหาร (Patrick Vorst, 2016) การผิดพลาดของการดำเนินงานจะส่งผลให้เกิดการจัดการกำไรและส่งผลต่อราคาหุ้นและนอกจากนี้การจัดการกำไรยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อผลการดำเนินงานในอนาคต และการจัดการกำไรยังส่งผลกระทบต่อคุณภาพของรายการคงค้างรวมถึงกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานที่อาจไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนได้

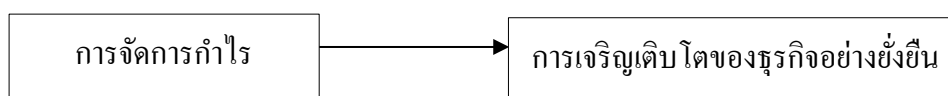
Konan Chan (2001) ได้ศึกษาถึงการจัดการกำไรต่อผลตอบแทนของหุ้น โดยวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยใช้แบบจำลองของ Sloan (1996) จากการศึกษาพบว่า การวัดการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง (ผลต่างระหว่างรายการคงค้างกับกระแสเงินสด) มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อราคาหุ้น

Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar (2014) ได้ศึกษาถึงการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการจ่ายเงินปันผล ขนาดของกิจการและการเจริญเติบโตของรายได้ โดยการศึกษาวัดการจัดการกำไรจากรายการคงค้างเปรียบเทียบ 2 โมเดล คือ โมเดลของ Kothari et al. (2005) และ โมเดลของ McNichols (2002) จากการศึกษาทั้ง 2 โมเดลพบว่า การจัดการกำไรส่งผลต่อการจ่ายเงินปันผลและการเจริญเติบโตของรายได้ นั้นแสดงให้เห็นว่าหากธุรกิจมีการจัดการกำไรอาจทำให้การจ่ายเงินปันผลลดลงและขาดความสามารถในการนำเงินมาลงทุนต่อในสินทรัพย์เพื่อขยายกิจการหรือการเพิ่มยอดขายนั่นเอง

Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafarb, John Goddardb, (2013) ได้ศึกษาขอบเขตของคุณภาพของรายการคงค้าง ที่เกี่ยวข้องกับกำหนดราคาของสินทรัพย์ ในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า คุณภาพของรายการคงค้างส่งผลต่อราคาหุ้นและมีผลกระทบต่อการลงทุน รายการคงค้างสามารถอธิบายราคาหุ้นและผลตอบแทนจากการลงทุนได้

Kyung-Heon Kwon (2019) ได้ศึกษาถึงการจัดการกำไรที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของกิจการจากแนวคิดที่ว่าลูกหนี้ที่มีรายการสูงผิดปกติอย่างมีนัยสำคัญหรือคงค้างเป็นระยะเวลาานอาจเกิดจากการจัดการกำไร และส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจซึ่งสามารถวัดได้จากการเจริญเติบโตของรายได้และอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์จากการศึกษาพบความสัมพันธ์เชิงลบแสดงให้เห็นว่าหากธุรกิจมีการจัดการกำไรนั้นย่อมส่งผลกระทบในทางลบต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ

สมมุติฐานที่ 7

ตารางที่ 2.19 แสดงการสรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ชื่อผู้วิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ผลการวิจัย
Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafarb, John Goddardb (2013)	การจัดการ กำไร	การเจริญเติบโตของธุรกิจ (ผลตอบแทนจากการลงทุน)	พบความสัมพันธ์ เชิงลบ
Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar (2014)	การจัดการ กำไร	การเจริญเติบโตของธุรกิจ (เงินปันผล อายุของกิจการ ขนาดของกิจการ และการ เจริญเติบโตของรายได้)	พบความสัมพันธ์ เชิงลบ
Kyung-Heon Kwon (2019)	การจัดการ กำไร	การเจริญเติบโตของธุรกิจ (ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น และผลตอบแทนจาก สินทรัพย์)	พบความสัมพันธ์ เชิงลบ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนมีดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ขั้นตอนดำเนินการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยในรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) และทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการศึกษาจากเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติขั้นสูง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งมีจำนวน 537 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2561) โดยเก็บรวบรวมข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปี 2556 - 2560 แต่ไม่รวมบริษัทดังต่อไปนี้

1. บริษัทที่ถูกเพิกถอน เข้าข่ายถูกเพิกถอน บริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงาน เพราะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่ให้พักการซื้อขายในบริษัทดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหาผลตอบแทนจากการลงทุนได้ซึ่งจำเป็นในการวัดค่า

2. บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงินประกอบด้วย เงินทุนหลักทรัพย์ (Finance and Securities) ธนาคาร (Banking) และประกันชีวิตและประกันภัย (Insurance) เนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีของธุรกิจประเภทดังกล่าวต่างกับแนวปฏิบัติของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น การศึกษากลุ่มดังกล่าวรวมกันอาจทำให้ผลการวิจัยบิดเบือนได้

3. บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหลังปี 2554 และบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ เนื่องจากกลุ่มดังกล่าว ไม่สามารถเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนั้นข้อมูลจึงไม่ครบถ้วนสำหรับบริษัทที่เพิ่มเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่นี้ อาจมีงบการเงินไม่ครบระยะเวลา 1 ปี ทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาไม่เพียงพอ

4. บริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบหรือไม่สามารถหาข้อมูลได้ เพื่อการประมวลผลในการตอบสมมติฐานตามวัตถุประสงค์

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ศึกษารั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 334 บริษัท ประกอบด้วย

กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	38	บริษัท
กลุ่มทรัพยากร	30	บริษัท
กลุ่มเทคโนโลยี	30	บริษัท
กลุ่มบริการ	84	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	61	บริษัท
กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	26	บริษัท
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	65	บริษัท
รวม	<u>334</u>	บริษัท

นอกจากนี้การพิจารณาถึงความเหมาะสมของการใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ทางผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาให้กลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมลิสเรด โดยใช้เทคนิคในการวิเคราะห์โมเดลสมการ โครงสร้าง (Structural Equation Model : SEM)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการศึกษาจากเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เพื่อให้ได้ความรู้พื้นฐานในการพัฒนารอบแนวคิดของงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากฐานข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในระบบเผยแพร่ข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SETSMART) รวมทั้งเพิ่มข้อมูลประกอบการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในระบบสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลของแต่ละบริษัทตามกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2560 จำนวน 5 ปี ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลและกำหนดค่าให้แต่ละตัวแปรแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อทำการทดสอบสมมติฐานและเขียนผลการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการสรุปผลและอภิปรายผลที่มีเนื้อหาสาระสำคัญที่ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์และสมมติฐานของงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการนำเสนอผลการวิจัยและสรุปตามหลักเกณฑ์โดยมีเหตุผลประกอบ

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นตอนการเผยแพร่งานวิจัยโดยการตีพิมพ์เป็นบทความในวารสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลที่สนใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองทุกขั้นตอน โดยใช้เครื่องมือการวิจัย คือ แบบบันทึก ที่รวบรวมจากระบบฐานข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ฉบับออนไลน์ (SET Market Analysis and Reporting Tool : SETSMART) ผลิตโดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2559 จากข้อมูลที่ระบุไว้แบบแสดงข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานประจำปีของบริษัท หนังสือนัดประชุมผู้ถือหุ้น รายงานการประชุมผู้ถือหุ้น โดยเลือกบริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วนและสอดคล้องกันแบ่งเป็นแต่ละประเภทธุรกิจ จากนั้นทำการหาข้อมูลตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา โดยตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงคุณภาพงานสอบบัญชีวัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัวแปร คือ
คุณภาพงานสอบบัญชี

ตารางที่ 3.1 แสดงแบบบันทึกคะแนนคุณภาพงานสอบบัญชี

ข้อ	รายการ	คะแนน
1	ชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี (Brand Name)	
2	การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี (Auditors Tenure)	
3	ระดับลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี (Consumer of Audit)	
รวม		

1. ชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี (Brand Name)
 - 1.1 สำนักงานสอบบัญชีที่เป็น BIG 4 แทนด้วย 1
 - 1.2 สำนักงานสอบบัญชีอื่น ๆ แทนด้วย 0
2. การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี (Auditors Tenure)
 - 2.1 มีการหมุนเวียนผู้สอบบัญชี แทนด้วย 1
 - 2.2 ไม่มีการหมุนเวียนผู้สอบบัญชี แทนด้วย 0
3. ระดับลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี (Consumer of Audit)
 - 3.1 จำนวนลูกค้าของสำนักงานมีมากกว่าหรือเท่ากับ 10 % ของจำนวนบริษัททั้งหมด แทนด้วย 1
 - 3.2 จำนวนลูกค้าของสำนักงานน้อยกว่า 10 % ของจำนวนบริษัททั้งหมด แทนด้วย 0

จากนั้นสำหรับข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะรวบรวมเป็นคะแนนจากคุณภาพงานสอบบัญชี
ทำการคำนวณค่าคะแนนของคุณภาพงานสอบบัญชีได้ดังนี้

$$\text{Social Disclosure Index} = \frac{\text{AS}}{\text{MS}}$$

$$\text{โดยที่ } 0 \leq \text{Index} \leq 1$$

AS = คะแนนจริงที่แต่ละบริษัทได้รับ (Actual Score)

MS = คะแนนรวมสูงสุด 3 ข้อคะแนน (Maximum Score)

โมเดลการวัดตัวแปรระบบการควบคุมภายใน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 1 ตัว คือ องค์ประกอบของการควบคุมภายใน

ตารางที่ 3.2 แสดงแบบบันทึกคะแนนรายงานการควบคุมภายใน

ข้อ	รายการ	คะแนน
1	ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ	
2	คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชี	
3	ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ	
4	ความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายใน	
รวม		

1. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ
 - 1.1 คณะกรรมการตรวจสอบทุกคนมีความเป็นอิสระแทนด้วย 1
 - 1.2 คณะกรรมการตรวจสอบทุกคนไม่มีความเป็นอิสระแทนด้วย 0
 2. คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชี
 - 2.1 มีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชี อย่างน้อย 1 คนแทนด้วย 1
 - 2.2 ไม่มีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชีแทนด้วย 0
 3. ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ
 - 3.1 ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบอย่างน้อย 4 ครั้งต่อปีแทนด้วย 1
 - 3.2 ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบน้อยกว่า 4 ครั้งต่อปีแทนด้วย 0
 4. ความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายใน
 - 4.1 ผู้ตรวจสอบภายในที่มาจากภายนอกกิจการ แทนด้วย 1
 - 4.2 ผู้ตรวจสอบภายในที่มาจากภายในกิจการ แทนด้วย 0
- จากนั้นสำหรับข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จะรวมรวบเป็นคะแนนจากองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายใน โดย
1. มีองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในตามแบบประเมินที่กำหนดไว้ให้ 1 คะแนน
 2. ไม่มีองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในตามแบบประเมินที่กำหนดไว้ให้ 0 คะแนน

3. ทำการคำนวณค่าคะแนนองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในได้ดังนี้

$$\text{Social Disclosure Index} = \frac{\text{AS}}{\text{MS}}$$

โดยที่ $0 \leq \text{Index} \leq 1$

AS = คะแนนจริงที่แต่ละบริษัทได้รับ (Actual Score)

MS = คะแนนรวมสูงสุด 4 ข้อคะแนน (Maximum Score)

โมเดลการวัดตัวแปรแฝงโครงสร้างการเป็นเจ้าของ วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ

1. สัดส่วนการถือหุ้น โดยรัฐบาล
ร้อยละของการถือหุ้น โดยรัฐบาล จาก 10 อันดับผู้ถือหุ้นสูงสุด
2. สัดส่วนการถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ
ร้อยละของการถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ จาก 10 อันดับผู้ถือหุ้นสูงสุด
3. สัดส่วนการถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบัน
ร้อยละของการถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบัน จาก 10 อันดับผู้ถือหุ้นสูงสุด

โมเดลตัวแปรโครงสร้างเงินทุน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ

1. โครงสร้างเงินทุน
= หนี้สินรวม/ส่วนของผู้ถือหุ้นรวม

โมเดลการวัดตัวแปรการจัดการกำไร วัดจากตัวแปรสังเกตได้ คือ

โมเดลการจัดการจัดการกำไรของ Yoon and Miller (2002)

การจัดการกำไรของบริษัท วัดโดยรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) ในรูปของค่าสัมบูรณ์การหารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) จะใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในการประมาณรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) โดยเอารายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (NDA) ไปลบออกจากรายการคงค้างรวม (TA) เพื่อคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนของแบบจำลองจะได้รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA)

Dechow, Sloan, & Sweeney (1995) ได้วัดการจัดการกำไร โดยศึกษาวิเคราะห์แบบจำลองจากหลายโมเดลเพื่อหาข้อสรุปว่าแบบจำลองใดมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด จากการศึกษาการจัดการกำไรจากรายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารดังนี้

$$DA_t = TA_t - NDA_t \quad (1)$$

โดยที่

DA_t	แทน	รายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารในปีปัจจุบัน
TA_t	แทน	รายการคงค้างรวมในปีปัจจุบัน
NDA_t	แทน	รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหารในปีปัจจุบัน

ตัวแบบจำลองที่ใช้วัดค่ารายการคงค้างรวม (TA) เป็นตัวแบบที่มาจากงบกระแสเงินสดดังนี้

$$TA_t = NI_t - CFO_t \quad (2)$$

โดยที่

TA_t	แทน	รายการคงค้างรวมในปีปัจจุบัน
NI_t	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษในปีปัจจุบัน
CFO_t	แทน	กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานในปีปัจจุบัน

Yoon and Miller (2002) ได้พัฒนาโมเดล Yoon Model เป็น โมเดลที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับระดับการตกแต่งกำไร จากการวัดค่าโดยโมเดลนี้สามารถสรุปได้ว่า บริษัทมีการใช้ดุลพินิจของผู้บริหารในรายการเกณฑ์คงค้าง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผลการดำเนินงานกับเงินสดจากการดำเนินงานที่ต่ำ และยังพบอีกว่า Modified Jones Model ไม่เหมาะสมในการวัดรายการเกณฑ์คงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้บริหาร โดยจากการศึกษาพบว่าการจัดการกำไร นอกจากจะผ่านรายได้และลูกหนี้การค้าแต่ยังสามารถทำผ่านรายการค่าใช้จ่ายและเจ้าหนี้การค้าได้เช่นกัน ดังนั้นจึงได้เพิ่มทั้งสองรายการนี้ลงไปในสมการดังนี้

$$(TA_t/REV_t) = \alpha_0 + \alpha_1(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/REV_t + \alpha_2(\Delta EXP_t - \Delta PAY_t)/REV_t + \alpha_3(\Delta DEP_t + \Delta PEN_t)/REV_t + e \quad (3)$$

โดยที่

TA (Total Accruals)	แทน	กำไรสุทธิก่อนหักรายการพิเศษ-กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน
REV	แทน	รายได้รวม
ΔREV	แทน	ผลต่างระหว่างรายได้รวมปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔREC	แทน	ผลต่างระหว่างลูกหนี้การค้าปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔEXP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายของปีที่กำลังพิจารณา กับปีก่อนหน้า (ต้นทุนขาย ค่าใช้จ่ายในการขายและ ค่าใช้จ่ายในการบริหาร)
ΔPAY	แทน	ผลต่างระหว่างเจ้าหนี้การค้าปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔDEP	แทน	ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า
ΔPEN	แทน	ผลต่างระหว่างผลประโยชน์พนักงานปีที่พิจารณากับปีก่อนหน้า

จากโมเดลข้างต้นนี้รายการคงค้างรวมจะขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของรายได้และการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายรวมถึงค่าเสื่อมราคาและผลประโยชน์พนักงานตอนเกษียณอายุ

นำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากสมการที่ 3 มาคำนวณรายการคงค้างรวมที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (NDA) ได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$NDA_t = (\alpha_0 + \alpha_1(\Delta REV_t - \Delta REC_t)/REV_t + \alpha_2(\Delta EXP_t - \Delta PAY_t)/REV_t + \alpha_3(\Delta DEP_t + \Delta PEN_t)/REV_t) \quad (4)$$

จากนั้นหาค่าของรายการคงค้างรวม (TA) จากสมการที่ 1 และ รายการคงค้างที่ไม่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (NDA) จากสมการที่ 4 มาแทนค่าในสมการเพื่อหารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) ดังต่อไปนี้

$$DA_t = TA_t/REV_t - NDA_t \quad (5)$$

หากค่ารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เท่ากับศูนย์ นั้นหมายความว่าไม่มีการจัดการกำไร แต่ถ้าค่ารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เป็นบวกแสดงว่ามีการจัดการกำไรให้สูงขึ้น ถ้าค่ารายการคงค้างที่อยู่ในดุลพินิจของผู้บริหาร (DA) เป็นลบหมายความว่า มีการจัดการกำไรให้ต่ำลง

ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ โมเดลการวัดตัวแปรการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร

1. อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย
= (ยอดขาย ณ วันสิ้นงวด - ยอดขาย ณ วันต้นงวด) / ยอดขาย ณ วันต้นงวด
2. อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
= กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม
3. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น
= กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อมูลค่าของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple-Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และโปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปคือโปรแกรมลิสเรล เพื่อให้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และทำการหาค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการอธิบายหรือการบรรยายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่ได้ เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของตัวแปรที่เก็บรวบรวมได้
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ด้วยโปรแกรมลิสเรล

การศึกษาใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงเส้น โดยใช้ประเภทของแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง คือ โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุ (Causal Structural Models) แบบจำลองนี้ประกอบด้วยแบบจำลองความสัมพันธ์ทั้งแบบที่มีและไม่มี ความคลาดเคลื่อนในการวัด แบบจำลองที่ไม่มี ความคลาดเคลื่อนในการวัดจะประกอบขึ้นด้วยตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมด โดยไม่มีตัวแปรแฝง เป็นโมเดลสำหรับการวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมลิสเรลสำหรับอิทธิพลแบบไม่มี ความคลาดเคลื่อนในการวัด และเป็นโมเดลความสัมพันธ์ทางเดียวและทำการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากดัชนีที่นิยมใช้ดังนี้

1. χ^2 ควรไม่ Sig. ($p > 0.05$) (Diamantopoulos และ Siguaw, 2000 : 83)
2. ค่า χ^2/df ไม่ควรเกิน 2 (Bollen, 1989 : 278; Diamantopoulos และ Siguaw, 2000 : 98)
3. ค่า RMSEA, RMR ต่ำกว่า 0.05 (Diamantopoulos และ Siguaw, 2000 : 85)
4. ค่า GFI, AGFI มีค่าตั้งแต่ 0.95-1.00 (Diamantopoulos และ Siguaw, 2000 : 85)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายปี
4. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายอุตสาหกรรม
5. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
6. เพื่อพัฒนาแบบประเมินการวัดเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ช่วง ตามลำดับดังนี้

ช่วงที่ 1 วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ของโครงสร้างการเป็นเจ้าของต่อการจัดการกำไร และอิทธิพลของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชี ที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ช่วงที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบไปด้วย 5 ตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัย

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ช่วงที่ 1 วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ของโครงสร้างการเป็นเจ้าของต่อการจัดการกำไร และอิทธิพลของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชี ที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple-Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับการจัดการกำไร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร	การจัดการกำไรวัดโดย Yoon Model		P-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	
ค่าคงที่	-0.012	0.110	0.271
GOV	-0.005	0.002	0.007*
FOR	-0.001	0.000	0.000*
INS	-0.010	0.003	0.005*

$R^2 = 0.29$ $Adj.R^2 = 0.26$ $SE_{est} = 0.5386$

จากตารางที่ 4.1 พบว่าแสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple-Regression Analysis) ของความสัมพันธ์ ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของจากการถือหุ้น โดยรัฐบาล ถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติและถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันกับการจัดการกำไร โดยมีโมเดลที่เหมาะสม สำหรับการอธิบายดังนี้

$$EM = -0.012 + (-0.005GOV) + (-0.001FOR) + (-0.010INS)$$

จากการตรวจสอบระดับนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีโมเดลการทดสอบที่ดีที่สุดมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นอยู่ที่ 29% หรือคิดเป็น 26 % สำหรับการปรับปรุงแล้ว พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการเป็นเจ้าของจากการถือหุ้น โดยรัฐบาล ถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ ถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบันในทิศทางตรงข้ามกับการจัดการกำไร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้น โดยรัฐบาล ถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ และถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบันส่งผลทิศทางตรงข้ามนั้นคือสามารถลดการจัดการกำไรลงได้

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple-Regression Analysis) ของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชี ที่มีต่อการจัดการกำไร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการกำไร	การจัดการกำไรวัดโดย Yoon Model		P-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	
ค่าคงที่	-0.111	0.013	0.000
IC	-0.093	0.016	0.000*
AQ	-0.029	0.007	0.000*

$R^2 = 0.29$ $Adj.R^2 = 0.28$ $SE_{est} = 0.106$

จากตารางที่ 4.2 พบว่าแสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple-Regression Analysis) ของระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชีที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร โดยมีโมเดลที่เหมาะสมสำหรับการอธิบายดังนี้

$$EM = -0.111 + (-0.093IC) + (-0.029AQ)$$

จากการศึกษาพบว่าโมเดลที่มีการทดสอบและมีค่าเหมาะสมมากที่สุด มีระดับความเชื่อมั่นของค่าสัมประสิทธิ์อยู่ที่ 28 % ด้วยระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าระบบการควบคุมภายในซึ่งประกอบด้วยความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ด้านบัญชี ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบและความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายในมีอิทธิพลทางลบต่อการจัดการกำไร และคุณภาพงานสอบบัญชีซึ่งประกอบด้วยชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี ระดับลูกค้ำของสำนักงานสอบบัญชี มีอิทธิพลทางลบต่อการจัดการกำไร

ช่วงที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่แทนค่าสถิติและตัวแปร รวมถึงอธิบายความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติที่สอดคล้องกับสัญลักษณ์ทางสถิติที่เป็นสากลและกำหนดชื่อตัวแปรขึ้น เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกัน ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงสัญลักษณ์ทางสถิติและความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร

สัญลักษณ์	ความหมาย
\bar{X}	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MIN	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
MAX	คะแนนสูงสุด (Maximum)
t-value	ค่าสถิติทดสอบซึ่งมีการแจกแจงแบบ t
P-value	ค่าสัดส่วนของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิเสธสมมติฐานและเป็นค่าที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ (Observed Significance Level)
SE	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
b	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
Beta	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นรายองค์ประกอบ (Standardized Solution)
SK	ค่าความเบ้ (Skewness)
KU	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
r	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
ρ_c	ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability)
ρ_v	ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted)
TE	ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effects)
IE	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
DE	ขนาดอิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
χ^2	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
df	ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
R^2	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

สัญลักษณ์	ความหมาย
P	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
n	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
CFI	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index)
GFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMSEA	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual)
AQ	คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	ระบบการควบคุมภายใน
OS	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	โครงสร้างเงินทุน
EM	การจัดการกำไร
SG	การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ดังตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละ กลุ่มอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	38	11.38
2. ทรัพยากร	30	8.98
3. เทคโนโลยี	30	8.98
4. บริการ	84	25.15
5. สินค้าและอุตสาหกรรม	61	16.26
6. สินค้าอุปโภคบริโภค	26	7.78
7. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	65	19.47
รวม	334	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีกลุ่มอุตสาหกรรม 7 กลุ่ม จำนวน 334 บริษัท ได้แก่ (1) เกษตรและอุตสาหกรรมอาหารจำนวน 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.38 (2) ทรัพยากรจำนวน 30 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.98 (3) เทคโนโลยีจำนวน 30 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.98 (4) บริการจำนวน 84 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.15 (5) สินค้าและอุตสาหกรรมจำนวน 61 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.21 (6) สินค้าอุปโภคบริโภคจำนวน 26 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.78 (7) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างจำนวน 65 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.47

จากนั้นผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยแยกรายปีและรายอุตสาหกรรมดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยแยกรายปี
 - 1.1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกรายปี
 - 1.2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานระบบการควบคุมภายใน โดยแยกรายปี
 - 1.3 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานโครงสร้างการเป็นเจ้าของ โดยแยกรายปี
 - 1.4 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานโครงสร้างเงินทุน โดยแยกรายปี
 - 1.5 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานการจัดการกำไร โดยแยกรายปี
 - 1.6 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกรายปี
2. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานระบบการควบคุมภายใน โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.3 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานโครงสร้างการเป็นเจ้าของ โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.4 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานโครงสร้างเงินทุน โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.5 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานการจัดการกำไร โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม
 - 2.6 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างการเป็นเจ้าของ โครงสร้างเงินทุน การจัดการกำไรและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยก รายปี สามารถนำเสนอได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	0.541	0.362	0.00	1.00
2557	0.523	0.335	0.00	1.00
2558	0.474	0.371	0.00	1.00
2559	0.541	0.364	0.00	1.00
2560	0.526	0.333	0.00	1.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกเป็นรายปีในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่าคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2559 และ 2556 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.541 รองลงมาคือปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.526 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.474

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรระบบการควบคุมภายในแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	0.765	0.154	0.25	1.00
2557	0.723	0.180	0.00	1.00
2558	0.759	0.154	0.25	1.00
2559	0.765	0.154	0.25	1.00
2560	0.723	0.181	0.00	1.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรระบบการควบคุมภายใน โดยแยกเป็นรายปีในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่าระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2559 และ 2556 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.765 รองลงมาคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.759 และต่ำสุดคือปี 2560 และ 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.723

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างการเป็นเจ้าของแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	-0.035	0.969	-1.23	7.74
2557	0.039	1.023	-1.21	7.69
2558	-0.006	1.015	-1.19	7.76
2559	-0.035	0.969	-1.23	7.74
2560	0.037	1.024	-1.21	7.69

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างการเป็นเจ้าของ โดยแยกเป็นรายปี ในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่า โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 รองลงมาคือปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.037 และต่ำสุดคือปี 2556 และ 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -1.23

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างเงินทุนแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	1.007	1.029	0.00	7.33
2557	0.988	0.924	0.04	8.09
2558	0.985	0.989	0.05	9.00
2559	1.007	1.029	0.00	7.33
2560	0.580	0.199	0.07	0.96

จากตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างเงินทุน โดยแยกเป็นรายปีในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2556 และ 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.007 รองลงมาคือปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.988 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.985

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการจัดการกำไรแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	0.056	0.124	-0.50	1.46
2557	0.063	0.149	-0.27	1.40
2558	0.042	0.119	-0.39	1.06
2559	0.057	0.124	-0.50	1.46
2560	0.063	0.149	-0.27	1.40

จากตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยของการจัดการกำไร โดยแยกเป็นรายปีในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่าการจัดการกำไร (EM) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2557 และ 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.063 รองลงมาคือปี 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.057 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.042

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนแยกเป็นรายปี

ปี	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
2556	0.016	1.105	-10.98	4.29
2557	0.090	0.705	-2.29	4.40
2558	-0.208	1.236	-10.80	4.03
2559	0.016	1.105	-10.98	4.29
2560	0.091	0.705	-2.29	4.40

จากตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกเป็นรายปีในช่วงปี 2556 ถึง 2560 พบว่าการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน(SG) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.091 รองลงมาคือปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.090 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.208

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างการเป็นเจ้าของโครงสร้างเงินทุน การจัดการกำไรและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนโดยแยก รายกลุ่มอุตสาหกรรม สามารถนำเสนอได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.471	0.353	0.00	1.00
ทรัพยากร	0.568	0.332	0.00	1.00
เทคโนโลยี	0.552	0.326	0.00	1.00
บริการ	0.520	0.361	0.00	1.00
สินค้าและอุตสาหกรรม	0.524	0.361	0.00	1.00
สินค้าอุปโภค	0.487	0.360	0.00	1.00
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.527	0.356	0.00	1.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกเป็นราย อุตสาหกรรม พบว่าคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.568 รองลงมาคือกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.552 และต่ำสุดคือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.471

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรระบบการควบคุมภายในโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.756	0.159	0.25	1.00
ทรัพยากร	0.755	0.157	0.00	1.00
เทคโนโลยี	0.760	0.152	0.50	1.00
บริการ	0.758	0.164	0.00	1.00
สินค้าและอุตสาหกรรม	0.729	0.164	0.25	1.00
สินค้าอุปโภค	0.755	0.171	0.00	1.00
อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง	0.730	0.180	0.00	1.00

จากตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยของระบบการควบคุมภายในโดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าระบบการควบคุมภายใน (IC) ของกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.760 รองลงมาคือ กลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.758 และต่ำสุดคือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.730

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	-0.090	0.777	-1.23	2.76
ทรัพยากร	0.051	1.104	-1.04	5.13
เทคโนโลยี	-0.035	0.849	-1.21	5.10
บริการ	0.119	1.265	-1.21	7.76
สินค้าและอุตสาหกรรม	-0.073	0.822	-1.21	3.22
สินค้าอุปโภค	-0.185	0.696	-1.17	2.38
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.034	0.980	-1.23	5.70

จากตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างการเป็นเจ้าของโดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ของกลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.119 รองลงมาคือกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และต่ำสุดคือกลุ่มสินค้าอุปโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.185

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างเงินทุน โดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.812	0.782	0.00	6.69
ทรัพยากร	0.983	1.055	0.07	7.33
เทคโนโลยี	0.918	0.737	0.08	4.00
บริการ	0.976	1.087	0.00	9.00
สินค้าและอุตสาหกรรม	0.889	0.788	0.06	5.67
สินค้าอุปโภค	0.956	0.933	0.08	4.88
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.863	0.807	0.04	5.25

จากตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปร โครงสร้างเงินทุน โดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.983 รองลงมาคือกลุ่มบริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.976 และต่ำสุดคือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.812

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการจัดการกำไรโดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	0.056	0.099	-0.19	0.95
ทรัพยากร	0.076	0.193	-0.14	1.46
เทคโนโลยี	0.065	0.164	-0.50	1.06
บริการ	0.050	0.132	-0.22	1.44
สินค้าและอุตสาหกรรม	0.064	0.157	-0.27	1.46
สินค้าอุปโภค	0.055	0.105	-0.12	0.81
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.044	0.078	-0.39	0.69

จากตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการจัดการกำไรโดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าการจัดการกำไร (EM) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.076 รองลงมาคือกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.065 และต่ำสุดคือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	\bar{X}	S.D	MIN	MAX
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	-0.023	1.002	-10.98	3.43
ทรัพยากร	-0.194	1.326	-10.98	2.31
เทคโนโลยี	-0.072	0.787	-3.72	3.75
บริการ	-0.017	1.125	-10.80	4.40
สินค้าและอุตสาหกรรม	0.022	0.943	-5.71	4.03
สินค้าอุปโภค	0.107	0.905	-2.37	4.40
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	0.101	0.808	-5.71	4.29

จากตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยของตัวแปรการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน โดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ของกลุ่มสินค้าอุปโภค มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.107 รองลงมาคืออสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.101 และต่ำสุดคือกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.194

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์การแจกแจงของข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้

การวิเคราะห์นี้เป็นการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลของตัวแปรสังเกตได้ แต่ละตัว ว่ามีการแจกแจงปกติ ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นก่อนใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง (SEM) ด้วยวิธีการ Maximum Likelihood ด้วย โปรแกรมลิสเรล การตรวจสอบการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้ โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อให้สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในการวิจัยแต่ละตัวมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ในงานวิจัยนี้ พิจารณา ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ การพิจารณาค่าการแจกแจงในงานวิจัยนี้ตัวแปรสังเกตได้ แต่ละตัว เป็นตัวแปรที่ได้จากการนำข้อมูลจากแบบบันทึกมาวิเคราะห์หองค์ประกอบด้วยการสกัดด้วย Principal Component แล้วใช้น้ำหนักปัจจัยสร้างเป็นคะแนนปัจจัย เป็นค่าของตัวแปรสังเกตได้ มีลักษณะของคะแนนมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานโดยแยกรายปีและรายอุตสาหกรรมดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง โดยแยกรายปี

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปี 2556

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.541	0.362	0.00	1.00	-0.345	-1.186
IC	0.765	0.154	0.25	1.00	-0.114	-0.088
OS	-0.035	0.969	-1.23	7.74	3.031	3.413
CS	1.007	1.029	0.00	7.33	-0.198	-0.360
EM	0.056	0.124	-0.50	1.46	-3.658	14.779
SG	0.016	1.105	-10.98	4.29	-2.307	6.511

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
 IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
 OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
 CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
 EM หมายถึง การจัดการกำไร
 SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.17 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ปี 2556 พบว่า โครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1.007 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.765 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.035

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.105 รองลงมาคือ โครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.129 และระบบการควบคุมภายใน (IC) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.154

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -3.658 ถึง 3.031 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.088 ถึง 14.779

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปี 2557

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.523	0.335	0.00	1.00	-0.329	-1.012
IC	0.723	0.180	0.00	1.00	-0.458	0.832
OS	0.039	1.023	-1.21	7.69	-1.379	4.073
CS	0.988	0.924	0.04	8.09	-0.118	0-153
EM	0.063	0.149	-0.27	1.40	-2.110	3.098
SG	0.090	0.705	-2.29	0.09	-1.992	4.427

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.18 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ปี 2557 พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.988 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.723 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 0.039

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.023 รองลงมาคือ โครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.924 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.149

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.110 ถึง -0.118 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติ โดยมีค่า ความโด่งอยู่ระหว่าง -1.012 ถึง 4.427

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปี 2558

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.474	0.371	0.00	1.00	-0.163	-1.421
IC	0.759	0.154	0.25	1.00	-0.178	0.194
OS	-0.006	1.015	-1.19	7.76	-2.531	10.266
CS	0.985	0.989	0.05	9.00	-0.005	0.251
EM	0.042	0.119	-0.39	1.06	-2.072	3.521
SG	-0.208	1.236	-10.80	4.03	-2.528	7.094

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.19 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ปี 2558 พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.985 รองลงมาคือระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.759 และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.208

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.236 รองลงมาคือโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.015 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.119

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.531 ถึง 0.005 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่า ความโด่งอยู่ระหว่าง -1.421 ถึง 10.266

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปี 2559

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.541	0.364	0.00	1.00	-0.343	-1.200
IC	0.765	0.154	0.25	1.00	-0.114	-0.088
OS	-0.035	0.969	-1.23	7.74	-2.983	13.149
CS	1.007	1.029	0.00	7.33	-0.198	-0.308
EM	0.057	0.124	-0.50	1.46	-3.658	14.779
SG	0.016	1.105	-10.98	4.29	-2.307	6.511

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.20 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ปี 2559 พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1.007 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.765 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.035

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.105 รองลงมาคือ โครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.029 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.124

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.983 ถึง -0.114 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติ โดยมีค่า ความโด่งอยู่ระหว่าง -1.200 ถึง 14.779

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ปี 2560

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.526	0.333	0.00	1.00	-0.983	-0.983
IC	0.723	0.181	0.00	1.00	0.803	0.803
OS	0.037	1.024	-1.21	7.69	15.507	16.016
CS	0.580	0.199	0.07	0.96	-0.798	-0.132
EM	0.063	0.149	-0.27	1.40	28.898	3.098
SG	0.091	0.705	-2.29	4.40	9.273	4.427

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.21 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ของปี 2560 พบว่าระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.723 รองลงมาคือ โครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.580 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 0.037

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.024 รองลงมาคือ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.705 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 1.024

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -0.983 ถึง 15.507 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติ โดยมีค่า ความโด่งอยู่ระหว่าง -0.983 ถึง 16.016

2. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโค้ง ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.471	0.353	0.00	1.00	-0.130	-1.298
IC	0.756	0.159	0.25	1.00	0.146	-0.096
OS	-0.090	0.777	-1.23	2.76	1.107	1.487
CS	0.812	0.782	0.00	6.69	0.149	0.036
EM	0.056	0.099	-0.19	0.95	-2.927	7.306
SG	-0.023	1.002	-10.98	3.43	-2.245	5.052

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
 IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
 OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
 CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
 EM หมายถึง การจัดการกำไร
 SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.22 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.812 รองลงมาคือระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.756 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.090

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.002 รองลงมาคือโครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.782 และ การจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.099

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่าตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่

ระหว่าง -2.927 ถึง 0.149 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่า ความโด่งอยู่ระหว่าง -1.298 ถึง 7.306

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของกลุ่มทรัพยากร

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.568	0.332	0.00	1.00	-0.576	-0.722
IC	0.755	0.157	0.00	1.00	-1.856	7.076
OS	0.051	1.104	-1.04	5.13	-0.201	0.018
CS	0.983	1.055	0.07	7.33	-0.149	0.150
EM	0.076	0.193	-0.14	1.46	-2.833	7.208
SG	-0.194	1.326	-10.98	2.31	-2.539	6.978

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.23 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มทรัพยากร พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.983 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.755 และ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.194

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.326 รองลงมาคือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.104 และระบบการควบคุมภายใน (IC) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.157

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่

ระหว่าง -2.833 ถึง -0.149 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.722 ถึง 7.208

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของกลุ่มเทคโนโลยี

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.552	0.326	0.00	1.00	-0.490	-0.770
IC	0.760	0.152	0.50	1.00	-0.021	-0.289
OS	-0.035	0.849	-1.21	5.10	0.004	-0.413
CS	0.918	0.737	0.08	4.00	-0.483	-0.312
EM	0.065	0.164	-0.50	1.06	-2.578	6.450
SG	-0.072	0.787	-3.72	3.75	-2.697	8.665

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.24 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเทคโนโลยี พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.918 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.760 และ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.072

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 0.849 รองลงมาคือ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.787 และระบบการควบคุมภายใน (IC) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.152

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่

ระหว่าง -2.967 ถึง 0.004 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -0.770 ถึง 8.665

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของกลุ่มบริการ

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.520	0.361	0.00	1.00	-0.290	-1.229
IC	0.758	0.164	0.00	1.00	-0.288	0.432
OS	0.119	1.265	-1.21	7.76	-0.320	-0.180
CS	0.976	1.087	0.00	9.00	-0.096	0.049
EM	0.050	0.132	-0.22	1.44	-2.265	4.394
SG	-0.017	1.125	-10.80	4.40	-2.353	6.830

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.25 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มบริการ พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.976 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.758 และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.017

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.265 รองลงมาคือ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.125 และ การจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.132

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่

ระหว่าง -2.353 ถึง -0.096 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจง พบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.229 ถึง 6.830

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.524	0.361	0.00	1.00	-0.0321	-1.219
IC	0.729	0.164	0.25	1.00	-0.195	0.049
OS	-0.073	0.822	-1.21	3.22	1.229	1.634
CS	0.889	0.788	0.06	5.67	-0.277	-0.297
EM	0.064	0.157	-0.27	1.46	-3.120	10.413
SG	0.022	0.943	-5.71	4.03	-2.109	5.307

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.26 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.889 รองลงมาคือระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.729 และ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.073

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 0.943 รองลงมาคือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.822 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.157

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -3.120 ถึง 1.229 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.219 ถึง 10.413

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของกลุ่มสินค้าอุปโภค

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.487	0.360	0.00	1.00	-0.147	-1.301
IC	0.755	0.171	0.00	1.00	-0.612	1.848
OS	-0.185	0.696	-1.17	2.38	1.001	0.797
CS	0.956	0.933	0.08	4.88	-0.233	-0.736
EM	0.055	0.105	-0.12	0.81	-2.575	5.432
SG	0.107	0.905	-2.37	4.40	-2.308	7.413

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.27 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าอุปโภค พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.956 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.755 และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.185

โครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 0.933 รองลงมาคือ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.905 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.105

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.757 ถึง 1.001 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.301 ถึง 7.413

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่งของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.527	0.356	0.00	1.00	-0.272	-1.188
IC	0.730	0.180	0.00	1.00	-0.378	0.377
OS	0.034	0.980	-1.23	5.70	-0.232	-0.096
CS	0.863	0.807	0.04	5.25	0.043	-0.020
EM	0.044	0.078	-0.39	0.69	-2.380	4.408
SG	0.101	0.808	-5.71	4.29	-1.647	2.611

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.28 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่าโครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 0.863 รองลงมาคือระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.730 และ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 0.034

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 0.980 รองลงมาคือ การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.808 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.078

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -2.380 ถึง 0.043 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.188 ถึง 4.408

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าความเบ้ และค่าความโด่ง
ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมรวม 5 ปี

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	MIN	MAX	SK	KU
AQ	0.523	0.353	0.00	1.00	-0.312	-1.163
IC	0.750	0.167	0.00	1.00	0.360	0.610
OS	1.003	1.551	-1.23	1.23	-2.829	13.993
CS	0.008	1.001	0.04	5.21	-4.699	1.329
EM	-0.041	0.102	-0.69	0.50	0.075	16.632
SG	0.193	0.886	-8.06	4.39	-0.624	16.086

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.29 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมรวม 5 ปี พบว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1.003 รองลงมาคือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.750 และการจัดการกำไร (EM) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ -0.041

โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ 1.551 รองลงมาคือ โครงสร้างเงินทุน (CS) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 1.001 และการจัดการกำไร (EM) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ 0.102

เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) หรือความไม่สมมาตรของการแจกแจงในภาพรวมพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) โดยมีค่าความเบ้อยู่ระหว่าง -4.699 ถึง 0.360 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Kurtosis) หรือ ความสูงของการแจกแจงพบว่า ตัวแปรที่มีอยู่ในตัวแบบมีค่าเป็นบวกหรือสูงกว่าค่าความโด่งของโค้งปกติโดยมีค่าความโด่งอยู่ระหว่าง -1.163 ถึง 16.632

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้

การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างเพราะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างตัวแปรแฝง ข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญของการวิเคราะห์องค์ประกอบคือ ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ซึ่งการตรวจสอบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากหรือไม่ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติทดสอบ 2 ค่า คือ Kaiser-Mayer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) และสถิติ Bartlett's test of sphericity เพื่อทดสอบว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ (สุภมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2554) ผลการวิเคราะห์สามารถนำเสนอได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้โดย
แยกรายปี

ตารางที่ 4.30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2556

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.020	.195*	.118*	-.011	-.101
IC	.020	1	-.179*	.053	-.003	-.084
OS	.195*	-.179*	1	-.169	-.024	-.164
CS	.118*	.053	-.169	1	-.012	.044
EM	-.011	-.003	-.024	-.012	1	-.087
SG	-.101	-.084	-.164	.044	-.087	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 43.111 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2556 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.179 ถึง 0.195 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 43.111, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2557

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	-.019	.258**	.033	-.078	-.118*
IC	-.019	1	-.070	.022	-.005	-.068
OS	.258**	-.070	1	-.028	.069	-.024
CS	.033	.022	-.028	1	-.035	.300**
EM	-.078	-.005	.069	-.035	1	-.066
SG	-.118*	-.068	-.024	.300**	-.066	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 71.682 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2557 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 71.682, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุกมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2558

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.082	.125*	.025	-.040	-.010
IC	.082	1	.022	-.031	-.005	-.050
OS	.125*	.022	1	.010	-.012	.056
CS	.025	-.031	.010	1	.017	.115*
EM	-.040	-.005	-.012	.017	1	-.369**
SG	-.010	-.050	.056	.115*	-.369**	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 64.938 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2558 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 64.938, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุกมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.33 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2559

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.024	.160**	-.103	-.087	.062
IC	.024	1	-.096	-.035	.041	-.026
OS	.160**	-.096	1	.088	-.063	.006
CS	-.103	-.035	.088	1	.097	.164**
EM	-.087	.041	-.063	.097	1	-.107
SG	.062	-.026	.006	.164**	-.107	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 42.811 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2559 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 2 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 42.811, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.34 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2560

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	-.016	.254**	-.058	-.080	-.124*
IC	-.016	1	-.073	.014	-.004	-.069
OS	.254**	-.073	1	.035	.068	-.024
CS	-.058	.014	.035	1	-.064	.563**
EM	-.080	-.004	.068	-.064	1	-.067
SG	-.124*	-.069	-.024	.563**	-.067	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 166.422 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2560 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.124 ถึง 0.563 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 166.422, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไคส์ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยแยกรายกลุ่มอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	-.007	.217**	.065	.015	-.015
IC	-.007	1	.059	-.073	-.196**	-.001
OS	.217**	.059	1	.163*	.073	.039
CS	.065	-.073	.163*	1	.022	.182*
EM	.015	-.196**	.073	.022	1	-.067
SG	-.015	-.001	.039	.182*	-.067	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 32.387 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

AQ	หมายถึง	คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	หมายถึง	ระบบการควบคุมภายใน
OS	หมายถึง	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	หมายถึง	โครงสร้างเงินทุน
EM	หมายถึง	การจัดการกำไร
SG	หมายถึง	การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.196 ถึง 0.217 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 43.111, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไคระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.36 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้
ของกลุ่มทรัพยากร

Correlations

	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.063	.154	-.001	-.110	.096
IC	.063	1	-.030	-.093	-.094	.086
OS	.154	-.030	1	.031	.053	.083
CS	-.001	-.093	.031	1	.059	.072
EM	-.110	-.094	.053	.059	1	-.144
SG	.096	.086	.083	.072	-.144	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square =16.465 df= 15 p=0.000 KMO = 0.518

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มทรัพยากร จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งหมด โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.118 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 16.465, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้
ของกลุ่มเทคโนโลยี

Correlations

	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.080	.209*	-.036	-.051	.087
IC	.080	1	-.037	.003	.048	.053
OS	.209*	-.037	1	.116	.037	.102
CS	-.036	.003	.116	1	-.027	.287**
EM	-.051	.048	.037	-.027	1	-.179*
SG	.087	.053	.102	.287**	-.179*	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 31.503 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

AQ	หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
OS	หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
EM	หมายถึง การจัดการกำไร
SG	หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเทคโนโลยีจำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.209 ถึง 0.287 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 64.938, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุกมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มบริการ

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	-.028	.112*	-.010	-.067	-.034
IC	-.028	1	-.109*	.001	.052	-.103*
OS	.112*	-.109*	1	-.080	-.021	.012
CS	-.010	.001	-.080	1	.032	.140**
EM	-.067	.052	-.021	.032	1	-.229**
SG	-.034	-.103*	.012	.140**	-.229**	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 53.596 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มบริการจำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 5 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.229 ถึง 0.140 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 166.422, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุกมาศ อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.39 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้า
และอุตสาหกรรม

Correlations

	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.015	.212**	-.004	-.135*	.008
IC	.015	1	-.096	-.052	-.083	-.025
OS	.212**	-.096	1	.064	.003	-.069
CS	-.004	-.052	.064	1	.002	.399**
EM	-.135*	-.083	.003	.002	1	-.130*
SG	.008	-.025	-.069	.399**	-.130*	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 88.601 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

AQ	หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
OS	หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
EM	หมายถึง การจัดการกำไร
SG	หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 4 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.135 ถึง 0.399 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 88.601, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่า ข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.40 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้า
อุปโภคบริโภค

Correlations

	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.069	.341**	-.078	.081	-.107
IC	.069	1	-.061	-.040	.109	-.191*
OS	.341**	-.061	1	.071	.047	-.134
CS	-.078	-.040	.071	1	.052	.174*
EM	.081	.109	.047	.052	1	-.167
SG	-.107	-.191*	-.134	.174*	-.167	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square =37.135 df = 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

AQ	หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
OS	หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
EM	หมายถึง การจัดการกำไร
SG	หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.191 ถึง 0.341 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 42.811, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.50) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.41 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่ม
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

Correlations

	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	.022	.263**	-.039	-.147**	.025
IC	.022	1	-.027	.010	.040	-.080
OS	.263**	-.027	1	.100	-.079	.033
CS	-.039	.010	.100	1	.032	.198**
EM	-.147**	.040	-.079	.032	1	-.123*
SG	.025	-.080	.033	.198**	-.123*	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 57.420 df= 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง P < 0.5, ** หมายถึง P < 0.1

โดยที่

AQ	หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
IC	หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
OS	หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
CS	หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
EM	หมายถึง การจัดการกำไร
SG	หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 4 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.147 ถึง 0.263 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนัก ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 57.420, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตารางที่ 4.42 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้
ของทุกกลุ่มอุตสาหกรรม 5 ปี

Correlations						
	AQ	IC	OS	CS	EM	SG
AQ	1	-.018	-.185**	-.013	-.043	-.017
IC	-.018	1	-.043	.007	-.115**	.036
OS	-.185**	-.043	1	-.032	-.046	.206**
CS	-.013	-.043	-.032	1	-.042	-.011
EM	-.043	.040	-.046	-.042	1	-.123*
SG	-.017	.036	.206**	-.011	-.123*	1

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Bartlett's Test of Sphericity Chi-Square = 218.36 df= 15 p=0.000 KMO = 0.500

หมายเหตุ * หมายถึง $P < 0.5$, ** หมายถึง $P < 0.1$

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของทุกกลุ่มอุตสาหกรรม 5 ปี จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 4 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.185 ถึง 0.260 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ในภาพรวม พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 218.35, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-0 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับ โมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59 แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) น้อย (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการควบคุมภายใน คุณภาพงานสอบบัญชี โครงสร้างการเป็นเจ้าของและโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3) เพื่อพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษามีดังนี้

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนด้วยวิธีการ Maximum Likelihood ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ ประกอบด้วย ค่า Chi-Square, χ^2/df , CFI, GFI, AGFI, RMSEA และ SRMR ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างชัดเจน

ผลการวิเคราะห์โมเดล ปี 2556

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลของการวิเคราะห์ของโมเดลในปี 2556 ดังนี้

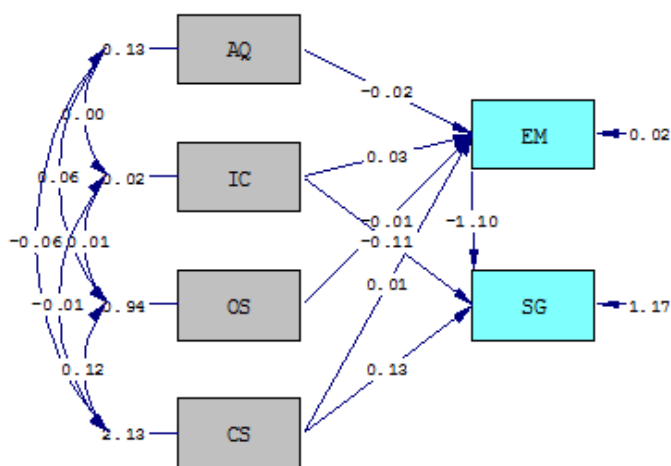
ตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวมของ โมเดลปี 2556

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.015	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.006	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.003	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.43 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของ โมเดลปี 2556 พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 5 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือ $\chi^2 = 2.03$ $df = 2.00$ $p\text{-value} = 0.36313$ ค่าดัชนี CFI = 1.000 GFI = 1.000 AGFI = 1.000 RMSEA = 0.006 และ SRMR = 0.003 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม และเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.015 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยเท่ากับ 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.006 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean

Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.003 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=2.03, df=2, P-value=0.36313, RMSEA=0.006

ภาพประกอบที่ 4.1 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของปี 2556

ผลการวิเคราะห์ค่านำร่องประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของปี 2556

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างปี 2556 ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่านำร่องประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของปี 2556

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ					
	b	beta	SE	t	R ²	
สมการ						0.038
AQ	-0.0014	-0.07	0.021	-0.070		
OS	0.011	-0.06	0.0095	1.17		
IC	-0.005	0.04	0.0058	-0.093		
CS	-0.13	0.10	0.045	-2.80		
สมการ	SG=- 1.10*EM + 0.13*CS					0.033
AQ	0.001	0.00	0.015	0.070		
OS	-0.008	0.00	0.011	-0.75		
IC	0.15	-0.02	0.058	2.53		
CS	0.079	0.18	0.46	0.17		
Chi-Square =2.03, df=2, p = 0.363, RMSEA =0.006, GFI =1.000, AGFI = 1.000						

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.44 ปี 2556 ไม่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) แต่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ และ

โครงสร้าง ผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ 0.15

ผลการวิเคราะห์เส้นทาง ปี 2556

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.43 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.45 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของปี 2556

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	0.03	-	0.03	-0.01	-	-0.01	-0.02	-	-0.02	0.01	-	0.01	-	-	-
SE	0.04	-	0.04	0.01	-	0.01	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
t	0.72	-	0.72	-0.13	-	-1.03	-1.30	-	-1.30	1.73	-	1.73	-	-	-
SG	-0.14	-	0.15	0.01	0.01	-0.01	0.03	0.03	0.01	0.12	-0.01	0.08	-1.10	-	-1.10
SE	0.39	0.05	0.06	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.04	0.01	0.46	0.48	-	0.48
t	-0.37	0.69	2.53	0.94	0.94	-0.75	1.13	1.13	0.07	3.00	-1.38	0.17	-2.28	-	2.28

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- SE หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 4.45 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของ โมเดลเชิงสาเหตุปี 2556 ของ ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ 1.10 และ 0.15 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เขียนสมการ ได้ดังนี้

$$SG = -1.10*(EM) + 0.15 * (CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดล ปี 2557

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลของการวิเคราะห์ของโมเดลในปี 2557 ดังนี้

ตารางที่ 4.46 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี 2557

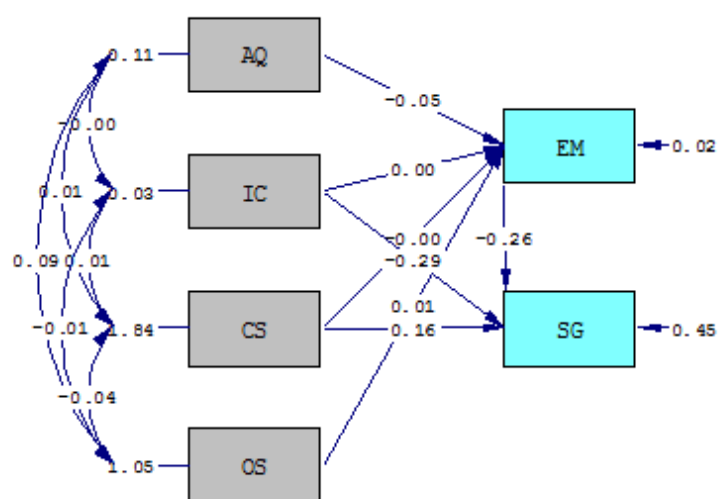
ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 / df	< 2.00	3.375	ไม่ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.990	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	0.930	ไม่ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.085	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.007	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.910	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.46 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลปี 2557 พบว่าโมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 2 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับคือค่าดัชนี CFI = 0.99 AGFI = 1.085 และ RMSEA = 0.007 และดัชนีที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คือค่าดัชนี $\chi^2 = 6.75$ df = 2 p-value = 0.03418 GFI = 0.93 และ SRMR = 0.91 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลอง

สมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม และไม่เหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 3.375 แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่า โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณา 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.085 สรุปว่า โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.007 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.091 แสดงว่า โมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

สรุป โมเดลปี 2557 มีดัชนีที่ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 ดัชนี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

Chi-Square=6.75, df=2, P-value=0.03418, RMSEA=0.085

ภาพประกอบที่ 4.2 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมของปี 2557

ผลการวิเคราะห์โมเดล ปี 2558

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลของการวิเคราะห์ของโมเดลในปี 2558 ดังนี้

ตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี 2558

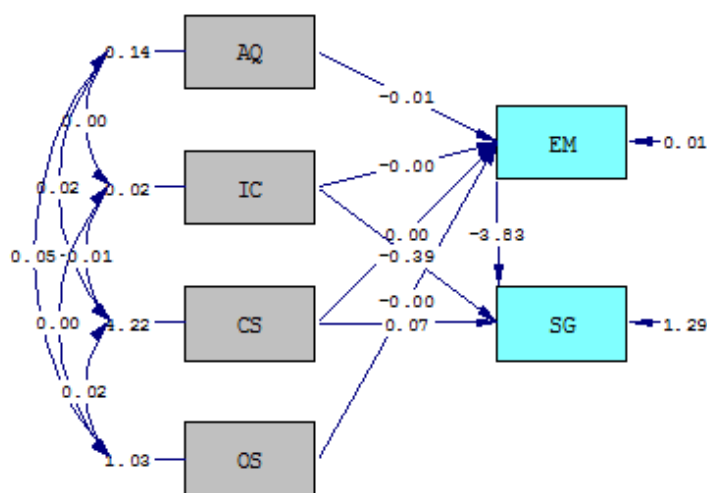
ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.612	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.980	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.014	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.47 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลปี 2558 พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2 = 1.44$ $df = 2$ $p\text{-value} = 0.48770$ $CFI = 1.000$ $GFI = 0.980$ $AGFI = 1.000$ $RMSEA = 0.000$ และ $SRMR = 0.014$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.612 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.98 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.014 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=1.44, df=2, P-value=0.48770, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.3 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมปี 2558

ผลการวิเคราะห์ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของปี 2558

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ปี 2558

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ					0.002
AQ	-0.013	-0.04	0.018	-0.71	
OS	-0.0008	-0.01	0.006	-0.13	
IC	-0.0008	0.00	0.043	-0.02	
CS	0.001	0.02	0.003	0.33	
สมการ	SG = -3.83*EM + 0.072*CS				0.15
AQ	0.049	0.00	0.069	0.71	
OS	0.003	0.00	0.025	0.13	
IC	-0.380	-0.05	0.44	-0.87	
CS	0.068	0.12	0.033	2.07	
Chi-Square = 1.44, df = 2 , p = 0.487, RMSEA = 0.000 , GFI = 1.000 , AGFI = 0.98					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.48 พบว่าปี 2558 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -3.83 และ 0.072 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางปี 2558

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.47 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.49 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ปี 2558

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	I E	DE
EM	0.00	-	0.00	0.00	-	0.00	-0.01	-	-0.01	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.04	-	0.04	0.01	-	0.01	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
t	-0.02	-	-0.02	-0.13	-	-0.13	-0.71	-	-0.71	0.23	-	0.33	-	-	-
SG	-0.38	0.00	-0.38	0.00	0.00	0.00	0.05	0.05	0.05	0.07	0.00	0.07	-3.38	-	-3.83
SE	0.44	0.16	0.44	0.03	0.03	0.02	0.07	0.07	0.07	0.03	0.01	0.03	0.52	-	0.52
t	-0.87	0.02	-0.87	0.13	0.13	0.13	0.71	0.71	0.71	2.07	-0.33	2.07	-7.31	-	-7.31

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- SE หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 4.49 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -1.16, 0.28 และ 0.12 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -3.83*(EM) + 0.072*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดล ปี 2559

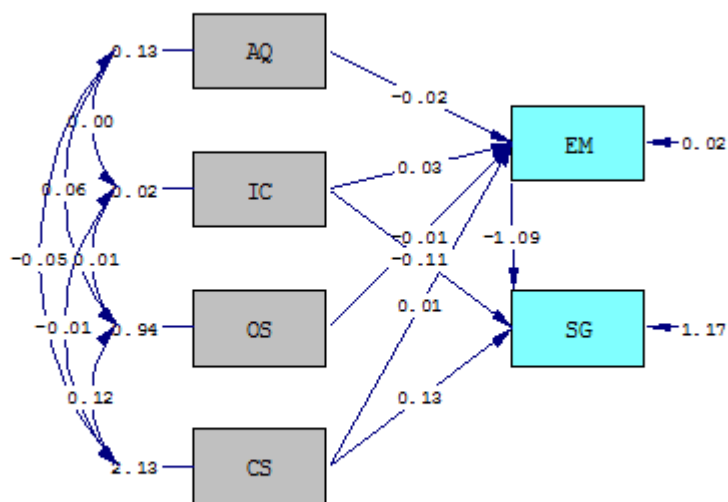
จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลของการวิเคราะห์ของโมเดลในปี 2559 ดังนี้

ตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลปี2559

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	2.12	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.980	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.009	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.007	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.50 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลปี 2559 พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2 = 2.06$ $df = 2.00$ $p\text{-value} = 0.357$ $CFI = 1.000$ $GFI = 1.000$ $AGFI = 0.980$ $RMSEA = 0.009$ และ $SRMR = 0.007$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.030 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.980 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.009 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.007 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=2.06, df=2, P-value=0.35719, RMSEA=0.009

ภาพประกอบที่ 4.4 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมปี 2559

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ ปี 2559

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าดัชนีองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.51 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ(OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น(CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน(SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ปี 2559

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	-				0.02
AQ	-0.024	-0.07	0.019	-1.25	
OS	-0.007	0.04	0.001	-1.01	
IC	0.033	-0.06	0.044	0.75	
CS	0.008	0.10	0.005	1.74	
สมการ	SG = -1.09 * EM + 0.13 * CS				0.03
AQ	0.026	0.00	0.024	1.09	
OS	0.008	-0.02	0.009	0.92	
IC	-0.015	0.00	0.39	-0.39	
CS	0.12	0.18	0.041	3.01	
Chi-Square = , df = , p = , RMSEA = 0.000 , GFI = 1.000 , AGFI = 1.000					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
 IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
 OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
 CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
 EM หมายถึง การจัดการกำไร
 SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.51 ปี 2559 พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) และระบบการ

ควบคุมภายใน ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.09 และ 0.13 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางปี 2559

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.50 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ปี 2559

ตารางที่ 4.52 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนปี 2559

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	0.03	-	0.03	-0.01	-	-0.01	-0.02	-	-0.02	0.01	-	0.01	-	-	-
SE	0.04	-	0.04	0.01	-	0.01	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
t	0.75	-	0.75	-1.01	-	-1.01	-1.25	-	-1.25	1.74	-	1.74	-	-	-
SG	-0.15	-0.04	-0.02	0.01	0.01	0.01	0.03	0.03	0.03	0.12	-0.01	0.12	-1.09	-	-1.09
SE	0.39	0.05	0.39	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.04	0.01	0.04	0.48	-	0.48
t	-0.37	-0.71	-0.39	0.92	0.92	0.92	1.09	1.09	1.09	3.01	-1.38	3.01	-2.26	-	-2.26

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- SE หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 4.52 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) (โครงสร้างผู้ถือหุ้น(CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -1.09 และ 0.13 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เขียนสมการ ได้ดังนี้

$$SG = - 1.09*(EM) + 0.13*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดล ปี 2560

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลของการวิเคราะห์ของโมเดลในปี 2560 ดังนี้

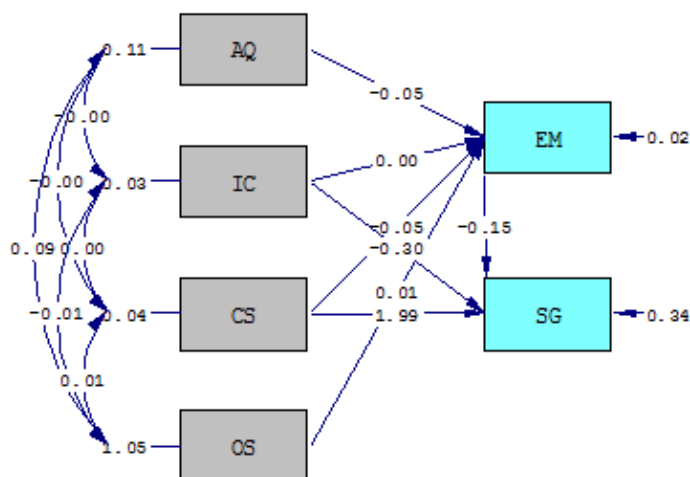
ตารางที่ 4.53 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมของโมเดลปี 2560

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	2.405	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.950	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.065	ไม่ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.008	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.53 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดล พบว่า โมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 4 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี CFI = 1.000 GFI = 1.000 AGFI = 0.950 และ SRMR = 0.008 และดัชนีที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คือ ดัชนี $\chi^2 = 4.810$ df = 2 p-value = 0.090 และ RMSEA = 0.06 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างไม่มีความเหมาะสม และไม่เหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 2.405 แสดงว่าโมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์มีค่ามากกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.950 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.065 หมายถึง ไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่ามากกว่า 0.05
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.008 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

สรุป โมเดลปี 2560 มีดัชนีที่ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 1 ดัชนี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

Chi-Square=4.81, df=2, P-value=0.09012, RMSEA=0.065

ภาพประกอบที่ 4.5 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมปี 2560

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการทำไร่ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหารดังนี้

ตารางที่ 4.54 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.110	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.003	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.54 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=0.220$ $df=2$ $p\text{-value}=0.898$ $CFI=1.00$ $GFI=1.000$ $AGFI=1.000$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.003$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

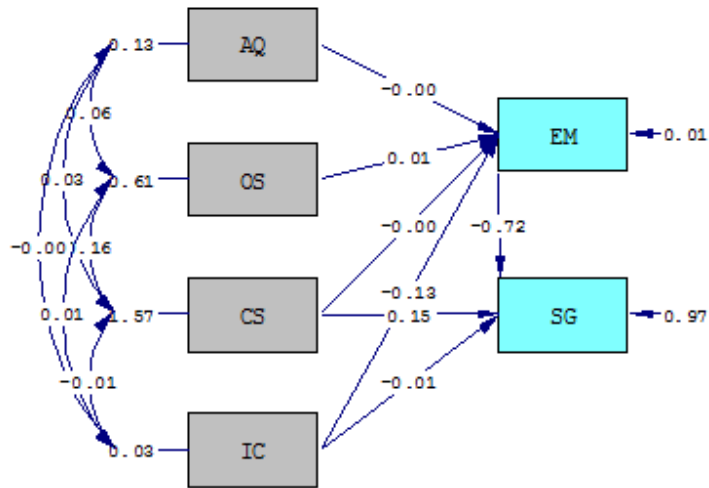
1 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.110 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00

2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป

3 ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.003 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=0.22, df=2, P-value=0.89803, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.6 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเกษตรกรและกลุ่มอุตสาหกรรมอาหาร

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.55 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	EM=-0.13*IC				0.05
AQ	0.001	-0.01	0.021	-0.070	
OS	0.0011	0.09	0.009	1.170	
IC	-0.130	-0.20	0.006	-0.093	
CS	-0.001	-0.01	0.045	-2.800	
สมการ	SG=- 0.72*EM + 0.15*CS				0.03
AQ	0.001	0.00	0.015	0.070	
OS	-0.008	-0.01	0.011	-0.750	
IC	0.079	0.18	0.058	2.530	
CS	0.150	0.01	0.460	0.170	
Chi-Square =0.22, df=2, p = 0.898, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 1.000					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.55 พบว่ากลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหารป้จจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับตามลำดับ -0.130 และพบว่าป้จจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ 0.150

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร

ผลการวิเคราะห์ป้จจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.54 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.56 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร

ป้จจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	-0.13	-	-0.13	0.01	-	0.01	0.00	-	0.00	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.04	-	0.04	0.01	-	0.01	0.02	-	0.02	0.01	-	0.01	-	-	-
t	=2.80	-	-2.80	1.17	-	1.17	-0.07	-	-0.07	-0.09	-	-0.09	-	-	-
SG	0.08	0.09	0.๐8	-0.01	-0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00	0.15	0.00	0.15	-0.72	-	-0.72
SE	0.46	0.10	0.58	0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.06	0.00	0.46	0.74	-	0.74
t	0.17	0.92	2.53	-0.75	-0.75	0.75	0.07	0.07	0.07	2.53	0.09	0.117	-0.97	-	-0.97

โดยที่

จากตารางที่ 4.56 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของป้จจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การจัดการกำไร (EM)

จากการศึกษาตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไร(EM)

ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการกำไร (EM) เท่ากับ -0.130 เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$EM = -0.13*(IC)$$

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -0.72 และ 0.150 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -0.72*(EM) + 0.15*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มทรัพยากร

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มทรัพยากรดังนี้

ตารางที่ 4.57 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลโดยรวมของกลุ่มทรัพยากร

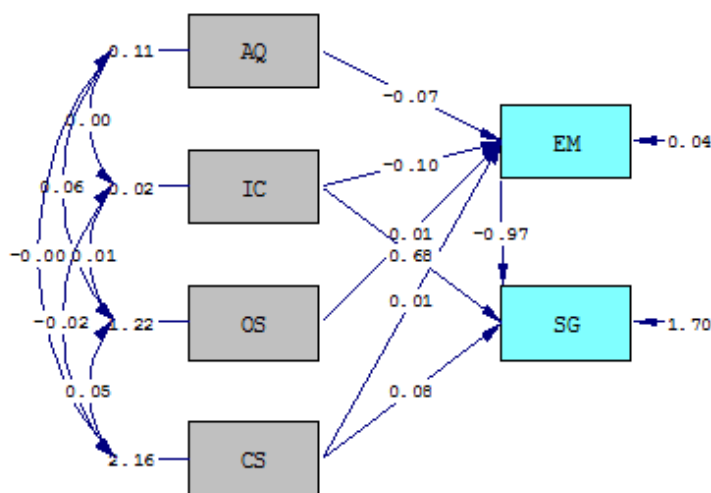
ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.925	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.960	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.030	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.57 ข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=1.850$ $df=2$ $p\text{-value}=0.397$ $CFI=1.00$ $GFI=1.000$ $AGFI=0.960$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.030$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.850 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณา ค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.030 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=1.85, df=2, P-value=0.39741, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มทรัพยากร

ผลการวิเคราะห์ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มทรัพยากร

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบร่วมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.58 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มทรัพยากร

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	-				0.03
AQ	-0.067	-0.12	0.048	-1.3.90	
OS	0.012	0.07	0.015	0.810	
IC	-0.099	-0.08	0.100	-0.970	
CS	0.006	0.05	0.011	0.600	
สมการ	-				0.01
AQ	0.065	0.02	0.060	1.080	
OS	-0.011	-0.01	0.016	-0.730	
IC	0.780	0.09	0.700	1.110	
CS	0.073	0.08	0.075	0.970	
Chi-Square =1.85, df=2, p = 0.397, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI =0.960					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.58 พบว่ากลุ่มทรัพยากรไม่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) และพบว่าไม่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มเทคโนโลยี

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มเทคโนโลยีดังนี้

ตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มเทคโนโลยี

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.915	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.960	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.012	ผ่านเกณฑ์

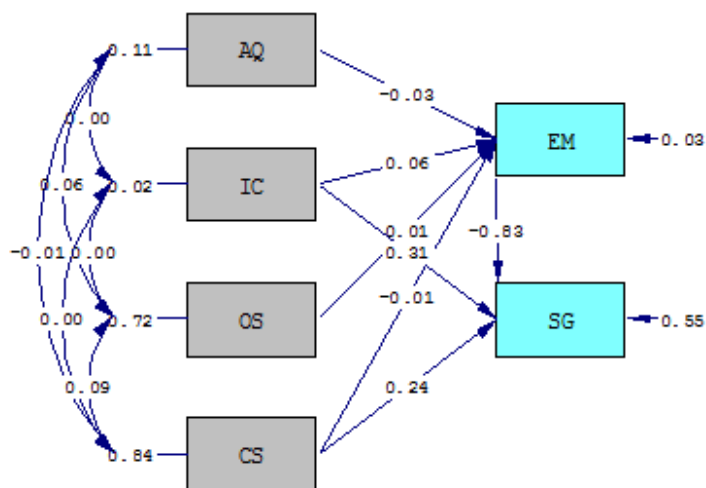
จากตารางที่ 4.59 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลของกลุ่มเทคโนโลยี พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=1.83$ $df=2$ $p\text{-value}=0.400$ $CFI=1.00$ $GFI=1.000$ $AGFI=0.960$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.012$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.915 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืน

กับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90

4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.012 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=1.83, df=2, P-value=0.40026, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดล โดยรวมของกลุ่มเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเทคโนโลยี

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่านำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.60 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มเทคโนโลยี

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	-				0.01
AQ	-0.034	-0.07	0.043	-0.800	
OS	0.011	0.06	0.017	0.670	
IC	0.060	0.06	0.089	0.670	
CS	-0.006	-0.04	0.15	-0.440	
สมการ	SG = -0.83*EM + 0.25*CS				0.09
AQ	0.029	0.00	0.038	0.760	
OS	0.009	0.00	0.014	-0.640	
IC	0.260	0.06	0.410	0.640	
CS	0.250	0.28	0.068	3.620	
Chi-Square =1.83, df=2, p = 0.400, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 0.960					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.60 พบว่า กลุ่มเทคโนโลยีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.830 และ 0.250 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของกลุ่มเทคโนโลยี

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.59 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.61 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มเทคโนโลยี

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	0.06	-	0.06	0.01	-	0.01	-0.03	-	-0.03	-0.01	-	-0.01	-	-	-
SE	0.09	-	0.09	0.02	-	0.02	0.04	-	0.04	0.02	-	0.02	-	-	-
t	0.67	-	0.67	0.67	-	0.67	-0.80	-	-0.80	-0.44	-	-0.44	-	-	-
SG	0.26	-- 0.05	0.26	-0.01	-0.01	0.01	0.03	0.03	0.03	0.25	0.01	0.25	0.83	-	0.83
SE	0.41	0.08	0.41	0.01	0.01	0.01	0.04	0.004	0.04	0.07	0.01	0.07	0.37	-	0.37
t	0.64	-0.65	0.64	-0.64	-0.64	-0.64	0.76	0.76	0.76	3.62	0.43	3.62	-2.22	-	-2.22

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- SE หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 4.61 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -0.830 และ 0.250 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -0.830 * (EM) + 0.250 * (CG)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มบริการ

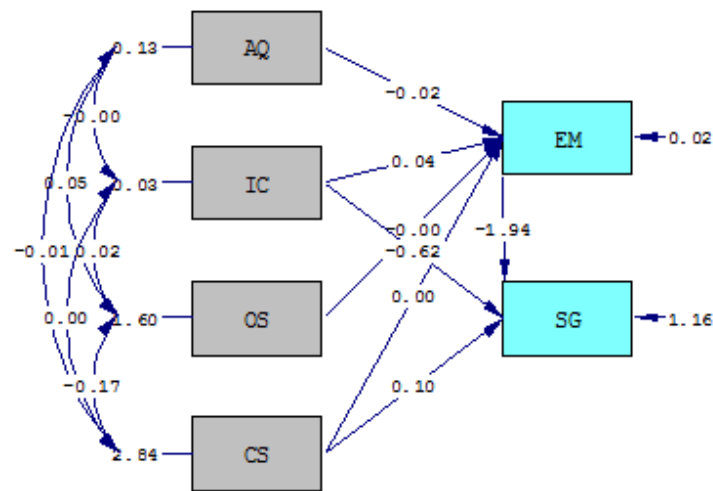
จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มบริการดังนี้

ตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลของกลุ่มบริการ

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.635	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.990	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.005	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.62 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลของกลุ่มบริการ พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=1.27$ $df=2$ $p\text{-value}=0.528$ $CFI=1.00$ $GFI=1.000$ $AGFI=0.990$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.005$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.635 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.990 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.005 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=1.27, df=2, P-value=0.52869, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มบริการ

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มบริการ

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.63 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มบริการ

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	-				0.01
AQ	-0.024	-0.06	0.081	-1.320	
OS	0.001	-0.01	0.005	-0.110	
IC	0.040	0.05	0.040	1.010	
CS	0.003	0.03	0.004	0.630	
สมการ	SG = -1.94*EM + 0.09*CS				
AQ	0.046	0.00	0.036	1.270	0.03
OS	0.001	0.00	0.010	0.110	
IC	-0.700	-0.09	0.330	-2.120	
CS	0.094	0.17	0.032	2.910	
Chi-Square =1.27, df=2, p = 0.528, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 0.990					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.63 พบว่ากลุ่มบริการปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.94 และ 0.094 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของกลุ่มบริการ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.62 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.64 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มบริการ

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	0.04	-	0.04	0.00	-	0.00	-0.02	-	-0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.04	-	0.04	0.01	-	0.01	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
t	1.01	-	2.01	-0.11	-	-0.11	-1.32	-	-1.32	0.63	-	0.63	-	-	-
SG	-0.70	-0.08	-	0.00	0.00	0.00	0.05	0.05	0.05	0.09	0.00	0.09	-1.94	-	-1.94
SE	0.33	0.08	0.33	0.01	0.01	0.01	0.04	0.04	0.04	0.03	0.01	0.03	0.40	-	0.40
t	-2.12	-0.99	-	0.11	0.11	0.11	1.27	1.27	1.27	2.91	-0.03	2.91	-4.87	-	-4.87
			0.70												
			2.12												

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
- SE หมายถึง ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

จากตารางที่ 4.64 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -1.94 และ 0.094 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -1.94*(EM) + 0.094*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

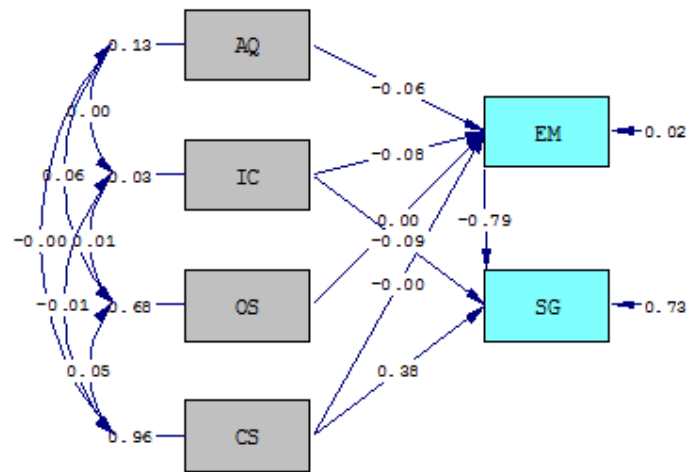
จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรมดังนี้

ตารางที่ 4.65 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.720	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.980	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.960	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.049	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.016	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.65 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม พบว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=3.440$ $df=2$ $p\text{-value}=0.179$ $CFI=0.980$ $GFI=1.000$ $AGFI=0.960$ $RMSEA=0.049$ และ $SRMR=0.016$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.720 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.980 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.960 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.049 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.016 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=3.44, df=2, P-value=0.17927, RMSEA=0.049

ภาพประกอบที่ 4.10 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.66 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ) ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	EM = -0.060*AQ				0.03
AQ	-0.060	-0.14	0.025	-2.380	
OS	0.005	0.02	0.055	-1.370	
IC	-0.076	-0.08	0.011	0.420	
CS	-0.007	0.00	0.009	-0.075	
สมการ	SG = -0.79*EM + 0.380*CS				0.16
AQ	0.048	0.00	0.028	-2.380	
OS	-0.004	0.00	0.009	-1.370	
IC	-0.027	-0.02	0.030	0.420	
CS	0.380	0.40	5.051	-0.075	
Chi-Square =1.27, df=2, p= 0.528, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 0.990					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
 IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
 OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
 CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
 EM หมายถึง การจัดการกำไร
 SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.66 พบว่ากลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.060 และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.790 และ 0.380 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.65 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.67 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	-0.08	-	-0.8	0.00	-	0.00	-0.06	-	-0.06	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.06	-	0.06	0.01	-	0.01	0.03	-	0.03	0.01	-	0.01	-	-	-
t	-1.37	-	-1.37	0.42	-	0.42	-2.38	-	-2.38	-0.07	-	-0.07	-	-	-
SG	-0.03	0.06	-0.03	0.00	0.06	-0.00	0.05	0.05	0.05	0.38	0.00	0.38	-0.79	-	-0.79
SE	0.03	0.05	0.03	0.01	0.05	0.01	0.03	0.03	0.23	0.05	0.01	0.05	0.32	-	0.32
t	-0.09	1.21	-0.09	-0.02	1.21	-0.42	1.72	1.72	1.72	7.53	0.07	7.51	-2.51	-	-2.51

โดยที่

จากตารางที่ 4.67 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของ โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การจัดการกำไร (EM)

จากการศึกษาตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไร (EM)

และคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการกำไร (EM) เท่ากับ -0.060 เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$EM = -0.060*(AQ)$$

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร(EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -0.79 และ 0.38 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -0.79*(EM) + 0.38*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคดังนี้

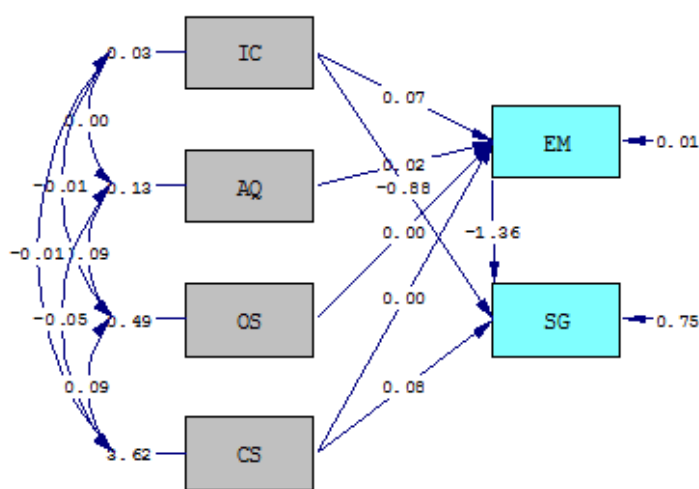
ตารางที่ 4.68 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของ โมเดลโดยรวมของ โมเดลของ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	1.610	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.940	ไม่ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	0.990	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.910	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.070	ไม่ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.021	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.68 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของ โมเดลของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค พบว่าโมเดลไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 4 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือ ดัชนี $\chi^2 = 3.22$ $df = 2.00$ $p\text{-value} = 0.200$ $GFI = 0.990$ $AGFI = 0.910$ และ $SRMR = 0.021$ และดัชนีที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าดัชนี $CFI = 0.940$ และ $RMSEA = 0.070$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง ไม่มีความเหมาะสม และไม่เหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.610 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่ามากกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 0.940 แสดงว่า โมเดลไม่มีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.90 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.990 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.910 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.070 หมายถึง ไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่ามากกว่า 0.05

5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปแบบความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.021 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=3.22, df=2, P-value=0.20004, RMSEA=0.070

ภาพประกอบที่ 4.11 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

สรุป โมเดลของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคมีดัชนีที่ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 ดัชนี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

ผลการวิเคราะห์โมเดลของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

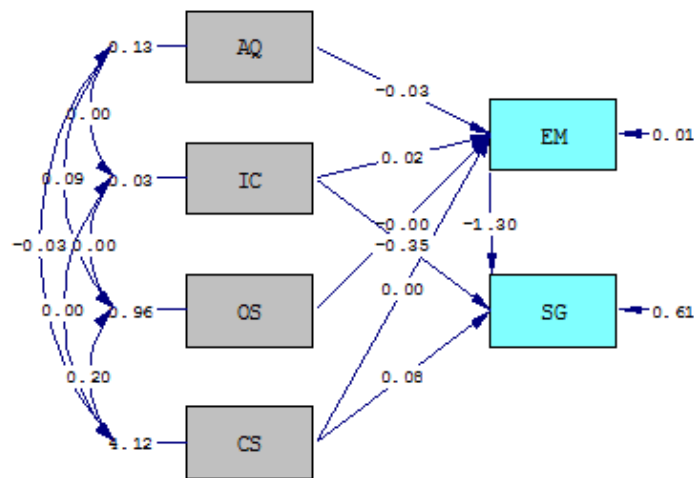
จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างดังนี้

ตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของโมเดลของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2/df	< 2.00	0.045	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.001	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.69 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=0.09$ $df=2$ $p\text{-value}=0.955$ $CFI=1.000$ $GFI=1.000$ $AGFI=1.000$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.001$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้าง มีความเหมาะสม กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.045 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.950 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.001 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=0.09, df=2, P-value=0.95564, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.12 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมของกลุ่ม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อน การวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.70 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบ โมเดล ปัจจัยทางด้าน คุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนน องค์ประกอบ) ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	EM = -0.030*AQ				0.03
AQ	-0.030	-0.14	0.013	-2.360	
OS	-0.004	-0.05	0.005	-0.780	
IC	0.018	0.04	0.024	0.760	
CS	0.001	0.03	0.002	0.560	
สมการ	SG = -1.300*EM + 0.018*CS				0.05
AQ	0.039	0.00	0.023	1.660	
OS	0.005	0.00	0.006	0.740	
IC	-0.370	-0.08	0.240	-1.510	
CS	0.079	0.20	0.022	3.640	
Chi-Square =0.09, df=2, p = 0.955, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 1.000					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
 IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
 OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
 CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
 EM หมายถึง การจัดการกำไร
 SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.70 พบว่ากลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.030 และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร(EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.300 และ 0.018 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.69 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.71 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในโมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	-0.03	-	-0.03	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.02	-	0.02	0.00	-	0.00	0.01	-	0.01	0.00	-	0.00	-	-	-
t	0.76	-	0.76	-0.78	-	-0.70	-2.36	-	-2.36	0.56	-	0.56	-	-	-
SG	-0.37	-0.02	-	0.00	0.00	0.01	0.04	0.04	0.04	0.08	0.00	0.08	-0.30	-	-1.30
			0.37												
SE	0.24	0.03	0.24	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.02	0.00	0.02	0.56	-	0.56
t	-1.51	-0.72	-	0.74	0.74	0.74	1.66	1.66	1.66	3.64	-0.54	3.64	-2.33	-	-2.33
			1.51												

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.71 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการจัดการกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การจัดการกำไร (EM)

จากการศึกษาตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไร (EM)

และคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการกำไร (EM) เท่ากับ -0.03 เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$EM = -0.03*(AQ)$$

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -1.30 และ 0.02 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -1.30*(EM) + 0.02*(CS)$$

ผลการวิเคราะห์โมเดลรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรมรวม 5 ปี

จากการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์อิทธิพลของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ผลการวิเคราะห์ของโมเดลดังนี้

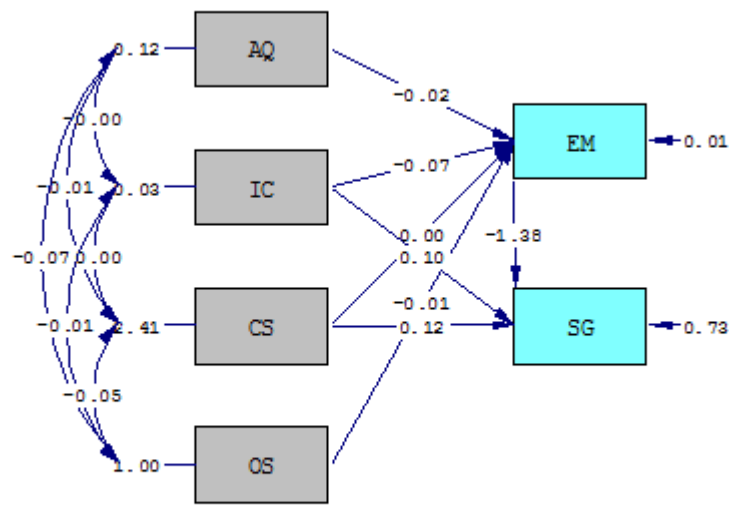
ตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ผลของการวิเคราะห์	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 / df	< 2.00	0.575	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์

GFI	≥ 0.95	1.000	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	1.000	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.000	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.002	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4.72 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโดยรวม พบว่าโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์ การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2=1.15$ $df=2$ $p\text{-value}=0.56257$ $CFI=1.000$ $GFI=1.000$ $AGFI=1.000$ $RMSEA=0.000$ และ $SRMR=0.002$ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โมเดลแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความเหมาะสมกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 0.045 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์มีค่าน้อยกว่า 2.00
2. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ เนื่องจากค่า CFI มีค่า 0.950 ขึ้นไป
3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) พิจารณาค่า 2 ดัชนี คือ ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) มีค่าเท่ากับ 1.000 สรุปว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 และค่า GFI และค่า AGFI ที่ยอมรับได้มีค่ามากกว่า 0.90
4. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.000 หมายถึง โมเดลค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก ค่า RMSEA มีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08
5. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อน โดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา คือ รากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) มีค่าเท่ากับ 0.002 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจาก มีค่าน้อยกว่า 0.05

Chi-Square=1.15, df=2, P-value=0.56257, RMSEA=0.000

ภาพประกอบที่ 4.13 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม

ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้

ผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยการตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง การปรับโมเดลจนได้โมเดลที่ผ่านเกณฑ์ทางสถิติทั้ง 6 ตัว แล้ว ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ และค่าองค์ประกอบรวมที่สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.73 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดองค์ประกอบโมเดล ปัจจัยทางด้านคุณภาพการสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

(ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ)โมเดลโดยรวม

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	beta	SE	t	R ²
สมการ	EM = - 0.016*AQ - 0.072*IC - 0.006*OS				0.02
AQ	-0.016	-0.050	0.007	-2.21	
OS	-0.006	-0.06	0.015	-4.88	
IC	-0.072	-0.120	0.002	1.74	
CS	0.003	0.040	0.003	-2.28	
สมการ	SG = - 1.380*EM + 0.120*CS				0.04
AQ	0.022	0.000	0.010	2.100	
OS	0.008	-0.060	0.004	1.610	
IC	0.200	0.020	0.130	8.620	
CS	0.120	0.210	0.014	2.160	
Chi-Square =1.15, df=2, p = 0.5627, RMSEA =0.000, GFI =1.000, AGFI = 1.000					

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.73 พบว่าโมเดลโดยรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.016 -0.072 และ-0.006 ตามลำดับ

และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล(มาตรฐาน) เท่ากับ -1.380 และ 0.120 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์เส้นทางของโมเดลรวม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของการจัดการกำไรที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งอิทธิพลทางตรง (Direct Effects: DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects: IE) และอิทธิพลรวม (Total Effects: TE) ในตารางที่ 4.72 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ตารางที่ 4.74 แสดงการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรใน โมเดลเชิงสาเหตุของการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ปัจจัยเหตุ	IC			OS			AQ			CS			EM		
	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE	TE	IE	DE
EM	-0.07	-	- 0.07	-0.01	-	-0.01	-0.02	-	-0.02	0.00	-	0.00	-	-	-
SE	0.01	-	0.01	0.00	-	0.00	0.01	-	0.01	0.00	-	0.00	-	-	-
t	-4.88	-	- 4.88	-2.28	-	-2.28	-2.21	-	-2.21	1.74	-	1.74	-	-	-
SG	0.20	0.01	0.20	0.01	0.01	0.01	0.02	0.02	0.02	0.12	0.00	0.12	-1.38	-	-1.38
SE	0.13	0.03	0.13	0.00	0.01	0.00	0.01	0.01	0.01	0.01	0.00	0.01	0.21	-	0.21
t	1.60	3.94	1.60	2.16	2.16	2.16	2.10	2.10	2.10	8.62	-1.69	8.62	-6.66	-	-6.66

โดยที่

- AQ หมายถึง คุณภาพงานสอบบัญชี
- IC หมายถึง ระบบการควบคุมภายใน
- OS หมายถึง โครงสร้างการเป็นเจ้าของ
- CS หมายถึง โครงสร้างเงินทุน
- EM หมายถึง การจัดการกำไร
- SG หมายถึง การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

จากตารางที่ 4.74 แสดงผลการทดสอบความสอดคล้องของ โมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน โครงสร้างผู้ถือหุ้น โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ที่มีต่อการ

จัดการกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังที่ได้ศึกษาผ่านมาแล้วตามลำดับ สามารถอธิบายอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมดังนี้

การจัดการกำไร (EM)

จากการศึกษาตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการจัดการกำไร (EM)

คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) และโครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการจัดการกำไร(EM) เท่ากับ -0.016 -0.072 และ-0.006 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$EM = -0.016 * AQ - 0.072 * IC - 0.006 * OS$$

การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

จากการศึกษาตัวแปรระบบการควบคุมภายใน (IC) โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) การจัดการกำไร (EM) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG)

การจัดการกำไร (EM) มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) เท่ากับ -1.380 และ 0.120 ตามลำดับ เป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เขียนสมการได้ดังนี้

$$SG = -1.380 * EM + 0.120 * CS$$

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถตอบคำถามการวิจัยยืนยันสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

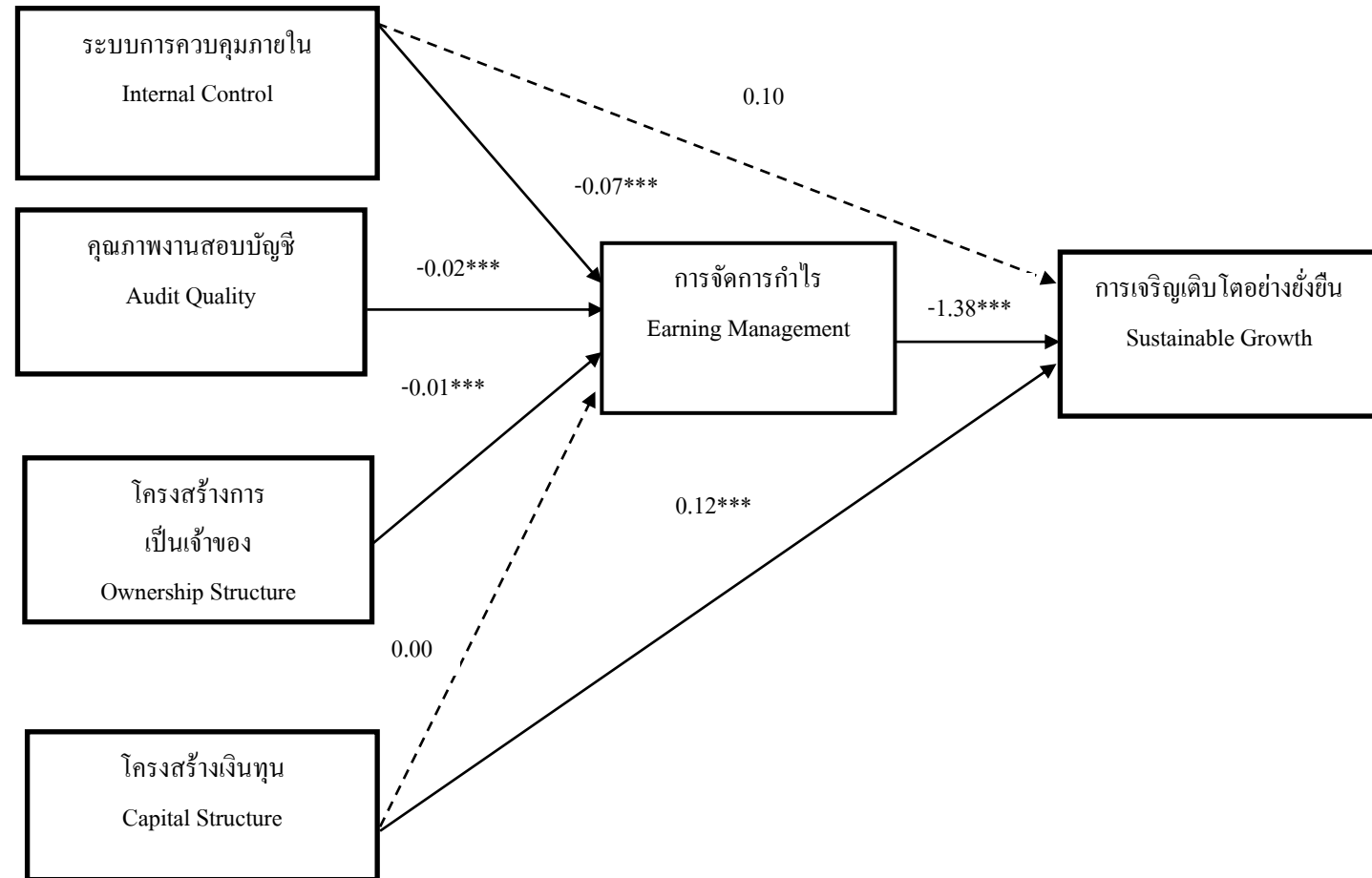
สมมติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลทางลบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

รูปภาพประกอบที่ 4.14 แสดงเส้นความสัมพันธ์การจัดการกำไรต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

โดยที่

- *** หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ($p < 0.05$)
- หมายถึง เส้นความสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- หมายถึง เส้นความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น และภาพประกอบที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการกำไรกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการจัดการกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.00 โดยโครงสร้างเงินทุน คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการจัดการกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -0.01 โดยโครงสร้างการเป็นเจ้าของประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรระบบการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคุณภาพกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -0.07 โดยระบบการควบคุมภายใน คือ คะแนนรายงานระบบการควบคุมภายใน จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีกับการจัดการกำไรพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคุณภาพกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -0.02 โดยคุณภาพงานสอบบัญชี คือชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี และระดับลูกค้านักงานสอบบัญชี จึงสรุปได้ว่าคุณภาพงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรโดยคุณภาพงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.12 โดยโครงสร้างเงินทุน คืออัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และการเจริญเติบโตของธุรกิจคือ ความสามารถในการชำระหนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สมมติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือระบบการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.10 โดยระบบการควบคุมภายใน ซึ่งมีองค์ประกอบคือ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน ด้านบัญชี ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ และความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายใน และการเจริญเติบโตของธุรกิจคือ ความสามารถในการชำระหนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย จึงสรุปได้ว่าระบบการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สมมติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพกำไรกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์

ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์เท่ากับ -1.38 โดยการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนคือ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ จึงสรุปได้ว่าการจัดการกำไรความสัมพันธ์เชิงลบกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการวิจัยโดยแยกการวิเคราะห์รายปีและรายอุตสาหกรรม เพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มและความแตกต่างรายปีและรายอุตสาหกรรม แต่ทั้งนี้ข้อมูลรายปีและรายอุตสาหกรรมอาจมีจำนวนของข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ไม่มากพอจึงทำให้ผลการวิเคราะห์โดยแยกรายปีและรายอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกันไป แต่การศึกษาในภาพรวมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม รวม 5 ปี ได้แสดงผลการวิเคราะห์ที่เข้าใจและสรุปผลได้ตามสมมุติฐาน ดังนี้

ตารางที่ 4.75 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยแยกรายปี

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการทดสอบ				
		2556	2557	2558	2559	2560
1	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
2	โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
3	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
4	คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
5	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ยอมรับ	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
6	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์
7	การจัดการกำไรส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ยอมรับ	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์

ตารางที่ 4.76 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยแยกรายอุตสาหกรรม

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการทดสอบ						
		เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	บริการ	สินค้าและ อุตสาหกรรม	สินค้าอุปโภค บริโภค	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง
1	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ
2	โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ
3	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.76 (ต่อ)

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการทดสอบ						
		เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	บริการ	สินค้าและ อุตสาหกรรม	สินค้าอุปโภค บริโภค	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง
4	คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อ การจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่าน เกณฑ์	ยอมรับ
5	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	ปฏิเสธ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่าน เกณฑ์	ยอมรับ
6	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวก ต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ปฏิเสธ	ข้อมูลไม่ผ่าน เกณฑ์	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.76 (ต่อ)

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการทดสอบ						
		เกษตรและ อุตสาหกรรม อาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	บริการ	สินค้าและ อุตสาหกรรม	สินค้าอุปโภค บริโภค	อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง
7	การจัดการกำไรส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	ปฏิเสธ	ยอมรับ	ยอมรับ	ยอมรับ	ข้อมูลไม่ผ่านเกณฑ์	ยอมรับ

ตารางที่ 4.77 แสดงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัยโดยรวมปี 2556-2560

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ
1	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
2	โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
3	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
4	คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
5	โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
6	ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
7	การจัดการกำไรส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา 1) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ตัวแทนจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้น กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 7 คน โดยเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviewing) ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์มาประมวลผลในภาพรวม โดยสรุปผลตามข้อคำถามเพื่อสนับสนุนผลการวิจัยที่ยอมรับสมมุติฐานได้ดังนี้

ตารางที่ 4.78 แสดงรายชื่อตัวแทนบริษัทจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	บริษัท	ผู้ให้สัมภาษณ์	ประสบการณ์การทำงาน
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	บริษัท ส. ขอนแก่น ฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)	คุณนลินธรณ์ อัสวปัญญาวงศ์ (ประธานเจ้าหน้าที่สายงานบัญชีและการเงิน)	ไม่ระบุ
ทรัพยากร	บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน)	คุณณัฐภา ดนตรี (ผู้จัดการ)	20 ปี
เทคโนโลยี	บริษัททรูดีสทริบิวชั่น แอนด์ เซลล์ จำกัด (มหาชน)	คุณสุภินี ศรีจันทร์ (รองผู้จัดการ)	6 ปี
บริการ	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	นางนฤมล ตั้งเปรมศรี (Accounting Officer 5)	28 ปี
สินค้าและอุตสาหกรรม	บริษัท ช้าง โกะ ไดคาซ ดิ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	คุณประภาพรชน ชนะपाल (ผู้อำนวยการฝ่ายบัญชีและการเงิน)	มากกว่า 20 ปี
สินค้าอุปโภคบริโภค	บริษัท ไอ.ซี.ซี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	คุณปริมประภา นามเกตุ (ผู้จัดการฝ่ายขาย)	7 ปี
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	บริษัท ร่วมโพธิ์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	คุณบำเพ็ญ ด่านสวัสดิ์ (ผู้ช่วยกรรมการฝ่ายงานบัญชีและการเงิน)	25 ปี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มาจากการถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติและการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน จะสามารถลดการจัดการกำไร (Earnings Management) ลงได้และท่านมีความเห็นเพิ่มเติมจากนี้หรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วย เนื่องจาก นักลงทุนเหล่านี้มิได้ตั้งวัตถุประสงค์เพื่อตนเอง แต่มุ่งเน้นเพื่อต้องการรักษาผลประโยชน์ของเงินทุน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์หรือผลตอบแทนระยะยาว มุ่งหวังให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน หากการถือหุ้นส่วนใหญ่มาจากรัฐบาลก็ย่อมต้องการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมไปถึงการระดมทุนจากต่างชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและต้องการให้เกิดความเชื่อมั่นในรายการทางการเงิน อีกประการหนึ่งนักลงทุนต่างชาติย่อมมีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความชำนาญและมีเทคนิคในการตรวจสอบรวมถึงแรงกดดันอย่างมากเพื่อลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารลงได้

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่ว่าหากกิจการมีระบบการควบคุมภายในที่ดีย่อมสามารถลดการจัดการกำไรลงได้และท่านมีความเห็นเพิ่มเติมจากนี้หรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วย เนื่องจากระบบการควบคุมภายในที่ดีเป็นข้อบังคับจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) อย่างเข้มงวดเกี่ยวกับการกำกับดูแลเรื่องระบบการควบคุมภายในที่ดี การบริหารความเสี่ยง รวมไปถึงการตรวจสอบภายในที่มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการกำไร (Earnings Management) และอีกประการหนึ่งหากกิจการที่มีระบบการควบคุมภายในที่ดีย่อมเป็นข้อบ่งชี้ได้ว่าผู้บริหารมีนโยบายให้ความสำคัญและมีความโปร่งใส เพื่อธุรกิจสามารถดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

3. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการสอบบัญชีที่มีคุณภาพจะสามารถลดการจัดการกำไร (Earnings Management) ลงได้ และท่านมีความเห็นเพิ่มเติมจากนี้หรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วย เนื่องจากรายงานทางการเงินที่น่าเสนอ ต้องถูกตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี หากมีการสอบบัญชีที่ดีและมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า ผู้สอบบัญชีมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์การตรวจสอบในธุรกิจนั้นก็จะสามารถลดการจัดการกำไร (Earnings Management) ลงได้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอบบัญชีที่มีคุณภาพหากเพิ่มประสิทธิภาพโดยการมีผู้ตรวจสอบบัญชีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หรือการตรวจสอบข้อมูลระบบ (IT AUDIT) เนื่องจากหลายๆ ปีที่ผ่านมาระบบสารสนเทศของบริษัทถูกคุกคาม ทำให้ระบบมีข้อผิดพลาดในการใช้งาน การเปลี่ยนแปลงโปรแกรมต่างๆ หรือการแก้ไขข้อมูลทางการเงิน เกิดความเสียหายให้กับองค์กร ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information

Technology) มีมากขึ้น ดังนั้นความจำเป็นในเรื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ขององค์กรย่อมมีมากขึ้น การควบคุมและรักษาความปลอดภัยในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ขององค์กรมีความจำเป็นมากขึ้น เนื่องจากข้อมูลทางบัญชีและการเงินของแต่ละองค์กรส่วนใหญ่อยู่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ดังนั้นในการตรวจสอบบัญชีจึงต้องอาศัยบทบาทของผู้ตรวจสอบข้อมูลระบบ (IT AUDIT) เข้ามาช่วยประเมินและควบคุมความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลต่อฝ่ายบริหารในการจัดการ ควบคุม และการรักษาความปลอดภัยที่ดี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจนั้นต้องอาศัยระดับเงินทุนที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มยอดขาย การลงทุนในสินทรัพย์ถาวรแหล่งเงินทุนที่สำคัญย่อมมาจากแหล่งเงินกู้และท่านมีความเห็นเพิ่มเติมจากนี้หรือไม่อย่างไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่ทั้งนี้ต้นทุนของเงินทุนต้องต่ำ การกู้ยืมเงินจะสามารถให้ธุรกิจดำเนินไปได้หรือการกู้ยืมในระยะสั้นหรือระยะยาวเพื่อการรักษาสภาพคล่อง เหตุผลอีกประการหนึ่งต้นทุนจากการกู้ยืมเงินที่มาจากหนี้สินคือดอกเบี้ยจ่ายยังสามารถประหยัดภาษีได้ด้วย

2. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ว่าหากธุรกิจไม่มีการจัดการกำไร (Earnings Management) หรือมีการจัดการกำไร (Earnings Management) ต่ำ จะส่งผลให้ธุรกิจเจริญเติบโตไปได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยหากธุรกิจที่มีการจัดการกำไร การตกแต่งบัญชีเพื่อการตัดทวงผลประโยชน์ระยะสั้นการเจริญเติบโตก็อาจเป็นไปได้ในระยะสั้นเท่านั้น หากธุรกิจที่ไม่มีการจัดการกำไร (Earnings Management) หรือมีการจัดการกำไร (Earnings Management) ต่ำ ก็จะส่งผลให้กำไรมีเสถียรภาพและธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารว่าต้องการให้ไปในทิศทางไหนตามสภาวะแวดล้อมหรือผลกระทบจากปัจจัยภายนอก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาพัฒนากรอบแนวคิดงานวิจัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างตัวแทนกับตัวการเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยเชิงสาเหตุ และกำหนดตัวแปรที่เกี่ยวข้อง คือ 1) โครงสร้างเงินทุนซึ่งเป็นการจัดหาแหล่งเงินทุนของกิจการเพื่อใช้ดำเนินงานประกอบด้วย หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้อัตรารัฐหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในการวัดค่าตัวแปร 2) โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ลักษณะของการถือหุ้นว่าเงินลงทุนได้มาจากแหล่งใดเป็นส่วนใหญ่ ในการศึกษาผู้วิจัยศึกษาโครงสร้างการเป็นเจ้าของซึ่งประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน 3) ระบบการควบคุมภายใน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการตรวจสอบภายในและการควบคุมภายในคือ คณะกรรมการตรวจสอบ การวัดค่าตัวแปรจาก ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ ความเชี่ยวชาญทางการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ ความถี่ของการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ และความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน และความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายใน 4) คุณภาพงานสอบบัญชี การตรวจสอบที่มีคุณภาพผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรทั้งหมดที่ใช้วัดค่าคือ ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี สัดส่วนจำนวนลูกค้าของผู้สอบบัญชี 5) การจัดการกำไร คุณภาพของกำไรต้องไม่มีการจัดการกำไร การใช้ช่องว่างช่องโหว่ของมาตรฐานรายงานทางการเงินเพื่อตกแต่งบัญชี 6) การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ในธุรกิจการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนนั้นเป็นการเจริญเติบโตในระยะยาววัดจากอัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นงานวิจัยในรูปแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) และทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงการศึกษาจากเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง จากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติขั้นสูง ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยเก็บข้อมูล 6 ปีย้อนหลังตั้งแต่ปี 2555-2560 เพื่อนำมาวิเคราะห์แนวโน้ม 5 ปี แต่ไม่รวมบริษัทดังต่อไปนี้ 1) บริษัทที่ถูกเพิกถอน เข้าข่ายถูกเพิกถอน บริษัทที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูการดำเนินงานเพราะตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์ที่ให้พักการซื้อขายในบริษัทดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถหาผลตอบแทนจากการลงทุนได้ซึ่งจำเป็นในการวัดค่า 2) บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน ได้แก่ เงินทุนหลักทรัพย์ (Finance and Securities) กลุ่มธนาคาร (Banking) และกลุ่มประกันชีวิตและประกันภัย (Insurance) เนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีของธุรกิจประเภทดังกล่าวต่างกับแนวปฏิบัติของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรม การศึกษากลุ่มดังกล่าวรวมกันอาจทำให้ผลการวิจัยบิดเบือนได้ 3) บริษัทเพิ่งจดทะเบียนเข้าตลาดฯ และบริษัทที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ เนื่องจากกลุ่มดังกล่าว ไม่สามารถเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ดังนั้นข้อมูลจึงไม่ครบถ้วน สำหรับบริษัทที่เริ่มเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ใหม่นั้นอาจมีงบการเงินไม่ครบระยะเวลา 1 ปี ทำให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาไม่เพียงพอ บริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวน 334 บริษัทที่เข้าข่ายประชากรในการศึกษาค้นคว้า สำหรับเนื้อหาในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอ เป็น 4 หัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อจำกัดในการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อการนำเสนอเป็น 4 หัวข้อ คือ 1) ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน 2) ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดลโครงสร้าง 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา 4) ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน 5) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ รายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานสามารถสรุปโดยแสดงค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม และค่าเฉลี่ยของตัวแปรทุกตัวแปร โดยแยกแต่ละตัวแปรเป็นรายปีและรายอุตสาหกรรมเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบและหาแนวโน้มได้ดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มตัวอย่างเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีกลุ่มอุตสาหกรรม 7 กลุ่ม จำนวน 334 บริษัท ได้แก่ (1) เกษตรและอุตสาหกรรมอาหารจำนวน 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 11.38 (2) ทรัพยากรจำนวน 30 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.98 (3) เทคโนโลยีจำนวน 30 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.98 (4) บริการจำนวน 84 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.15 (5) สินค้าและอุตสาหกรรมจำนวน 61 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.21 (6) สินค้าอุปโภคจำนวน 26 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.78 (7) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างจำนวน 65 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.47

1.2 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรโดยแยกรายปี

ค่าเฉลี่ยของคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2559 และ 2556 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.541 รองลงมาคือปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.526 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.474 ระบบการควบคุมภายใน (IC) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2559 และ 2556 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.765 รองลงมาคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.759 และต่ำสุดคือปี 2560 และ 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.723 โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.39 รองลงมาคือปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.037 และต่ำสุดคือปี 2556 และ 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -1.23 โครงสร้างเงินทุน (CS) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2556 และ 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.007 รองลงมาคือปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.988 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.985 การจัดการกำไร (EM) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2557 และ 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.063 รองลงมาคือปี 2559 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.057 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.042 และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปี 2560 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.091 รองลงมาคือปี 2557 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.090 และต่ำสุดคือปี 2558 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.208

1.3 ค่าเฉลี่ยของตัวแปรโดยแยกรายอุตสาหกรรม

ค่าเฉลี่ยของตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชี โดยแยกเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่าคุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.568 รองลงมาคือกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.552 และต่ำสุดคือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.471 ระบบการควบคุมภายใน (IC) ของกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.760 รองลงมาคือกลุ่มบริการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.758 และต่ำสุดคือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.730 โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ของกลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.119 รองลงมาคือกลุ่ม

ทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.051 และต่ำสุดคือกลุ่มสินค้าอุปโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.185 โครงสร้างเงินทุน (CS) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.983 รองลงมาคือกลุ่มบริการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.976 และต่ำสุดคือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.812 การจัดการกำไร (EM) ของกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.076 รองลงมาคือกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.065 และต่ำสุดคือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.044 และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) ของกลุ่มสินค้าอุปโภค มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 0.107 รองลงมาคืออสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.101 และต่ำสุดคือกลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ -0.194

2. ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ โมเดลสมการ โครงสร้างสามารถสรุปโดยแสดงตัวแปรทุกตัวแปร โดยแยกแต่ละตัวแปรเป็นรายปีและรายอุตสาหกรรมได้ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2556 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.179 ถึง 0.195 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 43.111, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไคระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2557 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 71.682, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2558 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้น มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 64.938, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ปี 2559 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 2 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.019 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 42.811, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ 2560 จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กัน โดยมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.124 ถึง 0.563 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 166.422, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.6 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเกษตรกรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.196 ถึง 0.217 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 43.111, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.7 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มทรัพยากร จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันทั้งหมด โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.118 ถึง 0.300 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 16.465, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.8 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มเทคโนโลยีจำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 3 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.209 ถึง 0.287 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 64.938, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.5-0.59

2.9 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มบริการจำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 5 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.229 ถึง 0.140 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 166.422, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้เคียงระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.10 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 4 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.135 ถึง 0.399 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 88.601, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจาก ค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

2.11 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ของกลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม จำนวน 6 ตัวแปร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 4 คู่ โดยตัวแปรทั้งหมดมีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -0.135 ถึง 0.399 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวมพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าต่ำกว่า 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนักไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 88.601, $df = 15$ ($P = 0.00$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าไถ่ระหว่าง 0-1 (0.500) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจากค่าดัชนีมีค่า 0.50-0.59

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ (1) วิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) วิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายใน และคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (3) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายปี (4) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายอุตสาหกรรม (5) วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (6) พัฒนาแบบประเมินการวัดเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษามีดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 วิเคราะห์อิทธิพลของโครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่มีต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โครงสร้างการเป็นเจ้าของที่ถือหุ้น โดยรัฐบาล ถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ และถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบันมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการจัดการกำไร อธิบายได้ว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีการถือหุ้น โดยรัฐบาล ถือหุ้น โดยนักลงทุนต่างชาติ และถือหุ้น โดยนักลงทุนสถาบัน นักลงทุนเหล่านี้จะสามารถลดการจัดการกำไรลงได้

วัตถุประสงค์ที่ 2 วิเคราะห์อิทธิพลของระบบการควบคุมภายในและคุณภาพงานสอบบัญชีที่มีต่อการจัดการกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ระบบการควบคุมภายในซึ่งประกอบด้วยความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน ด้านบัญชี ความถี่ในการประชุมของ คณะกรรมการตรวจสอบและความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายในมีอิทธิพลทางลบต่อการจัดการกำไร และคุณภาพงานสอบบัญชีซึ่งประกอบด้วยชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี ระดับลูกค้านักงานสอบบัญชี มีอิทธิพลทางลบต่อการจัดการกำไร

วัตถุประสงค์ที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกรายปี

ปี 2556 ไม่พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) แต่พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ 0.15

ปี 2557 คำนี้นี้ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คำนี้นี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

ปี 2558 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล(มาตรฐาน) เท่ากับ -3.83 และ 0.072 ตามลำดับ

ปี 2559 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และโครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) และระบบการควบคุมภายใน ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.09 และ 0.13 ตามลำดับ

ปี 2560 คำนี้นี้ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คำนี้นี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

วัตถุประสงค์ที่ 4 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยแยกอุตสาหกรรม

กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระบบการควบคุมภายใน (IC) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับตามลำดับ -0.130 และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ 0.150

กลุ่มทรัพยากร ไม่พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) และ พบว่าไม่มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มเทคโนโลยี ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร(EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.830 และ 0.250 ตามลำดับ

กลุ่มบริการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล(มาตรฐาน) เท่ากับ -1.94 และ 0.094 ตามลำดับ

กลุ่มสินค้าและอุตสาหกรรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AG) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.060 และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.790 และ 0.380 ตามลำดับ

กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีดัชนีที่ไม่สอดคล้องกลมกลืนของโมเดล โดยรวมหรือไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 ดัชนี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงไม่นำโมเดลไปวิเคราะห์

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.030 และพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.300 และ 0.018 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 5 วิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สรุปผลโมเดลโดยรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำกำไร (EM) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ คุณภาพงานสอบบัญชี (AQ) ระบบการควบคุมภายใน (IC) และ โครงสร้างการเป็นเจ้าของ (OS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -0.016 -0.072 และ -0.006 ตามลำดับและพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน (SG) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การจัดการกำไร (EM) และ โครงสร้างผู้ถือหุ้น (CS) ด้วยค่าอิทธิพล (มาตรฐาน) เท่ากับ -1.380 และ 0.120 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 6 พัฒนาแบบประเมินการวัดเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้แม่แบบการประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจขึ้น เพื่อใช้วัดสุขภาพการเจริญเติบโตในแต่ละธุรกิจ เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาารวมไปถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขึ้น

4. ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างตามสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสามารถตอบคำถามการวิจัยยืนยันสมมติฐานการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการจัดการกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.00 โดยโครงสร้างเงินทุน คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ โครงสร้างการเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการจัดการกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -0.01 โดยโครงสร้างการเป็นเจ้าของประกอบด้วย สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติ และสัดส่วนการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างการเป็นเจ้าของมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการจัดการกำไร พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรระบบการควบคุมภายในมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคุณภาพกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -0.07 โดยระบบการควบคุมภายใน คือ คะแนนรายงานระบบการควบคุมภายใน จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลทางลบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีกับการจัดการกำไร พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อคุณภาพกำไร ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์

เท่ากับ -0.02 โดยคุณภาพงานสอบบัญชี คือชื่อเสียงของสำนักงานสอบบัญชี การหมุนเวียนผู้สอบบัญชี และระดับลูกค้าของสำนักงานสอบบัญชี จึงสรุปได้ว่าคุณภาพงานสอบบัญชีความสัมพันธ์กับจัดการกำไรโดยคุณภาพงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรโครงสร้างเงินทุนมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.12 โดยโครงสร้างเงินทุน คืออัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม และการเจริญเติบโตของธุรกิจคือ ความสามารถในการชำระหนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย จึงสรุปได้ว่าโครงสร้างเงินทุนความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สมมติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือระบบการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.10 โดยระบบการควบคุมภายใน ซึ่งมีองค์ประกอบคือ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน ด้านบัญชี ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ และความเป็นอิสระผู้ตรวจสอบภายในและการเจริญเติบโตของธุรกิจคือ ความสามารถในการชำระหนี้ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย จึงสรุปได้ว่าระบบการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

สมมติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลทางบวกต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพกำไรกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย นั่นคือ ตัวแปรคุณภาพกำไรมีความสัมพันธ์ทางตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ซึ่งมีค่าแสดงบนเส้นความสัมพันธ์ เท่ากับ -1.38 โดยการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนคือ อัตราการเจริญเติบโตของยอดขาย อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นและอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ จึงสรุปได้ว่าการจัดการกำไรความสัมพันธ์เชิงลบกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษาครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ตัวแทนจากทุกกลุ่มอุตสาหกรรมยกเว้น กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 7 คน โดยเก็บรวบรวมจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interviewing) ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์มาประมวลผลในภาพรวม โดยสรุปผลตามข้อคำถามเพื่อสนับสนุนผลการวิจัยที่ยอมรับสมมุติฐานได้ดังนี้

โครงสร้างการเป็นเจ้าของที่มาจากการถือหุ้น โดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยนักลงทุนต่างชาติและการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบัน จะสามารถลดการจัดการกำไร เนื่องจากนักลงทุนเหล่านี้มิได้ตั้งดวงผลประโยชน์เพื่อตนเอง แต่มุ่งเน้นเพื่อต้องการรักษาผลประโยชน์ของเงินทุน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์หรือผลตอบแทนระยะยาว มุ่งหวังให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน หากการถือหุ้นส่วนใหญ่มาจากรัฐบาลก็ย่อมต้องการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมไปถึงการระดมทุนจากต่างชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและต้องการให้เกิดความเชื่อมั่นในรายการทางการเงิน อีกประการหนึ่ง นักลงทุนต่างชาติย่อมมีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความชำนาญและมีเทคนิคในการตรวจสอบรวมถึงแรงกดดันอย่างมากเพื่อลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารลงได้

นักลงทุนเหล่านี้มิได้ตั้งดวงผลประโยชน์เพื่อตนเอง แต่มุ่งเน้นเพื่อต้องการรักษาผลประโยชน์ของเงินทุน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์หรือผลตอบแทนระยะยาว มุ่งหวังให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน หากการถือหุ้นส่วนใหญ่มาจากรัฐบาลก็ย่อมต้องการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ รวมไปถึงการระดมทุนจากต่างชาติเพื่อการพัฒนาประเทศและต้องการให้เกิดความเชื่อมั่นในรายการทางการเงิน อีกประการหนึ่ง นักลงทุนต่างชาติย่อมมีความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ ความชำนาญและมีเทคนิคในการตรวจสอบรวมถึงแรงกดดันอย่างมากเพื่อลดการจัดการกำไรของฝ่ายบริหารลงได้

รายงานทางการเงินที่น่าเสนอ ต้องถูกตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี หากมีการสอบบัญชีที่ดีและมีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า ผู้สอบบัญชีมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ การตรวจสอบในธุรกิจนั้นก็จะสามารถลดการจัดการกำไรลงได้ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอบบัญชีที่มีคุณภาพหากเพิ่มประสิทธิภาพ โดยการมีผู้ตรวจสอบบัญชีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) หรือการตรวจสอบข้อมูลระบบ (IT AUDIT) เนื่องจากหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ระบบสารสนเทศของบริษัทถูกคุกคาม ทำให้ระบบมีข้อผิดพลาดในการใช้งาน การเปลี่ยนแปลงโปรแกรมต่าง ๆ หรือการแก้ไขข้อมูลทางการเงิน เกิดความเสียหายให้กับองค์กร ความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มีมากขึ้น ดังนั้นความจำเป็นในเรื่องระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ขององค์กรย่อมมีมากขึ้น การควบคุมและรักษาความปลอดภัยในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ขององค์กรมีความจำเป็นมากขึ้น เนื่องจาก

ข้อมูลทางบัญชีและการเงินของแต่ละองค์กรส่วนใหญ่อยู่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) ดังนั้นในการตรวจสอบบัญชีจึงต้องอาศัยบทบาทของผู้ตรวจสอบข้อมูลระบบ (IT AUDIT) เข้ามาช่วยประเมินและควบคุมความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานหรือองค์กร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลต่อฝ่ายบริหารในการจัดการ ควบคุม และการรักษาความปลอดภัยที่ดี

ต้นทุนของเงินทุนต้องต่ำ การกู้ยืมเงินจะสามารถให้ธุรกิจดำเนินไปได้หรือการกู้ยืมในระยะสั้นหรือระยะยาวเพื่อการรักษาสภาพคล่อง เหตุผลอีกประการหนึ่งต้นทุนจากการกู้ยืมเงินที่มาจากหนี้สินคือดอกเบี้ยจ่ายยังสามารถประหยัดภาษีได้ด้วย

หากธุรกิจที่มีการจัดการกำไร การตกแต่งบัญชีเพื่อการตัดดวงผลประโยชน์ระยะสั้นการเจริญเติบโตก็อาจเป็นไปได้ในระยะสั้นเท่านั้น หากธุรกิจที่ไม่มีการจัดการกำไร (Earnings Management) หรือมีการจัดการกำไร (Earnings Management) ต่ำ ก็จะส่งให้กำไรมีเสถียรภาพและธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารว่าต้องการให้ไปในทิศทางไหนตามสถานะแวดล้อมหรือผลกระทบจากปัจจัยภายนอก

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลเพื่อตอบสมมติฐานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 โครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการจัดการกำไร พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย โครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีอิทธิพลต่อการจัดการกำไรเช่นเดียวกับ Zhang, Z., & Liu, X. (2009) และ Tahir, S. H (2011) ที่ไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว นั่นอาจเป็นเพราะว่ามีปัจจัยสภาพแวดล้อมอื่นที่มีอิทธิพลในการกำกับดูแลเรื่องการจัดการกำไรโดยตรงมากกว่า เช่น คุณภาพของการตรวจสอบบัญชี แต่นักวิจัยก็ยังเชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการเงิน ย่อมสามารถกดดันผู้บริหารให้ลดการจัดการกำไรลงได้ (Iram Naz, 2011) หรือความต้องการของเจ้าหน้าที่ในการให้กู้ยืมเงินในระยะยาวย่อมมีความเข้มงวดในการกำกับดูแลการจัดการกำไรของฝ่ายบริหาร เพื่อให้ธุรกิจมีความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคตได้อย่างต่อเนื่อง (Mauricio Jara Bertin, 2005)

สมมติฐานที่ 2 โครงสร้างการเป็นเจ้าของส่งผลต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างการเป็นเจ้าของกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย โดยงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ Namazi & Kermani (2008) Dehong Wang (2016) Yuan Ding (2007) และ I Putu Sugiarta Sanjaya (2011) ซึ่งพบว่าการเพิ่มอำนาจในการควบคุมมากหรือมีศูนย์รวมมากในผู้ถือหุ้นจะช่วยลดการจัดการกำไรส่งผลให้คุณภาพของกำไรมีประสิทธิภาพมากขึ้น โครงสร้างที่มีการถือหุ้นโดยรัฐบาลจะมีแนวโน้มที่จะลดการจัดการกำไรส่งผลให้มีความปลอดภัยมากขึ้น รัฐบาลมีบทบาทสิทธิและอำนาจควบคุมในการถือกระแสดเงินสดมากกว่าส่งผลให้เพิ่มมูลค่าของกิจการและเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตลาดทุนหากแนวโน้มการถือหุ้นโดยรัฐบาลของกิจการมีมากขึ้นก็จะส่งผลให้แนวโน้มของการจัดการกำไรน้อยลงและสอดคล้องกับ Jun Guo (2014) และ Ye-Rin Ryu (2015) ซึ่งพบว่านักลงทุนต่างชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมการจัดการกำไร โดยให้เหตุผลว่าความรู้ที่เหนือกว่าของนักลงทุนต่างชาติสามารถลดการจัดการกำไรได้จริง นักลงทุนต่างชาติจะมีกลยุทธ์เพื่อให้ธุรกิจเจริญเติบโตในระยะยาวและมีกลยุทธ์ในการลดพฤติกรรมของฝ่ายจัดการในการจัดการกำไร และยังสอดคล้องกับ Koh (2003), Hafiza Aishah Hashim (2014) Hashim and Devi (2006), Mirada (2008) และ Velury & Jenkins (2006) ซึ่งพบว่าหากกิจการที่ไม่มีการถือหุ้นจากนักลงทุนสถาบันจะมีการจัดการกำไรสูงแต่หากกิจการที่มีการถือหุ้นโดยนักลงทุนสถาบันมากจะทำให้ลดการจัดการกำไรลงได้ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของรายการคงค้างในรายงานทางการเงิน

สมมติฐานที่ 3 ระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เช่นเดียวกับ Jeffrey Doyle (2007), Tingting Chen (2016), Mahdi Noori and Mohamadrezza Shorvarzy (2015) และ Han Li (2015) ที่พบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างระบบการควบคุมภายในที่ดีกับการจัดการกำไร บริษัทที่มีจุดอ่อนของระบบการควบคุมภายในจะส่งผลให้คุณภาพของรายการคงค้างต่ำก่อให้เกิดการจัดการกำไรสูง การควบคุมภายในที่มีคุณภาพสูงจะสามารถลดหรือระงับการจัดการกำไรจากรายการคงค้างได้ ดังนั้นนักลงทุนและนักวิเคราะห์จึงสามารถพิจารณาถึงระบบการควบคุมภายในที่เข้มแข็งถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของกำไร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับนักลงทุนในการพิจารณาในการตัดสินใจเพื่อลงทุน การควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้บริษัทมีการบริหารจัดการที่มีดี ลดการจัดการกำไรเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับผู้บริหารระดับสูงและจูงใจนักลงทุนรวมไปถึงการคุ้มครองผู้มีส่วนได้เสีย

ระบบการควบคุมภายในที่มีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพตาม คุณภาพของการควบคุมภายในที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของข้อมูลทางการบัญชีซึ่งถือว่ามีความสำคัญประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน แสดงให้เห็นถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มุ่งเน้นถึงระบบการควบคุมภายในที่ดี

สมมติฐานที่ 4 คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณภาพงานสอบบัญชีกับการจัดการกำไร พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ken Y. Chen Kuen -Lin Lin Jian Zhou (2005) บริษัทสอบบัญชีที่อยู่สำนักงานของ BIG 5 จะมีความเชี่ยวชาญผู้สอบบัญชี มีการตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูง มีการให้ข้อมูลที่แม่นยำซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการจัดการกำไรและ Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin, Yu-Chen Lin (2008) การควบคุมคุณภาพงานสอบบัญชีคือการควบคุมของการหมุนเวียนผู้สอบบัญชี Rusmin Rusmin (2010) พบว่าคุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลต่อการจัดการกำไร Mohammad Reza (2016) และ Mohamed Khalila (2013) หากงานสอบบัญชีที่มีคุณภาพสูงก็ส่งผลต่อการลดลงของจัดการกำไรด้วยเช่นกัน Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin (2016) พบความสัมพันธ์เชิงลบและการจัดการกำไรกับคุณลักษณะของงานตรวจสอบที่มีความเข้มข้นสูงใน ส่วนของผู้ถือหุ้น Li-Lun Liu¹ & Yu-Ting Huang (2016) ผู้สอบบัญชีที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมส่งผลในทางลบต่อรายการคงค้าง นักลงทุนให้ความเชื่อมั่นในผู้สอบบัญชีที่มาจาก BIG 4 ซึ่งนักลงทุนถือว่าบริษัทสอบบัญชี Big 4 มีความเชี่ยวชาญ

สมมติฐานที่ 5 โครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโครงสร้างเงินทุนกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เนื่องจากโครงสร้างเงินทุนที่ประกอบไปด้วยหนี้สินจำนวนมากเป็นข้อบ่งชี้ทางอ้อมจากเจ้าหนี้ให้ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อส่งผลให้กิจการเจริญเติบโตและดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน โดยงานวิจัยนี้สอดคล้องกับ T. Velnampy & J. Aloy Nireesh (2012) ที่พบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างหนี้สินต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้นและผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น Attaullah Shah (2007) พบความสัมพันธ์ของโครงสร้างเงินทุนเชิงบวกกับสินทรัพย์ที่มีตัวตน เนื่องจากการกู้ยืมเงินระยะยาวย่อมส่งผลทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพิ่มขึ้นตามในทางบัญชีสินทรัพย์ ถึงแม้ว่าได้มีการค้าประกันกับธนาคาร แต่ยังคงแสดงให้เห็นในงบการเงินด้วยเช่นกัน การจัดหาเงินทุนที่มากขึ้น รายได้ต้องเพิ่มขึ้นเนื่องจากผู้ให้กู้ยืมเงินและนักลงทุนเต็มใจที่จะจ่ายเงินหากรายได้ของกิจการมีการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้น ความสามารถในการทำ

กำไรจะลดการเป็นหนี้ลงได้ หากกิจการมีความสามารถในการทำกำไรและ Jana Steklá (2015) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรจากการวิเคราะห์ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าบริษัทจะสามารถทำกำไรได้ต้องพึ่งพาเงินกู้ยืมเพื่อขยายกิจการเป็นหลักการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทำให้ความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับ Laura Serghiescu (2014) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเงินทุนที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร การหมุนเวียนของสินทรัพย์ ขนาดของกิจการ ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อโครงสร้างเงินทุนมากที่สุดคือความสามารถในการทำกำไร

สมมติฐานที่ 6 ระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรระบบการควบคุมภายในกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยสอดคล้องกับ Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung, (2010) ที่พบว่าคะแนนของการรายงานการควบคุมภายในไม่มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้าง นั่นอาจเป็นเพราะว่าตัวแปรในการวัดหรือค่าคะแนนที่ได้ยังไม่สะท้อนให้เห็นถึงระบบการควบคุมภายในที่ดี โดยการศึกษาแนะนำให้เพิ่มตัวแปรควบคุมในการทดสอบ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังคงเชื่อมั่นว่าระบบการควบคุมภายในยังส่งผลต่อการเจริญเติบโตของกิจการเนื่องจากระบบการควบคุมภายในที่มีจะบ่งบอกถึงการใช้จ่ายการอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

สมมติฐานที่ 7 การจัดการกำไรส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการจัดการกำไรกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยของ Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafarb, John Goddardb (2013) ซึ่งพบความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการจัดการกำไรกับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ส่วน Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar (2014) พบความสัมพันธ์เชิงลบ กับอัตราการเจริญเติบโตของรายได้ กำไรที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนส่งผลให้มีความสามารถในการทำกำไร ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ มีอัตราการเจริญเติบโตของรายได้และส่วนผลให้มีการจ่ายเงินปันผลอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปผลการอภิปรายความสอดคล้องของงานวิจัย

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ	สอดคล้องงานวิจัย
1	โครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อ การจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	Zhang, Z., & Liu, X. (2009) Tahir, S. H (2011)
2	โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ส่งผลต่อการจัดการกำไรของ บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Namazi & Kermani (2008) Dehong Wang (2016) Yuan Ding (2007) I Putu Sugiarta Sanjaya (2011) Jun Guo (2014) Ye-Rin Ryu (2015) Koh (2003) Hafiza Aishah Hashim (2014) Hashim and Devi (2006) Mirada (2008) Velury & Jenkins (2006)
3	ระบบการควบคุมภายใน ส่งผลต่อการจัดการกำไรของ บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Jeffrey Doyle (2007) Tingting Chen (2016) Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy (2015) Han Li (2015) Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
4	คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผล ต่อการจัดการกำไรของบริษัท จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou (2005) Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin, Yu-Chen Lin (2008) Rusmin Rusmin (2010)

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

ข้อ ที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ	สอดคล้องงานวิจัย
4	คุณภาพงานสอบบัญชีส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Mohamed Khalila (2013) Mark DeFond, David H. Erkens, Jieying Zhang (2014) Sharad Asthana (2014) Mohammad Badrul Muttakin, Arifur Khan, Mohammad (2015) Ahmed Hussein Al-Rassas Hasnah Kamardin (2016) Mohammad Reza (2016) Zgarni Inaam Halioui Khamoussi (2016) Li-Lun Liu ¹ & Yu-Ting Huang (2016)
5	โครงสร้างเงินทุนส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Attaullah Shah (2007) Hyun Jung Kim (2015) Jana Steklá (2015) Laura Serghiescu (2014) Norfhadzilahwati Rahim & Noriza Saad (2014)
6	ระบบการควบคุมภายในส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ	Huyen Cao Thi Thanh Tina Cheung (2010)
7	การจัดการกำไรส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ	Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafarb, John Goddardb (2013) Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar (2014) Kyung-Heon Kwon (2019)

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้จัดทำขึ้นอย่างรอบครอบและรัดกุม โดยทำการศึกษาอย่างละเอียด แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ได้ ซึ่งได้แก่

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีหลายบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนจึงทำให้บริษัทดังกล่าวไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

ในการเก็บข้อมูลในส่วนของระบบการควบคุมภายในเป็นค่าคะแนนของระบบการควบคุมภายในที่ได้จากคณะกรรมการตรวจสอบและความเป็นอิสระของผู้ตรวจสอบภายในเท่านั้น เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังไม่ได้เข้มงวดเรื่องการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในเหมือนเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาที่นำกฎหมาย SOX มาใช้อย่างเข้มงวดและจริงจัง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการกำไรคือคุณภาพของงานสอบบัญชี เนื่องจากงานสอบบัญชีที่มีคุณภาพสามารถลดการจัดการกำไรลงได้และหากกิจการมีระบบการควบคุมภายในที่ดีก็สามารถลดการจัดการกำไรลงได้ด้วยเช่นกัน รวมไปถึงกิจการมีโครงสร้างเงินทุนที่มีจากรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติ และนักลงทุนสถาบันก็สามารถเป็นแรงกดดันในการลดการจัดการกำไรลงได้ นอกจากนี้การจัดการกำไรยังส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอีกด้วย เนื่องจากธุรกิจใดที่มีข้อสงสัยหรือรายการที่ผิดปกติจากการดำเนินงานและมีความเสี่ยงทางการเงินที่ทำให้เกิดความไม่มั่นคงในอนาคตจะส่งผลทำให้เกิดการจัดการกำไรขึ้นนั่นเอง ส่วนปัจจัยอีกประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนนั้นก็คือโครงสร้างเงินทุน หากเงินทุนที่ประกอบด้วยภาระหนี้สินหรือมาจากการกู้ยืมเงินที่ต้นทุนต่ำย่อมทำให้เป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจอีกด้วย

1.1 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพิ่มความเข้มงวดและสนับสนุนปัจจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ

หากคณะกรรมการกำกับดูแลเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องระบบการควบคุมภายในและการตรวจสอบภายในอาจเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อจัดการกำไรเช่นเดียวกับงานวิจัยในต่างประเทศที่ตระหนักถึงระบบการควบคุมภายในที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพ

ของกำไรและส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจอีกด้วยและส่งผลให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วยในมุมมองของนักลงทุนและบุคคลภายนอก

1.2 บริษัทจดทะเบียน

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำปัจจัยที่มีผลกระทบเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงโครงสร้างเงินทุน หรือความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น และมีผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจ

บริษัทจดทะเบียนควรให้ความสำคัญต่อคุณภาพการสอบบัญชี เนื่องจากการตรวจสอบบัญชีมีคุณภาพสูงย่อมลดการจัดการกำไรทำให้กำไรมีคุณภาพสูงและส่งผลให้ธุรกิจมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว และเกิดความน่าเชื่อถือแก่นักลงทุน

จากการศึกษาผู้วิจัยได้สังเคราะห์แบบประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจ เพื่อใช้ในการวัดระดับการเจริญเติบโตของธุรกิจ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาต่อไป

1.3 นักลงทุน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดตัวการและตัวแทนเรื่องการจัดการกำไรหรือคุณภาพของกำไร อาจลดลงได้จากการให้น้ำหนักไปยังองค์ประกอบของคุณภาพงานสอบบัญชี ระบบการควบคุมภายใน และโครงสร้างการเป็นเจ้าของมากขึ้น ปัจจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณาการลงทุนคือ โครงสร้างเงินทุนและการจัดการกำไรที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจเพื่อการลงทุนที่มีความได้เปรียบในระยะยาว เพิ่มความเชื่อมั่นให้มากยิ่งขึ้น

นักลงทุนสามารถนำโมเดลที่ได้จากงานวิจัยไปวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจในการลงทุน เรื่องการจัดการกำไรและการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนจากสมการที่ได้คือ การจัดการกำไร = $-0.016*$ (คุณภาพงานสอบบัญชี) - $0.072*$ (ระบบการควบคุมภายใน)* - $0.006*$ (โครงสร้างเงินทุน) และการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน = $-1.380*$ (การจัดการกำไร) + $0.120*$ (โครงสร้างผู้ถือหุ้น)

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาปี พ.ศ.2556-2560 เท่านั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจทำการวิจัยซ้ำเนื่องจากระยะเวลาที่เปลี่ยนไป เพื่อเพิ่มความมั่นใจต่อความแม่นยำของงานวิจัยในครั้งนี้และอนาคต

2.2 การวิจัยครั้งต่อไปอาจปรับเปลี่ยนใช้โมเดลอื่น ๆ ในวัดการจัดการกำไรเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบว่าโมเดลไหนที่เหมาะสมและเชื่อถือให้มากที่สุด

บรรณานุกรม

วรศักดิ์ ทูมมานนท์. (2543). **คุณรู้จัก Creative accounting และคุณภาพกำไร แล้วหรือยัง?**

กรุงเทพมหานคร: ไอออนิก อินเทอร์เน็ต รีซอสเซส.

สภาวิชาชีพในพระราชบัญญัติ. (2560). **มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2555) เรื่องการ**

นำเสนองบการเงิน. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2560, จาก [http://www.fap.or.th/](http://www.fap.or.th/st_accounting/TAS1.pdf)

[st_accounting/ TAS1.pdf](http://www.fap.or.th/st_accounting/TAS1.pdf)

สุภมาส อังสุโชติ. (2554). **สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์:**

เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

BIBLIOGRAPHY

- Afify. (2009). Determinants of audit report lag: Does implementing corporate governance have any impact? Empirical evidence from Egypt, **Journal of Applied Accounting Research**.
- Ahmad Ahmadpour I, Masoumeh Shahsavari. (2016). Earnings management and the effect of earnings quality in relation to bankruptcy level (Firms listed at the tehran stock exchange). **Iranian Journal of Management Studies (IJMS)**, 9(1), 77-99.
- Ahmadpour, A., Malekian, E. & Kordtabar, H. (2010). Effect of institutional investors & board independent in Earnings management behavior (earnings management Based threshold model). **Journal of Accounting Research**, 3(1), 68-77.
- Akbar jelodari. (2016). A Survey of the Role of Earnings Quality in Accurately Forecasting of Operational and Cash Circulation of Companies Listed on Tehran Stock Exchange. **International Journal of Academic Research in Accounting, Finance and Management Sciences**, 6(4), 82–89.
- Ali, Zia Ul Islam. (2012). Impact of Cost of Capital on Corporate Profitability: A Case Study of the Cement Industry, **Pakistan, Journal of Risk and Diversification**, 7(4), 56-77.
- Alsheikh Imad. (2017). The Impact of Accounting Factors on Earning Quality: A Case Study of Commercial Banks in Iraq. **Journal of Research in Business, Economics and Management (JRBEM)**, 9(3), 1698-1705.
- Amardeep (2013). Impact of Cost of Capital in Decision-Making. **India Journal of Applied Research**, 3(8), 2249-555X.
- B. Brian Lee & Willi Vetter. (2015). Critical Evaluation of Accrual Models in Earnings Management. **Journal of Accounting and Finance**, 15(1), 62-71.
- Baker HK, Singleton JC, Veit ET. (2011). **Survey research in corporate finance Bridging the gap between theory and practice**. London: Oxford University, Oxford.

- Balvers, Shaun A. (2009). **Earnings Management and the Cost of Capital**. Rotterdam: Erasmus University.
- Becker, C., DeFond, M., Jiambalvo, J. and Subramanyam, K.R. (1998). The effect of audit quality on earnings management, **Contemporary Accounting Research**, 15(Spring), 1-24.
- Berk JB, DeMarzo PM. (2011). **Corporate finance., Boston, MA.: Pearson**.
- Bo Bae Choi, Doowon Lee, Youngkyu Park. (2013). Corporate Governance and Earnings Quality: Evidence from Korea. **Corporate Governance: An International Review**, 21(5), 447–467.
- Bollen,K.A. (1989). **Structural Equation with Latent Variables**. New York: Wiley.
- Börnßen, Arne; Körner, Florian. (2011). Optimal Growth, **Conceptualization of a strategy to benefit from Optimal Growth**, Germany: Mannheim Business School.
- Brav, A., Harvey, C. R., & Michaely, R. (2005). Payout policy in the 21st century. **Journal of Financial Economics** ,77(3), 483-527.
- Brealey RA, Myers SC, Allen F. (2009). **Principles of corporate finance.**, Boston, MA: McGraw-Hill.
- Brigham and L.C. Gapenski. (1996). **Intermediate Financial Management**, (5th ed.), Illinois: The Dryden Press, Hinsdale.
- Bushee, B. J. (1998). The Influence of Institutional Investors on Myopic R&D Investment Behavior. **Accounting Review**, 73(July), 305-334.
- Chaminda Wijethilake (2017). Proactive sustainability strategy and corporate sustainability performance: The mediating effect of sustainability control systems. **Journal of Environmental Management**, 196(2017), 569-582.
- Chen, J., Chan, K.C., Dong, W. and Zhang, F.F. (2017) Internal control and stock price crash risk: Evidence from China. **European Accounting Review**, 26(1), 125-152.
- Cheung, J., J-B. Kim, and J. Lee. (1999). The impact of institutional characteristics on return earnings associations in Japan. **International Journal of Accounting**, 34(4), 571–596.
- Chih-Ying Chen, Chan-Jane Lin, Yu-Chen Lin. (2008). Audit Partner Tenure, Audit Firm Tenure, and Discretionary Accruals: Does Long Auditor Tenure Impair Earnings Quality?. **Contemporary Accounting Research Explore this. View issue TOC**, 25(2), 415–445.

- Damodaran (2010). **Applied corporate finance**. (3rd ed.). US: John Wiley & Sons.
- DeAngelo, H., & DeAngelo, L. (2006a). The irrelevance of the MM dividend irrelevance theorem. **Journal of Financial Economics**, 79(2), 293-315.
- DeAngelo, L. (1986). Accounting Numbers as Market Valuation Substitutes: A Study of Management Buyouts of Public Stockholders. **The Accounting Review**, 61(1), 113-144.
- DeAngelo, L. E. (1981). Auditor independence, "low balling", and disclosure regulation. **Journal of Accounting and Economics**, 3(2), 113-127.
- Dechow, P. M. and C. M. Schrand. (2004). **Earnings Quality**. United States of America: The Research Foundation of CFA Institute.
- Dechow, P. M., Sloan, R., & Sweeney, A. (1995). Detecting earnings management. **Accounting Review**, 70(2), 193-225.
- Dechow, P. M., W. Ge, and C. Schrand. (2010). Understanding earnings quality: A review of the proxies, their determinants and their consequences. **Journal of Accounting and Economics**, 50(1), 344-401.
- Dechow, P.M. and Dichev, I.D. (2002). The quality of accruals and earnings: The role of accrual estimation errors. **The Accounting Review**. Supplement(77). 35-59.
- Dehong Wang (2016). Does State-Owned Capital Manipulate Earnings Responses in China?. **Journal of Mathematical Finance**, 6(1), 685-698.
- Dianmantopoulos and Siguaw. (2000). **Introduction to Latent Variable Growth Curve Modeling**: Concept. New jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishes.
- Dichev, I. D. and D. J. Skinner. (2002). Large-Sample Evidence on the Debt Covenant Hypothesis. **Journal of Accounting Research**, 40(4), 1091-1123.
- Ding, Y., Zhang, H., Zhang, J. (2007). Private vs. state ownership and earnings management: Evidence from Chinese listed companies. **Corporate Governance: An International Review**, 15(2), 223-238
- Emery DR, Finnerty JD, Stowe JD. (2004). **Corporate financial management**. Upper Saddle River, NJ.: Pearson/Prentice Hall.
- Fan, J., Zhang, D. and Liu, Q. (2013). Internal Control, Auditor Industry Expertise, Accruals and Real Earnings Management. **Accounting Research**, 4(1), 81-87.

- Febriela Sirait Sylvia Veronica Siregar. (2014). Dividend payment and earnings quality: evidence from Indonesia, **International Journal of Accounting and Information Management**, 22(2), 103 – 117.
- Feng Li. (2006). **Annual Report Readability, Current Earnings, and Earnings Persistence**, Ross School of Business Working Paper Series Working Paper No. 1028, Michigan: University of Michigan.
- Ferdinand A. Gul. (2010). Ownership concentration, foreign shareholding, audit quality, and stock price synchronicity. **Evidence from China Journal of Financial Economics**, 95(3), 425–442.
- Fonseka, Mohan; Tian, Gaoloang. (2011). **The most appropriate Sustainable Growth Rate (SGR) Model for Managers and Researchers**, American Accounting Association.
- Francis, J., Allen, H.H., Rajgopal, S., & Amy, Y.Z. (2008). CEO Reputation and Earnings Quality. **Contemporary Accounting Research**, 25(1), 109-147.
- Francis, J., LaFond, R., Olsson, P., & Schipper, K. (2005). The pricing of accruals. **Journal of Accounting Economics**, 39(1), 295-327.
- Francis, J., Maydew, E. and Sparks, H. (1999). The role of big 6 auditors in the credible reporting of accruals. **Auditing: A Journal of Practice and Theory**, 18(2), 17-34.
- Francis, J., Nanda, D., & Olsson, P. (2007). Voluntary Disclosure, Earnings Quality, and Cost of Capital. **Journal of Accounting Research**, 46(1), 53-99.
- Francis, J., Olsson, P., & Schipper, K. (2004). Costs of equity and earnings attributes. **The Accounting Review**, 79(1), 967-1010.
- Franck, P. (2009). **Characteristics of internal control Amelioration**. Umeå: Umeå University.
- Frank Ecker. (2016). **Analysts' Earnings Adjustments and Changes in Accounting Standards**. North Carolina: Duke University.
- Gedajlovic, E., and D. Shapiro. 2002. Ownership structure and firm profitability in Japan. **Academy of Management Journal**, 45(3): 565-575.
- George Gathogo and Mary Ragui (2014). Capital Structure of Kenyan Firms: What determines it?. **Research Journal of Finance and Accounting**, 5(5), 201.

- Hafiza Aishah Hashim. (2014). **Corporate Governance. Ownership Structure and Earnings Quality:Malaysian** evidence. Kuala Lumpur: Faculty of Business and Accountancy Universiti Malaya.
- Han Li. (2015). Managerial Ability and Internal Control Quality: Evidence from China. **International Journal of Financial Research**, 6(2), 2015.
- Handschuh, Martin; Reinartz, Sebastian; Heyden, Björn. (2011). Megafusionen als Lehrbuch, **M&A Review**, 5(2), 2011.
- Hashim, H. A. & Suseladevi, S. (2006). **Corporate governance, ownership structure & earning quality:Malaysian evidence**, Kuala Lumpur:, Faculty of Management & Economics University Malaya
- Hasliyawani Anuara and Othman China. (2016). The Development of Debt to Equity Ratio in Capital Structure Model: A case of micro franchising. **Procedia Economics and Finance**, 35, 274 – 280.
- Haw, I-M., Hu, B., Hwang, L-S., Wu, W. (2004). Ultimate ownership, income management, and legal and extralegal institutions. **Journal of Accounting Research**, 42, 423–462
- Healy, P. M. (1985). The Effect of Bonus Schemes on Accounting Decisions. **Journal of Account and Economics**, 7, 85–107.
- Higgins, Robert. (1977). How much growth can a firm afford, **Financial Management**, 6(3), 7-16.
- Higgins, Robert. (1981). Sustainable growth under inflation, **Financial Management**, 10(4), 36-40.
- Hollis Ashbaugh-Skaife (2008). The Effect of SOX Internal Control Deficiencies on Firm Risk and Cost of Equity. **Journal of Accounting Research**, 47(1), 2009.
- Huang Xiyuan; Zhang Jingui. (2015). Research on the Financial Sustainable Growth of the Listed Companies on GEM. **International Business and Management**, 10(2), 32-37.
- Hyun Jung Kim. (2015). The capital structure adjustment through debt financing based on various macroeconomic conditions in Korean market. **Investigación Económica**, 74(294), 155-172.
- Ilia Dichev. (2012). **Earnings Quality**: Evidence from the Field. Ilia Dichev Goizueta Business School, Emory University.

- Ionici O, Small K, D'Souza F. (2011). **Cost of capital. An introduction**. In: Baker HK, English P (eds) Capital budgeting valuation. Financial analysis for today's investment projects. Wiley, Hoboken, NJ, pp 339–362.
- I Putu Sugiarta Sanjaya. (2011), The Influence of ultimate ownership on earnings management: evidence from Indonesia. **Global Journal of Business research**, 5(5), 61-69.
- Iram Naz. (2018). Impact of Firm Size and Capital Structure on Earnings Management: Evidence from Pakistan. **International Journal of Contemporary Business Studies**, 2(12), 20-31.
- Jeffrey Doyle. (2007). Accruals Quality and Internal Control over Financial Reporting. **The Accounting Review**, 82(2), 1141-1170,
- Jensen, M and Meckling, W. (1976). Theory of the firm: managerial behavior, agency costs and capital structure. **Journal of Financial Economics**, 3(1), 11- 25.
- Johnson, L.E., Davies, S.P. and Freeman, R.J. (2002). The effect of seasonal variations in auditor work load on local government audit fees and audit delay. **Journal of Accounting and Public Policy**, 21(4/5), 395-422.
- Johnson, R., & Soenen, L. (2003). Indicators of Successful Companies, **European Management Journal**, 21(3), 364–369.
- Jones, J. (1991). Earnings Management during Import Relief Investigations. **Journal of Accounting Research**, 29(1), 193-228.
- Jun Guo, Pingsun Huang, Yan Zhang, and Nan Zhou (2015) Foreign Ownership and Real Earnings Management: Evidence from Japan. **Journal of International Accounting Research: Fall**, 14(2), 185-213.
- Jussi Salminen . (2013). **Capital Structure and firm Growth: R&D Intensive Companies**. Turun kauppakorkeakoulu: Turku School of Economics.
- John Pakaluk. (2017). **The S&P 500 herein reflects the most recent constitution of the index**, updated monthly. Retrieved February 28 2017, from www.AuditAnalytics.com
- Kanani , M. A., Moradi, J., Valipour, H. (2013). Sustainable Growth and Firm Risk from the Signaling. **Perspective Asian Economic and Financial Review**, 3(5), 660-667.
- Kang, J., and R. Stulz. 1997. Why is there a home bias? An analysis of foreign portfolio equity. Ownership in Japan. **Journal of Financial Economics**, 46(1), 3–28.

- Keister, L., A., (2004). Capital Structure in Transition: The Transformation of Financial Strategies in China's Emerging Economy. **Organization Science**, March/April, 15(2), 145-158.
- Ken Y. Chen Kuen-Lin Lin Jian Zhou. (2005). Audit quality and earnings management for Taiwan IPO firms. **Managerial Auditing Journal**, 20(1). 86 – 104.
- Kinney, W. (2000). Research opportunities in internal control quality and quality assurance. **A Journal of Practice & Theory Supplement 2000**, 19(s-1), 83-90.
- Kinney, W. R., & Libby, R. (2002). Discussion of the relation between auditors' fees for nonaudit services and earnings management. **The Accounting Review**, 77(s-1), 107–114.
- Klein, A. (2002). Audit Committee, Board of Director Characteristics, and Earnings Management. **Journal of Accounting and Economics**, 33(1), 375–400.
- Koh P-S. (2003). On the association between institutional ownership and aggressive corporate earnings management in Australia. **The British Accounting Review**, 35(2), 105-128.
- Konan Chan. (2001). **Earning quality and Stock Return**. NBER Working paper 8308. National Bureau of economic research.
- Kormendi, R., & Lipe, R. (1987). Earnings innovations, earnings persistence, and stock returns. **The Journal of Business**, 60(1), 323-345.
- Kothari, S., Leone, A. and Wasley, C. (2005). Performance matched discretionary accruals measures. **Journal of Accounting and Economics**, 39(1), 163-197.
- KriengkraiBoonlert-U-Thai. (2006). Earnings attributes and investor-protection: International evidence. **The International Journal of Accounting**, 41(4), 327-357.
- Laura Serghiescua (2014). Determinant factors of the capital structure of a firm - an empirical analysis. **Procedia Economics and Finance**, 15(2014), 1447 – 1457.
- Li, W. F., B. Lin, & L. Song. (2011). **The Role Played by the Internal Control in Companies' Investment: Is it a Promotion of Efficiency or a Repression thereof. Management World (in Chinese)**, 2(1), 84-99.
- Li-Lun Liu¹ & Yu-Ting Huang. (2016.) The Relationship between Supply Chain CPAs, CSR and Discretionary Accruals. **International Business Research**, 9(1), 1903-1915.
- Lintner, J. (1965). The Valuation of risk assets and the selection of risky investments in stock portfolios and capital budgets. **Review of Economics & Statistics**, 65(1), 13-37.

- Lipe, R. (1990). The relation between stock return and accounting earnings given alternative information. **The Accounting Review**, 65(1), 49-71.
- Lys, T., & Watts, R. L. (1994). Accounting research center, booth school of business, university of Chicago. **Journal of Accounting Research**, 32(1), 65–93.
- Mahbub Zaman. (2011). Corporate Governance Quality, Audit Fees and Non-Audit Services Fees. **Journal of Business Finance & Accounting**, 38(1) & (2), 165–197.
- Mahdi Noori and Mohamadreza Shorvarzy. (2015). The Impact of the Internal Control Quality on Cash Flow and Earnings Quality. **Indian Journal of Natural Sciences**, 6(31), 201 - 2015.
- Mahfuzah Salim. (2012). Capital Structure and Firm Performance: Evidence from Malaysian Listed Companies. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 65(1), 156 – 166.
- Mary E. Barth (2008). **Cost of Capital and Earnings Transparency**. Stanford: Stanford University.
- Masdiah Abdul Hamida, Azizah Abdullah, Nur Atiqah Kamaruzzamanc. (2015). Capital Structure and Profitability in Family and Non-Family Firms: Malaysian evidence. **Procardia Economics and Finance**, 31(2015), 44 – 55.
- Mayhew and Wilkins. (2003). Audit Firm Industry Specialization as a Differentiation Strategy: Evidence from Fees Charged to Firms Going Public. **Auditing: A journal of practice & Theory**, 22(2), 33-52.
- McNichols, M. (2000). Research design issues in earnings management studies. **Journal of Accounting & Public Policy**, 19(2), 313-345.
- Miller. (1977). Debt and taxes. **Journal of Finance**, 32(2), 261-7.
- Miller RA. (2009a). The weighted average cost of capital is not quite right. **Econ Finance**, 49(1), 128–138.
- Miller RA. (2009b). The weighted average cost of capital is not quite right: reply to M. Pierre. **Q Rev Econ Finance**, 49(1), 1213–1218.
- Modigliani, and M. H. Miller. (1958). The Cost of Capital, Corporate Finance and the Theory of Investment. **American Economic Review**, 48(3), 261-297.
- Modigliani, F and Miller, M. (1963), Corporate income taxes and cost of capital: a correction. **American Economic Review**, 53(1), 443-453.

- Mohamed Ali Boujelbene, Habib Affes. (2013). The impact of intellectual capital disclosure on cost of equity capital: A case of French firms. **Journal of Economics, Finance and Administrative Science**, 18(34), 45-53.
- Mohammad Badrul Muttakin, Arifur Khan, Mohammad I Azim, (2015). Corporate social responsibility disclosures and earnings quality: Are they a reflection of managers' opportunistic behavior?. **Managerial Auditing Journal**, 30(3), 277-298.
- Mohammad Reza. (2016). Audit Quality and Earning Management in Tehran Stock Exchange Listed Companies. **International Journal of Academic Research in Accounting, Finance and Management Sciences**, 6(1), 142–149.
- Mohammed Soliman, Mohamed Abd Elsalam. (2013). Corporate Governance Practices and Audit Quality: An Empirical Study of the Listed Companies in Egypt. **World Academy of Science, Engineering and Technology**, 71(1), 1292-1297.
- Moradi, M. (2007). **Relationship between institutional investors & earning quality M.Sc (thesis Accounting)**. Tehran University School of Management. Tehran.
- Moradzadefard, M., Nazemi, A., Mahdi, G., & Farzani, H. (2009). Relationship between institutional stock ownership & earnings management in listed companies in Tehran Stock Exchange. **Journal of Accounting & Auditing**, 55(1), 85-98.
- Muhammad Nurul Houqe. (2010). **The effect of IFRS Adoption and Investor Protection on Earnings Quality around the World**. (School of Accounting & Commercial Law). Victoria University of Wellington Wellington. New Zealand.
- Myers, S. C. (1984). The Capital Structure Puzzle. **The Journal of Finance**, 39(3), 574-592.
- Nadia Lakhali. (2015). Corporate Disclosure, Ownership Structure And Earnings Management: The Case Of French-Listed Firms. **The Journal of Applied Business Research – July**, ปีที่....(ฉบับที่...), หน้า.....
- Naomi S. Soderstrom. (2007). IFRS Adoption and Accounting Quality: A Review. **European Accounting Review**, 16(4), 675–702.
- N.G. Vovchenko, M.G. Holina, A.S. Orobinskiy, R.A. Sichev. (2017). Ensuring Financial Stability of Companies on the Basis of International Experience in Construction of Risks Maps. **Internal Control and Audit European Research Studies**, XX(1), 350-368.

- Patrick Vorst (2016) Real Earnings Management and Long-Term Operating Performance: The Role of Reversals in Discretionary Investment Cuts. **The Accounting Review: July 2016**, 91(4), 1219-1256.
- Peter Baxter. (2002). **Audit Committees and Earnings Quality** .School of Accounting, Economics and Finance, Faculty of Business. Toowoomba: University of Southern Queensland.
- Peter D. Wysocki (2009). **Assessing Earnings and Accruals Quality**: U.S. and International Evidence.
- Peter Kien Pham. (2004). Corporate Governance, Cost of Capital and Performance. **Journal of Applied Corporate Finance**, 24(3), 84-93.
- Pietro Perotti, Alfred Wagenhofer. (2014). Earnings Quality Measures and Excess Returns. **Journal of Business Finance & Accounting**, 41(5-6), 545–571.
- Rajan, R. and Zingales, L., (1995). What Do We Know about Capital Structure? Some Evidence from International Data. **Journal of Finance**, 50(5), 1421-1460.
- Ralf Ewert. (2013). **Accounting Standards**, Earnings Management, and Earnings Quality. Graz. Austria: University of Graz.
- RegulatBall, R., & Sadka, G. (2015). Aggregate earnings and why they matter. **Journal of Accounting Literature**, 34(1), 39–57.
- Richardson DC, Richardson JS. (2003). **The kinemage: a tool for scientific illustration**. Protein Sci 1992; 1:3–9.
- Rusmin Rusmin. (2010). Auditor quality and earnings management: Singaporean evidence. **Managerial Auditing Journal**, 25(7), 618 – 638.
- Sa'adiyah Munir. (2013). Family Ownership, Related-Party Transactions and Earning Quality. **Asian Academy of Managent Journal of Accounting and Finance**, 9(1), 129–153.
- Schall LD. (1972). Asset valuation firm investment and firm diversification. **The Quarterly Journal of Economics**, 86(1), 19-24.
- Schipper, K. and Vincent, L. (2003). **Earnings quality**. Accounting Horizons, Supplement, 97–110.
- Schlegel D. (2014). A comparison of global empirical results on company cost-of-capital practices. **Int J Bus Glob**, 12(1), 53–62.

- Semiu Babatunde Adeyemi. (2010). Audit Quality, Corporate Governance and Firm Characteristics in Nigeria. **International Journal of Business and Management**, 5(5), 10-20.
- Sharad Asthana. (2014). Abnormal audit delays, earnings quality and firm value in the USA. **Journal of Financial Reporting and Accounting**, 12(1), 21 – 44.
- Sharma, S. V. et al. (2006). A common signaling cascade may underlie ‘addiction’ to the Src, BCR-ABL, and EGF receptor oncogenes. **Cancer Cell** 10, 425–435.
- Sharpe, W., (1964). Capital asset prices, a theory of market equilibrium under conditions of risk. **Journal of Finance** 19, 425-442.
- Shaun A. Balvers. (2009). **Earning Management and Cost of Capital**. Accounting, Audit & Control. Rotterdam: School of Economics. University Rotterdam.
- Shleifer, A. & Vishny, R. (1986). Large Shareholders & Corporate Control. **Journal of Political Economy**, 94, 461-88.
- Shoeyb Rostami et al. (2016). The Effect of Corporate Governance Components on Return on Assets and Stock Return of Companies Listed in Tehran Stock Exchange. **Procedia Economics and Finance**, 36(2016), 137 – 146.
- Silvia Sumedrea. (2015). How the Companies did Structure their Capital to Surpass Crises?. **Procedia Economics and Finance**, 27(2015), 22 – 28.
- Sudheer Chava. (2011). **Environmental Externalities and Cost of Capital**. Georgia: Georgia Institute of Technology - Scheller College of Business.
- Sulaiman Mousellia, Aziz Jaafarb, John Goddardb. (2013). Accruals quality, stock returns and asset pricing: Evidence from the UK. **International Review of Financial Analysis**, 30(12), 203–213.
- Tahir, S. H (2011). Impact of Earnings Management on Capital Structure: A Case Study of Karachi Stock Exchange (KSE). **Global Business and Management Research**, 3(1), 96-105.
- T. Velnampy & J. Aloy Niresh (2012). The Relationship between Capital Structure & Profitability. **Global Journal of Management and Business Research**, 12(13), 12 - 20
- Teoh, S. H., & Wong, T. J. (1993). Perceived earnings auditor response quality and the coefficient. **The Accounting Review**, 68, 346–366.

- Tingting Chen. (2016). Internal Control, Life Cycle and Earnings Quality—An Empirical Analysis from Chinese Market Open. **Journal of Business and Management**, 4(1), 301-311.
- Van Caneghem, T. (2004). The impact of audit quality on earnings rounding-up behavior: some UK evidence. **European Accounting Review**, 13, 771–786.
- Van de Poel, K., & Vanstraelen, A. (2009). **Management reporting on internal control and accruals quality**: Insight from a "comply-or-explain" internal control regime. Working paper.
- Velury, U. & Jenkins, D.S. (2006). Institutional Ownership & the Quality of Earnings. **Journal of Business Research**, 59, 1043-1051.
- Viviani, J., L., (2008). Capital structure determinants: an empirical study of French companies in the wine industry. **International Journal of Wine, Business Research**, 20(2), 171-194.
- Wafa Masmoudi Ayadi (2014) .The relationship between ownership structure and earnings quality in the French context. **International Journal of Accounting and Economics Studies**, 2(2), 80-87.
- Wald, J. (1999). Capital structure with dividend restrictions. **Journal of Corporate Finance**, 5, 193-208.
- Wang, J. (2002) **Governance Role of Different Types of State Shareholders: evidence from China's listed companies**, working paper, The Hong Kong University of Science and Technology
- Yoon, S. & G. Miller. (2002b). Cash from Operations and Earnings Management in Korea, **International Journal of Accounting**, 37, 395-412.
- Yoon, S. & G. Miller. (2020a). Earnings Management of Seasoned Equity Offering Firms in Korea. **International Journal of Accounting** 37, 57-68.
- Yoon, S., G. Miller & Jiraporn P. (2006). Cash from Operations and Earnings Management in Korea. **Journal of International Financial Management and Accounting**, 37, 85-109.
- Yongtae Kim (2015) Discussion of Foreign Ownership and Real Earnings Management: Evidence from Japan. **Journal of International Accounting Research: Fall**, 14(2), 215-219.

Zgarni Inaam Halioui Khamoussi. (2016). Audit committee effectiveness, audit quality and earnings management: a meta-analysis. **International Journal of Law and Management**, 58(2), 179-196.

Zhang, Z., & Liu, X. (2009). **The Effect of capital Structure on Earnings Management: Empirical Evidence from China**. Working Paper, Information Science and Engineering, 2009 1st International Conference along 26-28 December 2009.

Zygadlo, K.D., Slonski, T. (2010). Sustainable Growth Rate in the Strategic Analysis of Brewery Industry. **Agris On-Line Papers in Economics and Informatics**, 2(1), 125-135.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติจากโปรแกรมลิสเรลสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์รายปี

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ปี 2556
- 1.2 ผลการวิเคราะห์ปี 2557
- 1.3 ผลการวิเคราะห์ปี 2558
- 1.4 ผลการวิเคราะห์ปี 2559
- 1.5 ผลการวิเคราะห์ปี 2560

2. ผลการวิเคราะห์รายกลุ่มอุตสาหกรรม

- 2.1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
- 2.2 ผลการวิเคราะห์กลุ่มทรัพยากร
- 2.3 ผลการวิเคราะห์กลุ่มเทคโนโลยี
- 2.4 ผลการวิเคราะห์กลุ่มบริการ
- 2.5 ผลการวิเคราะห์กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม
- 2.6 ผลการวิเคราะห์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค
- 2.7 ผลการวิเคราะห์กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

1. ผลการวิเคราะห์รายปี

1.1 ผลการวิเคราะห์ปี 2556

Sample Size = 334
 Relationships
 SG = EM
 EM = AQ IC CS OS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 334

2556

Covariance Matrix

	SG	EM	AQ	IC	CS	
OS						
-----	-----	-----	-----	-----	-----	---
SG	1.22					
EM	-0.01	0.02				
AQ	0.02	0.00	0.13			
IC	0.00	0.00	0.00	0.02		
CS	0.26	0.02	-0.06	-0.01	2.13	
OS	0.01	-0.01	0.06	-0.01	0.12	

0.94

2556

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

SG = - 1.10*EM - 0.11*IC + 0.13*CS, Errorvar.= 1.17 , R_y =
 0.042
 (0.48) (0.39) (0.041) (0.091)
 -2.28 -0.28 3.23 12.83

EM = - 0.025*AQ + 0.032*IC + 0.0081*CS - 0.0074*OS,
 Errorvar.= 0.015 , R_y = 0.021
 (0.0012) (0.019) (0.044) (0.0047) (0.0072)
 -1.30 0.72 1.73 -1.03
 12.83

Reduced Form Equations

SG = 0.027*AQ - 0.14*IC + 0.12*CS + 0.0081*OS, Errorvar.=
 1.19, R_y = 0.027
 (0.024) (0.39) (0.041) (0.0086)
 1.13 -0.37 3.00 0.94

EM = - 0.025*AQ + 0.032*IC + 0.0081*CS - 0.0074*OS,
 Errorvar.= 0.015, R_y = 0.021
 (0.019) (0.044) (0.0047) (0.0072)
 -1.30 0.72 1.73 -1.03

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	CS	OS
AQ	0.13 (0.01)			
IC	12.83 0.00	0.02 (0.00)		
CS	0.36 -0.06	12.83 -0.01	2.13 (0.17)	
OS	-1.89 0.06	-0.64 -0.01	12.83 0.12	0.94 (0.07)
	2.89	-1.74	1.58	12.83

Covariance Matrix of Latent Variables

	SG	EM	AQ	IC	CS
OS					
SG	1.22				
EM	-0.01	0.02			
AQ	0.00	0.00	0.13		
IC	0.00	0.00	0.00	0.02	
CS	0.26	0.02	-0.06	-0.01	2.13
OS	0.03	-0.01	0.06	-0.01	0.12

0.94

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2
 Minimum Fit Function Chi-Square = 2.03 (P = 0.36)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 2.03 (P = 0.36)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.026
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 7.90)
 Minimum Fit Function Value = 0.0061
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.00
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.024)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0063
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.11)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.61
 Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.15)
 ECVI for Saturated Model = 0.13

ECVI for Independence Model = 0.16

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
40.55

Independence AIC = 52.55
Model AIC = 40.03
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 81.42
Model CAIC = 131.44
Saturated CAIC = 143.03

Normed Fit Index (NFI) = 0.95
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.99
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.62

Critical N (CN) = 1510.37

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0074
Standardized RMR = 0.016
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

1.2 ผลการวิเคราะห์ปี 2557

Sample Size = 334

Relationships

SG = EM

EM = AQ IC CS OS

SG = IC CS

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 334

2557

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	CS	
OS	-----	-----	-----	-----	-----	---

EM	0.02					
SG	-0.01	0.50				
AQ	0.00	-0.03	0.11			
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03		
CS	-0.01	0.29	0.01	0.01	1.84	
OS	0.01	-0.02	0.09	-0.01	-0.04	

1.05

2557

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = - 0.045*AQ + 0.00059*IC - 0.0032*CS + 0.014*OS,
 Errorvar.= 0.022 , R² = 0.016
 (0.0017) (0.025) (0.045) (0.0060) (0.0083)

-1.79 0.013 -0.53 1.67
 12.83

SG = - 0.26*EM - 0.29*IC + 0.16*CS, Errorvar.= 0.45 , R² =
 0.099
 (0.25) (0.20) (0.027) (0.035)
 -1.06 -1.43 5.73 12.83

Reduced Form Equations

EM = - 0.045*AQ + 0.00059*IC - 0.0032*CS + 0.014*OS,
 Errorvar.= 0.022, R² = 0.016
 (0.025) (0.045) (0.0060) (0.0083)

-1.79 0.013 -0.53 1.67

SG = 0.012*AQ - 0.29*IC + 0.16*CS - 0.0036*OS, Errorvar.=
0.45, R \hat{y} = 0.096

(0.013) (0.20) (0.027) (0.0041)
0.91 -1.43 5.75 -0.89

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	CS	OS
AQ	0.11 (0.01)			
IC	12.83 0.00	0.03 (0.00)		
CS	-0.34 0.01	12.83 0.01	1.84 (0.14)	
OS	0.59 0.09	0.40 -0.01	12.83 -0.04	1.05 (0.08)
	4.54	-1.27	-0.51	12.83

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	CS
OS					
EM	0.02				
SG	-0.01	0.50			
AQ	0.00	0.00	0.11		
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03	
CS	-0.01	0.29	0.01	0.01	1.84
OS	0.01	-0.01	0.09	-0.01	-0.04

1.05

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 6.82 (P = 0.033)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 6.75 (P =
0.034)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 4.75

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.26 ; 16.72)

Minimum Fit Function Value = 0.020

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.014

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.00080 ; 0.051)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.085

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.020 ; 0.16)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.15

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.14

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.17)

ECVI for Saturated Model = 0.13

ECVI for Independence Model = 0.24

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
66.64

Independence AIC = 78.64
Model AIC = 44.75
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 107.51
Model CAIC = 136.16
Saturated CAIC = 143.03

Normed Fit Index (NFI) = 0.90
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.30
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.12
Comparative Fit Index (CFI) = 0.91
Incremental Fit Index (IFI) = 0.93
Relative Fit Index (RFI) = 0.23

Critical N (CN) = 450.65

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0074
Standardized RMR = 0.029
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.93
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

1.3 ผลการวิเคราะห์ปี 2558

2558

Sample Size = 334

Relationships

SG = EM

SG = IC CS

EM = AQ IC CS OS

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 334

2558

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	CS	
OS	-----	-----	-----	-----	-----	---

EM	0.01					
SG	-0.05	1.53				
AQ	0.00	0.00	0.14			
IC	0.00	-0.01	0.00	0.02		
CS	0.00	0.29	0.02	-0.01	4.22	
OS	0.00	0.07	0.05	0.00	0.02	

1.03

2558

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

$$EM = -0.013 \cdot AQ - 0.00088 \cdot IC + 0.0010 \cdot CS - 0.00085 \cdot OS,$$

Errorvar.= 0.014, $R^2 = 0.0020$

	(0.018)	(0.043)	(0.0032)	(0.0066)
(0.0011)				

12.83

$$SG = -3.83 \cdot EM - 0.39 \cdot IC + 0.072 \cdot CS, \text{ Errorvar.} = 1.29, R^2 =$$

	(0.52)	(0.41)	(0.031)	(0.10)
0.15	-7.31	-0.95	2.36	12.83

Reduced Form Equations

$$EM = -0.013 \cdot AQ - 0.00088 \cdot IC + 0.0010 \cdot CS - 0.00085 \cdot OS,$$

Errorvar.= 0.014, $R^2 = 0.0020$

(0.018)	(0.043)	(0.0032)	(0.0066)
-0.71	-0.021	0.33	-0.13

SG = 0.049*AQ - 0.38*IC + 0.068*CS + 0.0032*OS, Errorvar.=
1.50, R² = 0.016

(0.069)	(0.44)	(0.033)	(0.025)
0.71	-0.87	2.07	0.13

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	CS	OS
AQ	0.14 (0.01) 12.83			
IC	0.00 (0.00) 1.47	0.02 (0.00) 12.83		
CS	0.02 (0.04) 0.46	-0.01 (0.02) -0.55	4.22 (0.33) 12.83	
OS	0.05 (0.02) 2.24	0.00 (0.01) 0.39	0.02 (0.12) 0.18	1.03 (0.08) 12.83

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	CS
OS					
EM	0.01				
SG	-0.05	1.53			
AQ	0.00	0.01	0.14		
IC	0.00	-0.01	0.00	0.02	
CS	0.00	0.29	0.02	-0.01	4.22
OS	0.00	0.01	0.05	0.00	0.02

1.03

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 1.44 (P = 0.49)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 1.44 (P = 0.49)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 6.46)

Minimum Fit Function Value = 0.0043

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.020)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.099)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.71

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.14)

ECVI for Saturated Model = 0.13

ECVI for Independence Model = 0.22

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
60.42

Independence AIC = 72.42

Model AIC = 39.44

Saturated AIC = 42.00

Independence CAIC = 101.29

Model CAIC = 130.85

Saturated CAIC = 143.03

Normed Fit Index (NFI) = 0.98

Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.09

Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13

Comparative Fit Index (CFI) = 1.00

Incremental Fit Index (IFI) = 1.01

Relative Fit Index (RFI) = 0.82

Critical N (CN) = 2132.27

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.014

Standardized RMR = 0.012

Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

1.4 ผลการวิเคราะห์ปี 2559

2559

Sample Size = 334

Relationships

SG = EM

SG = CS IC

EM = OS CS IC AQ

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 334

2559

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS	
CS	-----	-----	-----	-----	-----	---

EM	0.02					
SG	-0.01	1.22				
AQ	0.00	0.03	0.13			
IC	0.00	0.00	0.00	0.02		
OS	-0.01	0.01	0.06	-0.01	0.94	
CS	0.02	0.26	-0.05	-0.01	0.12	

2.13

2559

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

$$EM = -0.024*AQ + 0.033*IC - 0.0073*OS + 0.0082*CS,$$

$$\text{Errorvar.} = 0.015, R^2 = 0.021$$

$$(0.0012) \quad (0.019) \quad (0.044) \quad (0.0072) \quad (0.0047)$$

$$(0.0012)$$

$$-1.25 \quad 0.75 \quad -1.01 \quad 1.74$$

12.83

$$SG = -1.09*EM - 0.11*IC + 0.13*CS, \text{ Errorvar.} = 1.17, R^2 =$$

$$0.042$$

$$(0.48) \quad (0.39) \quad (0.041) \quad (0.091)$$

$$-2.26 \quad -0.28 \quad 3.23 \quad 12.83$$

Reduced Form Equations

$$EM = -0.024*AQ + 0.033*IC - 0.0073*OS + 0.0082*CS,$$

$$\text{Errorvar.} = 0.015, R^2 = 0.021$$

$$(0.019) \quad (0.044) \quad (0.0072) \quad (0.0047)$$

$$-1.25 \quad 0.75 \quad -1.01 \quad 1.74$$

SG = 0.026*AQ - 0.15*IC + 0.0079*OS + 0.12*CS, Errorvar.=
1.19, R \hat{y} = 0.027

(0.024) (0.39) (0.0086) (0.041)
1.09 -0.37 0.92 3.01

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.13 (0.01) 12.83			
IC	0.00 (0.00)	0.02 (0.00)		
OS	0.44 0.06 (0.02)	12.83 -0.01 (0.01)	0.94 (0.07)	
CS	2.87 -0.05 (0.03) -1.86	-1.74 -0.01 (0.01) -0.63	12.83 0.12 (0.08) 1.59	2.13 (0.17) 12.83

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
CS					
EM	0.02				
SG	-0.01	1.22			
AQ	0.00	0.00	0.13		
IC	0.00	0.00	0.00	0.02	
OS	-0.01	0.03	0.06	-0.01	0.94
CS	0.02	0.26	-0.05	-0.01	0.12

2.13

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 2.07 (P = 0.36)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 2.06 (P =
0.36)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.059
90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 7.97)

Minimum Fit Function Value = 0.0062
Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.00018
90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.024)
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0095
90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.11)
P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.60

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12
90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.15)
ECVI for Saturated Model = 0.13
ECVI for Independence Model = 0.16

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
40.17

Independence AIC = 52.17
Model AIC = 40.06
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 81.04
Model CAIC = 131.47
Saturated CAIC = 143.03

Normed Fit Index (NFI) = 0.95
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.98
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.00
Relative Fit Index (RFI) = 0.61

Critical N (CN) = 1486.13

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0075
Standardized RMR = 0.016
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.98
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

1.5 ผลการวิเคราะห์ ปี 2560

2560

Sample Size = 334

Relationships

SG = EM

SG = IC CS

EM = IC AQ CS OS

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 334

2560

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	CS	
OS						
EM	0.02					
SG	-0.01	0.50				
AQ	0.00	-0.03	0.11			
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03		
CS	0.00	0.08	0.00	0.00	0.04	
OS	0.01	-0.02	0.09	-0.01	0.01	

1.05

2560

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

$$EM = -0.049 \cdot AQ + 0.0019 \cdot IC - 0.055 \cdot CS + 0.014 \cdot OS, \text{ Errorvar.} = 0.022, R^2 = 0.020$$

	(0.025)	(0.045)	(0.041)	(0.0082)
	-1.93	0.043	-1.34	1.73

12.83

$$SG = -0.15 \cdot EM - 0.30 \cdot IC + 1.99 \cdot CS, \text{ Errorvar.} = 0.34, R^2 = 0.32$$

	(0.22)	(0.18)	(0.16)	(0.026)
	-0.70	-1.70	12.36	12.83

Reduced Form Equations

$$EM = -0.049 \cdot AQ + 0.0019 \cdot IC - 0.055 \cdot CS + 0.014 \cdot OS, \text{ Errorvar.} = 0.022, R^2 = 0.020$$

	(0.025)	(0.045)	(0.041)	(0.0082)
	-1.93	0.043	-1.34	1.73

SG = 0.0073*AQ - 0.30*IC + 2.00*CS - 0.0021*OS, Errorvar.=
0.34, R \hat{y} = 0.32

(0.011) (0.18) (0.16) (0.0033)
0.66 -1.70 12.42 -0.65

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	CS	OS
AQ	0.11 (0.01)			
IC	12.83 0.00	0.03 (0.00)		
CS	-0.29 0.00	12.83 0.00	0.04 (0.00)	
OS	-1.04 0.09	0.25 -0.01	12.83 0.01	1.05 (0.08)
	4.47	-1.33	0.64	12.83

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	CS
OS					
EM	0.02				
SG	-0.01	0.50			
AQ	0.00	-0.01	0.11		
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03	
CS	0.00	0.08	0.00	0.00	0.04
OS	0.01	0.02	0.09	-0.01	0.01

1.05

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 4.85 (P = 0.089)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 4.81 (P =
0.090)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 2.81

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 13.40)

Minimum Fit Function Value = 0.015

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0086

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.041)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.065

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.14)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.28

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.13

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.16)

ECVI for Saturated Model = 0.13

ECVI for Independence Model = 0.47

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
143.83

Independence AIC = 155.83
Model AIC = 42.81
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 184.70
Model CAIC = 134.22
Saturated CAIC = 143.03

Normed Fit Index (NFI) = 0.97
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.83
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 0.98
Incremental Fit Index (IFI) = 0.98
Relative Fit Index (RFI) = 0.75

Critical N (CN) = 633.65

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0089
Standardized RMR = 0.023
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.95
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2. ผลการวิเคราะห์รายกลุ่มอุตสาหกรรม

2.1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

Sample Size = 190

Relationships

SG = EM

EM = AQ OS CS IC

SG = CS IC

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 190

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	OS	CS	
IC						
EM	0.01					
SG	-0.01	1.00				
AQ	0.00	-0.01	0.13			
OS	0.01	0.03	0.06	0.61		
CS	0.00	0.23	0.03	0.16	1.57	
IC	0.00	0.00	0.00	0.01	-0.01	0.03

Number of Iterations = 5

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

$$EM = -0.0014*AQ + 0.011*OS - 0.00054*CS - 0.13*IC,$$

Errorvar.= 0.0094, R² = 0.046

(0.00098)	(0.021)	(0.0095)	(0.0058)	(0.045)
	-0.070	1.17	-0.093	-2.80

9.62

$$SG = -0.72*EM + 0.15*CS - 0.012*IC, \text{ Errorvar.} = 0.97, \text{ R}^2 =$$

(0.74)	(0.058)	(0.46)	(0.10)
-0.97	2.53	-0.027	9.62

0.038

Reduced Form Equations

$$EM = -0.0014*AQ + 0.011*OS - 0.00054*CS - 0.13*IC,$$

Errorvar.= 0.0094, R² = 0.046

(0.00098)	(0.021)	(0.0095)	(0.0058)	(0.045)
	-0.070	1.17	-0.093	-2.80

$$SG = 0.0010*AQ - 0.0080*OS + 0.15*CS + 0.079*IC, \text{ Errorvar.} =$$

0.97, R² = 0.033

(0.015)	(0.011)	(0.058)	(0.46)
0.070	-0.75	2.53	0.17

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	OS	CS	IC
AQ	0.13 (0.01) 9.62			
OS	0.06 (0.02) 2.88	0.61 (0.06) 9.62		
CS	0.03 (0.03) 0.88	0.16 (0.07) 2.19	1.57 (0.16) 9.62	
IC	0.00 (0.00) -0.09	0.01 (0.01) 0.79	-0.01 (0.01) -0.99	0.03 (0.00) 9.62

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	OS	CS
EM	0.01				
SG	-0.01	1.00			
AQ	0.00	0.00	0.13		
OS	0.01	0.02	0.06	0.61	
CS	0.00	0.23	0.03	0.16	1.57
IC	0.00	0.00	0.00	0.01	-0.01

0.03

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2
 Minimum Fit Function Chi-Square = 0.22 (P = 0.90)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 0.22 (P = 0.90)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 1.50)

Minimum Fit Function Value = 0.0011
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0081)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.064)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.93

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.22
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.22 ; 0.22)
 ECVI for Saturated Model = 0.23
 ECVI for Independence Model = 0.24

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
32.25

Independence AIC = 44.25
Model AIC = 38.22
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 69.74
Model CAIC = 118.91
Saturated CAIC = 131.19

Normed Fit Index (NFI) = 0.99
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.78
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.06
Relative Fit Index (RFI) = 0.95

Critical N (CN) = 8090.07

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0032
Standardized RMR = 0.0064
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 1.00
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2.2 ผลการวิเคราะห์กลุ่มทรัพยากร

Sample Size = 150
 Relationships
 SG = EM
 EM = IC AQ OS CS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 150

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS	
CS						
EM	0.04					
SG	-0.04	1.76				
AQ	-0.01	0.04	0.11			
IC	0.00	0.02	0.00	0.02		
OS	0.01	0.12	0.06	-0.01	1.22	
CS	0.02	0.14	0.00	-0.02	0.05	

2.16

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = - 0.067*AQ - 0.099*IC + 0.012*OS + 0.0065*CS, Errorvar.=
 0.037 , R² = 0.027
 (0.048) (0.10) (0.015) (0.011)
 (0.0043)
 -1.39 -0.97 0.81 0.60
 8.51

SG = - 0.97*EM + 0.68*IC + 0.079*CS, Errorvar.= 1.70 , R² =
 0.034
 (0.56) (0.69) (0.074) (0.20)
 -1.72 0.98 1.07 8.51

Reduced Form Equations

EM = - 0.067*AQ - 0.099*IC + 0.012*OS + 0.0065*CS, Errorvar.=
 0.037, R² = 0.027
 (0.048) (0.10) (0.015) (0.011)
 -1.39 -0.97 0.81 0.60

SG = 0.065*AQ + 0.78*IC - 0.011*OS + 0.073*CS, Errorvar.=
 1.73, R² = 0.014
 (0.060) (0.70) (0.016) (0.075)

1.08 1.11 -0.73 0.97

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.11 (0.01)			
IC	8.51 0.00	0.02 (0.00)		
OS	0.75 0.06	8.51 -0.01	1.22 (0.14)	
CS	1.83 0.00	-0.36 -0.02	8.51 0.05	2.16 (0.25)
	-0.02	-1.12	0.37	8.51

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
EM	0.04				
SG	-0.04	1.76			
AQ	-0.01	0.01	0.11		
IC	0.00	0.02	0.00	0.02	
OS	0.01	-0.01	0.06	-0.01	1.22
CS	0.02	0.14	0.00	-0.02	0.05

2.16

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2
 Minimum Fit Function Chi-Square = 1.86 (P = 0.40)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 1.85 (P = 0.40)
 Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 7.48)
 Minimum Fit Function Value = 0.012
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.052)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.16)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.52
 Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.28
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.28 ; 0.33)
 ECVI for Saturated Model = 0.29
 ECVI for Independence Model = 0.20

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
17.07

Independence AIC = 29.07
Model AIC = 39.85
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 53.14
Model CAIC = 116.05
Saturated CAIC = 126.22

Normed Fit Index (NFI) = 0.89
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.52
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.12
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.01
Relative Fit Index (RFI) = 0.18

Critical N (CN) = 740.03

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.030
Standardized RMR = 0.026
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.96
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2.3 ผลการวิเคราะห์กลุ่มเทคโนโลยี

Sample Size = 150
 Relationships
 SG = EM
 EM = AQ IC OS CS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 150

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS	
CS						
EM	0.03					
SG	-0.02	0.62				
AQ	0.00	0.02	0.11			
IC	0.00	0.01	0.00	0.02		
OS	0.01	0.07	0.06	0.00	0.72	
CS	0.00	0.21	-0.01	0.00	0.09	

0.84

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = - 0.034*AQ + 0.060*IC + 0.011*OS - 0.0066*CS, Errorvar.=
 0.027 , R² = 0.0093
 (0.043) (0.089) (0.017) (0.015)
 (0.0031)
 -0.80 0.67 0.67 -0.44
 8.51

SG = - 0.83*EM + 0.31*IC + 0.24*CS, Errorvar.= 0.55 , R² =
 0.12
 (0.37) (0.40) (0.067) (0.065)
 -2.22 0.78 3.60 8.51

Reduced Form Equations

EM = - 0.034*AQ + 0.060*IC + 0.011*OS - 0.0066*CS, Errorvar.=
 0.027, R² = 0.0093
 (0.043) (0.089) (0.017) (0.015)
 -0.80 0.67 0.67 -0.44

SG = 0.029*AQ + 0.26*IC - 0.0093*OS + 0.25*CS, Errorvar.=
 0.57, R² = 0.085
 (0.038) (0.41) (0.014) (0.068)
 0.76 0.64 -0.64 3.62

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.11 (0.01) 8.51			
IC	0.00 (0.00)	0.02 (0.00)		
OS	0.06 (0.02)	0.00 (0.01)	0.72 (0.08)	
CS	2.46 (0.02)	-0.45 (0.01)	8.51 (0.06)	0.84 (0.10)
	-0.43	0.03	1.38	8.51

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
EM	0.03				
SG	-0.02	0.62			
AQ	0.00	0.00	0.11		
IC	0.00	0.01	0.00	0.02	
OS	0.01	0.02	0.06	0.00	0.72
CS	0.00	0.21	-0.01	0.00	0.09

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 1.84 (P = 0.40)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 1.83 (P = 0.40)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 7.44)

Minimum Fit Function Value = 0.012

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.051)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.16)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.52

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.28

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.28 ; 0.33)

ECVI for Saturated Model = 0.29

ECVI for Independence Model = 0.30

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom = 31.00

Independence AIC = 43.00

Model AIC = 39.83

Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 67.06
Model CAIC = 116.03
Saturated CAIC = 126.22

Normed Fit Index (NFI) = 0.94
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.07
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.01
Relative Fit Index (RFI) = 0.55

Critical N (CN) = 745.83

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.012
Standardized RMR = 0.025
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.96
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2.4 ผลการวิเคราะห์กลุ่มบริการ

Sample Size = 420
 Relationships
 SG = EM
 EM = AQ IC OS CS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 420

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS	
CS	-----	-----	-----	-----	-----	--

EM	0.02					
SG	-0.03	1.27				
AQ	0.00	-0.01	0.13			
IC	0.00	-0.02	0.00	0.03		
OS	0.00	0.02	0.05	-0.02	1.60	
CS	0.01	0.27	-0.01	0.00	-0.17	

2.84

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = - 0.024*AQ + 0.040*IC - 0.00059*OS + 0.0025*CS,
 Errorvar.= 0.018 , R² = 0.0081
 (0.018) (0.040) (0.0052) (0.0039)
 (0.0012)

-1.32 1.01 -0.11 0.63
 14.40

SG = - 1.94*EM - 0.62*IC + 0.099*CS, Errorvar.= 1.16 , R² =
 0.083
 (0.40) (0.32) (0.031) (0.081)
 -4.87 -1.93 3.14 14.40

Reduced Form Equations

EM = - 0.024*AQ + 0.040*IC - 0.00059*OS + 0.0025*CS,
 Errorvar.= 0.018, R² = 0.0081
 (0.018) (0.040) (0.0052) (0.0039)
 -1.32 1.01 -0.11 0.63

SG = 0.046*AQ - 0.70*IC + 0.0011*OS + 0.094*CS, Errorvar.=
 1.23, R² = 0.031

(0.036)	(0.33)	(0.010)	(0.032)
1.27	-2.12	0.11	2.91

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.13 (0.01)			
IC	14.40 0.00	0.03 (0.00)		
OS	-0.58 0.05	14.40 -0.02	1.60 (0.11)	
CS	2.26 -0.01	-2.20 0.00	14.40 -0.17	2.84 (0.20)
	-0.21	0.03	-1.63	14.40

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
EM	0.02				
SG	-0.03	1.27			
AQ	0.00	0.01	0.13		
IC	0.00	-0.02	0.00	0.03	
OS	0.00	0.00	0.05	-0.02	1.60
CS	0.01	0.27	-0.01	0.00	-0.17

2.84

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2
 Minimum Fit Function Chi-Square = 1.28 (P = 0.53)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 1.27 (P = 0.53)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 6.03)

Minimum Fit Function Value = 0.0030
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.015)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.085)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.78

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.096
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.096 ; 0.11)
 ECVI for Saturated Model = 0.10
 ECVI for Independence Model = 0.15

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
52.20

Independence AIC = 64.20
Model AIC = 39.27
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 94.44
Model CAIC = 135.04
Saturated CAIC = 147.85

Normed Fit Index (NFI) = 0.98
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.15
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.01
Relative Fit Index (RFI) = 0.82

Critical N (CN) = 3024.15

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0053
Standardized RMR = 0.011
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.99
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2.5 ผลการวิเคราะห์กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

Sample Size = 305
 Relationships
 SG = EM
 EM = IC AQ OS CS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 305

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS	
CS	-----	-----	-----	-----	-----	---

EM	0.02					
SG	-0.02	0.89				
AQ	-0.01	0.00	0.13			
IC	0.00	0.00	0.00	0.03		
OS	0.00	-0.05	0.06	-0.01	0.68	
CS	0.00	0.37	0.00	-0.01	0.05	
0.96						

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = - 0.060*AQ - 0.076*IC + 0.0047*OS - 0.00069*CS,
 Errorvar.= 0.024 , R² = 0.025
 (0.025) (0.055) (0.011) (0.0092)
 (0.0020)
 -2.38 -1.37 0.42 -0.075
 12.25

SG = - 0.79*EM - 0.086*IC + 0.38*CS, Errorvar.= 0.73 , R² =
 0.18
 (0.32) (0.30) (0.051) (0.060)
 -2.51 -0.29 7.60 12.25

Reduced Form Equations

EM = - 0.060*AQ - 0.076*IC + 0.0047*OS - 0.00069*CS,
 Errorvar.= 0.024, R² = 0.025
 (0.025) (0.055) (0.011) (0.0092)
 -2.38 -1.37 0.42 -0.075

SG = 0.048*AQ - 0.027*IC - 0.0038*OS + 0.38*CS, Errorvar.=
 0.75, R² = 0.16

(0.028) (0.30) (0.0090) (0.051)
 1.72 -0.087 -0.42 7.53

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.13 (0.01)			
IC	0.00 (0.00)	0.03 (0.00)		
OS	0.06 (0.02)	-0.01 (0.01)	0.68 (0.06)	
CS	0.00 (0.02)	-0.01 (0.01)	0.05 (0.05)	0.96 (0.08)
	12.25	12.25	12.25	12.25

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
EM	0.02				
SG	-0.02	0.89			
AQ	-0.01	0.01	0.13		
IC	0.00	0.00	0.00	0.03	
OS	0.00	0.02	0.06	-0.01	0.68
CS	0.00	0.37	0.00	-0.01	0.05

0.96

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 3.46 (P = 0.18)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 3.44 (P = 0.18)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 1.44

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 10.84)

Minimum Fit Function Value = 0.011

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0048

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.036)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.049

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.13)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.39

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.14

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.13 ; 0.17)

ECVI for Saturated Model = 0.14

ECVI for Independence Model = 0.31

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
81.35

Independence AIC = 93.35
Model AIC = 41.44
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 121.67
Model CAIC = 131.12
Saturated CAIC = 141.13

Normed Fit Index (NFI) = 0.96
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.84
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 0.98
Incremental Fit Index (IFI) = 0.98
Relative Fit Index (RFI) = 0.68

Critical N (CN) = 810.93

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.016
Standardized RMR = 0.021
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.96
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

2.6 ผลการวิเคราะห์กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

Sample Size = 130

Relationships

SG = EM

EM = IC AQ OS CS

SG = IC CS

Path Diagram

End of Problem

Sample Size = 130

Covariance Matrix

	EM	SG	IC	AQ	OS	
CS	-----	-----	-----	-----	-----	---

EM	0.01					
SG	-0.02	0.82				
IC	0.00	-0.03	0.03			
AQ	0.00	-0.04	0.00	0.13		
OS	0.00	-0.08	-0.01	0.09	0.49	
CS	0.01	0.30	-0.01	-0.05	0.09	

3.62

Number of Iterations = 0

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

EM = 0.066*IC + 0.020*AQ + 0.0038*OS + 0.0033*CS, Errorvar.=
 0.011, R² = 0.022
 (0.055) (0.028) (0.014) (0.0049)
 (0.0014)
 1.21 0.73 0.27 0.67
 7.91

SG = - 1.36*EM - 0.88*IC + 0.084*CS, Errorvar.= 0.75, R² =
 0.089
 (0.74) (0.45) (0.041) (0.095)
 -1.84 -1.94 2.05 7.91

Reduced Form Equations

EM = 0.066*IC + 0.020*AQ + 0.0038*OS + 0.0033*CS, Errorvar.=
 0.011, R² = 0.022
 (0.055) (0.028) (0.014) (0.0049)
 1.21 0.73 0.27 0.67

SG = - 0.97*IC - 0.028*AQ - 0.0052*OS + 0.079*CS, Errorvar.=
 0.77, R² = 0.064

(0.46)	(0.041)	(0.020)	(0.041)
-2.12	-0.68	-0.26	1.92

Covariance Matrix of Independent Variables

	IC	AQ	OS	CS
IC	0.03 (0.00) 7.91			
AQ	0.00 (0.01) 0.77	0.13 (0.02) 7.91		
OS	-0.01 (0.01) -0.68	0.09 (0.02) 3.61	0.49 (0.06) 7.91	
CS	-0.01 (0.03) -0.45	-0.05 (0.06) -0.87	0.09 (0.12) 0.80	3.62 (0.46) 7.91

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	IC	AQ	OS
EM	0.01				
SG	-0.02	0.82			
IC	0.00	-0.03	0.03		
AQ	0.00	-0.01	0.00	0.13	
OS	0.00	0.01	-0.01	0.09	0.49
CS	0.01	0.30	-0.01	-0.05	0.09

3.62

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2

Minimum Fit Function Chi-Square = 3.26 (P = 0.20)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 3.22 (P = 0.20)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 1.22

90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 10.41)

Minimum Fit Function Value = 0.025

Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0097

90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.083)

Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.070

90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.20)

P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.30

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.33

90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.32 ; 0.40)

ECVI for Saturated Model = 0.34

ECVI for Independence Model = 0.39

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
36.72

Independence AIC = 48.72
Model AIC = 41.22
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 71.93
Model CAIC = 114.70
Saturated CAIC = 123.22

Normed Fit Index (NFI) = 0.91
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.57
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.12
Comparative Fit Index (CFI) = 0.94
Incremental Fit Index (IFI) = 0.96
Relative Fit Index (RFI) = 0.33

Critical N (CN) = 365.57

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.021
Standardized RMR = 0.036
Goodness of Fit Index (GFI) = 0.99
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.91
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.094

2.7 ผลการวิเคราะห์กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

Sample Size = 325
 Relationships
 SG = EM
 EM = AQ IC OS CS
 SG = IC CS
 Path Diagram
 End of Problem

Sample Size = 325

Covariance Matrix

	EM	SG	AQ	IC	OS
CS	0.01	0.65	0.13	0.03	0.20
EM	0.01				
SG	-0.01	0.65			
AQ	0.00	0.01	0.13		
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03	
OS	-0.01	0.03	0.09	0.00	0.96
CS	0.01	0.32	-0.03	0.00	0.20

4.12

Number of Iterations = 5

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

Structural Equations

$$EM = -0.030 \cdot AQ + 0.018 \cdot IC - 0.0036 \cdot OS + 0.0012 \cdot CS,$$

$$\text{Errorvar.} = 0.0060, R^2 = 0.026$$

$$(0.00047) \quad (0.013) \quad (0.024) \quad (0.0046) \quad (0.0021)$$

$$-2.36 \quad 0.76 \quad -0.78 \quad 0.56$$

12.65

$$SG = -1.30 \cdot EM - 0.35 \cdot IC + 0.081 \cdot CS, \text{ Errorvar.} = 0.61, R^2 =$$

0.062

$$(0.56) \quad (0.24) \quad (0.022) \quad (0.048)$$

$$-2.33 \quad -1.43 \quad 3.74 \quad 12.65$$

Reduced Form Equations

$$EM = -0.030 \cdot AQ + 0.018 \cdot IC - 0.0036 \cdot OS + 0.0012 \cdot CS,$$

$$\text{Errorvar.} = 0.0060, R^2 = 0.026$$

$$(0.013) \quad (0.024) \quad (0.0046) \quad (0.0021)$$

$$-2.36 \quad 0.76 \quad -0.78 \quad 0.56$$

$SG = 0.039*AQ - 0.37*IC + 0.0047*OS + 0.079*CS$, Errorvar.=
 0.62, $R^2 = 0.046$
 (0.023) (0.24) (0.0063) (0.022)
 1.66 -1.51 0.74 3.64

Covariance Matrix of Independent Variables

	AQ	IC	OS	CS
AQ	0.13 (0.01)			
IC	0.00 (0.00)	0.03 (0.00)		
OS	0.39 (0.02)	12.65 (0.01)	0.96 (0.08)	
CS	4.54 (0.04)	-0.49 (0.02)	12.65 (0.11)	4.12 (0.33)
	-0.70	0.18	1.79	12.65

Covariance Matrix of Latent Variables

	EM	SG	AQ	IC	OS
EM	0.01				
SG	-0.01	0.65			
AQ	0.00	0.00	0.13		
IC	0.00	-0.01	0.00	0.03	
OS	-0.01	0.03	0.09	0.00	0.96
CS	0.01	0.32	-0.03	0.00	0.20

4.12

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 2
 Minimum Fit Function Chi-Square = 0.091 (P = 0.96)
 Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 0.091 (P = 0.96)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for NCP = (0.0 ; 0.0)

Minimum Fit Function Value = 0.00028
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.0 ; 0.0)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.0
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.0 ; 0.0)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.98

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 0.12
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (0.12 ; 0.12)
 ECVI for Saturated Model = 0.13
 ECVI for Independence Model = 0.21

Chi-Square for Independence Model with 15 Degrees of Freedom =
56.69

Independence AIC = 68.69
Model AIC = 38.09
Saturated AIC = 42.00
Independence CAIC = 97.39
Model CAIC = 128.98
Saturated CAIC = 142.46

Normed Fit Index (NFI) = 1.00
Non-Normed Fit Index (NNFI) = 1.34
Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.13
Comparative Fit Index (CFI) = 1.00
Incremental Fit Index (IFI) = 1.03
Relative Fit Index (RFI) = 0.99

Critical N (CN) = 32882.81

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.0010
Standardized RMR = 0.0034
Goodness of Fit Index (GFI) = 1.00
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 1.00
Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.095

ภาคผนวก ข

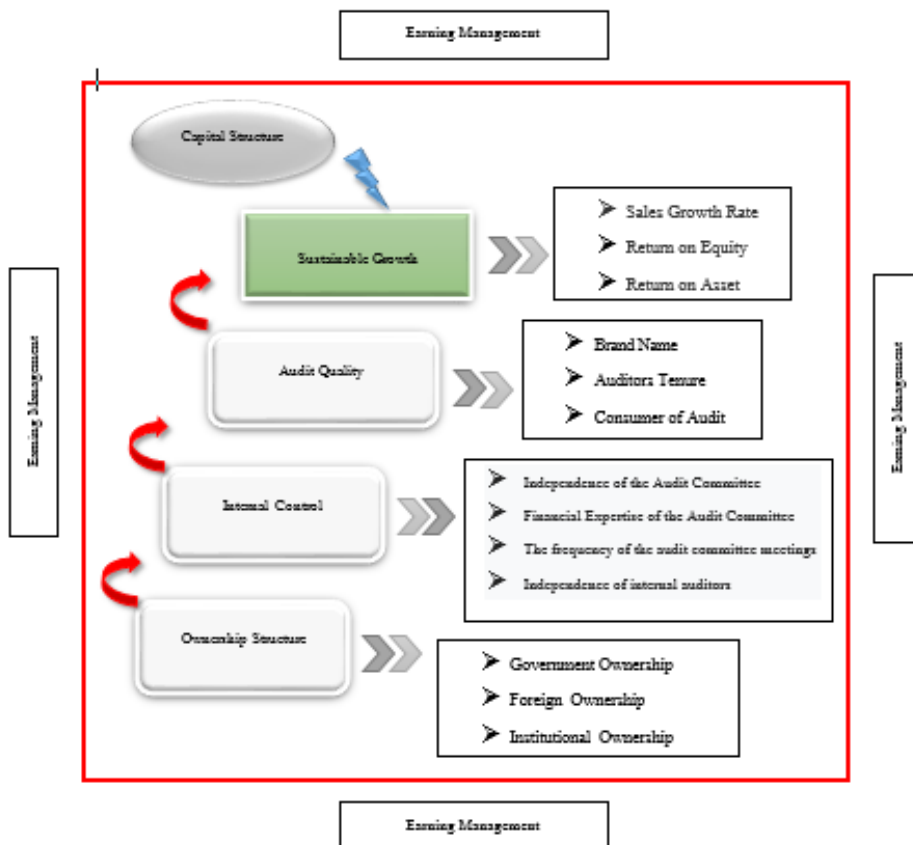
คู่มือการใช้งาน

แบบประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจ

บทนำ

กำไรที่ปรากฏอยู่อาจมองเสมือนว่าธุรกิจสามารถเจริญเติบโตไปได้หากมีกำไรสูง แต่หากมองถึงความยั่งยืนของธุรกิจแล้ว น้อยมากหากจะมองแต่กำไรที่ปรากฏในงบการเงิน ซึ่งกำไรที่ปรากฏอยู่อาจจะประกอบไปด้วยรายการคงค้างที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้หรืออาจถูกผันเป็นขาดทุนในอนาคต กำไรที่มีคุณภาพนั้นจะต้องสามารถเปลี่ยนเป็นกระแสเงินสดได้เพียงพอต่อการดำเนินงานและเพียงพอต่อการชำระหนี้ ธุรกิจจะเจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืนต้องปราศจากการจัดการกำไรหรือการตกแต่งบัญชีที่ต้องการเพียงเพื่อให้งบการเงินสวยหรูในระยะสั้น แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงผลในระยะยาวด้วย แนวคิดเรื่องการลดการจัดการกำไรหรือการตกแต่งบัญชี มีปัจจัยที่มาจากเกี่ยวข้องกับหลายประการ ได้แก่ การมีระบบการควบคุมภายในที่ดี เพื่อการดูแลรักษา การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงสุด การนำเสนองบการเงินที่ผ่านการตรวจสอบบัญชีที่มีคุณภาพก่อนสู่สาธารณชนเพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน รวมไปถึงการกำกับดูแลที่เข้มงวดจากรัฐบาล นักลงทุนต่างชาติที่มีความรู้ความสามารถและบริษัทที่ถือหุ้นส่วนใหญ่จากนักกลงทุนสถาบัน แรงกดดันของกลุ่มนี้จะสามารถลดการจัดการกำไรลงได้นำไปสู่การเจริญเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาวและยังให้ความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน ทำให้การกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศมีการเติบโตของธุรกิจมากขึ้น อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญ ด้านการเจริญเติบโตของธุรกิจจำเป็นต้องพึ่งพาระดับโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสม โครงสร้างเงินทุนที่มาจากหนี้สินจะสามารถขยายกิจการได้รวดเร็วกว่า ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้นหรือการเติบโตของยอดขาย ทั้งนี้เจ้าหนี้หรือธนาคารย่อมมีการกำกับดูแลที่ดีเพื่อหวังผลตอบแทนที่ได้จากธุรกิจคือ ดอกเบี้ยและเงินต้นกลับคืนมานั่นเอง

ดังนั้นในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงได้วิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อให้ได้แม่แบบการประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจขึ้น เพื่อใช้วัดสุขภาพการเจริญเติบโตในแต่ละธุรกิจ เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาารวมไปถึงข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของธุรกิจขึ้น

รูปภาพแสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของธุรกิจ

วิธีการกรอกคำตอบแบบประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจ

ขั้นตอนที่ 1 ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในช่องคำตอบ ทำเหมือนกันทั้งหมด 30 ข้อ ซึ่งโปรแกรมจะคำนวณค่าคะแนนที่ได้ให้โดยอัตโนมัติ โดยมีเงื่อนไขว่า ค่าคะแนนที่ได้เป็นการประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจที่ถูกประเมิน ซึ่งจะมีความแม่นยำมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของคำตอบ

แบบประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจ

คำชี้แจง : แบบประเมินนี้ใช้วัดถึงข้อเท็จจริงของงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างมีนัยของวิสาหกิจที่ลงทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค่าคะแนนที่ได้เป็นการประเมินการเจริญเติบโตของธุรกิจที่ถูกประเมิน ซึ่งจะมีความแม่นยำมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของคำตอบ ผู้วิจัยมีหน้าที่แนะนำหรือคำตอบที่ได้ไปประโยชน์ในอนาคตอย่างยิ่ง

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	ข้อเสนอแนะ
1	กิจการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบกิจการเป็นอิสระ	0.75 (1) ไม่มี 1.5 (2) มีจำนวน 1 คน 2.25 (3) มีจำนวน 2 คน 3 (4) มีมากกว่า 2 คน	คณะกรรมการตรวจสอบของบริษัท ท่านควรพิจารณาเป็นอิสระ
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในช่องที่เลือก ----->		0	
2	กิจการการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้ซึ่งราชูด้ำนการกึ่งและบัญชี	0.75 (1) ไม่มี 1.5 (2) มีจำนวน 1 คน 2.25 (3) มีจำนวน 2 คน	
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในช่องที่เลือก ----->		0	

เลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนน
คะแนนในช่องคำตอบ
ทั้งหมด 30 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นสามารถนำค่าคะแนนที่ได้ไปแปรผลการประเมินการเจริญเติบโตของกิจการได้ตามตารางนี้

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	ข้อเสนอแนะ
30	ต้นทุนการดำเนินงานในกิจการของท่านเป็นอย่างไร	1 (1) สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ตลาดมากกว่า 1% 2 (2) สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยที่ตลาดน้อยกว่า 1% 3 (3) เท่ากับอัตราดอกเบี้ยที่ตลาด 4 (4) ค่ากว่าอัตราดอกเบี้ยที่ตลาด	
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในช่องที่เลือก ----->		0	
คะแนนที่ได้		0	
ผลการประเมินการเจริญเติบโตของกิจการอยู่ในระดับ		ต่ำ	
ระดับการเจริญเติบโต		คะแนนที่ได้	
ระดับต่ำ	อยู่ระหว่าง 1-25%		
ระดับปานกลาง	อยู่ระหว่าง 26-50%		
ระดับปานกลาง	อยู่ระหว่าง 51-70%		
ระดับมากที่สุด	อยู่ระหว่าง 71-100%		

โปรแกรมแปรผลการประเมินการเจริญเติบโตของกิจการให้โดยอัตโนมัติ

นำค่าคะแนนที่ได้ไปแปรผลระดับการเจริญเติบโตของกิจการ

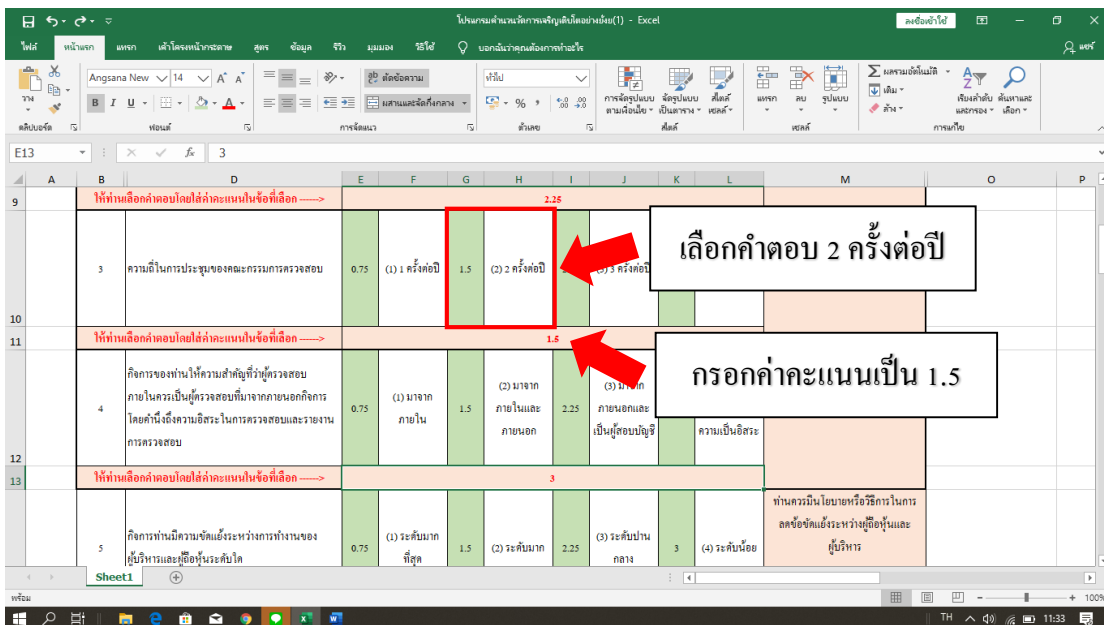
ตัวอย่างการกรอกคำตอบแบบประเมินการเจริญเติบโตของรัฐกิจ
เช่น การตอบข้อที่ 1 เลือกคำตอบ มีมากกว่า 2 คน โดยกรอกค่าคะแนนเป็น 3 ในช่องคำตอบ

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	ข้อเสนอแนะ
1	กิจการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ	(1) ไม่มี (2) มีจำนวน 1 คน (3) มีจำนวน 2 คน (4) มีมากกว่า 2 คน	3
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในข้อที่เลือก ---->			
2	กิจการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินและบัญชี	(1) ไม่มี (2) มีจำนวน 1 คน (3) มีจำนวน 2 คน	3

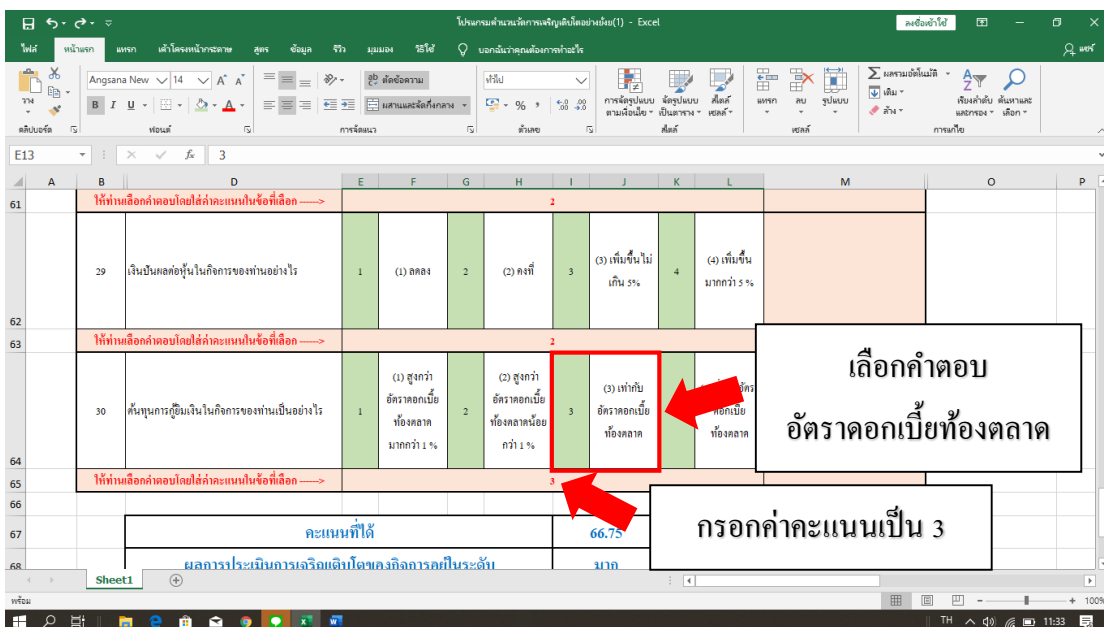
การตอบข้อที่ 2 เลือกคำตอบ มีจำนวน 2 คน โดยกรอกค่าคะแนนเป็น 2.25 ในช่องคำตอบ

ข้อที่	คำถาม	คำตอบ	ข้อเสนอแนะ
1	กิจการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความเป็นอิสระ	(1) ไม่มี (2) มีจำนวน 1 คน (3) มีจำนวน 2 คน (4) มีมากกว่า 2 คน	3
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในข้อที่เลือก ---->			
2	กิจการของท่านมีคณะกรรมการตรวจสอบเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเงินและบัญชี	(1) ไม่มี (2) มีจำนวน 1 คน (3) มีจำนวน 2 คน	2.25
ให้ท่านเลือกคำตอบโดยใส่ค่าคะแนนในข้อที่เลือก ---->			
3	ความถี่ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบ	(1) 1 ครั้งต่อปี (2) 2 ครั้งต่อปี (3) 3 ครั้งต่อปี	2.25

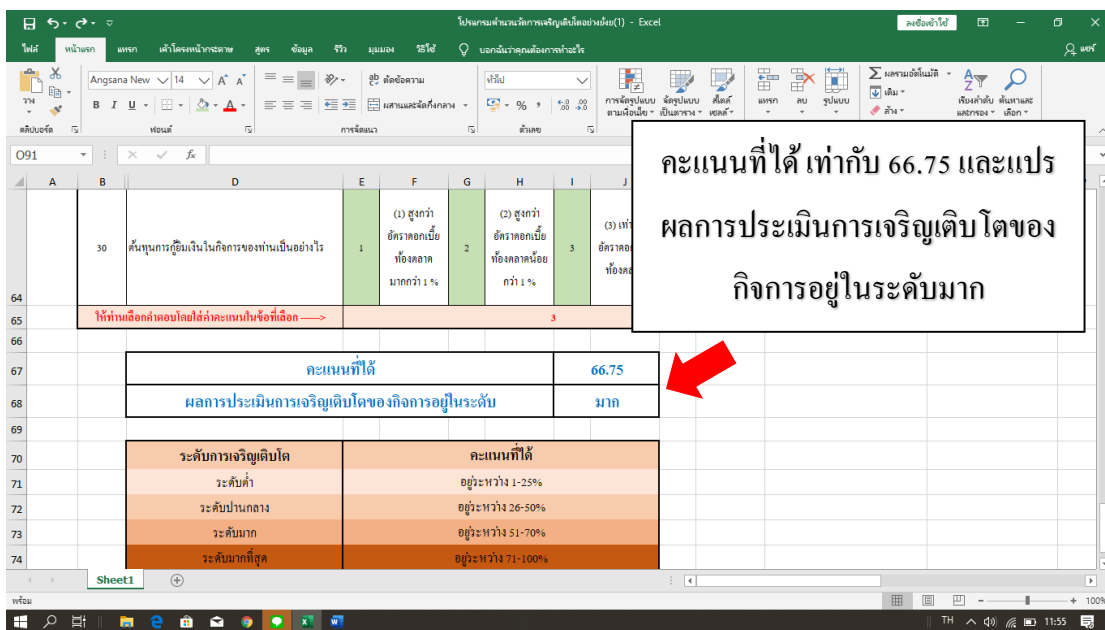
การตอบข้อที่ 3 เลือกคำตอบ 2 ครั้งต่อปี โดยกรอกค่าคะแนนเป็น 1.5 ในช่องคำตอบ

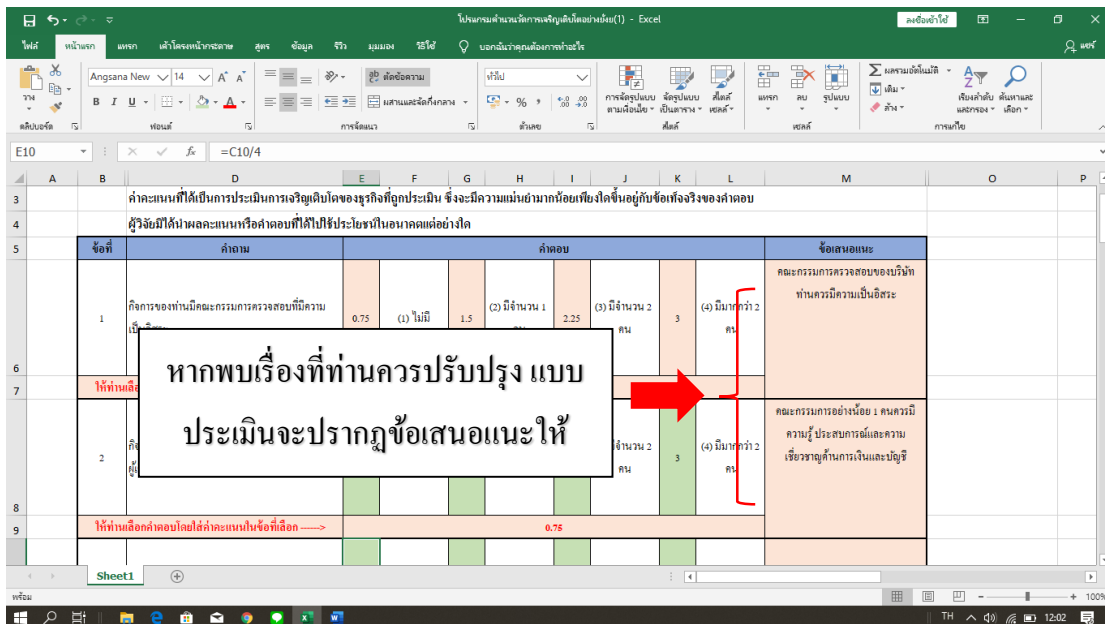
จนถึงข้อที่ 30 เลือกคำตอบ 2 ครั้งต่อปี โดยกรอกค่าคะแนนเป็น 3 ในช่องคำตอบ

เมื่อกรอกคำตอบครบทั้งหมดแล้ว โปรแกรมจะคำนวณคะแนนที่ได้ให้โดยอัตโนมัติเท่ากับ 66.75 ซึ่งแปลผลการประเมินการเจริญเติบโตของกิจการอยู่ในระดับมาก

* หากพบเรื่องที่ท่านควรปรับปรุง แบบประเมินจะปรากฏข้อเสนอแนะให้กับท่าน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน
วัน เดือน ปี เกิด 8 กรกฎาคม 2518
ที่อยู่ 223 หมู่ 7 ต.สันกลาง อ.พาน จ.เชียงราย 57120

ประวัติการศึกษา

ประกาศนียบัตร ไบร่รับรองคุณวุฒิด้านการตรวจสอบภายใน จากสภาวิชาชีพบัญชี
ในพระบรมราชูปถัมภ์
ใบรับรองคุณวุฒิผู้สอบบัญชีภาษีอากร (TA) จากกรมสรรพากร
พ.ศ. 2541 บธ.บ. (สาขาการบัญชี) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2550 ระดับปริญญา บช.ม. (สาขาการบัญชี) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประสบการณ์การทำงาน

2552-2559 อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
เชียงราย
2554-ปัจจุบัน ผู้สอบบัญชีภาษีอากร
2559-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย